

Powiat Bartoszycki

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dla projektu

Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020

Olsztyn, styczeń 2018 r.

SPIS TREŚCI

1.	WPROWADZENIE.....	4
1.1.	PODSTAWA I CEL OPRACOWANIA.....	4
1.2.	ZAKRES OPRACOWANIA	4
1.3.	METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	6
2.	PODSTAWOWE INFORMACJE O PROJEKCIE „PROGRAMU OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU BARTOSZYCKIEGO DO ROKU 2020”	7
2.1.	ZAWARTOŚĆ PROJEKTU „PROGRAMU OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU BARTOSZYCKIEGO DO ROKU 2020”	7
2.2.	CELE I KIERUNKI INTERWENCJI PRZYJĘTE W POŚ	7
2.3.	POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	9
2.3.1.	<i>Powiązania z dokumentami szczebla wspólnotowego i krajowego</i>	<i>9</i>
2.3.2.	<i>Powiązania z dokumentami szczebla regionalnego</i>	<i>34</i>
2.3.3.	<i>Powiązania z dokumentami szczebla lokalnego.....</i>	<i>42</i>
3.	OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA POWIATU BARTOSZYCKIEGO	43
3.1.	OCHRONA KLIMATU I JAKOŚCI POWIETRZA.....	43
3.1.1.	<i>Klimat</i>	<i>43</i>
3.1.1.1	Warunki klimatyczne	43
3.1.1.2	Tendencje zmian klimatu w Polsce	43
3.1.1.3	Przeciwdziałanie zmianom klimatu	44
3.1.2.	<i>Powietrze atmosferyczne</i>	<i>45</i>
3.1.2.1	Jakość powietrza atmosferycznego	45
3.1.2.2	Źródła i wielkości emisji.....	47
3.2.	ZAGROŻENIA HAŁASEM.....	48
3.3.	POLA ELEKTROMAGNETYCZNE	50
3.4.	GOSPODAROWANIE WODAMI	51
3.4.1.	<i>Zasoby i stan wód powierzchniowych</i>	<i>51</i>
3.4.2.	<i>Zasoby i stan wód podziemnych.....</i>	<i>62</i>
3.5.	GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA.....	64
3.5.1.	<i>Zużycie wody</i>	<i>64</i>
3.5.2.	<i>Sieć wodociągowa i kanalizacyjna</i>	<i>66</i>
3.5.3.	<i>Oczyszczalnie ścieków</i>	<i>67</i>
3.5.4.	<i>Aglomeracje z terenu powiatu bartoszyckiego umieszczone w AKPOŚK2015.....</i>	<i>71</i>
3.6.	ZASOBY GEOLOGICZNE	73
3.7.	GLEBY.....	74
3.8.	GOSPODARKA ODPADAMI I ZAPOBIEGANIE POWSTAWANIU ODPADÓW.....	76
3.8.1.	<i>Odpady komunalne</i>	<i>76</i>
3.8.2.	<i>Odpady zawierające azbest.....</i>	<i>80</i>
3.8.3.	<i>Pozostałe odpady</i>	<i>80</i>
3.9.	ZASOBY PRZYRODNICZE	81
3.9.1.	<i>Lasy.....</i>	<i>82</i>
3.9.2.	<i>Lądowe ekosystemy nieleśne</i>	<i>87</i>
3.9.3.	<i>Ekosystemy wodne</i>	<i>89</i>
3.9.4.	<i>Formy ochrony przyrody.....</i>	<i>89</i>
3.10.	ZAGROŻENIA POWAŻNYMI AWARIAMI	94
3.11.	ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE	95
3.12.	STAN SANITARNO-HIGIENICZNY POWIATU	96
3.12.1.	<i>Inwestycje/obiekty mogące znacząco oddziaływać na środowisko.....</i>	<i>97</i>
4.	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA	106
4.1.	PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA	106
4.2.	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU POŚ, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ	109
4.2.1.	<i>Obszary Chronionego Krajobrazu</i>	<i>109</i>

4.2.2.	Rezerwy przyrody.....	112
4.2.3.	Użytki ekologiczne.....	114
4.2.4.	Pozostałe formy ochrony przyrody.....	114
4.2.5.	Ochrona gatunkowa.....	115
5.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM WRAZ ZE SPOSOBEM ICH UWZGLĘDNIENIA W POŚ.....	116
5.1.	PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA PROGRAMU NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW	
	NATURA 2000	121
5.2.	ZMNIEJSZENIE ODDZIAŁYWANIA NA KLIMAT	127
5.3.	PRZYSTOSOWANIE DO ZMIAN KLIMATU I ŁAGODZENIE ZMIANY KLIMATU, A TAKŻE ODPORNOŚĆ NA KLĘSKI	
	ŻYWIOŁOWE.....	129
5.3.1.	Identyfikacja czynników klimatycznych.....	129
5.3.2.	Klasyfikacja ryzyka dla zadań POŚ.....	130
5.3.3.	Zidentyfikowanie obszarów/elementów POŚ wrażliwych na klimat	131
5.3.4.	Ocena narażenia/ekspozycji na zagrożenia związane z klimatem – obecnie i w przyszłości	132
5.3.5.	Ocena podatności na zmiany klimatyczne – obecnie i w przyszłości dla zadań POŚ.....	133
5.3.6.	Ocena ryzyka – obecnie i w przyszłości dla zadań POŚ.....	135
5.3.7.	Wnioski – zidentyfikowanie opcji adaptacyjnych.....	136
6.	ANALIZA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO SKUTKÓW REALIZACJI CELÓW I KIERUNKÓW INTERWENCJI POŚ	136
6.1.	PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE REALIZACJI POŚ (W TYM ZNACZĄCE) NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA	136
6.2.	ODDZIAŁYWANIE NA ZABYTKI.....	141
6.3.	ODDZIAŁYWANIE NA DOPRA MATERIAŁNE	141
6.4.	WPŁYW REALIZACJI POŚ NA STAN SANITARNO- HIGIENICZNY POWIATU I ZDROWIE LUDZI	142
6.5.	SKUTKI DLA ŚRODOWISKA W PRZYPADKU ZANIECHANIA REALIZACJI POŚ	142
7.	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ POTENCJALNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	143
8.	ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE.....	144
9.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	144
10.	INFORMACJE O PRZEWIDYWANYCH METODACH ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU POŚ ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	146
10.1.	ZARZĄDZANIE I MONITORING PROGRAMU	146
10.2.	OKRESOWA SPRAWOZDAWCZOŚĆ I EWALUACJA PROGRAMU	147
10.3.	WSKAŹNIKI REALIZACJI POŚ	147
11.	REKOMENDACJE I WNIOSKI, KTÓRE POWINNY ZOSTAĆ WZIĘTE POD UWAGĘ PRZY FORMUŁOWANIU KOŃCOWEJ WERSJI POŚ	149
12.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	150
13.	SPIS TABEL.....	152
14.	SPIS MAP	153
15.	SPIS RYSUNKÓW.....	153

1. WPROWADZENIE

1.1. Podstawa i cel opracowania

Podstawą opracowania prognozy oddziaływania na środowisko dla projektu dokumentu „Program ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” (zwanego dalej POŚ), jest ustawa z dnia 3 października 2008 r. – o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.). Zapisy art. 46 ustawy zobowiązują organy opracowujące projekty polityk, strategii, planów lub programów do przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji tych dokumentów.

Nadrzędnym celem niniejszej prognozy jest określenie potencjalnych skutków w środowisku, jakie może wywołać wdrożenie POŚ, jak również sformułowanie zaleceń o charakterze przeciwdziałania lub minimalizacji dla wszelkich jego negatywnych oddziaływań. Prognoza będzie stanowić wsparcie procesu decyzyjnego w trakcie realizacji inwestycji ingerujących w stan środowiska, przewidzianych do realizacji w POŚ.

Ponadto, niniejsza prognoza ma za zadanie ocenić stopień i sposób uwzględnienia zagadnień ochrony środowiska we wszystkich częściach POŚ oraz zidentyfikować potencjalne skutki środowiskowe wdrażania zadań POŚ.

1.2. Zakres opracowania

Zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. – o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, oraz uzgodnieniami, których organ opracowujący POŚ dokonał z Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w Olsztynie i Warmińsko-Mazurskim Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym, niniejsza prognoza:

1. Zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach POŚ oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami, w tym uwzględnia i dokonuje odniesienia do:
 - wszystkich dokumentów opracowanych na potrzeby powiatu/województwa mających charakter dokumentów strategicznych uwzględniających sferę przestrzenną, ekonomiczną i społeczną,
 - wszystkich dokumentów istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska, opracowanych na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym;
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,

- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień POŚ oraz częstotliwości jej przeprowadzania – monitoring realizacji,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
- f) oświadczenie wykonawcy prognozy o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. – o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stanowiące załącznik 1 do prognozy.

2. Określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji POŚ,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji POŚ, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia POŚ, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3. Przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji POŚ, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg POŚ oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Reasumując, niniejsza prognoza:

- stanowi ocenę projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” z punktu widzenia ochrony środowiska jako całości (ocenie poddano wszystkie elementy środowiska, na które ustalenia POŚ mogą wywierać wpływ przekształcający),
- stanowi ocenę racjonalności i efektywności wykorzystania środowiska naturalnego w trakcie realizacji POŚ z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju,
- zawiera analizę zagrożeń oraz skutków, które dla środowiska mogą stanowić zaprojektowane do zrealizowania w POŚ zadania, propozycje rozwiązań, które mogą przyczynić się do zmniejszenia, ograniczenia lub eliminacji tych zagrożeń.

1.3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Prognoza oddziaływania projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” została sporządzona zgodnie z wymaganiami dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko oraz przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Do opracowania prognozy wykorzystano także informacje uzyskane w Starostwie Powiatowym w Bartoszycach, jak i dane z wizji lokalnych oraz analiz przeprowadzonych bezpośrednio w terenie. Ponadto, do opracowania prognozy wykorzystano dostępne dane literaturowe oraz dane publikowane m.in. przez następujące instytucje i organy:

- Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie,
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie (WIOŚ),
- Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie,
- Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- Państwowy Instytut Geologiczny (IKAR, MIDAS),
- Centralny Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej (GEOPORTAL),
- Główny Urząd Statystyczny (GUS), zwłaszcza Bank Danych Lokalnych (BDL),
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bartoszycach,
- strony Biuletynu Informacji Publicznej gmin wchodzących w skład powiatu bartoszyckiego.

Prognozę sporządzono przy zastosowaniu: metod opisowych, analiz jakościowych opartych na danych dostępnych z państwowego monitoringu środowiska, danych literaturowych. W niniejszej prognozie analizowano oddziaływanie kierunków interwencji zaproponowanych do realizacji w ramach POŚ na poszczególne komponenty środowiska, w tym na zdrowie człowieka, z uwzględnieniem zależności między tymi komponentami.

Podstawową metodą zastosowaną przy sporządzaniu prognozy była ocena realizacji celów oparta na analizie zgodności treści POŚ z kryteriami zawartymi w obowiązujących międzynarodowych i krajowych dokumentach oraz przepisach. Dodatkowo, w opracowywaniu prognozy odnoszono się do uzgodnień dokonanych z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz opinii sanitarnej wydanej przez Warmińsko-Mazurskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego.

Dokonano oceny wpływu projektu POŚ na poszczególne komponenty środowiska w oparciu o matrycę środowiskowych oddziaływań realizacji celów i kierunków działań. Za pomocą matrycy określono, przeanalizowano i oceniono przewidywane znaczące oddziaływania (w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne) na poszczególne komponenty środowiska.

2. PODSTAWOWE INFORMACJE O PROJEKCIE „PROGRAMU OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU BARTOSZYCKIEGO DO ROKU 2020”

2.1. Zawartość projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” (zwanego dalej POŚ) zawiera w szczególności:

- ogólną charakterystykę powiatu,
- ocenę obecnego stanu środowiska w powiecie z uwzględnieniem dziesięciu obszarów przyszłej interwencji:
 1. ochrona klimatu i jakości powietrza,
 2. zagrożenia hałasem,
 3. pola elektromagnetyczne,
 4. gospodarowanie wodami,
 5. gospodarka wodno-ściekowa,
 6. zasoby geologiczne,
 7. gleby,
 8. gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów,
 9. zasoby przyrodnicze,
 10. zagrożenia poważnymi awariami,
- cele, kierunki interwencji i zadania wynikające z oceny stanu środowiska oraz harmonogram rzeczowo-finansowy;
- opis systemu realizacji POŚ.

2.2. Cele i kierunki interwencji przyjęte w POŚ

Syntetyczne zestawienie celów i kierunków interwencji przypisanych poszczególnym obszarom interwencji przedstawia Tabela 1.

Tabela 1. Syntetyczne zestawienie celów i kierunków interwencji POŚ dla powiatu bartoszyckiego

Obszar interwencji	Cel	Kierunek interwencji
Ochrona klimatu i jakości powietrza	Poprawa jakości powietrza, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych	I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery
		II. Wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym
		III. Doskonalenie systemu planowania, monitoringu i edukacji
		IV. Zmniejszanie zapotrzebowania na energię
		V. Zrównoważony rozwój energetyczny powiatu
		VI. Ograniczanie zagrożeń i adaptacja do zmian klimatu
Zagrożenia hałasem	Poprawa klimatu akustycznego poprzez obniżenie hałasu do poziomu obowiązujących standardów	VII. Ograniczanie hałasu
Pola elektromagnetyczne	Utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych	VIII. Ograniczenie oddziaływania pól elektromagnetycznych
Gospodarowanie wodami	Osiąganie celów środowiskowych dla wód	IX. Poprawa stanu/potencjału ekologicznego wód powierzchniowych
		X. Utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych
		XI. Stosowanie instrumentów ekonomicznych w racjonalnym użytkowaniu zasobów wodnych
	Ochrona przed niedoborami wody i powodzią	XII. Zwiększanie retencji wód w zlewniach
		XIII. Zapewnienie odpowiedniej ilości wody dla potrzeb gospodarki
		XIV. Doskonalenie planowania przestrzennego
Gospodarka wodno-ściekowa	Zapewnienie odpowiedniej ilości i jakości wody dla ludności	XV. Zaopatrzenie ludności w wodę
		XVI. Poprawa jakości wody przeznaczonej do spożycia
		XVII. Oszczędne gospodarowanie wodą
	Ochrona wód i gleb przed zanieczyszczeniem ściekami	XVIII. Budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych
		XIX. Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków
		XX. Monitoring postępowania z nieczystościami płynnymi na terenach nieskanalizowanych
Zasoby geologiczne	Racjonalne gospodarowanie zasobami kopalin	XXI. Ochrona złóż surowców mineralnych
		XXII. Efektywne gospodarowanie zasobami kopalin ze złóż
		XXIII. Zmniejszenie uciążliwości wynikających z wydobywania kopalin
Gleby	Ochrona gleb	XXIV. Zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi
		XXV. Remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych
Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów	Utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB	XXVI. Minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów
	Zapobieganie powstawaniu odpadów	
	Zwiększanie świadomości ekologicznej mieszkańców powiatu i zmiana ich zachowań	XXVII. Odzysk surowców i recykling
	Zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności ponownego użycia, recyklingu i energii zawartej w odpadach – odzyskiwanie energii powinno zostać ograniczone do materiałów nienadających się do recyklingu	
	Dalszy rozwój systemu selektywnego zbierania odpadów, w tym odpadów biodegradowalnych i odpadów niebezpiecznych	

Obszar interwencji	Cel	Kierunek interwencji
	Zmniejszenie ilości kierowanych na składowiska odpadów – składowanie powinno zostać ograniczone do odpadów reszkowych	XXVIII. Unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych
	Remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nieczynnych składowisk odpadów	XXIX. Zapobieganie zanieczyszczaniu powierzchni ziemi
Zasoby przyrodnicze	Ochrona obszarów i obiektów o szczególnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych	XXX. Rozwój i weryfikacja obszarowych form ochrony przyrody i krajobrazu
		XXXI. Zachowanie obiektów o szczególnych walorach przyrodniczych
		XXXII. Doskonalenie planowania i realizacji zadań ochronnych
	Zapewnienie spójności przestrzeni przyrodniczej województwa i powiatu	XXXIII. Zachowanie ciągłości terytorialnej i spójności ekologicznej przestrzeni przyrodniczej i zapobieganie jej fragmentacji
	Doskonalenie trwale zrównoważonej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej	XXXIV. Utrzymanie, powiększanie i ochrona zasobów leśnych oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych
	Ograniczanie zagrożeń dla rodzimej przyrody	XXXV. Ograniczanie inwazji obcych gatunków
	Ochrona różnorodności biologicznej w rolnictwie i na terenach zurbanizowanych	XXXVI. Zrównoważone użytkowanie gruntów rolnych i rozwój zielonej infrastruktury na terenach zurbanizowanych
Zagrożenia poważnymi awariami	Ograniczanie zagrożeń poważnymi awariami i minimalizacja ich skutków	XXXVII. Podniesienie poziomu wiedzy oraz wzrost aktywności społeczeństwa w zakresie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej
		XXXVIII. Ograniczanie zagrożeń poważnymi awariami
		XXXIX. Minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia poważnej awarii

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

2.3. Powiązania z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) „Program ochrony środowiska” powinien uwzględniać cele zawarte w strategiach, programach i dokumentach programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 roku o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, z późn. zm.).

Poniżej przedstawiono najważniejsze cele pochodzące z wybranych dokumentów strategicznych i programowych, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, regionalnym i lokalnym, które były rozpatrywane przy sporządzaniu projektu POŚ.

2.3.1. Powiązania z dokumentami szczebla wspólnotowego i krajowego

Strategia Europa 2020 (Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającemu włączeniu społecznemu)

Strategia Europa 2020 definiuje trzy wzajemnie ze sobą powiązane priorytety: rozwój inteligentny, rozwój zrównoważony oraz rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu.

Rozwój inteligentny to rozwój gospodarki opartej na wiedzy i innowacji. Realizacja tego priorytetu wymaga podniesienia jakości edukacji, poprawy efektywności działalności badawczej,

wspierania transferu innowacji i wiedzy w Unii, pełnego wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych, a także wdrażanie innowacji w formie produktów i usług, które będą służyć wzrostowi gospodarczemu, tworzeniu nowych miejsc pracy i rozwiązywaniu problemów społecznych w Europie i na świecie.

Rozwój zrównoważony oznacza wspieranie gospodarki efektywniej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej. Jako główne cele wskazuje się: przeciwdziałanie zmianom klimatu poprzez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, rozwój technologii przyjaznych środowisku, poprawę efektywności energetycznej oraz zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Zakłada się, że dzięki takiemu podejściu Europa będzie mogła prosperować w niskoemisyjnym świecie ograniczonych zasobów, jednocześnie zapobiegając degradacji środowiska, utracie bioróżnorodności i nie zrównoważonemu wykorzystywaniu zasobów.

Rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu oznacza wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, zapewniającej spójność społeczną i terytorialną. Postuluje się wzmocnienie pozycji obywateli poprzez zapewnienie wysokiego poziomu zatrudnienia, inwestowanie w kwalifikacje oraz modernizowanie rynków pracy, systemów szkoleń i ochrony socjalnej, zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz zmniejszenie nierówności w obszarze zdrowia.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do Strategii Europa 2020, szczególnie w odniesieniu do priorytetu „rozwój zrównoważony”.

Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności

Celem głównym dokumentu „Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności” jest poprawa jakości życia Polaków mierzona zarówno wskaźnikami jakościowymi, jak i wartością oraz tempem wzrostu PKB w Polsce.

Z diagnozy strategicznej wynika, że rozwój Polski powinien odbywać się w trzech obszarach strategicznych równocześnie:

- I. konkurencyjności i innowacyjności gospodarki (modernizacji),
- II. równoważenia potencjału rozwojowego regionów Polski (dyfuzji),
- III. efektywności i sprawności państwa (efektywności).

W każdym z obszarów strategicznych zostały określone strategiczne cele rozwojowe (od dwóch do czterech w zależności od obszaru). Cele strategiczne uzupełnione są sprecyzowanymi kierunkami interwencji. Przy każdym z tych kierunków określony został cel do realizacji. Zebrane razem służą nowatorskiemu i niestandardowemu przedstawieniu zadań stojących przed administracją publiczną – przede wszystkim rządem, ale także samorządami – które należy zrealizować, aby poprawić jakość życia mieszkańców Polski.

Kierunki interwencji podporządkowane są schematowi trzech obszarów strategicznych, które zostały podzielone na osiem części (zgodnych ze strategicznymi celami rozwojowymi). Są to:

- I. W obszarze konkurencyjności i innowacyjności gospodarki:
 - i. **Innowacyjność gospodarki i kreatywność indywidualna**
 - ii. **Polska Cyfrowa**

iii. Kapitał ludzki

iv. Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko

II. W obszarze równoważenia potencjału rozwojowego regionów Polski:

v. Rozwój regionalny

vi. Transport

III. W obszarze efektywności i sprawności państwa:

vii. Kapitał społeczny

viii. Sprawne państwo

W obszarze **innowacyjnej gospodarki i kreatywności indywidualnej** cele i kierunki interwencji obejmują zagadnienia związane z pobudzaniem innowacyjności, efektywności gospodarki i kreatywności ludzi. Przede wszystkim dotyczą edukacji – od wczesnej opieki przedszkolnej po szkolnictwo wyższe i procesy uczenia się przez całe życie. Dotyczą także badań i nauki. Ważne jest też tworzenie instrumentów inżynierii finansowej i wzmacnianie instytucji otoczenia biznesu służących przedsiębiorcom w Polsce. Istotnym elementem działań na rzecz przedsiębiorców powinna być poprawa sprawności funkcjonowania administracji państwowej oraz zniesienie barier legislacyjnych i administracyjnych blokujących lub spowalniających rozwój firm.

Istotność drugiego elementu tego obszaru strategicznego – **Polska Cyfrowa** – wynika z konieczności przyspieszenia w Polsce przemian technologicznych. Przede wszystkim niezbędne są inwestycje infrastrukturalne w szerokopasmowy Internet dostępny dla wszystkich. To zwiększy szanse rozwoju obszarów peryferyjnych, przyczyniając się do równoważenia terytorialnego rozwoju. Drugim elementem są działania na rzecz zwiększania potrzeb używania Internetu poprzez rozwój e-usług oraz e-gospodarki i wzrost sprawności państwa. Kluczowe będzie podejście w ramach zintegrowanej informatyzacji, opartej na logicznym i skutecznym obiegu informacji, wprowadzeniu zasad zarządzania procesowego, neutralności technologicznej państwa oraz efektywności kosztowej. Jeżeli te warunki zostaną spełnione, będzie można także działać na rzecz trzeciego elementu Polski Cyfrowej, jakim jest zwiększenie kompetencji cyfrowych społeczeństwa, zapobiegających nowym typom wykluczeń, np. osób starszych nieużywających obecnie Internetu.

Trzeci obszar – **kapitał ludzki** – obejmuje opis tych celów i kierunków interwencji, które są powiązane z systemem ochrony zdrowia oraz zapewnieniem spójności społecznej – edukacją i transferem absolwentów na rynek pracy oraz samą aktywnością zawodową. Dłuższa aktywność zawodowa połączona z efektywnym systemem ochrony zdrowia, w tym profilaktyki oraz rehabilitacji, pozwoli zmniejszyć ryzyko utraty potencjałów osób starszych oraz zwiększy udział osób niepełnosprawnych np. w rynku pracy. Lepszemu dostosowaniu do dynamicznie zmieniających się potrzeb rynku pracy będzie służył system edukacji, w tym uczenie się przez całe życie dostosowane do poszczególnych etapów życia i kariery Polaków.

Ważnym z punktu widzenia bezpieczeństwa Polski, ale także udziału w światowych procesach, jest **obszar bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrony środowiska**. Ważnym z punktu widzenia uczestnictwa w UE jest modyfikacja i coraz szersze wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii (tak aby ich udział w gospodarce stawał się coraz większy), ograniczenie wykorzystania węgla oraz dbałość o stan środowiska w Polsce. Te działania wiążą się także z potrzebą zapewnienia obywatelom bezpieczeństwa w przypadku nagłych zjawisk przyrodniczych czy zmian klimatycznych.

W kolejnych obszarach, które składają się na drugi obszar strategiczny DSRK – równoważenia potencjału rozwojowego regionów Polski, podkreślana jest istotność równomiernego **rozwoju regionalnego**. W przypadku rozwoju regionalnego, Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju rozwija i modyfikuje model polaryzacyjno-dyfuzyjny równoważenia rozwoju i zastępuje go modelem terytorialnego równoważenia rozwoju (dyfuzji). Wskazuje na szansę związaną z nowym rozumieniem europejskiej polityki spójności, jako narzędzia służącego rozwojowi regionalnemu, oraz na **system transportowy** jako klucz – techniczny – do zapewnienia dostępności, spójności oraz rozwoju poszczególnych regionów. Strategia nie rezygnuje z zaproponowanego w modelu polaryzacyjno-dyfuzyjnym rozwoju metropolii jako klucza do konkurencji światowej i europejskiej Polski. W większym stopniu podkreśla jednak istotność mechanizmów włączających obszary wciąż peryferyjne do światowej gry sił.

Trzeci obszar strategiczny – efektywności i sprawności państwa, składa się z dwóch części. Pierwsza z nich – **kapitał społeczny**, to zestaw kierunków interwencji służący osiągnięciu celu, jakim jest wzrost społecznego kapitału rozwoju. Jednym ze zdiagnozowanych problemów jest brak zaufania ludzi do siebie oraz do instytucji publicznych. Na stosunki społeczne wpływa także brak zaufania instytucji do ludzi. Kierunki interwencji służą poprawie jakości kompetencji społecznych i obywatelskich Polaków (zwiększeniu zdolności do współpracy), wzrostowi aktywności i partycypacji obywatelskiej, aktywności kulturalnej oraz wzmacnianiu potencjału kreatywnego Polski – przemysłów kulturowych i kreatywnych. Z punktu widzenia obecności Polski w świecie ważne jest także podkreślenie istotności działań na rzecz współpracy międzynarodowej i ponadregionalnej. Kierunki interwencji obejmują tak zróżnicowane działania jak: wprowadzenie nowych programów edukacji obywatelskiej do szkół, ułatwienia w finansowaniu organizacji pozarządowych, zmianę formuły działania Państwowej Komisji Wyborczej, a nawet cyfryzację zasobów kultury i rozszerzenie tradycyjnych ról instytucji kultury. Kierunki interwencji obejmują także rozwój mediów publicznych oraz wzmacnianie kompetencji językowych Polaków.

Efektywność administracji, wymiaru sprawiedliwości oraz spójność i stabilność stanowionego prawa stanowią nie tylko wyzwania rozwojowe, ale także warunki zapewnienia tego rozwoju w tak istotnych obszarach jak: wzmacnianie kapitału ludzkiego, rozwój przedsiębiorczości czy dbałość o kapitał społeczny. Dla **sprawności państwa** najważniejsze jest zrealizowanie czterech zaleceń:

- I. pomocności państwa, które zapewnia ludziom realizację praw i swobód obywatelskich, dba o ich niczym nieskrępowaną kreatywność, niezależność działania (w aktywności gospodarczej, publicznej, społecznej), ale jednocześnie szanuje ich prywatność,
- II. przyjazności państwa, które zmienia formułę działania na bardziej otwartą, opartą na dwustronnej komunikacji,
- III. partycypacyjności państwa, które zapewnia dostęp do wiedzy, gwarantuje możliwość udziału w sprawowaniu władzy poprzez konsultacje i debatę publiczną,
- IV. przejrzystości państwa, które nie tylko podejmuje decyzje, ale również tłumaczy je w sposób przejrzysty i zrozumiały dla wszystkich obywateli.

Ważnym elementem zmian powinno być, zgodnie z zasadą pomocniczości, zapewnienie swobody obywatelom i samorządom terytorialnym, dobra współpraca administracji rządowej z nimi, deregulacja sprzyjająca postawom przedsiębiorczym i kreatywnym oraz zapewnienie wysokiej jakości stanowionego prawa.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SRK, szczególnie w odniesieniu do obszaru strategicznego **innowacyjnej gospodarki i kreatywności indywidualnej** w części „bezpieczeństwo energetyczne i środowisko”:

Cel 7 - Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrona i poprawa stanu środowiska:

- Kierunek interwencji - Modernizacja infrastruktury i bezpieczeństwo energetyczne;
- Kierunek interwencji - Modernizacja sieci elektroenergetycznych i ciepłowniczych;
- Kierunek interwencji - Realizacja programu inteligentnych sieci w elektroenergetyce;
- Kierunek interwencji - Wzmocnienie roli odbiorców finalnych w zarządzaniu zużyciem energii;
- Kierunek interwencji - Stworzenie zachęt przyspieszających rozwój zielonej gospodarki;
- Kierunek interwencji - Zwiększenie poziomu ochrony środowiska;

w odniesieniu do obszaru strategicznego **równoważenia potencjałów rozwojowych regionów**:

Cel 8 - Wzmocnienie mechanizmów terytorialnego równoważenia rozwoju dla rozwijania i pełnego wykorzystania potencjałów regionalnych:

- Kierunek interwencji - Rewitalizacja obszarów problemowych w miastach;
- Kierunek interwencji - Stworzenie warunków sprzyjających tworzeniu pozarolniczych miejsc pracy na wsi i zwiększaniu mobilności zawodowej na linii obszary wiejskie - miasta;
- Kierunek interwencji - Zrównoważony wzrost produktywności i konkurencyjności sektora rolno-spożywczego zapewniający bezpieczeństwo żywnościowe oraz stymulujący wzrost pozarolniczego zatrudnienia i przedsiębiorczości na obszarach wiejskich;
- Kierunek interwencji - Wprowadzenie rozwiązań prawno-organizacyjnych stymulujących rozwój miast;

Cel 9 - Zwiększenie dostępności terytorialnej Polski:

- Kierunek interwencji - Udrożnienie obszarów miejskich i metropolitalnych poprzez utworzenie zrównoważonego, spójnego i przyjaznego użytkownikom systemu transportowego.

Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)

Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju jest aktualizacją średniookresowej strategii rozwoju kraju, tj. Strategii Rozwoju Kraju 2020, przyjętej uchwałą Rady Ministrów z dnia 25 września 2012 r. Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju jest dokumentem średniookresowym, opracowanym na podstawie długookresowej strategii rozwoju kraju (Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności)

Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) została przyjęta Uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r.

Głównym celem Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju jest tworzenie warunków dla wzrostu dochodów mieszkańców Polski przy jednoczesnym wzroście spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym, środowiskowym i terytorialnym. Wyznaczono trzy cele szczegółowe:

- Cel szczegółowy I – Trwały wzrost gospodarczy oparty coraz silniej o wiedzę, dane i doskonałość organizacyjną
- Cel szczegółowy II – Rozwój społecznie wrażliwy i terytorialnie zrównoważony
- Cel szczegółowy III – Skuteczne państwo i instytucje służące wzrostowi oraz włączeniu społecznemu i gospodarstwu

Obszary wpływające na osiągnięcie celów Strategii to m.in.:

Obszar **Energia** z celem: „Zapewnienie powszechnego dostępu do energii pochodzącej z różnych źródeł”. Kierunki interwencji istotne z punktu widzenia POŚ to:

2. Poprawa efektywności energetycznej, z działaniami:

- Zwiększanie efektywności energetycznej budynków użyteczności publicznej i mieszkalnych oraz w przedsiębiorstwach.
- Rozbudowa i modernizacja systemów ciepłowniczych i chłodniczych.
- Wsparcie dla strategii nisko- i zeroemisyjnych.
- Zmniejszenie strat przesyłowych energii elektrycznej.
- Inwestycje mające na celu podniesienie sprawności wytwarzania energii.
- Wsparcie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu (kogeneracja).
- Wsparcie mechanizmów zarządzania popytem na energię.
- Wsparcie inteligentnego zarządzania poborem energii w gospodarstwach domowych oraz automatyzacja procesów zarządzania energią.
- Uruchomienie narzędzi technicznych i systemowych umożliwiających stabilizację krajowej sieci elektroenergetycznej.

3. Rozwój techniki, z działaniami (m.in.):

- Promowanie i inicjowanie lokalnych przedsięwzięć (klastry, spółdzielnie energetyczne itp.) z zakresu wytwarzania energii (ze wskazaniem na rozwój OZE) oraz efektywności energetycznej w celu dążenia do samowystarczalności energetycznej gmin i powiatów (autonomiczne obszary energetyczne).
- Inwestycje w celu wykorzystania lokalnie dostępnych surowców energetycznych i innych zasobów, zgodnie z terytorialnym potencjałem (np. elektrownie wodne, biomasa, biogaz i biogaz rolniczy, odpady, instalacje geotermalne).
- Wykorzystanie istniejącego potencjału zasobów geotermicznych Polski.

Obszar **Środowisko** z celem: „Rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców”. Oczekiwane rezultaty działań obejmują stopniowe zmniejszenie emisji zanieczyszczeń, zwiększenie ilości retencjonowanej wody do 15–20%, poprawę stanu jednolitych części wód, poprawę jakości zarządzania obszarami Natura 2000, zmniejszenie konfliktogenności ochrony zasobów przyrodniczych oraz wykorzystanie surowcowe odpadów komunalnych.

Wszystkie kierunki interwencji w tym obszarze są istotne z punktu widzenia POŚ:

1. Zwiększenie dyspozycyjnych zasobów wodnych i osiągnięcie wysokiej jakości wód, z działaniami (m.in.):

- Budowa i modernizacja oczyszczalni ścieków na podstawie zaktualizowanego Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych.
- Proekologiczne zarządzanie lokalnymi zasobami wodnymi, obejmujące także kształtowanie krajobrazów sprzyjających zatrzymywaniu wody.
- Rozwój infrastruktury przeciwpowodziowej w oparciu o inwestycje o wysokim stopniu skuteczności i racjonalności ekonomicznej oraz odpowiednie planowanie

- przestrzenne, w tym budowa wielofunkcyjnych, spójnych funkcjonalnie, zbiorników małej i – w szczególnych przypadkach – dużej retencji.
- Zarządzanie wodami opadowymi na obszarach zurbanizowanych poprzez różne formy retencji i rozwój infrastruktury zieleni.
 - Działanie informacyjno-edukacyjne w zakresie upowszechniania przyjaznych środowisku sposobów przechowywania i stosowania nawozów, w tym realizacja działań mających na celu racjonalną gospodarkę nawozową.
2. Likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania, z działaniami (m.in.):
- Dynamizacja przedsięwzięć na rzecz likwidacji niskiej emisji z systemów grzewczych.
 - Wzmocnienie kontroli zgodności zainstalowanego systemu ogrzewania z projektem budowlanym.
 - Wsparcie merytoryczne samorządów gminnych, w tym przygotowanie wytycznych w zakresie przygotowywania Programów Ograniczania Niskiej Emisji (PONE), obejmujące wielokryterialność programowanych działań oraz inwentaryzację źródeł emisji.
3. Zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego, z działaniami (m.in.):
- Rozwój infrastruktury zielonej i błękitnej obszarów zurbanizowanych, w celu zachowania łączności przestrzennej wewnątrz tych obszarów i z terenami otwartymi oraz wspomagania procesów adaptacji do zmian klimatu.
 - Utrzymanie, a w miarę dostępności gruntów do zalesienia, zwiększenie ogólnej lesistości kraju oraz zwartości kompleksów leśnych i powierzchni zalesianych.
 - Modyfikacja zrównoważonej gospodarki leśnej w celu zwiększenia możliwości pochłaniania przez lasy dwutlenku węgla.
 - Zwiększenie dostępności biomasy leśnej (w tym drewna energetycznego) na potrzeby zaspokojenia lokalnych potrzeb samowystarczalności energetycznej oraz współspalania w energetyce.
4. Ochrona gleb przed degradacją, z działaniami (m.in.):
- Realizacja zasady pierwszeństwa wtórnego użytkowania przestrzeni w procesach inwestycyjnych.
 - Wsparcie remediacji zidentyfikowanych gleb zanieczyszczonych.
 - Ochrona produktywności gruntów rolnych i leśnych.
5. Zarządzanie zasobami geologicznymi
6. Gospodarka odpadami, z działaniami:
- Gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.
 - Rozwijanie recyklingu odpadów.
 - Dążenie do maksymalizacji wykorzystywania odpadów jako surowców.
7. Oddziaływanie na jakość życia w zakresie klimatu akustycznego i oddziaływania pól elektromagnetycznych.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju szczególnie w odniesieniu do dwóch obszarów wpływających na osiągnięcie celów Strategii: Energii i Środowiska.

ZINTEGROWANE STRATEGIE SEKTOROWE

1. Strategia Innowacyjności i Efektywności Gospodarki „Dynamiczna Polska 2020” (SIEG)

Cel główny SIEG to stworzenie wysoce konkurencyjnej gospodarki (innowacyjnej i efektywnej) opartej na wiedzy i współpracy. Będzie on realizowany w oparciu o cztery cele szczegółowe:

- dostosowanie otoczenia regulacyjnego i finansowego do potrzeb innowacyjnej i efektywnej gospodarki,
- stymulowanie innowacyjności poprzez wzrost efektywności wiedzy i pracy,
- wzrost efektywności wykorzystania zasobów naturalnych i surowców,
- wzrost umiędzynarodowienia polskiej gospodarki.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SIEG szczególnie w obrębie celu 3:

Cel 3: Wzrost efektywności wykorzystania zasobów naturalnych i surowców:

- Kierunek działań 3.1. Transformacja systemu społeczno-gospodarczego na tzw. „bardziej zieloną ścieżkę”, zwłaszcza ograniczanie energo- i materiałochłonności gospodarki:
 - Działanie 3.1.1. Tworzenie warunków dla rozwoju zrównoważonej produkcji i konsumpcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej;
 - Działanie 3.1.2. Podnoszenie społecznej świadomości i poziomu wiedzy na temat wyzwań zrównoważonego rozwoju i zmian klimatu;
 - Działanie 3.1.3. Wspieranie potencjału badawczego oraz eksportowego w zakresie technologii środowiskowych, ze szczególnym uwzględnieniem niskoemisyjnych technologii węglowych (CTW);
 - Działanie 3.1.4. Promowanie przedsiębiorczości typu „business & biodiversity”, w szczególności na obszarach zagrożonych peryferyjnością;
- Kierunek działań 3.2. Wspieranie rozwoju zrównoważonego budownictwa na etapie planowania, projektowania, wznoszenia budynków oraz zarządzania nimi przez cały cykl życia:
 - Działanie 3.2.1. Poprawa efektywności energetycznej i materiałowej przedsięwzięć architektoniczno-budowlanych oraz istniejących zasobów;
 - Działanie 3.2.2. Stosowanie zasad zrównoważonej architektury.

2. Strategia Rozwoju Transportu do 2020 roku (z perspektywą do 2030 roku)

Strategia Rozwoju Transportu (SRT) wyznacza najważniejsze kierunki rozwoju transportu w Polsce. Strategia dotyczy wszystkich sektorów transportu: drogowego, kolejowego, lotniczego, morskiego i wodnego śródlądowego, miejskiego oraz intermodalnego. Rada Ministrów przyjęła SRT 22 stycznia 2013 r.

Wdrożenie SRT pozwoli:

- zwiększyć dostępność transportową Polski (łatwiejsze przemieszczanie się różnymi środkami transportu),
- poprawić bezpieczeństwo uczestników ruchu i przewożonych towarów,
- podnieść efektywność sektora transportowego,

- stworzyć nowoczesną, spójną sieć infrastruktury transportowej,
- poprawić sposób organizacji i zarządzania systemem transportowym,
- ograniczyć negatywny wpływ transportu na środowisko,
- zbudować racjonalny model finansowania inwestycji infrastrukturalnych.

Do priorytetów SRT dotyczących modernizacji i przestrzennego rozmieszczenia infrastruktury należą m.in.:

- rozwój połączeń Warszawy ze wszystkimi miastami wojewódzkimi i siecią europejską,
- rozwój połączeń transportowych miast wojewódzkich z najważniejszymi ośrodkami miejskimi w kraju i w relacjach europejskich,
- rozwój i budowa bezkolizyjnych skrzyżowań, obwodnic, transportu publicznego w miastach,
- poprawa połączeń lokalnych,
- tworzenie węzłów przesiadkowych,
- rozwój infrastruktury bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SRT szczególnie w obrębie celu strategicznego 1:

Cel strategiczny 1. Stworzenie zintegrowanego systemu transportowego:

- Cel szczegółowy 1. Stworzenie nowoczesnej i spójnej sieci infrastruktury transportowej;
- Cel szczegółowy 4. Ograniczanie negatywnego wpływu transportu na środowisko.

Realizacja celu oparta będzie na następujących kierunkach interwencji.

1. Kierunki interwencji o charakterze organizacyjno-systemowym:

- Wspieranie rozwiązań powodujących zmniejszenie transportochłonności gospodarki;
- Promowanie efektywności energetycznej:
 - rozwój transportu intermodalnego w przewozie ładunków,
 - promowanie energooszczędnych środków transportu skutkujące m.in. zmniejszeniem zależności sektora transportu od paliw bazujących na nieodnawialnych źródłach energii;
- Inwestowanie w gospodarkę niskoemisyjną, poprzez m.in. wspieranie projektów z zakresu transportu przyjaznego środowisku (transport kolejowy, transport morski oraz żegluga śródlądowa):
 - zwiększanie udziału transportu zbiorowego w przewozie osób,
 - promocję ruchu pieszego, rowerowego.

2. Kluczowe działania o charakterze inwestycyjnym:

- modernizacja i rozbudowa infrastruktury transportowej (liniowej i punktowej) odpowiadającej unijnym oraz krajowym standardom i wymogom ekologicznym (m.in. poprzez uwzględnianie przepisów odnośnie ochrony obszarów cennych przyrodniczo oraz ochrony gatunkowej, w tym sieci Natura 2000);
- unowocześniania taboru wszystkich gałęzi transportu (pojazdów oraz innych niezbędnych urządzeń i wyposażenia) w celu doprowadzenia go do stanu odpowiadającego unijnym oraz krajowym standardom i wymogom ochrony środowiska;

- wdrażania innowacyjnych systemów zarządzania ruchem transportowym w poszczególnych gałęziach oraz interoperacyjnych, przyczyniających się do zmniejszenia presji środowiskowych.

3. Strategia „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko”

15 kwietnia 2014 r. Rada Ministrów podjęła Uchwałę w sprawie przyjęcia Strategii „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 roku”. Wdrożenie Strategii przyczyni się do rozwoju nowoczesnego, przyjaznego środowisku sektora energetycznego, zdolnego zapewnić Polsce bezpieczeństwo energetyczne.

Wg informacji Ministerstwa Gospodarki: „Głównym celem Strategii jest stworzenie warunków dla rozwoju konkurencyjnego i efektywnego sektora energetycznego przy jednoczesnym poszanowaniu zasad zrównoważonego rozwoju i dbałości o środowisko naturalne. Przyjęty dokument wytycza kierunki rozwoju branży energetycznej. Wskazuje także priorytety w ochronie środowiska oraz kluczowe działania, które powinny zostać podjęte w ramach długofalowych planów rozwoju sektora energetycznego.

Wśród szczególnie ważnych wyzwań, które stoją przed sektorem energetycznym w Strategii „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko”, wymienione zostały m.in. zmniejszenie energochłonności polskiej gospodarki poprzez modernizację energetyki i ciepłownictwa, dywersyfikację struktury wytwarzania energii poprzez wdrożenie i rozwijanie energetyki jądrowej oraz zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

Strategia za kluczowe dla rozwoju polskiej gospodarki i sektora energetycznego uznaje stymulowanie „zielonego” wzrostu gospodarczego poprzez wyeliminowanie barier prawnych i administracyjnych, wykorzystanie innowacyjnych i przyjaznych środowisku technologii w rozwoju sektora energetycznego oraz konsekwentne i ustawiczne prowadzenie działań zwiększających konkurencję na rynku energetycznym.

Dokument zawiera również plany Rządu w zakresie ograniczenia zanieczyszczenia powietrza oraz reformy systemu gospodarki wodnej obejmującej m.in. inwestycje w ochronę przeciwpowodziową.”

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SBEiŚ szczególnie w obrębie następujących celów i kierunków interwencji:

Cel 1. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska, kierunki interwencji:

- 1.1. Racjonalne i efektywne gospodarowanie zasobami kopalin;
- 1.2. Gospodarowanie wodami dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody;
- 1.3. Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej, w tym wielofunkcyjna gospodarka leśna;
- 1.4. Uporządkowanie zarządzania przestrzenią;

Cel 2. Zapewnienie gospodarce krajowej bezpiecznego i konkurencyjnego zaopatrzenia w energię, kierunki interwencji:

- 2.1. Lepsze wykorzystanie krajowych zasobów energii;
- 2.2. Poprawa efektywności energetycznej;
- 2.6. Wzrost znaczenia rozproszonych, odnawialnych źródeł energii;

- 2.7. Rozwój energetyczny obszarów podmiejskich i wiejskich;
- 2.8. Rozwój systemu zaopatrywania nowej generacji pojazdów wykorzystujących paliwa alternatywne;

Cel 3. Poprawa stanu środowiska, kierunki interwencji:

- 3.1. Zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki;
- 3.2. Racjonalne gospodarowanie odpadami, w tym wykorzystanie ich na cele energetyczne;
- 3.3. Ochrona powietrza, w tym ograniczenie oddziaływania energetyki;
- 3.4. Wspieranie nowych i promocja polskich technologii energetycznych i środowiskowych;
- 3.5. Promowanie zachowań ekologicznych oraz tworzenie warunków do powstawania zielonych miejsc pracy.

4. Strategia Sprawne Państwo

Najważniejsze założenia Strategii Sprawne Państwo (SSP) to efektywna i sprawna administracja, otwarta na współpracę z obywatelem i tworząca dobre prawo. U podstaw strategii leży budowanie „państwa optimum” – takiego, które odpowiada na potrzeby obywateli, nie zwleka z regulacjami, ale i też ich nie nadużywa. Taki model zakłada podniesienie efektywności administracji publicznej z korzyścią dla klienta administracji i szeroką współpracę - razem z obywatelem - przy wykorzystaniu nowoczesnych technologii.

Cele strategii Sprawne Państwo:

- 1. Otwarty rząd
- 2. Zwiększenie sprawności instytucjonalnej państwa
- 3. Skuteczne zarządzanie i koordynacja działań rozwojowych
- 4. Dobre prawo
- 5. Efektywne świadczenie usług publicznych
- 6. Skuteczny wymiar sprawiedliwości i prokuratura
- 7. Zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SSP szczególnie w obrębie następujących celów i kierunków interwencji:

Cel 3. Skuteczne zarządzanie i koordynacja działań rozwojowych:

- Kierunek interwencji 3.2. Skuteczny system zarządzania rozwojem kraju:
 - Przedsięwzięcie 3.2.1. Wprowadzenie mechanizmów zapewniających spójność programowania społeczno-gospodarczego i przestrzennego;
 - Przedsięwzięcie 3.2.2. Zapewnienie ładu przestrzennego;
 - Przedsięwzięcie 3.2.3. Wspieranie rozwoju wykorzystania informacji przestrzennej z wykorzystaniem technologii cyfrowych;

Cel 5. Efektywne świadczenie usług publicznych:

- Kierunek interwencji 5.2. Ochrona praw i interesów konsumentów:
 - Przedsięwzięcie 5.2.3. Wzrost świadomości uczestników obrotu o przysługujących konsumentom prawach oraz stymulacja aktywności konsumenckiej w obszarze ochrony tych praw;
- Kierunek interwencji 5.5. Standaryzacja i zarządzanie usługami publicznymi, ze szczególnym uwzględnieniem technologii cyfrowych:

- Przedsięwzięcie 5.5.2. Nowoczesne zarządzanie usługami publicznymi;
Cel 7. Zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego:
- Kierunek interwencji 7.5. Doskonalenie systemu zarządzania kryzysowego:
Przedsięwzięcie 7.5.1. Usprawnienie działania struktur zarządzania kryzysowego.

5. Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego (SRKL)

Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020 (SRKL) została przyjęta przez Radę Ministrów (uchwała nr 104 Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020).

Głównym celem SRKL jest rozwijanie kapitału ludzkiego poprzez wydobywanie potencjałów osób w taki sposób, by mogły w pełni uczestniczyć w życiu społecznym, politycznym i ekonomicznym na wszystkich etapach życia. Poza celem głównym w SRKL wyznaczono pięć celów szczegółowych:

- wzrost zatrudnienia;
- wydłużenie aktywności zawodowej i zapewnienie lepszej jakości funkcjonowania osób starszych;
- poprawa sytuacji osób i grup zagrożonych wykluczeniem społecznym;
- poprawa zdrowia obywateli oraz podniesienie efektywności opieki zdrowotnej;
- podniesienie poziomu kompetencji i kwalifikacji obywateli.

Realizacja celu głównego oraz celów szczegółowych SRKL odbywać się będzie poprzez działania podejmowane na różnych etapach życia: od wczesnego dzieciństwa, poprzez edukację szkolną, edukację na poziomie wyższym, okres aktywności zawodowej i rodzicielstwa, do starości.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SRKL szczególnie w obrębie celu 4:

Cel szczegółowy 4. Poprawa zdrowia obywateli oraz efektywności systemu opieki zdrowotnej:

- Kierunek interwencji - kształtowanie zdrowego stylu życia poprzez promocję zdrowia, edukację zdrowotną oraz prośrodowiskową oraz działania wspierające dostęp do zdrowej i bezpiecznej żywności.

6. Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego

W dniu 26 marca 2013 Rada Ministrów przyjęła Strategię Rozwoju Kapitału Społecznego 2020 (SRKS), której koordynatorem jest Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Działania wskazane w SRKS mają wspierać zaangażowanie obywatelskie, zachęcać do współpracy oraz wzmacniać kreatywność Polaków. Z perspektywy MKiDN, ale również ustaleń raportu Polska 2030. Wyzwania Rozwojowe, „wzmacnianie kapitału społecznego jest projektem cywilizacyjnym, od którego powodzenia zależy jakość życia Polaków i rozwój gospodarczy kraju”. Strategia jest dokumentem wielowymiarowym, zakładającym skoordynowaną interwencję publiczną w obszarach dotychczas niedocenianych lub niewystarczająco akcentowanych w dokumentach horyzontalnych.

Za główny cel strategiczny dla obszaru kapitału społecznego uznano: „Wzmocnienie udziału kapitału społecznego w rozwoju społeczno-gospodarczym Polski”. W SRKS sformułowano następujące cele operacyjne:

- Cel 1. Kształtowanie postaw sprzyjających kooperacji, kreatywności oraz komunikacji;
- Cel 2. Poprawa mechanizmów partycypacji społecznej i wpływu obywateli na życie publiczne;
- Cel 3. Usprawnienie procesów komunikacji społecznej oraz wymiany wiedzy;
- Cel 4. Rozwój i efektywne wykorzystanie potencjału kulturowego i kreatywnego.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SRKS szczególnie w obrębie następujących celów i kierunków interwencji:

Cel szczegółowy 4. Rozwój i efektywne wykorzystanie potencjału kulturowego i kreatywnego:

- Priorytet Strategii 4.1. Wzmocnienie roli kultury w budowaniu spójności społecznej:
Kierunek działań 4.1.2. Ochrona dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego oraz krajobrazu.

7. Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020. Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie
13 lipca 2010 r. Rada Ministrów przyjęła „Krajową Strategię Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary wiejskie” (KSRR), tj. kompleksowy średniookresowy dokument strategiczny odnoszący się do prowadzenia polityki rozwoju społeczno-gospodarczego kraju w ujęciu wojewódzkim, którego przygotowanie przewiduje Ustawa z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności (Dz.U. 2008 nr 216 poz. 1370).

Dokument ten określa cele i priorytety rozwoju Polski w wymiarze terytorialnym, zasady i instrumenty polityki regionalnej, nową rolę regionów w ramach polityki regionalnej oraz zarys mechanizmu koordynacji działań podejmowanych przez poszczególne resorty.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego wprowadza szereg modyfikacji sposobu planowania i prowadzenia polityki regionalnej w Polsce, a wraz z nimi różnych polityk publicznych mających największy wpływ na osiąganie celów określonych w stosunku do terytoriów. Wiele propozycji dotyczy zarządzania politykami ukierunkowanymi terytorialnie i obejmuje zagadnienia współpracy, koordynacji, efektywności, monitorowania i ewaluacji. KSRR zakłada także dalsze wzmacnianie roli regionów w osiąganiu celów rozwojowych kraju i w związku z tym zawiera propozycje zmian roli samorządów wojewódzkich w tym procesie oraz modyfikacji sposobu udziału w nim innych podmiotów publicznych. Polityka regionalna jest w nim rozumiana szerzej niż dotychczas – jako interwencja publiczna realizująca cele rozwojowe kraju przez działania ukierunkowane terytorialnie, a których głównym poziomem planowania i realizacji pozostaje układ regionalny.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do KSRR szczególnie w obrębie następujących celów i kierunków działań:

Cel 1. Wspomaganie wzrostu konkurencyjności regionów:

- Kierunek działań 1.1. Wzmacnianie funkcji metropolitalnych ośrodków wojewódzkich i integracja ich obszarów funkcjonalnych:
 - Działanie 1.1.1. Warszawa - stolica państwa;
 - Działanie 1.1.2. Pozostałe ośrodki wojewódzkie;
- Kierunek działań 1.2. Tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania procesów rozwojowych i zwiększania ich absorpcji na obszary poza ośrodkami wojewódzkimi:
 - Działanie 1.2.1. Zwiększanie dostępności komunikacyjnej wewnątrz regionów;
 - Działanie 1.2.2. Wspieranie rozwoju i znaczenia miast subregionalnych;
 - Działanie 1.2.3. Pełniejsze wykorzystanie potencjału rozwojowego obszarów wiejskich;
- Kierunek działań 1.3. Budowa podstaw konkurencyjności województw - działania tematyczne:
 - Działanie 1.3.5. Dywersyfikacja źródeł i efektywne wykorzystanie energii oraz reagowanie na zagrożenia naturalne;
 - Działanie 1.3.6. Wykorzystanie walorów środowiska przyrodniczego oraz potencjału dziedzictwa kulturowego;

Cel 2. Budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie marginalizacji obszarów problemowych:

- Kierunek działań 2.2. Wspieranie obszarów wiejskich o najniższym poziomie dostępu mieszkańców do dóbr i usług warunkujących możliwości rozwojowe:
 - Działanie 2.2.3. Zwiększanie dostępności i jakości usług komunikacyjnych;
 - Działanie 2.2.4. Usługi komunalne i związane z ochroną środowiska;
- Kierunek działań 2.3. Restrukturyzacja i rewitalizacja miast i innych obszarów tracących dotychczasowe funkcje społeczno-gospodarcze;
- Kierunek działań 2.4. Przewycięzanie niedogodności związanych z położeniem obszarów przygranicznych, szczególnie wzdłuż zewnętrznych granic UE;
- Kierunek działań 2.5. Zwiększanie dostępności transportowej do ośrodków wojewódzkich na obszarach o najniższej dostępności.

8. Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa

Rada Ministrów przyjęła Strategię zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012-2020 (SZRWRiR) w dniu 25 kwietnia 2012 r.

Długookresowy cel główny działań służących rozwojowi obszarów wiejskich, rolnictwa i rybactwa zdefiniowano w strategii w następujący sposób: „Poprawa jakości życia na obszarach wiejskich oraz efektywne wykorzystanie ich zasobów i potencjałów, w tym rolnictwa i rybactwa, dla zrównoważonego rozwoju kraju”. Dążenie do osiągnięcia celu głównego będzie realizowane poprzez działania przypisane do pięciu celów szczegółowych:

- Cel 1. Wzrost jakości kapitału ludzkiego, społecznego, zatrudnienia i przedsiębiorczości na obszarach wiejskich;
- Cel 2. Poprawa warunków życia na obszarach wiejskich oraz poprawa ich dostępności przestrzennej;
- Cel 3. Bezpieczeństwo żywnościowe;
- Cel 4. Wzrost produktywności i konkurencyjności sektora rolno-spożywczego;
- Cel 5. Ochrona środowiska i adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SZRWRiR szczególnie w obrębie następujących celów i kierunków interwencji:

Cel szczegółowy 2. Poprawa warunków życia na obszarach wiejskich oraz poprawa ich dostępności przestrzennej:

- Priorytet 2.1. Rozwój infrastruktury gwarantującej bezpieczeństwo energetyczne, sanitarne i wodne na obszarach wiejskich, kierunki interwencji:
 - 2.1.1. Modernizacja sieci przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej;
 - 2.1.2. Dywersyfikacja źródeł wytwarzania energii elektrycznej;
 - 2.1.3. Rozbudowa i modernizacja ujęć wody i sieci wodociągowej;
 - 2.1.4. Rozbudowa i modernizacja sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków;
 - 2.1.5. Rozwój systemów zbiórki, odzysku i unieszkodliwiania odpadów;
 - 2.1.6. Rozbudowa sieci przesyłowej i dystrybucyjnej gazu ziemnego;
- Priorytet 2.2. Rozwój infrastruktury transportowej gwarantującej dostępność transportową obszarów wiejskich, kierunki interwencji:
 - 2.2.1. Rozbudowa i modernizacja lokalnej infrastruktury drogowej i kolejowej;
 - 2.2.2. Tworzenie powiązań lokalnej sieci drogowej z siecią dróg regionalnych, krajowych, ekspresowych i autostrad;
 - 2.2.3. Tworzenie infrastruktury węzłów przesiadkowych, transportu kołowego i kolejowego;
- Priorytet 2.5. Rozwój infrastruktury bezpieczeństwa na obszarach wiejskich, kierunek interwencji:
 - 2.5.1. Rozwój infrastruktury wodno-melioracyjnej i innej łagodzącej zagrożenia naturalne;

Cel szczegółowy 3. Bezpieczeństwo żywnościowe:

- Priorytet 3.2. Wytwarzanie wysokiej jakości, bezpiecznych dla konsumentów produktów rolno spożywczych, kierunek interwencji:
 - 3.2.2. Wsparcie wytwarzania wysokiej jakości produktów rolno spożywczych, w tym produktów wytwarzanych metodami integrowanymi, ekologicznymi oraz tradycyjnymi metodami produkcji z lokalnych surowców i zasobów oraz produktów rybnych;
- Priorytet 3.4. Podnoszenie świadomości i wiedzy producentów oraz konsumentów w zakresie produkcji rolno spożywczej i zasad żywienia, kierunek interwencji:
 - 3.4.3. Wsparcie działalności innowacyjnej ukierunkowanej na zmiany wzorców produkcji i konsumpcji;

Cel szczegółowy 5. Ochrona środowiska i adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich:

- Priorytet 5.1. Ochrona środowiska naturalnego w sektorze rolniczym i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich, kierunki interwencji:
 - 5.1.1. Ochrona różnorodności biologicznej, w tym unikalnych ekosystemów oraz flory i fauny związanych z gospodarką rolną i rybacką;
 - 5.1.2. Ochrona jakości wód, w tym racjonalna gospodarka nawozami i środkami ochrony roślin;
 - 5.1.3. Racjonalne wykorzystanie zasobów wodnych na potrzeby rolnictwa i rybactwa oraz zwiększanie retencji wodnej;
 - 5.1.4. Ochrona gleb przed erozją, zakwaszeniem, spadkiem zawartości materii organicznej i zanieczyszczeniem metalami ciężkimi;

- 5.1.5. Rozwój wiedzy w zakresie ochrony środowiska rolniczego i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich i jej upowszechnianie;
- Priorytet 5.2. Kształtowanie przestrzeni wiejskiej z uwzględnieniem ochrony krajobrazu i ładu przestrzennego, kierunki interwencji:
 - 5.2.1. Zachowanie unikalnych form krajobrazu rolniczego;
 - 5.2.2. Właściwe planowanie przestrzenne;
 - 5.2.3. Racjonalna gospodarka gruntami;
- Priorytet 5.3. Adaptacja rolnictwa i rybactwa do zmian klimatu oraz ich udział w przeciwdziałaniu tym zmianom, kierunki interwencji:
 - 5.3.1. Adaptacja produkcji rolnej i rybackiej do zmian klimatu;
 - 5.3.2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w rolnictwie i całym łańcuchu rolno żywnościowym;
 - 5.3.3. Zwiększenie sekwestracji węgla w glebie i biomase wytwarzanej w rolnictwie;
 - 5.3.4. Badania w zakresie wzajemnego oddziaływania rozwoju obszarów wiejskich, rolnictwa i rybactwa na zmiany klimatu;
 - 5.3.5. Upowszechnianie wiedzy w zakresie praktyk przyjaznych klimatowi wśród konsumentów i producentów rolno spożywczych;
- Priorytet 5.4. Zrównoważona gospodarka leśna i łowiecka na obszarach wiejskich, kierunki interwencji:
 - 5.4.1. Racjonalne zwiększenie zasobów leśnych;
 - 5.4.2. Odbudowa drzewostanów po zniszczeniach spowodowanych katastrofami naturalnymi;
 - 5.4.3. Zrównoważona gospodarka łowiecka służąca ochronie środowiska oraz rozwojowi rolnictwa i rybactwa;
 - 5.4.4. Wzmacnianie publicznych funkcji lasów;
- Priorytet 5.5. Zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii na obszarach wiejskich, kierunki interwencji:
 - 5.5.1. Racjonalne wykorzystanie rolniczej i rybackiej przestrzeni produkcyjnej do produkcji energii ze źródeł odnawialnych;
 - 5.5.2. Zwiększenie dostępności cenowej i upowszechnienie rozwiązań w zakresie odnawialnych źródeł energii wśród mieszkańców obszarów wiejskich.

9. Strategia rozwoju systemu Bezpieczeństwa Narodowego

Strategia rozwoju systemu Bezpieczeństwa Narodowego (SRsBN) została przyjęta uchwałą Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2013 roku. Za cel główny uznano: „Wzmocnienie efektywności i spójności systemu bezpieczeństwa narodowego, który powinien być zdolny do identyfikacji i eliminacji źródeł, przejawów oraz skutków zagrożeń bezpieczeństwa narodowego”. Rozwinięciem celu głównego jest pięć celów operacyjnych:

1. Kształtowanie stabilnego międzynarodowego środowiska bezpieczeństwa w wymiarze regionalnym i globalnym.
2. Umacnianie zdolności państwa do obrony.
3. Rozwój odporności na zagrożenia bezpieczeństwa narodowego, zwłaszcza na sytuacje nadzwyczajne i nieprzewidziane zdarzenia (sytuacje kryzysowe).
4. Zwiększenie integracji polityk publicznych z polityką bezpieczeństwa.
5. Tworzenie warunków zintegrowanego systemu bezpieczeństwa narodowego.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do SRsBN szczególnie w obrębie następujących celów i kierunków interwencji:

Cel 3. Rozwój odporności na zagrożenia bezpieczeństwa narodowego:

- Priorytet 3.1. Zwiększanie odporności infrastruktury krytycznej:
 - Kierunek interwencji 3.1.3. Zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania energetyki jądrowej w Polsce;

Cel 4. Zwiększenie integracji polityk publicznych z polityką bezpieczeństwa:

- Priorytet 4.1. Integracja rozwoju społeczno-gospodarczego i bezpieczeństwa narodowego, kierunki interwencji:
 - 4.1.1. Wzmocnienie relacji między rozwojem regionalnym kraju a polityką obronną;
 - 4.1.2. Koordynacja działań i procedur planowania przestrzennego uwzględniających wymagania obronności i bezpieczeństwa państwa;
 - 4.1.3. Wspieranie rozwoju infrastruktury przez sektor bezpieczeństwa;
 - 4.1.4. Wspieranie ochrony środowiska przez sektor bezpieczeństwa.

Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020

Krajowy Program Ochrony Powietrza (KPOP), przyjęty 3 września 2015 r., ma na celu poprawę jakości życia mieszkańców, ochronę ich zdrowia i warunków życia, z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska. Jego realizacja ma pozwolić na osiągnięcie w możliwie krótkim czasie dopuszczalnych poziomów pyłu zawieszonego i innych szkodliwych substancji w powietrzu, wynikających z obowiązujących przepisów prawa, a w perspektywie do 2030 r. – poziomów wskazywanych przez Światową Organizację Zdrowia.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do KPOP szczególnie w obrębie następujących celów i kierunków działań:

Cele szczegółowe:

- osiągnięcie w możliwie krótkim czasie poziomów dopuszczalnych i docelowych niektórych substancji, określonych w dyrektywie 2008/50/WE i 2004/107/WE, oraz utrzymanie ich na tych obszarach, na których są dotrzymywane, a w przypadku pyłu PM_{2,5} także pułapu stężenia ekspozycji oraz Krajowego Celu Redukcji Narażenia;
- osiągnięcie w perspektywie do roku 2030 stężeń niektórych substancji w powietrzu na poziomach wskazanych przez WHO oraz nowych wymagań wynikających z regulacji prawnych projektowanych przepisami prawa unijnego.

Kierunki działań:

- włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez zwiększenie świadomości społecznej oraz tworzenie trwałych platform dialogu z organizacjami społecznymi;
- rozwój i rozpowszechnienie technologii sprzyjających poprawie jakości powietrza;
- rozwój mechanizmów kontrolowania źródeł niskiej emisji sprzyjających poprawie jakości powietrza;
- upowszechnienie mechanizmów finansowych sprzyjających poprawie jakości powietrza.

Narodowy Program Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej - projekt

Projekt z dnia 4 sierpnia 2015 roku jako cel główny NPRGN przyjmuje: Rozwój gospodarki niskoemisyjnej przy zapewnieniu zrównoważonego rozwoju kraju.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do NPRGN szczególnie w obrębie następujących celów i priorytetów:

- Cel szczegółowy A: Niskoemisyjne wytwarzanie energii:
 - Priorytet A.2. Rozwój wykorzystania OZE;
 - Priorytet A.3 Upowszechnienie alternatywnych, innych niż odnawialne, metod pozyskiwania energii;
- Cel szczegółowy B: Poprawa efektywności gospodarowania surowcami i materiałami, w tym odpadami:
 - Priorytet B.1 Promocja optymalnego wykorzystywania surowców;
 - Priorytet B.2 Rozwój niskoemisyjnej gospodarki odpadami;
- Cel szczegółowy C: Rozwój zrównoważonej produkcji (przemysł, budownictwo, rolnictwo):
 - Priorytet C.3 Poprawa standardu energetycznego istniejących budynków;
 - Priorytet C.4 Poprawa standardu energetycznego nowobudowanych budynków;
 - Priorytet C.5 Rozwój zrównoważonej produkcji w rolnictwie;
- Cel szczegółowy D: Transformacja niskoemisyjna w dystrybucji i mobilności:
 - Priorytet D.1 Zwiększenie efektywności wybranych elementów łańcucha logistycznego;
 - Priorytet D.2 Transformacja niskoemisyjna w sektorze handlu;
 - Priorytet D.3 Modernizacja pojazdów oraz infrastruktury w celu upowszechnienia niskoemisyjnych form transportu;
 - Priorytet D.4 Poprawa efektywności zarządzania transportem oraz wspieranie rozwoju transportu publicznego;
 - Priorytet D.5 Rozwój i zastosowanie niskoemisyjnych paliw w transporcie oraz magazynowania energii w środkach transportu;
- Cel szczegółowy E: Promocja wzorców zrównoważonej konsumpcji:
 - Priorytet E.1 Promocja wzorców zrównoważonej konsumpcji w edukacji;
 - Priorytet E.2 Wspieranie dostępności oraz wiarygodności informacji na temat wpływu konsumpcji poszczególnych produktów i usług na emisyjność gospodarki;
 - Priorytet E.3 Promocja wzorców zrównoważonej konsumpcji w gospodarstwach domowych;
 - Priorytet E.4 Promocja transformacji niskoemisyjnej w sektorze publicznym.

Polityka energetyczna Polski do 2030 roku

Wg „Polityki energetycznej Polski do 2030 r.”, przyjętej przez Radę Ministrów dnia 10 listopada 2009 r., podstawowymi kierunkami polskiej polityki energetycznej są:

1. poprawa efektywności energetycznej,
2. wzrost bezpieczeństwa energetycznego,
3. rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w tym biopaliw,
4. rozwój konkurencyjnych rynków paliw i energii,
5. ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do „Polityki energetycznej Polski” w obrębie 1, 2, 3 i 5 kierunku.

Krajowy Plan Działań dotyczący efektywności energetycznej

Krajowy Plan Działań dotyczący efektywności energetycznej dla Polski 2014 został przygotowany w związku z obowiązkiem przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdań z wdrażania dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej, a także na podstawie obowiązku nałożonego na Ministra Gospodarki na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551, z późn. zm.).

Dokument ten zawiera opis planowanych środków poprawy efektywności energetycznej określających działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki, niezbędnych dla realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią na 2016 r., a także środków służących osiągnięciu ogólnego celu w zakresie efektywności energetycznej rozumianego, jako uzyskanie 20 % oszczędności w zużyciu energii pierwotnej w Unii Europejskiej do 2020 r.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do głównego celu Krajowego Planu Działań dotyczącego efektywności energetycznej.

Polityka klimatyczna Polski

Dokument pn. „Polityka klimatyczna Polski. Strategie redukcji emisji gazów cieplarnianych w Polsce do roku 2020” został przyjęty przez Radę Ministrów 4 października 2003 r. Celem strategicznym tej polityki jest: *włączenie się Polski do wysiłków społeczności międzynarodowej na rzecz ochrony klimatu globalnego poprzez wdrażanie zasad zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w zakresie poprawy wykorzystania energii, zwiększania zasobów leśnych i glebowych kraju, racjonalizacji wykorzystania surowców i produktów przemysłu oraz racjonalizacji zagospodarowania odpadów, w sposób zapewniający osiągnięcie maksymalnych, długoterminowych korzyści gospodarczych, społecznych i politycznych.*

Do krótkookresowych celów polityki należą między innymi:

- redukcja gazów cieplarnianych poprzez działania w zakresie energetyki,
- realizacja postanowień Konwencji Klimatycznej i Protokołu z Kioto,
- integracja polityki klimatycznej z innymi politykami państwa,
- opracowanie krajowego programu redukcji emisji gazów cieplarnianych,
- poprawa systemu informacji i edukacji społeczeństwa w zakresie ochrony klimatu.

Celem ilościowym polityki jest zapewnienie 40% redukcji emisji gazów cieplarnianych do roku 2020 w porównaniu z rokiem bazowym konwencji klimatycznej (tj. 1988 r.)

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do głównego celu Polityki Klimatycznej Polski.

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020)

Głównym celem SPA2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmieniającego się klimatu. Dokument stanowi bazę dla działań podejmowanych w Polsce w celu zmniejszania podatności gospodarki i zidentyfikowanych obszarów na skutki zmian klimatu. Celem SPA 2020 jest określenie działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach takich jak: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyka, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Działania adaptacyjne zawarte w SPA2020 obejmują zarówno przedsięwzięcia techniczne, np. budowa niezbędnej infrastruktury przeciwpowodziowej i ochrony wybrzeża, jak i zmiany regulacji prawnych, np. w systemie planowania przestrzennego ograniczające możliwość zabudowy terenów zagrożonych powodzią. Wśród planowanych do realizacji inwestycji znajduje się szereg przedsięwzięć poprawiających jakość życia mieszkańców i pobudzających wzrost gospodarczy. Planowane działania obejmują np. poprawę jakości wód, rozwój odnawialnych źródeł energii, zwiększenie zalesienia czy wsparcie dla rozwoju technologii środowiskowych. Podjęte zostaną również działania edukacyjne, wyjaśniające opinii publicznej zjawisko zmian klimatu.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do zapisów SPA2020, szczególnie w obrębie następujących celów i kierunków działań:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska, kierunki działań:

- 1.1 - dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu;
- 1.3 - dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu;
- 1.4 - ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu;
- 1.5 - adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie;
- 1.6 - zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu;

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich:

- 2.1 - stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami;
- 2.2 - organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybnej do zmian klimatu;

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu:

- 3.2 - zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu;

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu:

- 4.1 - monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie);
- 4.2 - miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu;

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu:

- 5.1 - promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu;

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu:

- 6.1 - zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu;
- 6.2 - ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych

KPOŚK został zatwierdzony przez Rząd RP w dniu 16 grudnia 2003 r. Program zawiera wykaz aglomeracji o wielkości RLM > 2 000, wraz z jednoczesnym wykazem niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy, rozbudowy lub modernizacji oczyszczalni ścieków komunalnych oraz budowy i modernizacji zbiorczych systemów kanalizacyjnych, jakie należy zrealizować w tych aglomeracjach w terminie do końca 2015 r.

W dniu 7 czerwca 2005 r. została zatwierdzona przez Radę Ministrów pierwsza Aktualizacja KPOSK (AKPOŚK 2005), która obejmowała 1577 aglomeracji i przewidywała:

- budowę ok. 37 tys. km sieci kanalizacyjnej w aglomeracjach,
- budowę, rozbudowę i/lub modernizację ok. 1734 oczyszczalni ścieków.

Druża Aktualizacja KPOŚK została zatwierdzona przez Radę Ministrów w dniu 2 marca 2010 r. AKPOŚK 2009 obejmował łącznie 1635 aglomeracji, które umieszczono w trzech załącznikach. Realizacja załącznika 1 AKPOŚK 2009 obejmowała:

- budowę 30 641 km sieci kanalizacyjnej,
- modernizację 2 883 km sieci kanalizacyjnej,
- modernizację lub rozbudowę 569 oczyszczalni ścieków,
- budowę 177 nowych oczyszczalni.

Trzecia Aktualizacja KPOŚK została zatwierdzona przez Radę Ministrów w dniu 1 lutego 2011 r. (AKPOŚK 2010). Celem trzeciej Aktualizacji Programu było ustalenie realnych terminów zakończenia inwestycji w aglomeracjach, które ze względu na opóźnienia inwestycyjne nie zrealizują zaplanowanych zadań do końca 2010 r. Dlatego też, AKPOŚK2010 swoim zakresem objęło wyłącznie zmiany dotyczące terminów realizacji inwestycji.

Czwarta Aktualizacja KPOŚK została zatwierdzona przez Radę Ministrów w dniu 21 kwietnia 2016 r. (AKPOŚK 2015). Zawiera ona wykaz inwestycji planowanych po 2015 r., który wynika z dalszych niezbędnych potrzeb zgłaszanych przez samorządy w celu zakończenia inwestycji i wypełnienia wymogów dyrektywy 91/271/EWG, uwzględniając jednocześnie nową perspektywę finansową 2014-2020 (lub wynikającą z Umowy Partnerstwa). Biorąc jednak pod uwagę spójność dokumentów planistycznych wszystkie planowane inwestycje powinny zostać zrealizowane w perspektywie do 2021 r., tzn. do zakończenia kolejnego cyklu realizacji planów gospodarowania wodami oraz programu wodno-środowiskowego kraju.

Piąta Aktualizacja KPOŚK (AKPOŚK 2017) została przyjęta przez Radę Ministrów 31 lipca 2017 r. Przyjęta przez rząd aktualizacja zawiera listę zadań zaplanowanych przez samorządy do realizacji w latach 2016-2021.

AKPOŚK 2017 dotyczy 1587 aglomeracji o równorzędnej liczbie mieszkańców 38,8 mln, w których zlokalizowanych jest 1769 oczyszczalni ścieków komunalnych. Aglomeracje ujęte

w aktualizacji zostały podzielone na priorytety według znaczenia inwestycji oraz pilności zapewnienia środków.

Zapisy projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” odnoszą się do następujących aglomeracji wymienionych w KPOŚK: Bartoszyce, Górowo Iławeckie, Sępól, Bisztynek.

Projekt polityki wodnej państwa do roku 2030 (Projekt Narodowej Strategii Gospodarowania Wodami 2030)

Polityka wodna państwa określa podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce.

Celem nadrzędnym Polityki wodnej państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016) jest zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powodzie i susze. Ma to nastąpić w połączeniu z utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki, poprawie spójności terytorialnej i dążeniu do wyrównania dysproporcji regionalnych oraz uwzględnieniu integrowania ochrony środowiska wodnego z innymi dziedzinami gospodarki kraju.

Cele strategiczne dla osiągnięcia celu nadrzędnego są następujące:

- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód oraz związanych z nimi ekosystemów,
- zapewnienie dostępu do zasobów wodnych dla zaspokojenia potrzeb ludności, środowiska naturalnego oraz społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki,
- ograniczenie negatywnych skutków powodzi i suszy oraz minimalizowanie ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych,
- wdrożenie systemu zintegrowanego zarządzania zasobami wodnymi i gospodarowania wodami.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do NSGW w obrębie wszystkich w/w celów.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022 (KPGO) został przyjęty uchwałą nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r.

W gospodarce odpadami komunalnymi (w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji) w KPGO przyjęto następujące cele:

- zmniejszenie ilości powstających odpadów;
- ograniczenie marnotrawienia żywności;
- wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia;
- zwiększanie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji;

- doprowadzenie do funkcjonowania systemów zagospodarowania odpadów zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami;
- osiągnięcie poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia frakcji: papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła z odpadów komunalnych w wysokości minimum 50% ich masy do 2020 roku;
- do 2020 roku udział masy termicznie przekształcanych odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych w stosunku do wytworzonych odpadów komunalnych nie może przekraczać 30%;
- do 2025 roku recyklingowi powinno być poddawane 60% odpadów komunalnych;
- do 2030 roku recyklingowi powinno być poddawane 65% odpadów komunalnych;
- redukcja składowania odpadów komunalnych do maksymalnie 10% do 2030 roku;
- zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie);
- objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- wprowadzenie jednolitych standardów selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie całego kraju do końca 2021 roku - zestandaryzowanie ma na celu zapewnienie minimalnego poziomu selektywnego zbierania odpadów szczególnie w odniesieniu do gmin w których stosuje się niedopuszczalny podział na odpady „suche” i „mokre”;
- zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi;
- wprowadzenie we wszystkich gminach w kraju systemów selektywnego odbierania odpadów zielonych i innych bioodpadów u źródła - do końca 2021 roku;
- zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, aby nie było składowanych w 2020 roku więcej niż 35% masy tych odpadów w stosunku do masy odpadów wytworzonych w 1995 roku;
- zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych;
- zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia;
- zmniejszenie liczby miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych;
- utworzenie systemu monitorowania gospodarki odpadami komunalnym;
- monitorowanie i kontrola postępowania z frakcją odpadów komunalnych wysortowywaną ze strumienia zmieszanych odpadów komunalnych i nieprzeznaczoną do składowania (frakcja o kodzie 19 12 12);
- zbilansowanie funkcjonowania systemu gospodarki odpadami komunalnymi w świetle obowiązującego zakazu składowania określonych frakcji odpadów komunalnych i pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, w tym odpadów o zawartości ogólnego węgla organicznego powyżej 5% suchej masy i o cieple spalania powyżej 6 MJ/kg suchej masy, od 1 stycznia 2016 roku.

W gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przyjęto następujące cele:

- zapewnienie odpowiedniej jakości odpadów opakowaniowych zbieranych selektywnie w gospodarstwach domowych;
- utrzymanie poziomów odzysku i recyklingu co najmniej na poziomie określonym w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 roku o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;

- osiągnięcie i utrzymanie poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz opakowań po środkach niebezpiecznych (w tym po środkach ochrony roślin);
- wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk w zakresie wystawiania dokumentów potwierdzających przetworzenie odpadów opakowaniowych;
- zwiększenie świadomości użytkowników i sprzedawców środków zawierających substancje niebezpieczne, odnośnie prawidłowego postępowania z opakowaniami po tych produktach.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do KPGO w obrębie wszystkich w/w celów.

Program Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009-2032

Podstawowym celem programu jest oczyszczenie terytorium kraju z azbestu i usunięcie stosowanych od wielu lat materiałów zawierających azbest w terminie do 2032 roku. Program zakłada następujące cele:

- usunięcie i unieszkodliwienie wyrobów zawierających azbest;
- minimalizacja negatywnych skutków zdrowotnych powodowanych kontaktem z włóknami azbestu;
- likwidacja szkodliwego oddziaływania azbestu na środowisko.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do POKZA w obrębie wszystkich w/w celów.

Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020

Program stanowi kontynuację „Krajowej strategii ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań”, która została uchwalona Uchwałą nr 270/2007 Rady Ministrów z dnia 26.10.2007 r.

Celem nadrzędnym programu jest: „Poprawa stanu różnorodności biologicznej i pełniejsze powiązanie jej ochrony z rozwojem społeczno-gospodarczym kraju.”. Program formułuje następujące cele strategiczne:

- Cel strategiczny A: Podniesienie poziomu wiedzy oraz kształtowanie postaw społeczeństwa związanych z włączaniem się do działań na rzecz różnorodności biologicznej.
- Cel strategiczny B: Włączenie wybranych sektorów gospodarki w działania na rzecz różnorodności biologicznej.
- Cel strategiczny C: Zachowanie i przywracanie populacji zagrożonych gatunków i siedlisk.
- Cel strategiczny D: Efektywne zarządzanie zasobami przyrodniczymi.
- Cel strategiczny E: Utrzymanie i odbudowa ekosystemów oraz ich usług.
- Cel strategiczny F: Ograniczenie presji gatunków inwazyjnych i konfliktowych.
- Cel strategiczny G: Ograniczenie i łagodzenie skutków zmian klimatycznych.

- Cel strategiczny H: Ochrona różnorodności biologicznej poprzez rozwój współpracy międzynarodowej.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do zapisów SPA2020, szczególnie w obrębie następujących celów:

Cele strategiczne i cele operacyjne:

Cel strategiczny A: Podniesienie poziomu wiedzy oraz kształtowanie postaw społeczeństwa związanych z włączaniem się do działań na rzecz różnorodności biologicznej:

- A.II. Integracja oraz zwiększenie dostępności wiedzy w zakresie różnorodności biologicznej;
- A.III. Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat różnorodności biologicznej i jej znaczenia dla rozwoju społeczno-gospodarczego;

Cel strategiczny B: Włączenie wybranych sektorów gospodarki w działania na rzecz różnorodności biologicznej:

- B.I. Ochrona różnorodności biologicznej poprzez zrównoważone gospodarowanie w rolnictwie;
- B.II. Wzmocnienie różnorodności biologicznej poprzez zrównoważone gospodarowanie w leśnictwie;
- B. IV. Wsparcie różnorodności biologicznej poprzez zrównoważoną gospodarkę wodną;
- B.V. Wzmocnienie narzędzi planistycznych w działaniach na rzecz ochrony różnorodności biologicznej;

Cel strategiczny C: Zachowanie i przywracanie populacji zagrożonych gatunków i siedlisk:

- C.II. Ochrona i odtwarzanie cennych siedlisk przyrodniczych;
- C.III. Poprawa skuteczności działań na rzecz ochrony gatunkowej;
- C. IV. Zrównoważone pozyskiwanie gatunków ze stanu dzikiego;

Cel strategiczny D: Efektywne zarządzanie zasobami przyrodniczymi:

- D.I. Skuteczna egzekucja przepisów w zakresie ochrony przyrody;
- D.II. Zapewnienie odpowiednich środków finansowych dla zachowania różnorodności biologicznej;
- D.III. Wzmocnienie systemu zarządzania obszarami chronionymi;
- D.IV. Objęcie ochroną obszarową terenów o wysokich walorach przyrodniczych;

Cel strategiczny E: Utrzymanie i odbudowa ekosystemów oraz ich usług:

- E.I. Nadanie ekosystemom wartości społeczno-ekonomicznej;
- E.II. Wdrożenie zielonej infrastruktury jako narzędzia pozwalającego na utrzymanie i wzmocnienie istniejących ekosystemów oraz ich usług;
- E.III. Odbudowa zdegradowanych ekosystemów i ich usług;

Cel strategiczny F: Ograniczenie presji gatunków inwazyjnych i konfliktowych:

- F.I. Poprawa stanu wiedzy na temat gatunków inwazyjnych i konfliktowych w celu przeciwdziałania ich negatywnemu wpływowi na różnorodność biologiczną;
- F.II. Ograniczenie presji ze strony gatunków inwazyjnych i konfliktowych poprzez wdrożenie prawodawstwa i systemu ich wykrywania, monitoringu oraz zwalczania;

Cel strategiczny G: Ograniczenie i łagodzenie skutków zmian klimatycznych:

- G.II. Zmniejszenie wrażliwości ekosystemów na spodziewane czynniki związane ze zmianami klimatu;

Polityka leśna państwa (Krajowy program zwiększania lesistości)

„Krajowy program zwiększania lesistości” (KPZL) został opracowany w 1993 r. przez Zakład Badań i Systemu Informacji Przestrzennych Instytutu Badawczego Leśnictwa na zlecenie i przy współudziale Departamentu Leśnictwa ówczesnego Ministerstwa Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Program ten został zaakceptowany do realizacji przez Radę Ministrów RP w dniu 23 czerwca 1995 r., jednak nie stał się programem rządowym, gdyż nie zagwarantowano środków na jego realizację w perspektywie wieloletniej. KPZL jest opracowaniem studialnym o charakterze strategicznym. Stanowi instrument polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju i zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.

Trzecia aktualizacja programu została wykonana w okresie od lipca do października 2014 r. w Zakładzie Zarządzania Zasobami Leśnymi IBL. Z formalnego punktu widzenia jest ona spełnieniem wymogu aktualizacji KPZL co pięć lat. Jednocześnie okres opracowania tej ekspertyzy zbiega się w czasie z początkiem nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej 2014-2020.

Celem KPZL jest zapewnienie warunków do zwiększenia lesistości kraju do 30%, a także optymalnego rozmieszczenia zalesień, ustalenia priorytetów ekologicznych i gospodarczych oraz instrumentów realizacyjnych. Szczególną funkcją zalesień powinno być odpowiednie kształtowanie struktur przestrzennych zasobów przyrody, zwiększanie ich biologicznej aktywności i różnorodności, a także estetycznych walorów krajobrazu. Ważnym zadaniem programu zalesiania jest ochrona i wzmacnianie oraz łączenie najcenniejszych obszarów przyrodniczych we wspólny system. Bardzo istotnym problemem jest też racjonalne przestrzenne rozmieszczenie przyszłych zalesień. Rozmiar zadań, potrzeba systemowych rozwiązań w skali kraju i regionu, a przede wszystkim znaczenie zalesień dla ochrony środowiska, racjonalizacji struktury użytkowania ziemi i tworzenia ładu w gospodarce przestrzennej nadają temu problemowi wysoką rangę.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do KPZL w obrębie wszystkich w/w celów.

2.3.2. Powiązania z dokumentami szczebla regionalnego

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011-2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015-2018.

Dla poprawy jakości powietrza i ochrony klimatu, POŚ wyznacza zadania w następujących kierunkach interwencji: zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery; wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym; doskonalenie systemu planowania, monitoringu i edukacji; zmniejszanie zapotrzebowania na energię; zrównoważony rozwój energetyczny regionu; ograniczanie zagrożeń i adaptacja do zmian klimatu.

Dla ochrony przed hałasem, POŚ wyznacza kierunek interwencji: ograniczanie hałasu, z zadaniami o charakterze technicznym i nietechnicznym (jak np. monitoring i edukacja).

Dla ochrony przed wzrostem promieniowania elektromagnetycznego, POŚ wyznacza kierunek interwencji: Ograniczenie oddziaływania pól elektromagnetycznych, z zadaniami dotyczącymi uwzględniania zagrożenia promieniowaniem elektromagnetycznym w planach zagospodarowania przestrzennego oraz prowadzenia monitoringu.

Dla ochrony zasobów ilościowych wód, poprawy ich stanu ekologicznego i chemicznego, ograniczania ryzyka suszy i powodzi, a także zapewnienia korzystania z wód do celów gospodarczych, POŚ wyznacza wiele zadań w następujących kierunkach interwencji: poprawa stanu/potencjału ekologicznego wód powierzchniowych; utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych; stosowanie instrumentów ekonomicznych w racjonalnym użytkowaniu zasobów wodnych; zwiększanie retencji wód w zlewniach; zapewnienie odpowiedniej ilości wody dla potrzeb gospodarki; utrzymanie i poprawa stanu obiektów osłony przeciwpowodziowej; doskonalenie planowania przestrzennego.

Dla doskonalenia gospodarki wodno-ściekowej, POŚ wytycza zadania w następujących kierunkach interwencji: zaopatrzenie ludności w wodę; poprawa jakości wody przeznaczonej do spożycia; oszczędne gospodarowanie wodą; budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych; budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków; monitoring postępowania z nieczystościami płynnymi na terenach nieskanalizowanych.

Dla zapewnienia właściwego gospodarowania zasobami geologicznymi, POŚ określa następujące kierunki interwencji: doskonalenie rozpoznania i ochrona złóż surowców mineralnych, w tym wód leczniczych i termalnych; efektywne gospodarowanie zasobami kopalin ze złóż; zmniejszenie uciążliwości wynikających z wydobywania kopalin.

Dla ochrony gleb, POŚ wyznacza następujące kierunki interwencji: zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi; remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych.

Dla dalszego doskonalenia gospodarki odpadami, POŚ wytycza kierunki interwencji zgodne z WPGO: minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów; odzysk surowców i recykling; unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych; zapobieganie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi.

Na podstawie analizy wielu czynników zagrożenia dla różnorodności przyrodniczej, walorów krajobrazowych oraz zagrożeń dla zrównoważonego użytkowania zasobów, POŚ wytycza następujące kierunki interwencji: rozwój i weryfikacja obszarowych form ochrony przyrody i krajobrazu; zachowanie obiektów o szczególnych walorach przyrodniczych; doskonalenie planowania i realizacji zadań ochronnych; zachowanie ciągłości terytorialnej i spójności ekologicznej przestrzeni przyrodniczej i zapobieganie jej fragmentacji; utrzymanie,

powiększanie i ochrona zasobów leśnych oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych; ograniczanie inwazji obcych gatunków; monitoring przyrodniczy; egzekwowanie przepisów dotyczących ochrony gatunków i siedlisk przyrodniczych; zrównoważone użytkowanie gruntów rolnych i rozwój zielonej infrastruktury na terenach zurbanizowanych; podniesienie poziomu wiedzy oraz wzrost aktywności społeczeństwa w zakresie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej.

Dla przeciwdziałania zagrożeniom związanym z poważnymi awariami, POŚ wyznacza dwa kierunki interwencji: ograniczanie zagrożeń poważnymi awariami; minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia poważnej awarii.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do 2020” roku jest w pełni zgodny z kierunkami realizacji programu ochrony środowiska na poziomie regionalnym, a wyznaczone w nim cele, kierunki interwencji i będą zadania służące osiągnięciu celów POŚ województwa warmińsko-mazurskiego.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2016-2022

„Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2016-2022” (WPGO 2016) został przyjęty uchwałą Nr XXIII/523/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 grudnia 2016 r.

Główne cele w zakresie gospodarki odpadami WPGO 2016 określa następująco:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych,
- ograniczenie marnotrawstwa żywności,
- ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji,
- wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu,
- wysoki poziom ponownego użycia produktów,
- wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu,
- składowanie odpadów ograniczone do minimum,
- remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów,
- wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami,
- wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do WPGO 2016 w obrębie wszystkich w/w celów.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego, przyjęty uchwałą nr VII/164/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 11 sierpnia 2015 roku (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. poz. 2931) uwzględnia środowiskowe uwarunkowania

rozwoju przestrzennego województwa, opisując ich stan i zagrożenia. Zwraca uwagę m.in. na znaczenie powiązań przyrodniczych, zarówno zewnętrznych jak i wewnętrznych, podkreślając rolę terenów najcenniejszych pod względem przyrodniczym – obszarów Natura 2000 oraz sieci ekologicznych i projektowanego systemu korytarzy ekologicznych. Dużym zagrożeniem dla funkcjonowania powiązań przyrodniczych są sieci infrastruktury komunikacyjnej, a szczególnie te elementy, które charakteryzują się dużym natężeniem ruchu. Zagrożeniem może być lokalizacja zabudowy w obrębie struktur przyrodniczo-przestrzennych środowiska, ważnych dla realizacji powiązań przyrodniczych. Dotyczy to w szczególności zabudowy rekreacyjnej jezior i pozostałej zabudowy rozproszonej.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego przedstawia wiodące cechy i zasoby środowiska przyrodniczego, w tym budowę geologiczną, kopaliny, ukształtowanie terenu, zasoby wodne, gleby, klimat, szatę roślinną, faunę, obszary cenne pod względem przyrodniczym oraz koncepcje system korytarzy ekologicznych. Rekomenduje podjęcie działań w zakresie wyznaczenia w województwie systemu korytarzy ekologicznych.

W odniesieniu do środowiska przyrodniczego i kulturowego przyjęto cztery główne kierunki realizacji polityki przestrzennej:

- ochrona i kształtowanie najcenniejszych zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona krajobrazów;
- uwzględnianie w polityce przestrzennej wymogów ochrony i odtwarzania różnorodności gatunkowej i siedliskowej, w tym kształtowanie spójności terytorialnej i funkcjonalnej przestrzeni przyrodniczej dla zapobiegania jej fragmentacji;
- racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi, w tym zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin, a także jakościowa i ilościowa ochrona wód;
- ochrona komponentów środowiska, kształtujących warunki zamieszkania człowieka.

W sferze infrastruktury technicznej do głównych kierunków realizacji polityki przestrzennej województwa należą m.in.:

- sprawnie funkcjonujące systemy zaopatrzenia w wodę w całym województwie;
- sprawnie funkcjonujące systemy utylizacji ścieków w oparciu o wysokosprawne technologie w całym województwie;
- zintegrowanie i usprawnienie systemu gospodarki odpadami w sposób zapewniający ochronę środowiska i ochronę zdrowia ludzi zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla województwa warmińsko-mazurskiego”;
- prowadzenie działań zapobiegających (minimalizujących) wystąpienie powodzi oraz ograniczających jej negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi, dziedzictwa kulturowego, działalności gospodarczej oraz środowiska.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do 2020” roku jest w pełni zgodny z kierunkami realizacji polityki przestrzennej, a wyznaczone w nim cele, kierunki interwencji i zadania będą służyć osiągnięciu celów planu zagospodarowania przestrzennego całego województwa.

Program rozwoju OZE województwa warmińsko –mazurskiego na lata 2013-2020

Program rozwoju OZE województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2013 –2020 wskazuje kierunki działań, w których polityka regionalna może najskuteczniej przyczynić się do

zwiększenia udziału energii z odnawialnych źródeł w ogólnym bilansie energetycznym województwa. Osiągnięcie wymaganego w pakiecie energetyczno-klimatycznym wskaźnika 15 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej w 2020 roku zobowiązuje samorządy do wspierania istniejących oraz powstawania nowych inwestycji opartych na wykorzystaniu nowych źródeł energii, które zmierzają do rozwoju i uniezależnienia się regionu od zewnętrznych dostaw energii.

Cele Programu rozwoju OZE województwa warmińsko-mazurskiego na 2020 rok:

- Produkcja energii ogółem z OZE na poziomie 14 000 TJ, tj. około 18,4% przewidywanego zużycia energii w regionie;
- Produkcja energii elektrycznej na poziomie 1 700 GWh tj. około 49 % zużycia energii elektrycznej w województwie;
- Redukcja emisji CO₂ z tytułu produkcji energii elektrycznej z OZE o 1 530 tys. ton;
- Obniżenie wskaźnika zużycia energii na 1 mln PKB w regionie z poziomu 1,94 TJ/mln PKB do poziomu 1,67TJ/mln PKB w roku 2020.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do „Programu rozwoju OZE województwa warmińsko-mazurskiego” w obrębie wszystkich w/w celów.

Program ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM₁₀

Program Ochrony Powietrza został przyjęty Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr IV/96/15 z dnia 16 lutego 2015 r. Głównym celem sporządzenia i wdrożenia Programu Ochrony Powietrza jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w strefie. Program identyfikuje następujące działania kierunkowe zmierzające do przywrócenia standardów jakości powietrza w zakresie pyłu zawieszonego PM₁₀ i benzo(a)pirenu:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno-bytowej i technologicznej): rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą, zmiana paliwa na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej, zmniejszanie zapotrzebowania na energię ciepłą poprzez ograniczanie strat ciepła – termomodernizacja budynków, ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych, zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca na ograniczanie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ i B(a)P.
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej): kontynuacja modernizacji taboru komunikacji w miastach i gminach, wprowadzenie nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich, szkolenia kierowców i obsługi maszyn dotyczące zmniejszenia emisji poprzez odpowiednie użytkowanie pojazdów, stosowanie zachęt finansowych do wymiany pojazdów na bardziej przyjazne środowisku, kierowanie ruchu tranzytowego z ominięciem miasta lub jego części centralnych, tworzenie stref z zakazem ruchu samochodów, rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego, polityka cenowa opłat za

- przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego, tworzenie systemu ścieżek rowerowych, tworzenie systemu płatnego parkowania w centrum miast, intensyfikacja okresowego czyszczenia ulic (szczególnie w okresach bezdeszczowych), wprowadzenie ograniczeń prędkości na drogach o pyłacej nawierzchni, stosowanie przy modernizacji dróg i parkingów materiałów i technologii gwarantujących ograniczenie emisji pyłu podczas eksploatacji, uprzywilejowanie ruchu pieszego w centrum miasta.
3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw: ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz B(a)P poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii, zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości popiołu i siarki, stosowanie technik gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza, stosowanie technik odpylania, odsiarczania i odazotowania spalin o dużej efektywności, stosowanie oprócz spalania paliw odnawialnych źródeł energii, zmniejszenie strat przesyłu energii.
 4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne: stosowanie efektywnych technik odpylania, odsiarczania i odazotowania gazów odlotowych, zmiana technologii produkcji, w tym likwidacja źródeł o znaczącej emisji pyłu, zmiana profilu produkcji wpływająca na ograniczenie emisji substancji zanieczyszczających.
 5. W zakresie przetwórstwa mięsnego na skalę komercyjną (fast-foody, restauracje, itp.): stosowanie metod smażenia mięsa (np. z konwerterem katalitycznym), zapewniających obniżenie emisji benzo(a)pirenu, stosowanie zachęt finansowych dla restauracji, które są skłonne wymienić systemy wentylacyjne, promocja w lokalnych społecznościach obiektów przetwórstwa mięsa stosujących metody smażenia zapewniające obniżenie emisji benzo(a)pirenu.
 6. W zakresie ograniczania emisji powstającej w czasie pożarów lasów i wypalania łąk, ściernisk, pól: zapobieganie pożarom w lasach (uświadamianie społeczeństwa, zakazy wchodzenia w trakcie suszy, sprzątanie lasów), użytkowanie terenów publicznych z wykorzystaniem bezpiecznych praktyk wykorzystujących użycie ognia, skuteczne egzekwowanie zakazu wypalania łąk, ściernisk i pól.
 7. W zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi: usprawnianie infrastruktury recyklingu, w celu ułatwienia zbiórki odpadów, zachęcenie do stosowania kompostowników, stworzenie specjalnego systemu programów zbiórki odpadów zielonych pochodzących z ogrodów, zbiórka makulatury, prowadzenie kampanii edukacyjnych, informujących społeczeństwo o zagrożeniach dla zdrowia płynących z „otwartego” spalania śmieci.
 8. W zakresie edukacji ekologicznej i reklamy: kształtowanie właściwych zachowań społecznych poprzez propagowanie konieczności oszczędzania energii cieplnej i elektrycznej oraz uświadamianie o szkodliwości spalania paliw niskiej jakości, prowadzenie akcji edukacyjnych mających na celu uświadamianie społeczeństwa o szkodliwości spalania odpadów (śmieci) połączonych z nakładaniem mandatów za spalanie odpadów (śmieci), uświadamianie społeczeństwa o korzyściach płynących z użytkowania scentralizowanej sieci ciepłowniczej, termomodernizacji i innych działań związanych z ograniczeniem emisji niskiej, promocja nowoczesnych, niskoemisyjnych źródeł ciepła, wspieranie przedsięwzięć polegających na reklamie oraz innych rodzajach promocji towaru i usług propagujących model konsumpcji zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju, w tym w zakresie ochrony powietrza.
 9. W zakresie planowania przestrzennego:

- uwzględnianie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, B(a)P, poprzez działania polegające na: wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (place, skwery), zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast, ustalaniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zakazem używania paliw stałych w indywidualnych stałych źródłach ciepła w nowoplanowanej zabudowie, preferowanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym, modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ścisłe centrum miast, reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref zamkniętych dla ruchu samochodowego w ścisłym centrum miast, zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy,
- w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg: zalecenie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni izolacyjnej (z roślin o dużych zdolnościach fitoromediacyjnych), zalecenie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu „zielona ściana” zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających,
- Planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się” miast.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do Programu Ochrony Powietrza w obrębie wszystkich w/w działań.

Program ochrony środowiska przed hałasem dla terenów poza aglomeracjami położonych wzdłuż dróg krajowych oraz wojewódzkich na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, o obciążeniu ponad 3 mln pojazdów rocznie, których eksploatacja spowodowała negatywne oddziaływanie akustyczne w wyniku przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych wskaźnikami L_{DWN} i L_N

Program... został przyjęty uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr III/42/2014 z dnia 30.12.2014 r. Głównym celem Programu jest wskazanie kierunków i działań, których realizacja spowoduje dostosowanie poziomu hałasu do dopuszczalnego, na terenach, na których nastąpiły przekroczenia obowiązujących norm. Dokument wskazuje również kierunki działań, mające na celu zapobieganie powstawaniu nowych rejonów konfliktów akustycznych. Program swoim zakresem obejmuje wszystkie odcinki dróg wojewódzkich i krajowych na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, po których przejeżdża ponad 3 mln pojazdów rocznie, w otoczeniu których występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikami L_{DWN} i L_N . W dokumencie uwzględniono 2 drogi z terenu powiatu bartoszyckiego:

- Droga krajowa nr 51 – odcinek przebiegający przez miasto Bartoszyce,
- Droga wojewódzka nr 592 – odcinek przebiegający przez miasto Bartoszyce.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia ustalenia w/w Programu... .

Programy transportowe

„Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego” został opracowany w 2013 r. i uchwalony przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego (Uchwała Nr XXX/582/2013 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 września 2013 r.). Plan został zaktualizowany w 2015 r. Podstawowy cel opracowania planu transportowego to poprawa jakości systemu transportowego i jego rozwój zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju. Tak sformułowany cel nadrzędny planu transportowego powinien być osiągnięty poprzez realizację następujących celów szczegółowych:

- Cel 1. Poprawa dostępności transportowej i jakości transportu - instrument poprawy warunków życia i usuwania barier rozwojowych
- Cel 2. Poprawa efektywności funkcjonowania systemu transportowego – instrument zwiększania wydajności systemu z jednoczesnym ograniczaniem kosztów
- Cel 3. Integracja systemu transportowego – w układzie gałęziowym i terytorialnym
- Cel 4. Wspieranie konkurencyjności gospodarki obszaru – instrument rozwoju gospodarczego
- Cel 5. Poprawa bezpieczeństwa - radykalna redukcja liczby wypadków i ograniczenie ich skutków (zabici, ranni) oraz poprawa bezpieczeństwa osobistego użytkowników transportu
- Cel 6. Ograniczenie negatywnego wpływu transportu na środowisko naturalne i warunki życia.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do w/w Planu... szczególnie w obrębie celu 6.

Plan gospodarowania wodami dla dorzecza Wisły

Plan gospodarowania wodami dla dorzecza Pregoty

Plan gospodarowania wodami dla dorzecza Świeżej

W w/w planach gospodarowania wodami wyszczególniono następujące cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych:

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla JCW brano pod uwagę aktualny stan JCW w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwóch przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy nie zostały podwyższone cele środowiskowe.

W w/w planach gospodarowania wodami wyszczególniono następujące cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych: dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do w/w Planów... w obrębie jego celów środowiskowych.

Projekt planów ochrony oraz planów zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000

Plany zadań ochronnych opracowano i ustanowiono dla 1 spośród 2 obszarów Natura 2000 występujących na terenie powiatu bartoszyckiego:

- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 30 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 **Ostoja Warmińska** PLB280015.
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 30 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 **Torfowiska Źródłiskowe koło Łabędnika** PLH280047 z dnia 24 lutego 2014 r. (zmienione zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 24 czerwca 2015 r.).

Wymieniony dokument wyszczególnia m.in. cele planowanych działań ochronnych. Cele te zostały we właściwy sposób uwzględnione w projekcie „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”.

2.3.3. Powiązania z dokumentami szczebla lokalnego

Program usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest dla powiatu bartoszyckiego na lata 2011 - 2032

Podstawowym celem realizacji „Programu usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest dla powiatu bartoszyckiego na lata 2011-2032” jest: „Zabezpieczenie terenu powiatu bartoszyckiego przed szkodliwym wpływem wyrobów zawierających azbest poprzez ich bezpieczne usunięcie i unieszkodliwienie”.

Projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020” w sformułowanych celach i kierunkach interwencji uwzględnia i odnosi się do celu głównego „Programu usuwania azbestu...”.

3. OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA POWIATU BARTOSZYCKIEGO

3.1. Ochrona klimatu i jakości powietrza

3.1.1. Klimat

3.1.1.1 Warunki klimatyczne

Powiat bartoszycki leży w mazurskim regionie klimatycznym, we wschodniobałtyckiej dzielnicy klimatycznej, która jest chłodniejsza od sąsiadującej od zachodu dzielnicy zachodniobałtyckiej, lecz cieplejsza niż przyległa od południa dzielnica mazurska. Charakteryzuje się ona następującymi wartościami elementów i zjawisk atmosferycznych:

- liczba dni mroźnych wynosi 38-43,
- liczba dni z przymrozkami 110-125,
- liczba dni z pokrywą śnieżną 60-65 dni.

Opad atmosferyczny wynosi średnio około 600 mm w roku. Okres wegetacyjny trwa około 200 dni. W powiecie bartoszyckim przeważają wiatry z kierunku południowo-zachodniego (18,9% udziału w ciągu roku) i wiatry zachodnie (15,2 %). Udział wiatrów południowo-zachodnich jest szczególnie wysoki jesienią i zimą.

3.1.1.2 Tendencje zmian klimatu w Polsce

Zgodnie z danymi z portalu KLIMANDA (www.klimanda.mos.gov.pl) obserwuje się następujące tendencje zmian klimatycznych Polski:

- od końca XIX wieku klimat wykazuje systematyczną tendencję do wzrostu temperatury powietrza ze znaczącym wzrostem od roku 1989;
- opady nie wykazują jednokierunkowych tendencji i charakteryzują się okresami mniej lub bardziej wilgotnymi; zmieniła się struktura opadów głównie w cieplej porze roku; opady są bardziej gwałtowne, krótkotrwałe, niszczycielskie, powodujące coraz częściej gwałtowne powodzie; zanikają opady poniżej 1 mm/dobę;
- w ciągu ostatnich 60 lat obserwuje się rosnącą częstotliwość zjawiska suszy, w latach 1951-1981 na terenie Polski susze wystąpiły 6 razy, a w latach od 1982 do 2011 – 18 razy; od początku XXI wieku tj. w latach 2001-2011, susze wystąpiły 9 razy w różnych okresach roku; bezpośrednie przyczyny występowania suszy w Polsce to utrzymujące się przez ponad 10 dni okresy bezopadowe z niską temperaturą powietrza w zimie – przy braku opadów i pokrywy śnieżnej, utrzymywanie się w okresie wiosenno-letnim wysokiej temperatury z silną insolacją słoneczną, brakiem opadów i bardzo słabym wiatrem oraz długimi okresami trwania od 15 do 20 dni;
- skutkami ocieplania się klimatu jest wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych (susze, wiatry huraganowe i trąby powietrzne oraz grad);

- od 2005 r. wystąpiło w Polsce 11 huraganów, w których prędkości wiatru okresowo przekraczały 30-35 m/s; 28 marca 1997 r. nad Polską przeszła wichura mająca lokalnie charakter huraganu;
- tendencje wzrostowe fal upałów (ciągłe dni z maksymalną temperaturą dobową powietrza $\geq 30^{\circ}\text{C}$ utrzymującą się przez co najmniej 3 dni);
- tendencje spadkowe liczby dni mroźnych i bardzo mroźnych (dni z temperaturą maksymalną dobową $\leq 0^{\circ}\text{C}$ i dni z temperaturą maksymalną $\leq -10^{\circ}\text{C}$, odpowiednio).

3.1.1.3 Przeciwdziałanie zmianom klimatu

Główną przyczyną zmian klimatycznych jest emisja tzw. gazów cieplarnianych: dwutlenku węgla, metanu, ozonu, freonów, podtlenku azotu i halonów. Emisja metanu stanowi ok. 15% całkowitej emisji gazów cieplarnianych.

Najważniejszym źródłem emisji dwutlenku węgla w powiecie bartoszyckim jest sektor komunalny i transport. Najważniejsze źródła emisji metanu w powiecie bartoszyckim to lotna emisja powstająca przy użytkowaniu paliw i emisja z sektora rolniczego (fermentacja).

Zatem wszystkie działania mające na celu ograniczenie spalania paliw przeciwdziałają zmianom klimatu. Do działań tych należy m.in. ograniczenie zużycia energii poprzez termomodernizację budynków. Termomodernizacja wpływa na zmniejszenie strat ciepła przy ogrzewaniu budynków, a tym samym zmniejszenie zużycia paliw energetycznych oraz zmniejszenie emisji zanieczyszczeń energetycznych.

Na terenie powiatu bartoszyckiego korzystano z następujących instalacji OZE:

1. Kotłownie na biomasę.
2. Kolektory słoneczne, m.in.:
 - Szpital Powiatowy w Bartoszycach,
 - PPKS Bartoszyce.
 - Budynek wielorodzinny WM Wyszyńskiego 5 w Bartoszycach.
 - Wojewódzki Szpital Rehabilitacyjny w Górowie Iławeckim.
 - Gminny Dom Pomocy Społecznej w Kamińsku (gmina Górowo Iławeckie).
 - Centrum Sportowo-Rekreacyjne w Sępopolu.
 - Kolektory słoneczne w gminie Bisztynek (w ramach projektu Gmina Bisztynek dla mieszkańców i natury – instalacje OZE).
 - Budynki mieszkalne jednorodzinne należące do osób fizycznych.
3. Geotermia płytka – pompy ciepła, m.in.:
 - Zespół pałacowy w Galinach (gmina Bartoszyce).
 - Dworek Dębówko w Dębówku (gmina Bartoszyce).
 - Gminny Dom Pomocy Społecznej w Kamińsku (gmina Górowo Iławeckie).
 - Pompy ciepła w gminie Sępólno: Sępólno (3 gospodarstwa), Romankowo (1 gospodarstwo), Domarady (1 gospodarstwo), Liski (2 gospodarstwa), Łobzowo (1 gospodarstwo).
4. Instalacje fotowoltaiczne, m.in.:
 - Oświetlenie pomnika przy Al. Wojska Polskiego w Sępopolu.

- Instalacje fotowoltaiczne w gminie Bisztynek (w ramach projektu Gmina Bisztynek dla mieszkańców i natury - instalacje OZE).
- 5. Powietrzna inwerterowa pompa ciepła w OSP Wojciechy (gmina Bartoszyce).
- 6. Turbiny wiatrowe:
 - Przedsiębiorstwo „Romanowski”, Kokoszewo (gmina Bisztynek), 1 maszt, turbina o mocy 80 kW.
- 7. Elektrownie wodne:
 - Elektrownia na rzece Guber w Sępólnie (własność prywatna), przepływowa, niskospadowa o mocy 120 kW.

3.1.2. Powietrze atmosferyczne

Emisja do atmosfery substancji szkodliwych dla człowieka następuje zarówno na skutek procesów naturalnych, jak i działalności człowieka. Rozróżnia się następujące rodzaje emisji:

- powierzchniowa pochodzenia rolniczego,
- powierzchniowa pochodzenia komunalnego,
- liniowa (drogowa, kolejowa, lotnicza),
- punktowa.

W przypadku powiatu bartoszyckiego największe znaczenie ma emisja powierzchniowa pochodzenia komunalnego oraz emisja punktowa. Zanieczyszczenia szczególnie szkodliwe dla zdrowia ludzi, takie jak pył zawieszony PM₁₀ i PM_{2.5} oraz benzo(a)piren, powstają na obszarze powiatu bartoszyckiego głównie w procesach spalania paliw stałych (węgiel kamienny oraz drewno) oraz – w mniejszym stopniu – paliw płynnych (ropa naftowa i jej pochodne). Należy przy tym pamiętać, że zanieczyszczenie powietrza na terenie powiatu bartoszyckiego zależy również od transgranicznego transportu zanieczyszczeń.

3.1.2.1 Jakość powietrza atmosferycznego

Jakość powietrza atmosferycznego na terenie powiatu bartoszyckiego jest oceniana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie w ramach oceny strefy obejmującej całe województwo warmińsko-mazurskie (z wyłączeniem miast Olsztyna i Elbląga).

Dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenu węgla oraz poziomu docelowego kadmu, arsenu, niklu strefę warmińsko-mazurską zaliczono w latach 2014-2015 do klasy A. Również w przypadku pyłu zawieszonego PM_{2,5} strefę zaliczono do klasy A.

Wyniki klasyfikacji w latach 2014-2015 prezentuje Tabela 2.

Tabela 2. Klasyfikacja strefy warmińsko-mazurskiej w latach 2014-2015.

Substancja	Klasyfikacja strefy	
	2014	2015
Klasyfikacja ze względu na ochronę zdrowia		
dwutlenek siarki	A	A
benzen	A	A
dwutlenek azotu	A	A
ozon troposferyczny	A D2 dla poziomu celu długoterminowego	A D2 dla poziomu celu długoterminowego
tlenek węgla	A	A
pył PM10	C	C
pył PM2.5	A	A
kadm	A	A
nikiel	A	A
ołów	A	A
arsen	A	A
benzo(a)piren	C	C
Klasyfikacja ze względu na ochronę roślin		
dwutlenek siarki	A	A
tlenki azotu	A	A
ozon troposferyczny	A D2 dla poziomu celu długoterminowego	A D2 dla poziomu celu długoterminowego

Źródło: WIOŚ w Olsztynie, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

W przypadku pyłu zawieszonego PM10 w 2015 r. zanotowano przekroczenie poziomu dopuszczalnego ze względu na liczbę dni z wartościami powyżej 35 µg/m³, zatem strefę zakwalifikowano do klasy C. Obszary przekroczeń wskazano na podstawie prowadzonych pomiarów i modelowania matematycznego. Wg raportu WIOŚ główną przyczyną wystąpienia przekroczeń była wzmożona emisja zanieczyszczeń ze źródeł komunalnych spowodowana niekorzystnymi warunkami klimatycznymi w okresie zimowym oraz spalaniem słabej jakości materiału grzewczego w mało wydajnych piecach. Obszary przekroczeń poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 w powiecie bartoszyckim w 2015 r. – dotyczą wyłącznie terenu miasta Bartoszyce.

W przypadku benzo(a)pirenu w 2015 r. zanotowano przekroczenie poziomu docelowego, w związku z czym strefa warmińsko-mazurska została zaklasyfikowana do klasy C. Przy czym tylko na niektórych obszarach strefy występuje przekroczenie. W przypadku powiatu bartoszyckiego przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu dotyczą terenu miast: Bartoszyce, Górowa Iławeckiego, Bisztynka i Sępólno.

W przypadku ozonu odnotowano przekroczenia poziomu celu długoterminowego (do 2020 r.), w związku z czym całej strefie warmińsko-mazurskiej przypisano klasę D2 w klasyfikacji pod kątem ochrony roślin. W klasyfikacji pod kątem ochrony zdrowia obszar przekroczeń występował w 2015 r. również w całej strefie, zatem w przypadku powiatu bartoszyckiego przekroczenia poziomu celu długoterminowego ozonu dotyczą całego terenu powiatu.

3.1.2.2 Źródła i wielkości emisji

Źródła powierzchniowe

Znaczącym źródłem emisji są na terenie powiatu pozostają indywidualne źródła ogrzewania (paleniska domowe). Paleniska indywidualne mogą być lokalnie bardzo uciążliwe, szczególnie w niekorzystnych warunkach meteorologicznych oraz przy spalaniu niewłaściwego paliwa (np. najgorszej jakości węgla kamiennego, odpadów, szczególnie z tworzyw sztucznych, opon, polakierowanego drewna). Taka uciążliwość jest odnotowywana na terenie powiatu.

Źródła punktowe

Główne źródło punktowych zanieczyszczeń powietrza w powiecie bartoszyckim to energetyczne spalanie paliw, w wyniku którego do powietrza przedostają się: dwutlenek siarki, tlenki azotu, pył (w tym pył drobny), tlenek węgla. Głównym paliwem pozostaje nadal węgiel kamienny. W powiecie bartoszyckim znajduje się kilkadziesiąt kotłowni (w 2016 r. wg danych BDL – 46 obiektów), głównie kotłowni grzewczych.

Wielkość emisji zanieczyszczeń z procesów spalania można szacować na podstawie sprawozdań statystycznych sporządzanych przez większe zakłady (kotłownie). Wielkość ta nie oddaje całości emisji, ponieważ sprawozdawczością statystyczną nie są objęte małe źródła zanieczyszczeń. Tabela 3 przedstawia emisję głównych zanieczyszczeń w latach 2012-2015.

Tabela 3. Emisja zanieczyszczeń powietrza z zakładów szczególnie uciążliwych					
Nazwa	Jednostka	2012	2013	2014	2015
Zanieczyszczenia gazowe ogółem	t/r	27 730	26 636	23 409	23 450
ogółem (bez dwutlenku węgla)	t/r	248	133	122	155
dwutlenek siarki	t/r	66	74	78	66
tlenki azotu	t/r	52	40	33	33
tlenek węgla	t/r	130	19	11	56
dwutlenek węgla	t/r	27 482	26 503	23 287	23 295
Zanieczyszczenia pyłowe ogółem	t/r	43	10	7	6
ze spalania paliw	t/r	43	10	7	6
Zanieczyszczenia zatrzymane lub zneutralizowane w urządzeniach do redukcji zanieczyszczeń	t/r	30	35	40	41

źródło: BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

W latach 2012-2014 emisja zanieczyszczeń gazowych z zakładów szczególnie uciążliwych spadała, a od roku 2014 – rosła. W kontekście ochrony klimatu szczególnie ważna jest emisja dwutlenku węgla – jako gazu cieplarnianego. Ponieważ w powiecie bartoszyckim emisja zanieczyszczeń powietrza z zakładów szczególnie uciążliwych dotyczy głównie procesów spalania paliw trend zmiany emisji dwutlenku węgla jest skorelowany z trendem emisji pozostałych zanieczyszczeń: w latach 2012-2014 emisja CO₂ spadała, a od roku 2014 – nieznacznie rosła.

Źródła liniowe

Emisja liniowa na terenie powiatu bartoszyckiego jest związana przede wszystkim ze środkami transportu. Choć jest ona znacznie niższa od emisji ze źródeł punktowych, pozostaje szczególnie istotna ze względu na niskie źródło emisji, prowadzące często do powstania wysokich stężeń w strefie przebywania ludzi.

Źródłem emisji liniowej w powiecie jest transport samochodowy. Substancje emitowane z silników pojazdów wpływają na jakość powietrza, szczególnie w najbliższym otoczeniu dróg, a ich wpływ maleje wraz z odległością.

3.2. Zagrożenia hałasem

Można wyróżnić dwa podstawowe źródła hałasu pochodzenia antropogenicznego:

- hałas komunikacyjny,
- hałas przemysłowy (instalacyjny).

Podstawowym wskaźnikiem poziomu hałasu jest wskaźnik L_{DWN} – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dob w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6.00 do godz. 18.00), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18.00 do godz. 22.00) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00).

W powiecie bartoszyckim w latach 2012-2015 przeprowadzono tylko jeden pomiar hałasu na ciągu komunikacyjnym: w roku 2015 w Bartoszczach. Wyniki pomiarów przedstawia Tabela 4.

Tabela 4. Wyniki badań poziomu hałasu w Bartoszczach w 2015 r.

Lokalizacja punktu pomiarowego	Długookresowy średni poziom dźwięku A [dB]						Równoważny poziom hałasu (dB)					
	L_{DWN}			L_N			L_{AeqD}			L_{AeqN}		
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku			przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy			przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom dnia			przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom nocy		
	zmierzony	dopuszczalny	przekroczenie	zmierzony	dopuszczalny	przekroczenie	zmierzony	dopuszczalny	przekroczenie	zmierzony	dopuszczalny	przekroczenie
Bartoszyce ul. Bohaterów Warszawy (zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna)	67,6	68	-	58,5	59	-	-	-	-	-	-	-
Bartoszyce ul. Gdańska (zabud. zw. ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży)	-	-	-	-	-	-	63,7	61	2,7	54,7	56	-
Bartoszyce ul. Nowowiejskiego (zabud. mieszk. jednorodzinna)	-	-	-	-	-	-	62,1	61	1,1	52,5	56	-

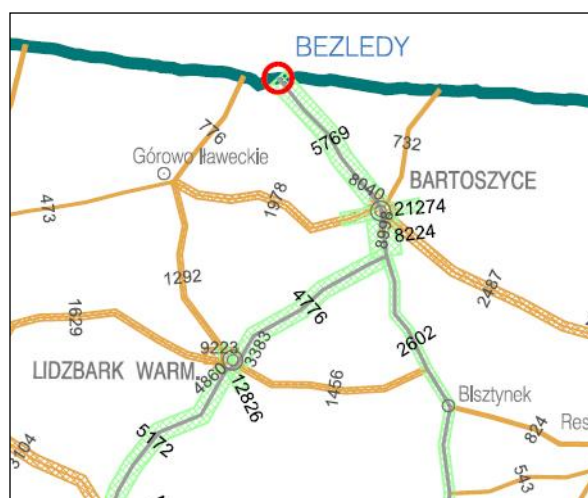
Źródło: Raport o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2015 roku, WIOŚ w Olsztynie, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (zmienione w 2012 r., tekst jednolity Dz.U. z 2014 r., poz. 112) wartość dopuszczalną poziomu hałasu (wskaźnik L_{DWN}) pochodzącego z dróg określa dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na 68 dB, a dla terenów zabudowy jednorodzinnej oraz terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży na 59 dB. Wartość dopuszczalnego poziomu hałasu w odniesieniu do 1 doby (wskaźnik L_{AeqD} lub L_{AeqN}) pochodzącego z dróg określa dla terenów zabudowy jednorodzinnej oraz terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży na 61 dB w dzień i 56 dB nocą. Tereny, na których poziom ten jest przekroczony zalicza się do kategorii terenów zagrożonych hałasem. Na podstawie wyników badań hałasu w Bartoszycach można stwierdzić, że ludzie mieszkający w zabudowie usytuowanej wzdłuż drogi nr 51 są zagrożeni nadmiernym hałasem. Przekroczenia występują w porze dziennej. Nie jest natomiast przekroczony długookresowy średni poziom hałasu.

GDDKiA prowadziła również pomiary hałasu komunikacyjnego dla drogi krajowej nr 51. Drogą w ciągu roku przemieszcza się ponad 3 mln pojazdów. Z tego powodu badania hałasu drogowego w otoczeniu DK51 wykonuje zarządzający drogą tj. GDDKiA. Mapa akustyczna wykonana w 2012 roku wykazała przekroczenie wskaźnika L_{DWN} w zakresie od 0 do 20 dB. W trakcie opracowywania mapy akustycznej przez GDDKiA obowiązywały bardziej restrykcyjne normy dotyczące hałasu w środowisku obowiązujące w 2011 roku i to do tych poziomów odnoszą się wykazane przekroczenia.

O poziomie hałasu komunikacyjnego na pozostałych drogach można wnioskować na podstawie natężenia ruchu. Ruch komunikacyjny poza stolicą powiatu bartoszyckiego i drogą krajową nr 51 jest średnio i mało nasilony, zatem hałas komunikacyjny jest mniejszy niż na drodze nr 51.

Przeciętny SDRR dla dróg krajowych województwa warmińsko-mazurskiego wyniósł 6133 pojazdów na dobę (w tym dla międzynarodowych 13 607, a dla pozostałych 5 142) – najniższy wskaźnik w kraju, a dla dróg wojewódzkich 1988 pojazdów na dobę – również najniższy wskaźnik w kraju. Natężenie ruchu tranzytowego w powiecie można zatem określić jako średnie w Bartoszycach i na drodze nr 51 oraz niskie na pozostałych drogach. Wyniki pomiaru ruchu przedstawia Rys. 1.

Źródło: GDDKiA

Rys. 1. Wyniki Generalnego Pomiaru Ruchu 2015 na terenie powiatu bartoszyckiego.

Wydaje się, że w przypadku dróg powiatu bartoszyckiego nie ma zagrożenia przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu. Mogą występować pojedyncze przypadki nadmiernego natężenia hałasu (niesprawne pojazdy, itp.). Wpływ na poziom hałasu komunikacyjnego może mieć również zły stan dróg. Jednak fakt braku zagrożenia mogą potwierdzić jedynie stosowne badania.

Hałas przemysłowy w powiecie bartoszyckim występuje w pobliżu największych zakładów produkcyjnych. Zakłady takie w przypadku powiatu bartoszyckiego są zlokalizowane poza terenami zabudowy mieszkaniowej i nie powodują uciążliwości hałasowej. W okresie 2004-2011 WIOŚ nie prowadził kontroli zakładów z terenu powiatu bartoszyckiego pod kątem przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu. W okresie 2012-2014 wystąpiły natomiast przekroczenia najwyższych dopuszczalnych natężeń (NDN) hałasu na terenie zakładu meblarskiego, co potwierdziły kontrole prowadzone przez sekcję higieny pracy Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Bartoszycach. W 2015 r., po podjęciu przez zakład odpowiednich działań zapobiegawczych, przekroczenia norm nie stwierdzono.

3.3. Pola elektromagnetyczne

Podstawowe źródła pól elektromagnetycznych to:

- przewody linii elektrycznych wysokiego napięcia,
- przewody trakcji elektrycznej pociągów,
- stacje transformatorowe, maszyny i urządzenia zasilane prądem stałym i zmiennym, magnesy stałe, elektromagnesy, iskrowniki.
- obiekty radiokomunikacyjne w tym: stacje nadawcze radiowe i telewizyjne, stacje bazowe telefonii komórkowej.

Przez teren powiatu bartoszyckiego przebiegają następujące linie wysokiego napięcia 110 kV:

- Lidzbark Warmiński-Bartoszyce,
- Lidzbark Warmiński-Górowo Iławeckie,
- Bartoszyce-Korsze.

Maksymalne natężenie pola elektromagnetycznego w otoczeniu tych linii wynosi 3,2 kV/m (konieczność zachowania strefy ochronnej drugiego stopnia – dopuszcza się okresowe przebywanie ludzi, lecz zabronione jest lokalizowanie budynków mieszkalnych).

Ponadto, na terenie powiatu są zlokalizowane stacje bazowe telefonii komórkowej w liczbie 41 szt. Stacje bazowe telefonii komórkowej emitują pole elektromagnetyczne o największym natężeniu w kierunku pionowym w górę i zazwyczaj nie stanowią żadnego zagrożenia dla ludzi.

Badania poziomu pól elektromagnetycznych na terenie powiatu bartoszyckiego przeprowadzono w 2012 r. w Bezledach (gmina Bartoszyce) i w 2015 r. w Bartoszycach (ul. Starzyńskiego). Promieniowanie wynosiło odpowiednio 0,22 V/m i <0,23 V/m dla częstotliwości 0,1 MHz – 1 GHz. Wartość dopuszczalna wynosi 7 V/m, a zatem znacznie przekracza poziom zmierzony w obu punktach. Należy dodać, że w żadnym z punktów pomiarowych objętych badaniem poziomu pól elektromagnetycznych na terenie województwa w latach 2008-2015 nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnego poziomu

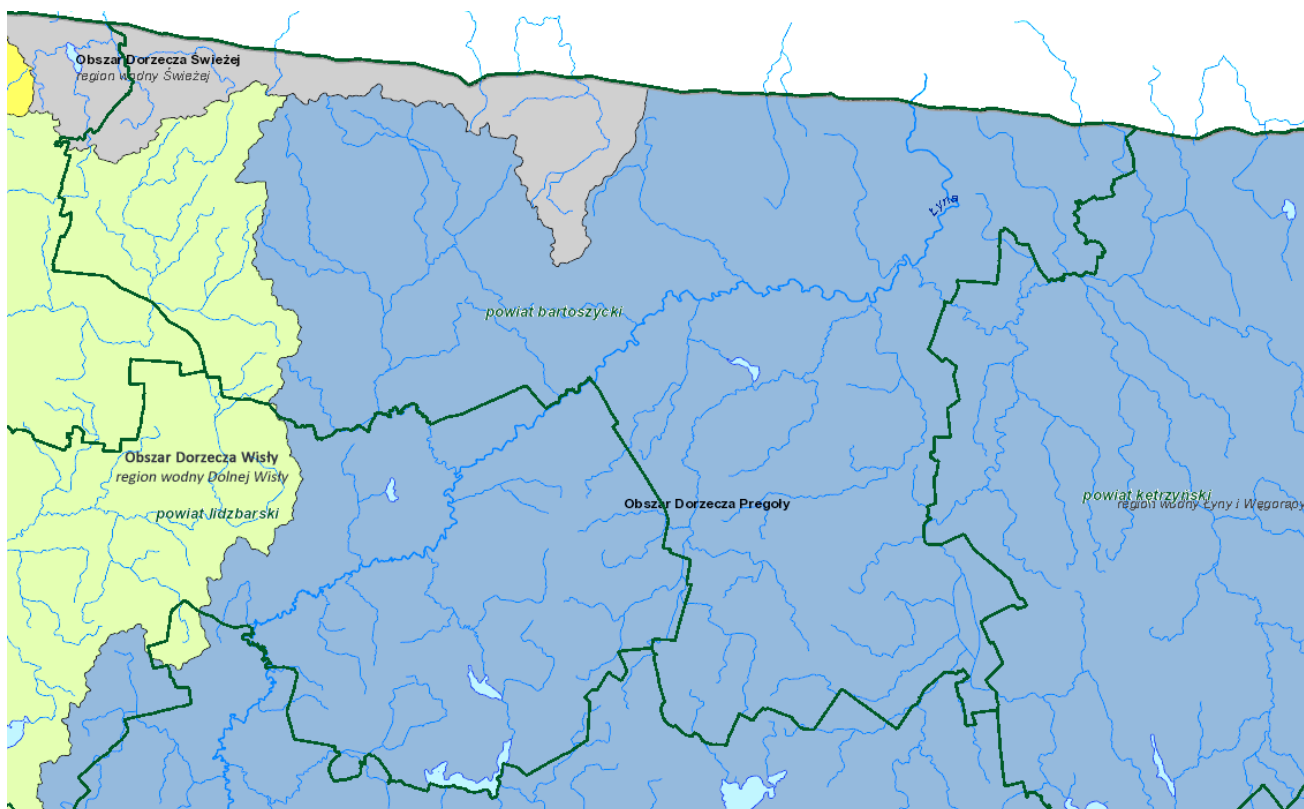
pól elektromagnetycznych. Wszystkie zmierzone wartości składowej elektrycznej pól elektromagnetycznych kształtowały się na niskim poziomie.

Można zatem stwierdzić, że występujący w powiecie bartoszyckim poziom pól elektromagnetycznych nie stwarza zagrożenia dla ludzi i środowiska.

3.4. Gospodarowanie wodami

3.4.1. Zasoby i stan wód powierzchniowych

Cały powiat bartoszycki leży w zlewisie Zalewu Wiślanego. Przeważająca część powiatu leży w dorzeczu Pregoly (region wodny Łyny i Węgorapy). Zachodnia część gminy Górowo Iławeckie leży w dorzeczu Pasłęki (region wodny Dolnej Wisły), natomiast północna część gmin Górowo Iławeckie i Bartoszyce – w dorzeczu Świeżej (region wodny Świeżej) (Mapa 1).

Źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl>, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 1. Dorzecza i regiony wodne na tle sieci hydrograficznej powiatu bartoszyckiego.

Zachodnie tereny powiatu – Wzniesienia Górowskie (gmina Górowo Iławeckie) – leżą na obszarze węzła hydrograficznego, na którym następuje kulminacja terenów stanowiących obszary zasilania stref źródłowych licznych cieków (Elma, Kamienna-Młynówka, Wałsza, Stradyk i inne mniejsze ciek). Z tego powodu obszary te powinny podlegać wzmożonej ochronie przed zanieczyszczeniem. Cieki w obrębie węzła hydrograficznego charakteryzują się dużą nierównomiernością przepływu, zbliżoną do nieregularności przepływu rzek górskich. Taka nieregularność potęguje erozję gleb i może stanowić zagrożenie powodziowe.

Sieć hydrograficzna w powiecie jest dobrze rozwinięta. Główną rzeką, płynącą z południowo-zachodniej części powiatu na północny zachód jest II-rzędowa rzeka Łyna, będąca dopływem Pregoi (Łyna wpada do Pregoi na terenie Obwodu Kaliningradzkiego). Lewobrzeżnym dopływem Łyny jest Elma, która przepływa z północy na południe przez gminę Górowo Iławeckie. Prawobrzeżnym dopływem Elmy jest rzeka Kamienna-Młynówka (Górowska Młynówka) przepływająca przez miasto Górowo Iławeckie.

Prawobrzeżnym dopływem Łyny jest Pisa Północna. Uchodzi do Łyny na terenie gminy Sępól w miejscowości Rygarby. Rzeka bifurkuje (rozwidla się) do jeziora Kinkajmskiego (gmina Bartoszyce). Największym prawobrzeżnym dopływem Pisy jest Bajdycka Młynówka, przepływająca przez gminy Bartoszyce i Sępól.

Kolejnym prawobrzeżnym dopływem Łyny jest rzeka Guber. Guber tylko krótkim odcinkiem płynie przez teren gminy Sępól z południowego wschodu na północny zachód. W Sępolu Guber uchodzi do Łyny. Lewobrzeżnym dopływem Gubra jest rzeka Sajna, która przepływa przez wschodni kraniec gminy Bisztynek z południa na północ.

Również prawobrzeżnym dopływem Łyny jest Suszyca, niewielki potok o długości 17 km, płynąca przez teren gminy Bartoszyce, a uchodząca do Łyny na terenie gminy miejskiej Bartoszyce.

Walsza jest rzeką drugorzędową, największym prawobrzeżnym dopływem Pasłęki. Źródła rzeki znajdują się w centralnym punkcie Wzniesień Górowskich. Lewobrzeżnym dopływem Walszy jest na terenie gminy Górowo Iławeckie rzeka Katławka, a prawobrzeżnym – Warna.

Stradyk jest rzeką trzeciorzędową, prawobrzeżnym dopływem Korniewki (rzeki płynącej na terenie obwodu Kaliningradzkiego). Płynie przez północną część gminy Górowo Iławeckie ze wschodu na zachód. Natomiast Bezleda (również trzeciorzędowa) jest prawobrzeżnym dopływem Świeżej (Riezwej – rzeki płynącej na terenie obwodu Kaliningradzkiego). Płynie przez północną część gminy Bartoszyce z południa na północ.

Grunty pod wodami zajmują powierzchnię 1017 ha, z czego przeważająca część stanowią wody płynące (922 ha). Podstawowe dane większych rzek przedstawia Tabela 5.

Tabela 5. Podstawowe dane większych rzek

Rzeka	Długość całkowita [km]	Pow. zlewni [km ²]	Wodowskaz	Przepływy charakterystyczne [m ³ /s]		
				SWQ	SSQ	SNQ
Łyna	263,7	5700	Stopki	155,00	34,90	10,40
Elma	37,6	281	Piaseczno	12,30	1,75	0,20
Górowska Młynówka	17,4	57	-	2,460	0,332	0,131
Pisa Północna	35,0	324	Rygarby	115,8	1,97	0,78
Guber	80,2	1589	powyżej ujścia do Łyny	56,00	8,97	1,44
Sajna	50,6	501	Bykowo	24,00	3,06	0,48
Walsza	67,0	406	poniżej dopływu Katławki	11,5	1,00	0,28
Stradyk	13,0*	93	-	6,530	0,746	0,187
Bezleda	8,6*	56	-	4,490	0,455	0,112

*Długość w granicach państwa

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Na terenie powiatu można wyróżnić następujące zlewnie jednolitych części wód powierzchniowych (wymieniono tylko najważniejsze JCWP):

DORZECZE: PREGOŁA

(obszar dorzecza Pregoly, region wodny Łyny i Węgorapy, RZGW Białystok)

1. zlewnia Łyny (Łyna od Symсарny do Suszycy z Elmą do Powarszynki, kod JCWP: PLRW700020584759, gmina Bartoszyce, miasto Bartoszyce, gmina Górowo Iławeckie; Łyna od Suszycy do Pisy, kod JCWP: PLRW700020584779, miasto Bartoszyce, gmina Bartoszyce, gmina Sępól; Łyna od Pisy do granicy państwa, kod JCWP: PLRW700020584911, gmina Sępól):
 - a) zlewnia rzeki Guber (Guber od Rawy do ujścia, kod JCWP: PLRW70002058489, gmina Sępól):
 - zlewnia Sajny (Sajna od starego koryta Sajny do ujścia, kod JCWP: PLRW7000205848899; Sajna od Kanału Reszelskiego do starego koryta Sajny bez starego koryta Sajny z Rynem od dopływu z kolonii Wysoka Dąbrowa, kod JCWP: PLRW7000205848855; stare koryto Sajny, kod JCWP: PLRW7000205848856 – całość gmina Bisztynek):
 - kanał Unikowo, kod JCWP: PLRW7000175848852,
 - dopływ spod Lędławek, kod JCWP: PLRW7000175848858;
 - dopływ z Wojkowa, kod JCWP: PLRW70001758488549,
 - Ryn od źródeł do dopływu z kolonii Wysoka Dąbrowa z dopływem z kolonii Wysoka Dąbrowa, kod JCWP: PLRW70001858488489,
 - zlewnia dopływu spod Masun (dopływ spod Masun, kod JCWP: PLRW700017584874, gmina Sępól),
 - zlewnia Mamlaka (Mamlak, kod JCWP: PLRW700017584872, gmina Sępól),
 - b) zlewnia Pisy Północnej (Pisa od źródeł do Połapińskiej Strugi z Połapińską Strugą, kod JCWP: PLRW7000185847849, gmina Bisztynek, gmina Bartoszyce; Pisa od Połapińskiej Strugi do ujścia, kod JCWP: PLRW700020584789, gmina Bartoszyce, gmina Sępól):
 - zlewnia Bajdyckiej Młynówki (Bajdycka Młynówka, kod JCWP: PLRW7000185847889, gmina Bartoszyce, gmina Sępól, gmina Bisztynek),
 - zlewnia dopływu spod Kos (dopływ spod Kos, kod JCWP: PLRW700018584756, gmina Bartoszyce),
 - c) zlewnia Suszycy (Suszyca, kod JCWP: PLRW700018584769, gmina Bartoszyce, miasto Bartoszyce),
 - d) zlewnia rzeki Symсарny (Symсарna do wypływu z jeziora Symсар, kod JCWP: PLRW7000255846939, gmina Bisztynek).
 - e) zlewnia Boryckiej Strugi (Borycka Struga, kod JCWP: PLRW700017584792, gmina Sępól),
 - f) zlewnia Wirwilckiej Młynówki (Wirwilcka Młynówka, kod JCWP: PLRW7000175847729, gmina Bartoszyce, gmina Sępól),
 - g) zlewnia dopływu spod Małych Borek (dopływ spod Małych Borek, kod JCWP: PLRW700017584754, gmina Bartoszyce),
 - h) zlewnia dopływu z Worgielit (dopływ z Worgielit, kod JCWP: PLRW700017584752, gmina Bartoszyce, gmina Górowo Iławeckie),
 - i) zlewnia Elmy (Elma od źródeł do Powarszynki, kod JCWP: PLRW700017584748, gmina Górowo Iławeckie, gmina Bartoszyce):

- zlewnia Kamiennej-Młynówki (Górowskiej Młynówki) (nie wyodrębniona jako JCWP, miasto Górowo Iławeckie),
 - zlewnia dopływu spod Janikowa (dopływ spod Janikowa, kod JCWP: PLRW7000185847492, gmina Górowo Iławeckie),
2. zlewnia Szczurkowskiej Młynówki (Szczurkowska Młynówka do granicy państwa, kod JCWP: PLRW70001758492, gmina Sępól, gmina Bartoszyce)

DORZECZE: ŚWIEŻA

(obszar dorzecza Świeżej, region wodny Świeżej, RZGW Gdańsk):

1. zlewnia rzeki Bezledy (Bezleda od źródeł do granicy państwa, kod JCWP: PLRW30001757425, gmina Bartoszyce),
2. zlewnia rzeki Pasmar (Pasmar do granicy państwa, kod JCPW: PLRW30001757461, gmina Górowo Iławeckie),
3. zlewnia rzeki Lubimaja (Lubimaja do granicy państwa, kod JCPW: PLRW30001757461, gmina Górowo Iławeckie),
4. zlewnia rzeki Stradyk (Stradyk do granicy państwa z jeziorem Głębockim, kod JCWP: PLRW30001757445, gmina Górowo Iławeckie).

DORZECZE: PASŁĘKA

(obszar dorzecza Wisły, region wodny Dolnej Wisły, RZGW Gdańsk)

1. zlewnia Walszy (Walsza od źródeł do Katławki – kod JCWP: PLRW20001756829, gmina Górowo Iławeckie):
 - a) zlewnia Warny (Warna – kod JCWP: PLRW20001756869, gmina Górowo Iławeckie).

Dane najważniejszych JCWP przedstawia Tabela 6.

Tabela 6. Charakterystyka podstawowych JCWP rzecznych

Nazwa	Kod JCPW /gmina	Dorzecze	Typ	Status	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych
Łyna od Symarny do Suszycy z Elmą do Powarszynki	PLRW700020584759 Gmina Bartoszyce, Miasto Bartoszyce, Gmina Górowo Iławeckie	Pregoła	rzeka nizinna żwirowa	naturalna część wód	zły	zagrożona
Łyna od Suszycy do Pisy	PLRW700020584779 Miasto Bartoszyce, Gmina Bartoszyce, Gmina Sępól	Pregoła	rzeka nizinna żwirowa	naturalna część wód	zły	zagrożona
Łyna od Pisy do granicy państwa	PLRW700020584911 Sępól	Pregoła	rzeka nizinna żwirowa	naturalna część wód	zły	zagrożona
Guber od Rawy do ujścia	PLRW70002058489 Sępól	Pregoła	rzeka nizinna żwirowa	naturalna część wód	zły	zagrożona
Sajna od starego koryta Sajny do ujścia	PLRW7000205848899 Bisztynek	Pregoła	rzeka nizinna żwirowa	naturalna część wód	zły	zagrożona

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Nazwa	Kod JCPW /gmina	Dorzecze	Typ	Status	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych
Sajna od Kanału Reszelskiego do starego koryta Sajny bez starego koryta Sajny z Rynem od dopływu z kol. Wysoka Dąbrowa	PLRW7000205848855 Bisztyniek	Pregoła	rzeka nizinna żwirowa	naturalna część wód	zły	zagrożona
Stare koryto Sajny	PLRW7000205848856 Bisztyniek	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Kanał Unikowo	PLRW7000175848852 Bisztyniek	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Dopływ spod Łędtawek	PLRW7000175848858 Bisztyniek	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	zagrożona
Dopływ z Wojkowa	PLRW70001758488549 Bisztyniek	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Ryn od źródeł do dopływu z kolonii Wysoka Dąbrowa z dopływem z kolonii Wysoka Dąbrowa	PLRW70001858488489 Bisztyniek	Pregoła	potok nizinny żwirowy	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Dopływ spod Masun	PLRW700017584874 Gmina Sępól	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Mamlak	PLRW700017584872 Gmina Sępól	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Pisa od źródeł do Połapińskiej Strugi z Połapińską Strugą	PLRW7000185847849 Bisztyniek, Gmina Bartoszyce	Pregoła	potok nizinny żwirowy	naturalna część wód	zły	zagrożona
Pisa od Połapińskiej Strugi do ujścia	PLRW700020584789 Gmina Bartoszyce, Gmina Sępól	Pregoła	rzeka nizinna żwirowa	naturalna część wód	zły	zagrożona
Bajdycka Młynówka	PLRW7000185847889 Gmina Bartoszyce, Sępól, Bisztyniek	Pregoła	potok nizinny żwirowy	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Dopływ spod Kos	PLRW700018584756 gmina Bartoszyce	Pregoła	potok nizinny żwirowy	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Suszyca	PLRW700018584769 Gmina Bartoszyce, Miasto Bartoszyce	Pregoła	potok nizinny żwirowy	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Symsarna do wypływu z jeziora Symsar	PLRW7000255846939 gmina Bisztyniek	Pregoła	ciek łączący jeziora	naturalna część wód	zły	niezagrożona
Borycka Struga	PLRW700017584792 Gmina Sępól	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Wirwilcka Młynówka	PLRW7000175847729 Gmina Bartoszyce, Gmina Sępól	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Dopływ spod Małych Borek	PLRW700017584754 Gmina Bartoszyce	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Dopływ z Worgielit	PLRW700017584752 Gmina Bartoszyce	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Elma od źródeł do Powarszynki	PLRW700017584748 Gmina Górowo Iław., Miasto Górowo Iław., Gmina Bartoszyce	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Dopływ spod Janikowa	PLRW7000175847492 Gmina Górowo Iławeckie	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Szczurkowska Młynówka do granicy państwa	PLRW700017584921 Sępól, Gm.Bartoszyce	Pregoła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	zły	zagrożona

Nazwa	Kod JCPW /gmina	Dorzecze	Typ	Status	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych
Bezleda od źródeł do granicy państwa	PLRW30001757425 Gmina Bartoszyce, Gmina Górowo Iławeckie	Świeża	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	zły	zagrożona
Pasmar do granicy państwa	PLRW30001757461 Gmina Górowo Iławeckie	Świeża	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Lubimaja do granicy państwa	PLRW300017574641 Gmina Górowo Iławeckie	Świeża	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Stradyk do granicy państwa z jeziorem Głębockim	PLRW30001757445 Gmina Górowo Iławeckie	Świeża	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Wąsza od źródeł do Katławki	PLRW20001756829 Gmina Górowo Iławeckie	Wiśła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona
Warna	PLRW20001756869 Gmina Górowo Iławeckie	Wiśła	potok nizinny piaszczysty	naturalna część wód	dobry	niezagrożona

Objaśnienia:

1	1, 2
---	------

- 1 zlokalizowany na obszarze szczególnie narażonym, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych należy ograniczyć
2 wrażliwy na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych

Źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl> (jednolite części wód /aktualizacja planów gospodarowania wodami 2016-2021/),
opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Jedenaście spośród najważniejszych JCWP jest zagrożonych ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Główne presje to: presja komunalna, rolnictwo i presja przemysłowa.

Sześć cieków jest położonych na obszarze szczególnie narażonym, z którego należy ograniczyć odpływ azotu ze źródeł rolniczych, a dwa spośród nich zostały wyznaczone jako wrażliwe na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych.

Na terenie powiatu znajduje się kilkanaście jezior, które są położone głównie w północnej i zachodniej części gminy Górowo Iławeckie i środkowej części gminy Bartoszyce. Są to jeziora niewielkie i płytkie, bez większego znaczenia dla rekreacji czy gospodarki rybackiej. Łączne zasoby wodne jezior są niewielkie. Jedynym z jezior zidentyfikowanym jako jednolita część wód powierzchniowych jest jezioro Kinkajmskie (gmina Bartoszyce). Jezioro to jest położone na obszarze szczególnie narażonym, z którego należy ograniczyć odpływ azotu ze źródeł rolniczych, zostało także wyznaczone jako wrażliwe na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych.

Podstawowe parametry większych jezior przedstawia Tabela 7.

Tabela 7. Charakterystyka większych jezior na terenie powiatu bartoszyckiego

Gmina	Nazwa	Powierzchnia [ha]	Średnia głęb. [m]	Objętość [tys. m ³]	Uwagi
Gmina Bartoszyce	Kinkajmskie	95,5	0,9	902,1	zlewnia Pisy Północnej, kod JCWP: PLLW30475, naturalna część wód, niezagrożone ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych
Gmina Górowo Iławeckie	Mulen	20,9	1,6	334,4	zlewnia Wałszy
	Jesionowy Staw	19,8	1,5	297,0	zlewnia Stradyka
	Reszkowo	14,1	1,9	268,1	zlewnia Wałszy
	Martwe	9,75	1,8	175,5	zlewnia Stradyka

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Stan wód powierzchniowych

W latach 2010-2015 WIOŚ w Olsztynie prowadził badania i ocenę stanu jednolitych części wód, realizując założenia programowe Państwowego Monitoringu Środowiska. Na terenie powiatu bartoszyckiego przebadano 12 JCWP rzecznych. Na terenie powiatu w okresie 2010-2015 nie badano JCWP Jezioro Kinkajmskie.

Tabela 8 przedstawia wyniki badań jakości JCWP rzecznych w powiecie bartoszyckim w latach 2010-2015.

Tabela 8. Stan JCPW rzecznych w powiecie bartoszyckim

L.p.	Nazwa JCWP / miejsce badań	Kod JCWP/gmina	Rok badań	Klasa elementów biologicznych	Klasa elementów hydromorfologicznych	Klasa elementów fizykochemicznych (bez grupy 3.6)	STAN / POTENCJAŁ EKOLOGICZNY	STAN CHEMICZNY	Czy występuje w obszarze chronionym	STAN W PPK MONITORINGU OBSZARÓW CHRONIONYCH	STAN
1	Łyna od Pisy do granicy państwa	PLRW700020584911	2015	III	I	II	umiarkowany	przekroczone stężenia średnioroczne	TAK	-	ZŁY
	Sępapol Stopki	Sępapol								ZŁY	
2	Elma od źródeł do Powarszynki / Piaseczno	PLRW700017584748 Gmina Górowo Iławeckie	2015	III	I	II	umiarkowany	przekroczone stężenia średnioroczne	TAK	ZŁY	ZŁY
3	Guber od Rawy do ujścia / Proсна	PLRW70002058489 Sępapol	2015	III	II	przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne	umiarkowany	przekroczone stężenia średnioroczne	TAK	ZŁY	ZŁY
4	Dopływ spod Łędlówek (Sajny) / Janowiec	PLRW700017584885 Biszynek	2015	-	I	przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne	-	-	NIE	-	-
5	Bezleda od źródeł do granicy państwa / Lejdy	PLRW30001757425 Gmina Bartoszyce	2015	II	I	przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne	umiarkowany	przekroczone stężenia średnioroczne	TAK	ZŁY	ZŁY

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

L.p.	Nazwa JCWP / miejsce badań	Kod JCWP/gmina	Rok badań	Klasa elementów biologicznych	Klasa elementów hydromorfologicznych	Klasa elementów fizykochemicznych (bez grupy 3.6)	STAN / POTENCJAŁ EKOLOGICZNY	STAN CHEMICZNY	Czy występuje w obszarze chronionym	STAN W PPK MONITORINGU OBSZARÓW CHRONIONYCH	STAN
6	Wałsza od źródeł do Katlawki / Zięby - Wopy	PLRW20001756829 Gmina Górowo Iławeckie	2015	II	II	II	dobry	-	TAK	-	-
7	Pisa od Połapińskiej Strugi do ujścia / Rygarby	PLRW700020584789 Gmina Bartoszyce, Gmina Sępól	2014	III	I	przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne	umiarkowany	przekroczone stężenia średnioroczne	TAK	ZŁY	ZŁY
8	Pisa od źródeł do Połapińskiej Strugi, z Połapińską Strugą / pon. ujścia Połapińskiej Strugi	PLRW7000185847849 Biszynek, Gmina Bartoszyce	2012	II	I	przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne	umiarkowany	-	TAK	ZŁY	ZŁY
9	Sajna od starego koryta Sajny do ujścia /powyżej ujścia do Gubra	PLRW7000205848899 Biszynek	2013	III	III	przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne	umiarkowany	przekroczone stężenia średnioroczne	TAK	ZŁY	ZŁY
10	Symsarna do wypływu z jeziora Symsar	PLRW700025584693 gmina Biszynek	2013	I	I	II	dobry	-	TAK	-	-
11	Szczurkowska Młynówka do granicy państwa / Szczurkowo	PLRW700017584921 Sępól, Bartoszyce	2012	III	I	przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne	umiarkowany	-	TAK	ZŁY	ZŁY
12	Bajdycka Młynówka / Rygarby	PLRW7000185847889 Gmina Bartoszyce, Sępól	2010	-	I	II	dobry	-	TAK	-	-

Źródło: Raport o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2015 r., WIOŚ w Olsztynie, opracowanie:
Biuro Doradcze EkoINFRA

Na podstawie badań przeprowadzonych przez WIOŚ w Olsztynie można stwierdzić, że stan większości JCWP rzecznych na terenie powiatu bartoszyckiego jest zły. O ocenie zdecydował stan chemiczny oraz elementy fizykochemiczne.

Taka sytuacja jest spowodowana między innymi tym, że największe rzeki powiatu znajdują się na jego terenie w swoim końcowym biegu, a zatem niosą ze sobą część zanieczyszczeń z terenów położonych w wyższym biegu.

Podstawowe presje na jakość wód powierzchniowych na terenie powiatu bartoszyckiego to presja komunalna, rolnictwo i presja przemysłowa.

Podstawowe źródła zanieczyszczeń wód powierzchniowych to:

- źródła punktowe: przede wszystkim ścieki sanitarne, oczyszczone lub nie, odprowadzane do wód bezpośrednio kolektorami,
- źródła rozproszone: ścieki sanitarne (np. z nieszczelnych zbiorników bezodpływowych) lub ścieki rolnicze (np. z hodowli zwierząt – z nieszczelnych płyt gnojowych, zbiorników na gnojowicę) wprowadzane do wód z terenów nieskanalizowanych; zagrożenie zanieczyszczeniem z takich źródeł jest większe na

tych terenach powiatu bartoszyckiego, gdzie uzbrojeniu w wodociąg nie towarzyszy uzbrojenie w kanalizację;

- źródła przestrzenne (obszarowe): ścieki sanitarne lub rolnicze (odchody zwierząt z pastwisk, nawożenie nawozami naturalnymi i sztucznymi) przedostające się do wód w wyniku infiltracji, spływu powierzchniowego lub erozji;
- źródła liniowe: odpływ zanieczyszczeń z dróg, linii kolejowych, itp.; w powiecie bartoszyckim bez większego znaczenia.

Z tych źródeł do wód powierzchniowych przedostają się substancje organiczne i biogeny, które przyczyniają się do eutrofizacji, a w efekcie pogorszenia jakości wód. Rolnictwo może być także źródłem zanieczyszczeń toksycznych pochodzących ze środków ochrony roślin. Przedostanie się takich zanieczyszczeń do wód może spowodować całkowite wyginiecie organizmów wodnych.

Zarówno ścieki sanitarne, jak i zanieczyszczenia rolnicze mogą stanowić zagrożenie również dla wód podziemnych (gruntowych oraz – po przedostaniu się przez izolujące warstwy nieprzepuszczalne – wgłębnych).

Ścieki sanitarne są odprowadzane do wód powierzchniowych poprzez:

- wyloty z oczyszczalni ścieków – **ścieki oczyszczone**,
- przelewy ze zbiorników bezodpływowych (szamb), które są za pośrednictwem rur odprowadzane do wód powierzchniowych – droga niezgodna z prawem,
- nieszczelne zbiorniki bezodpływowe (szamba) poprzez infiltrację do wód gruntowych, a następnie powierzchniowych – droga niezgodna z prawem.

Znaczna część cieków będących odbiornikami ścieków komunalnych jest pod stałą presją zanieczyszczeń. Jednak w wieloletniej perspektywie, wielkość ładunków zanieczyszczeń organicznych i biogenów (poza fosforem) docierających do wód – w związku z wyraźną poprawą sprawności oczyszczalni – wykazuje tendencję malejącą.

Zanieczyszczenia rolnicze przedostają się do wód powierzchniowych w wyniku stosowania niewłaściwych praktyk rolniczych i przekształcenia naturalnego krajobrazu w wyniku intensyfikacji rolnictwa (nieprzestrzegania terminów i dawek nawożenia, niewłaściwego wykorzystania użytków rolnych położonych w bezpośrednim sąsiedztwie wód powierzchniowych, uprawianie użytków rolnych do samej linii wody, bez stosowania barier ochronnych).

Na lata 2013–2016 wyznaczono w gminie Bisztynek (obręb Swędrówka) obszar szczególnie narażony na azotany pochodzenia rolniczego. Dotyczy on JCWP: Sajna od starego koryta Sajny do ujścia (PLRW7000205848889). Rolnicy, których gospodarstwa położone są na obszarach szczególnie narażonych na azotany pochodzenia rolniczego, mogą składać w oddziałach regionalnych ARiMR wnioski o wsparcie finansowe inwestycji, które mają na celu ograniczenie przedostawania się do środowiska naturalnego związków azotu pochodzenia rolniczego. Ten rodzaj pomocy należy do poddziałania „Wsparcie inwestycji w gospodarstwach rolnych” i jest finansowany z budżetu Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.

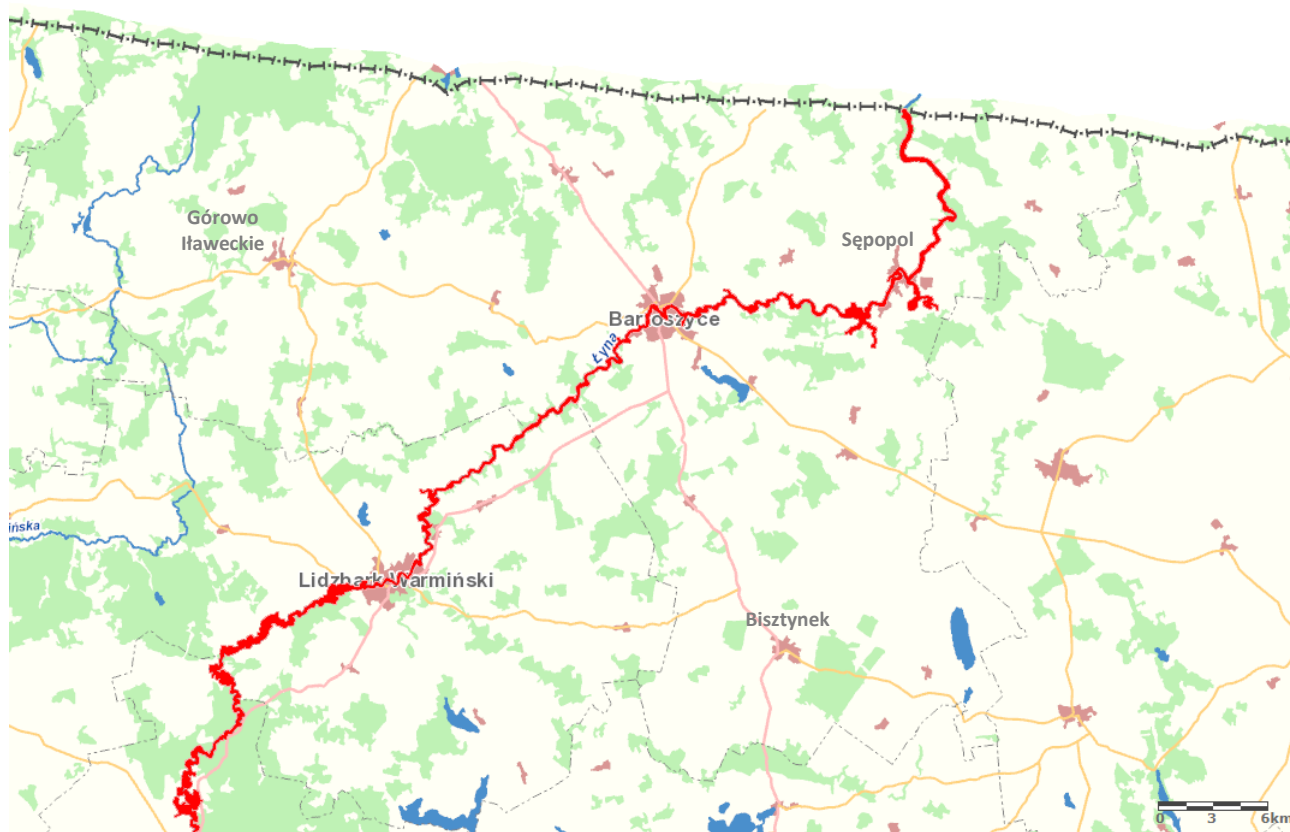
Wśród innych źródeł można wymienić:

- opady atmosferyczne – są źródłem azotu i fosforu wypłukiwanego z zanieczyszczonego powietrza, w przypadku powiatu bartoszyckiego: źródło bez większego znaczenia,
- odcieki ze składowisk odpadów:
 - gmina Bartoszyce: składowisko odpadów w Wysiece posiada zabezpieczenie przed skażeniem wód, nie stanowi zagrożenia dla wód.
 - gmina Bisztynek: nieczynne składowisko odpadów w Sękitach, zrekultywowane, nie stanowi zagrożenia dla wód.
 - „dzikie” składowiska odpadów mogą stanowić zagrożenie dla wód.

Zagrożenie powodziowe

Prognozowane zmiany klimatyczne mogą spowodować wzrost częstości i zasięgu występowania opadów o dużej intensywności, podtopień i powodzi. Zjawiska te powodują znaczące straty gospodarcze oraz niekorzystne zmiany w środowisku przyrodniczym.

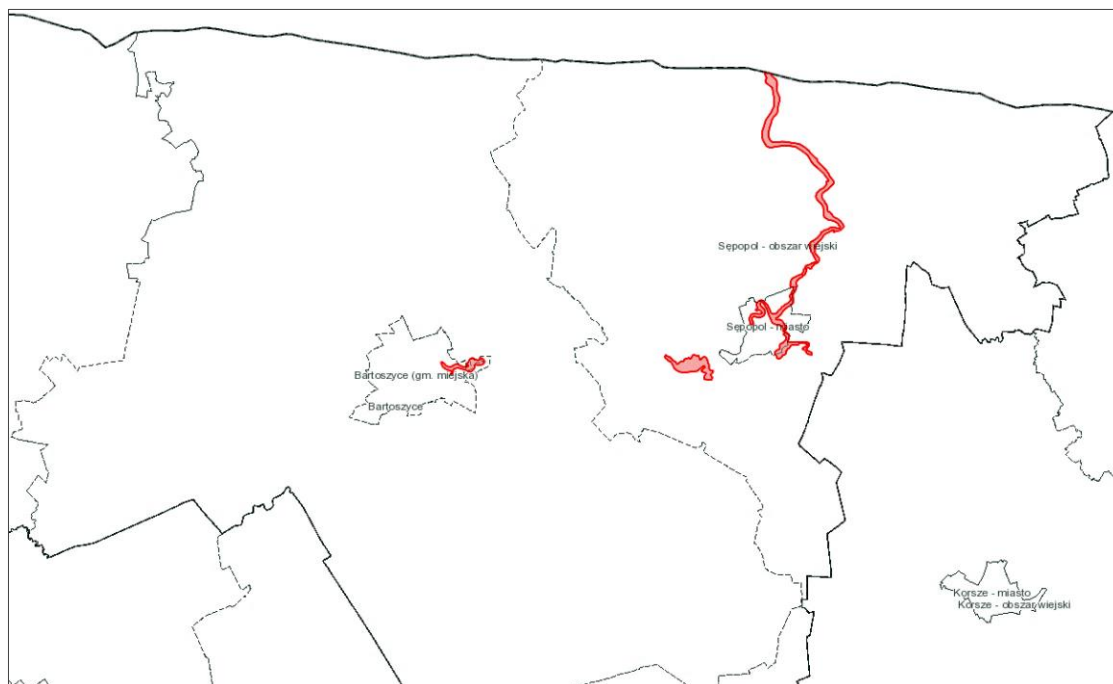
Na terenie powiatu bartoszyckiego obszary zagrożenia powodziowego występują na terenie gmin: Gminy Miejskiej Bartoszyce, Gminy Bartoszyce i Gminy Sępól (Mapa 2).

źródło KZGW (ISOK - Informatyczny System Oslony Kraju <http://mapy.isok.gov.pl/imap/>),
opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 2. Obszary zagrożenia powodziowego na terenie powiatu bartoszyckiego (zaznaczono na czerwono).

Obszary o wysokim ryzyku podtopienia występują na terenie gmin: Bartoszyce (miejska) i Sępól (Mapa 3). Sporządzono dla nich mapy ryzyka powodziowego.

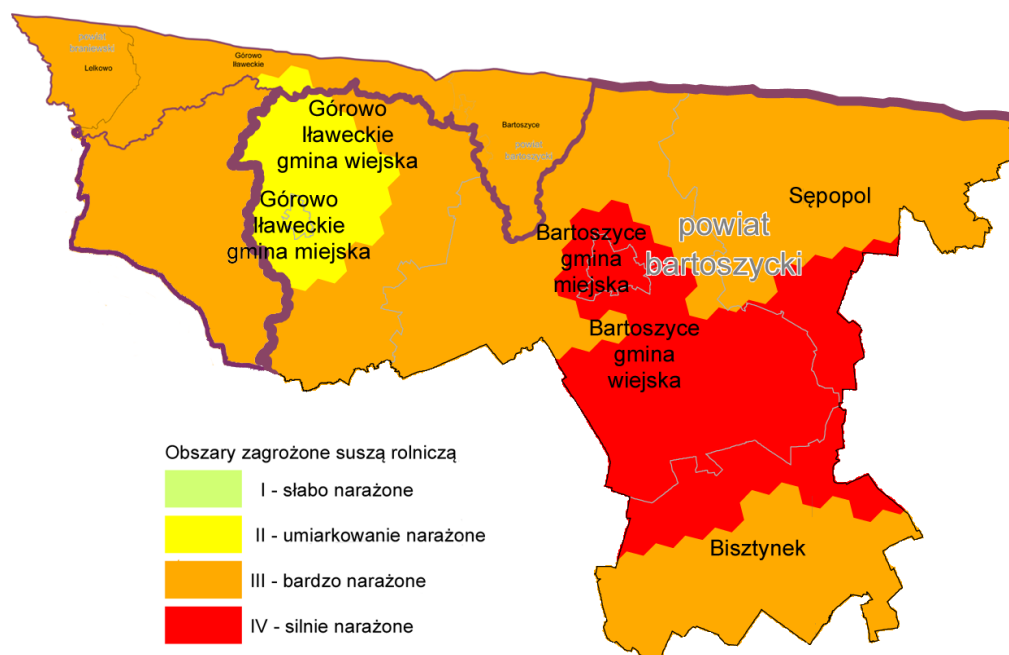
źródło KZGW (<http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>), opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 3. Obszary o wysokim ryzyku podtopień (zaznaczono na czerwono).

Zagrożenie suszą

Wg opracowania: „Ochrona przed suszą w planowaniu gospodarowania wodami. Metodyka postępowania”. (KZGW 2013): „Spośród wszystkich zagrożeń związanych z pogodą susza jest zjawiskiem najbardziej złożonym, pojmowanym nie tylko jako niedobór opadów, ale również jako zagrożenie mogące przynieść poważne skutki ekonomiczne, społeczne i środowiskowe. Następstwa występowania susz nie są natychmiastowe, wręcz przeciwnie zjawisko to narasta powoli, a jego efekty uwidaczniają się po dłuższym okresie występowania. Czynniki meteorologiczne takie jak wysoka temperatura, mała wilgotność powietrza czy duża prędkość wiatru mogą dodatkowo potęgować zjawisko suszy”.

Zagrożenie suszą rolniczą na przeważającym obszarze powiatu bartoszyckiego jest duże i bardzo duże, największe w południowej części gminy Bartoszyce, północnej części gminy Bisztynek i w południowej części gminy Sępól (Mapa 4).

Źródło: RZGW Warszawa, RZGW Gdańsk, plany przeciwdziałania skutkom suszy w regionach wodnych: Łyny i Węgorapy, Świeżej, Dolnej Wisły, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 4. Obszary zagrożone suszą rolniczą na terenie powiatu bartoszyckiego (na tle regionów wodnych).

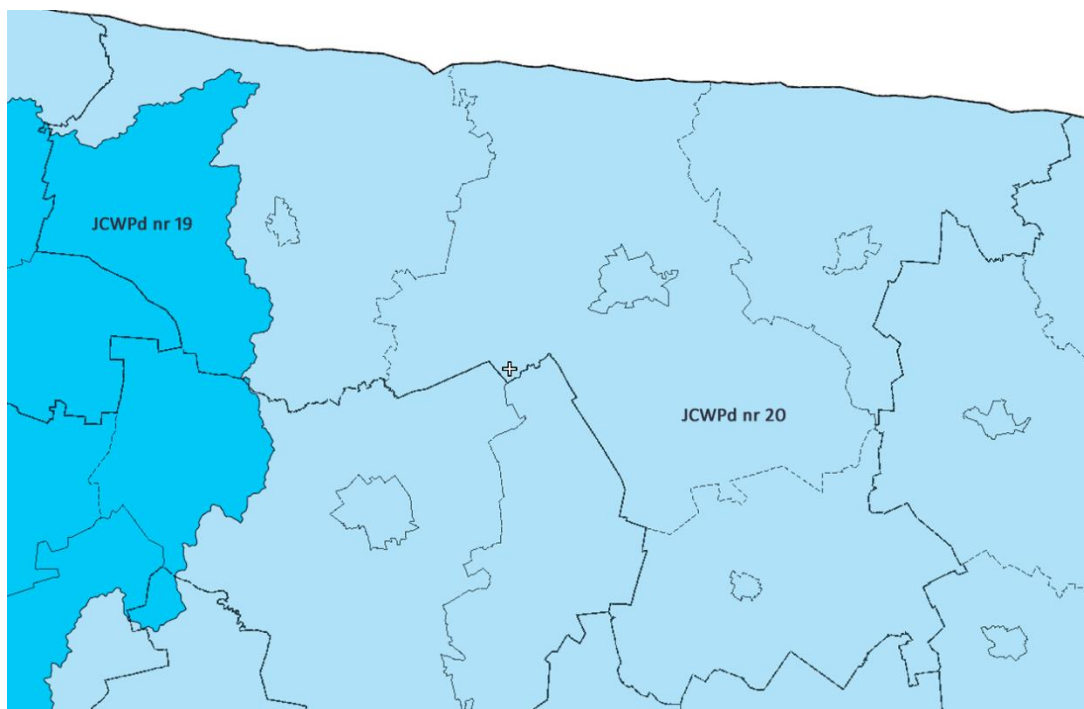
3.4.2. Zasoby i stan wód podziemnych

Wg informatora PSH „Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce” (Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017) powiat bartoszycki leży w granicach dwóch pasm hydrogeologicznych (w Prowincji Hydrogeologicznej Nizinnej):

- w przeważającej części w paśmie zbiorników Pojezierzy Pomorskiego i Mazurskiego,
- zachodnie krańce powiatu (zachodnia część gminy Górowo Iławieckie) w paśmie zbiorników Pobrzeży.

Powiat bartoszycki jest położony na obszarze dwóch JCWpd (Mapa 5):

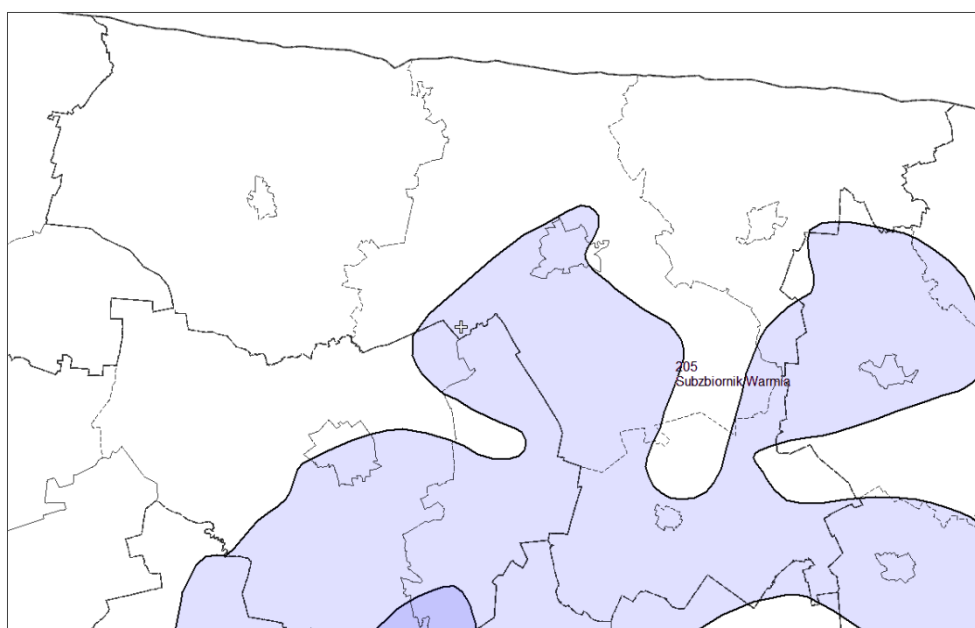
- W przeważającej części obejmującej region wodny Łyny i Węgorapy (w tym dorzecze Świeżej) na terenie JCWpd o kodzie PLGW700020, będącej w zarządzie RZGW w Białymstoku. Zarówno stan chemiczny, jak i stan ilościowy jednostki są oceniane jako dobre, a osiągnięcie celów środowiskowych jako niezagrażone.
- W zachodniej części obejmującej region wodny Dolnej Wisły (południowo-zachodnia część gminy Górowo Iławieckie) na terenie JCWpd o kodzie PLGW200019, będącej w zarządzie RZGW w Gdańsku. Zarówno stan chemiczny, jak i stan ilościowy jednostki są oceniane jako dobre, a osiągnięcie celów środowiskowych jako niezagrażone.

Źródło: <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/#> , opracowanie Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 5. Obszary jednolitych części wód podziemnych.

Na całym terenie powiatu występują poziomy wodonośne czwartorzędowe i trzeciorzędowe. Głębokość występowania warstw wodonośnych jest zróżnicowana (od kilkunastu do 170 m) i ich miąższość (kilka – kilkanaście metrów). Teren powiatu jest objęty zasięgiem Głównego Zbiornika Wód Podziemnych oznaczonego numerem 205 (Subzbiornik Warmia), o powierzchni ogólnej 1660 km² i szacunkowych zasobach dyspozycyjnych wynoszących 53 tys. m³/d (Mapa 6). Wody tego zbiornika są w naturalny sposób chronione od powierzchni terenu.

Źródło: <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/#> , opracowanie Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 6. Obszar GZWP nr 205 na terenie powiatu (kolor fioletowy).

Należy podkreślić, że na terenie powiatu warstwy wodonośne są stosunkowo dobrze izolowane osadami o słabej przepuszczalności i jakość wód głębinowych nie jest zagrożona (zagrożenie średnie i niskie). Jedynym wyjątkiem jest poziom położony w okolicy byłego PGR Paustry, który jest słabo izolowany (poziom obecnie niewykorzystywany).

3.5. Gospodarka wodno-ściekowa

3.5.1. Zużycie wody

W powiecie bartoszyckim w 2015 r. zużyto na potrzeby gospodarki ok. 5,98 mln m³ wody, z czego na potrzeby eksploatacji sieci wodociągowej ok. 2,21 mln m³ wody z 67 ujęć wód głębinowych. Woda jest poddawana uzdatnianiu, jednak w przypadku kilkunastu ujęć nie spełnia norm dla wody pitnej nawet po uzdatnieniu (przede wszystkim ze względu na zawartość żelaza i manganu).

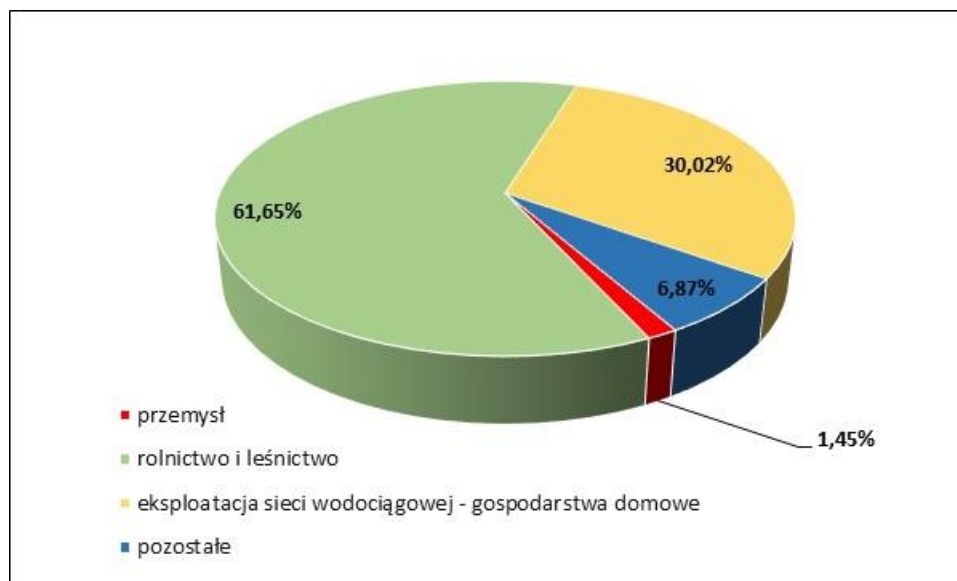
W powiecie bartoszyckim w latach 2012-2015 zużywano ok. 5,99-7,82 mln m³ wody rocznie, z czego na potrzeby gospodarstw domowych ok. 1,76-1,80 mln m³. Średnie jednostkowe zużycie wody na potrzeby gospodarstw domowych jest przeciętne, średnio w powiecie 82,7 litrów w ciągu doby na mieszkańca korzystającego z wodociągu.

W tabeli (Tabela 9) przedstawiono zużycie wody w poszczególnych gminach i zużycie w przeliczeniu na 1 mieszkańca.

Tabela 9. Zużycie wody w powiecie bartoszyckim w 2015 r.						
Gmina	Pobór wody ogółem [tys. m ³ /rok]	Zużycie wody na potrzeby przemysłu [tys. m ³ /rok]	Zużycie wody na potrzeby rolnictwa i leśnictwa [tys. m ³ /rok]	Zużycie wody na eksploatację sieci wodociągowej [tys. m ³ /rok]	Zużycie wody na potrzeby gospodarstw domowych [tys. m ³ /rok]	Zużycie wody na 1 korzystającego mieszkańca [m ³ /Mk/r]
Powiat bartoszycki	5 985,7	87	3 690	2 208,7	1 797,2	30,2
Bartoszyce miejska	983,2	53	0	930,2	726,6	29,9
Górowo Iławeckie miejska	139,5	0	0	139,5	117,9	28,3
Bartoszyce wiejska	445,6	0	0	445,6	319,3	29,0
Bisztynek	222,0	10	0	212,0	185,4	28,2
Górowo Iławeckie wiejska	3 971,5	0	3 690	281,5	267,0	38,2
Sępól	223,9	24	0	199,9	181,0	27,8

źródło: BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Rys. 2 przedstawia zużycie wody w powiecie bartoszyckim z podziałem na poszczególne cele.

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Rys. 2. Zużycie wody w powiecie bartoszyckim w 2015 r. z podziałem na poszczególne cele

Kategoria „pozostałe cele” obejmuje: potrzeby technologiczne spółek i zakładów wodociągowych (płukanie sieci itp.), straty wody w sieci. W straty wody jest często wliczany nielegalny pobór wody z hydrantów. Zakłady pobierające wodę do celów przemysłowych w minimalnym stopniu wykorzystują sieć wodociągową, bazując na ujęciach własnych.

Wg raportów o stanie sanitarno-higienicznym powiatu bartoszyckiego, sporządzanych rokrocznie przez Powiatową Stację Sanitarno-Epidemiologiczną w Bartoszycach, w latach 2012-2015 w wielu wodociągach wystąpiły przekroczenia parametrów fizykochemicznych. Są to następujące wodociągi:

- Galiny (gm. Bartoszyce) - żelazo, mangan i mętność (2013, 2014),
- Maszewy (gm. Bartoszyce) - mangan i jon amonowy (2014),
- Sokolica (gm. Bartoszyce) - żelazo, jon amonowy i mętność (2014),
- Kinkajmy (gm. Bartoszyce) - żelazo, jon amonowy i mętność (2014),
- Górowo Iławeckie – mangan, jon amonowy i mętność (2014),
- Bądle (gm. Górowo Ił.) - żelazo i mętność (2014),
- Piasty Wielkie (gm. Górowo Ił.) - żelazo i mętność (2014),
- Kiwajny (gm. Górowo Ił.) – żelazo i mętność (2014),
- Worszyny (gm. Górowo Ił.) – żelazo, mangan, jon amonowy i mętność (2014),
- Janikowo (gm. Górowo Ił.) - żelazo, mangan i mętność (2014),
- Worławki (gm. Górowo Ił.) - żelazo i mętność (2014),
- Żołędnik (gm. Górowo Ił.) - żelazo i mętność (2014),
- Sępól – żelazo (2013), mangan, jon amonowy i mętność (2014),
- Stopki (gm. Sępól) - żelazo, mangan i mętność (2014) .
- Gierkiny (gm. Sępól) – żelazo (2013, 2014), mangan (2013), jon amonowy (2013, 2014, 2015) i mętność (2013, 2014),

- Masuny (gm. Sępapol) - jon amonowy, żelazo, mangan i chlorki (2014),
- Lwowiec (gm. Sępapol) – mangan (2014),
- Smodajny (gm. Sępapol) – sól, chlorki, nieakceptowalny smak (2013, 2014),
- Pasławki (gm. Sępapol) - mangan i jon amonowy (2014),

Należy podkreślić, że w okresie 2012-2015 nie stwierdzono przekroczenia parametrów sanitarnych. W 2015 r. przekroczenia parametrów fizykochemicznych wystąpiły tylko w jednym wodociągu i dotyczyły wyłącznie jonu amonowego.

3.5.2. Sieć wodociągowa i kanalizacyjna

Powiat bartoszycki jest w znacznym stopniu zwodociągowany. Wg danych za 2015 r. sieć wodociągowa ma długość blisko 920 km, co daje gęstość sieci 70,4 km/100 km². Z wodociągów korzysta 56 716 mieszkańców powiatu, czyli 95,5% mieszkańców.

W przypadku terenów wiejskich (z wyłączeniem miast: Bartoszyce, Górowo Iławeckie, Bisztynek i Sępapol) odsetek mieszkańców korzystających z wodociągów jest także bardzo wysoki i wynosi 91,5%.

Zestawienie danych dotyczących zwodociągowania poszczególnych gmin powiatu bartoszyckiego przedstawia Tabela 10 (dane za 2015 r.).

Tabela 10. Zestawienie danych dotyczących wodociągów					
JST	Mieszkańcy korzystający z wodociągów		Długość sieci wodociągowej [km]	Połączenia prowadzące do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania [szt.]	Gęstość sieci wodociągowej [km/100 km ²]
	osoby	odsetek			
Powiat bartoszycki	56 716	95,5	919,9	7 508	70,4
Bartoszyce miejska	23 785	98,3	54,1	1 880	458,9
Górowo Iławeckie miejska	4 139	100,0	20,2	467	608,4
Bartoszyce wiejska	10 861	98,7	302,3	1 883	70,8
Bisztynek	5 867	89,9	180,4	976	88,9
Górowo Iławeckie wiejska	6 267	89,3	249,6	1 301	60,0
Sępapol	5 797	89,3	113,3	1 001	46,0

źródło: BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Stopień skanalizowania powiatu bartoszyckiego jest znacznie niższy niż stopień zwodociągowania. W kanalizację sanitarną są uzbrojone wszystkie miasta powiatu. Długość kolektorów ogółem wynosi 189,4 km. Z kanalizacji korzysta ok. 41 116 osób, a więc 69,2% mieszkańców powiatu. Jeżeli pod uwagę weźmie się jedynie tereny wiejskie – z kanalizacji korzysta 33,9% mieszkańców (9 024 osoby). Zestawienie danych dotyczących kanalizacji (za 2015 r.) przedstawia Tabela 11.

Tabela 11. Zestawienie danych dotyczących kanalizacji

JST	Mieszkańcy korzystający z kanalizacji		Długość sieci kanalizacyjnej [km]	Liczba połączeń prowadzących do budynków mieszkalnych	Sieć kanalizacyjna na 100 km ² [km/100 km ²]
	liczba	odsetek			
Powiat bartoszycki	41 116	69,2	189,4	3 773	14,5
Bartoszyce miejska	24 092	99,6	52,5	1 939	445,3
Górowo Iławeckie miejska	3 818	92,2	13,2	383	397,6
Bartoszyce wiejska	4 649	42,2	62,0	437	14,5
Bisztynek	3 608	55,3	31,5	434	15,5
Górowo Iławeckie wiejska	2 443	34,8	11,8	242	2,8
Sępól	2 506	38,6	18,4	338	7,5

źródło: BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

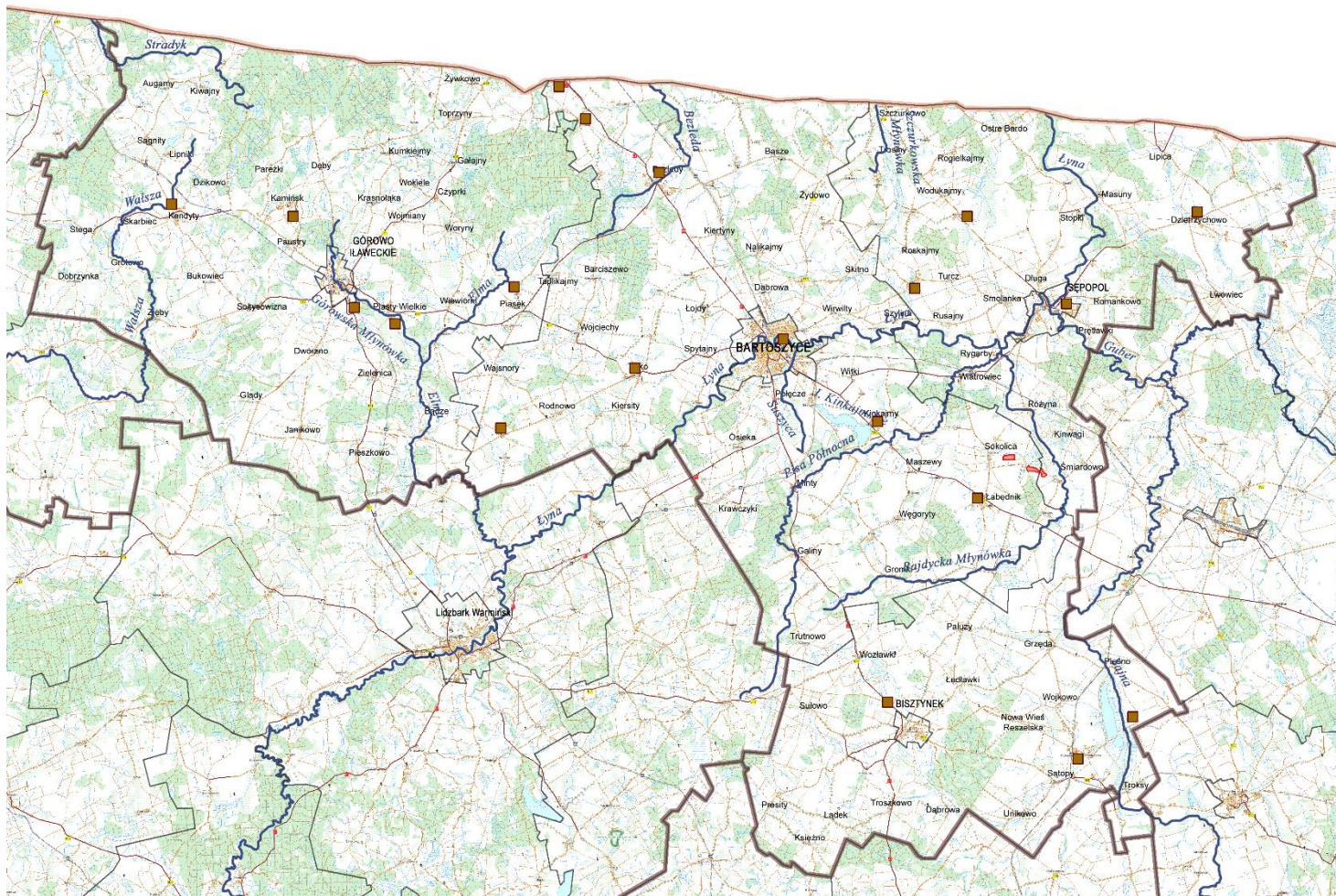
Długość kanalizacji jest znacznie mniejsza niż długość wodociągów, chociaż w okresie 2012-2015 wzrosła o 41 km. W okresie tym poprawił się również stosunek odsetka ludności korzystającej z kanalizacji do odsetka ludności korzystającej z wodociągu.

Mieszkańcy nieskanalizowanych miejscowości korzystają ze zbiorników bezodpływowych (szamb), które powinny być opróżniane za pomocą taboru asenizacyjnego, a ścieki powinny trafiać do oczyszczalni ścieków. Urządzenia te czasami jednak nie są eksploatowane właściwie (są nieszczelne lub są zaopatrzone w przelewy). Liczba zbiorników bezodpływowych na terenie powiatu bartoszyckiego wynosi 1839 szt. Od 2012 r. zmniejszyła się o 251 szt.

3.5.3. Oczyszczalnie ścieków

Na terenie powiatu znajduje się 20 oczyszczalni ścieków, w tym 19 oczyszczalni komunalnych (1 oczyszczalnia obsługująca przejście graniczne w Bezledach, gm. Bartoszyce) oraz 251 oczyszczalni przydomowych (dane BDL za 2015 r.). Wszystkie oczyszczalnie komunalne to oczyszczalnie mechaniczno-biologiczne lub biologiczne, a jedna (w Gminie Miejskiej Bartoszyce) to oczyszczalnia z podwyższonym usuwaniem biogenów. Łącznie oczyszczalnie powiatu bartoszyckiego oczyszczają 3 500 m³ ścieków w ciągu doby, w 2015 r. oczyściły 1 397 tys. m³ ścieków (łącznie z wodami infiltracyjnymi i ściekami dowożonymi).

Na mapie (Mapa 7) przedstawiono lokalizację oczyszczalni ścieków (miejsca punktowego zrzutu zanieczyszczeń). Zestawienie oczyszczalni ścieków w powiecie bartoszyckim przedstawia Tabela 12.

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 7. Lokalizacja oczyszczalni ścieków

Tabela 12. Charakterystyka oczyszczalni ścieków w powiecie bartoszyckim

Gmina	Lp.	Lokalizacja	Typ	Ilość ścieków oczyszczanych w 2015 r. [m ³ /d]	Liczba mieszkańców obsługiwanych systemem kanalizacyjnym	Rok budowy/modernizacji	Stan techniczny	Odbiornik ścieków	Podmiot zarządzający
Bartoszyce miejska	1.	Bartoszyce	MB ↑ biogeny	1997,0	24 600	1997	b. dobry	Łyna	COWIK sp. z o.o.
	Razem			1997,0	24 600				
Bartoszyce	2.	Bezledy	MB ↑ biogeny	41,8	950	1981 1999	dobry	Bezleda	ZBGKiM
	3.	Tolko	MB	70,6	600	1980 1998	dobry	rów melioracyjny	ZBGKiM
	4.	Łabednik	MB	26,6	510	1974	dostateczny	rów melioracyjny	ZBGKiM
	5.	Piersiele	BCh	7,4	110	2003	b. dobry	rów, Bezleda	ZBGKiM
	6.	Wojtkowo	BCh	4,9	216	2003	b. dobry	rów, Powarszyna	ZBGKiM
	7.	Kinkajmy	MB	33,0	381	2005	b. dobry	Pisa Północna	ZBGKiM

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Gmina	Lp.	Lokalizacja	Typ	Ilość ścieków oczyszczanych w 2015 r. [m³/d]	Liczba mieszkańców obsługiwanych systemem kanalizacyjnym	Rok budowy/modernizacji	Stan techniczny	Odbiornik ścieków	Podmiot zarządzający
	8.	Bezledy, przejście graniczne	MB	33,9	b.d.	b.d.	dobry	rów melioracyjny	Wojewoda
	Razem			218,2	2767				
Bisztyniek	9.	Bisztyniek	MB	359,0	2210	1995 2008	b.dobry	rów, Pisa	ZBGKiM Bisztyniek
	10.	Pleśnik	B	5,8	1050	2011	b.dobry	rów	ZBGKiM Bisztyniek
	11.	Sątopy	MBCh ↑ biogeny	99,0		1980 2001	dobry	Kanał Unikowo	SM Sątopy
	Razem			463,8	3260				
Górowo Ił. miejska	12.	Górowo Ił.	MBCh	469,0	4457	1998 2004	b.dobry	Młynówka	EWIX sp. z o.o.
	Razem			469,0	4457				
Górowo Ił. wiejska	13.	Kandyty	MB	29,3	585	1998	dobry	Wałsza	Zakład Budżetowy ZG EKOWOD
	14.	Piasty Wielkie	MB	18,6	310	1970 2000	dobry	rów, Młynówka	Zakład Budżetowy ZG EKOWOD
	15.	Kamińsk	MB ↑ biogeny	312	1008 +1500*	1976 2003	dobry	rów, Katławka (dopływ Wałszy)	Zakład Karny Kamińsk
	16.	Bądle	B	12,4	240	2006 2012	dobry	rów, Elma	Zakład Budżetowy ZG EKOWOD
	Razem			372,3	2485				
Sępól	17.	Sępól	MBCh ↑ biogeny	154,5	2000	1983 2002	dostateczny	łyna	ZGMIUK Sępól
	18.	Dzietrzychowo	MB	20,8	712	1988 2008	dostateczny	rów, Mamlak	ZGMIUK Sępól
	19.	Liski	MB	29,1		1976 2010	dostateczny	rów, łyna	ZGMIUK Sępól
	20.	Langanki	B	7,0		2009	dostateczny	rów	ZGMIUK Sępól
	Razem			211,4	2712				

* osadzeni w Zakładzie Karnym

MB – mechaniczno-biologiczna

B – biologiczna

BCh – biologiczno-chemiczna

MBCh – mechaniczno-biologiczno-chemiczna

↑ biogeny – z podwyższonym usuwaniem biogenów

źródło: BDL, AKPOŚK2015, dane z gmin, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Tabela 13 przedstawia podstawowe dane związane z wpływem oczyszczalni na ludzi: lokalizację geograficzną, odległość od budynków mieszkalnych, rodzaj i skalę uciążliwości.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Tabela 13. Oczyszczalnie ścieków w powiecie bartoszyckim – uciążliwość dla otoczenia

Gmina	Lp.	Lokalizacja	Współrzędne	Odległość od budynków mieszkalnych [m]	Uciążliwości
Bartoszyce miejska	1.	Bartoszyce	N: 54°17'30" E: 20°43'37"	180	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska (okresowo średnia) uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym.
	2.	Bezledy	N: 54°19'40" E: 20°44'96"	360	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	3.	Tolko	N: 54°14'5" E: 20°42'47"	280	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	4.	Łabędnik	N: 54°11'6" E: 20°57'24"	200	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	5.	Piersele	N: 54°21'8" E: 20°40'19"	170	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	6.	Wojtkowo	N: 54°13'45" E: 20°36'25"	100	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	7.	Kinkajmy	N: 54°13'1" E: 20°53'23"	180	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	8.	Bezledy, przejście graniczne	N: 54°22'10" E: 20°39'40"	1800	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
Bisztynek	9.	Bisztynek	N: 54°5'45" E: 20°54'24"	250	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska (okresowo średnia) uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym.
	10.	Pleśnik	N: 54°5'12" E: 21°4'18"	70	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	11.	Sątopy	N: 54°4'12" E: 21°1'47"	180	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
Górowo Ił. miejska	12.	Górowo Ił.	N: 54°16'39" E: 20°30'9"	300	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska (okresowo średnia) uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym.
Górowo Ił. wiejska	13.	Kandyty	N: 54°29'8" E: 20°21'50"	150	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	14.	Piasty Wielkie	N: 54°16'28" E: 20°31'55"	180	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	15.	Kamińsk	N: 54°19'0" E: 20°26'58"	150	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska (okresowo średnia) uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym.
	16.	Bądle	N: 54°16'49" E: 20°37'21"	50	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
Sępól	17.	Sępól	N: 54°16'10" E: 21°1'35"	70	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska (okresowo średnia) uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym.
	18.	Dzietrzychowo	N: 54°18'23" E: 21°7'20"	80	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	19.	Liski	N: 54°16'35" E: 20°54'37"	120	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym
	20.	Langanki	N: 54°18'23" E: 20°56'53"	120	Powietrze i klimat – niska uciążliwość. Hałas – niska uciążliwość. Odory – niska uciążliwość. Wpływ na jakość wód - zgodny z pozwoleniem wodnoprawnym

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Ładunek zanieczyszczeń odprowadzony do wód z oczyszczalni ścieków wyniósł w 2015 r.:

- 7,404 t BZT,
- 55,925 t ChZT,
- 9,224 t zawiesiny ogólnej,
- 1,0 t fosforu,
- 7,454 t azotu.

Ścieki przemysłowe

W powiecie bartoszyckim niewiele jest zakładów, które wytwarzają ścieki pochodzące z procesów technologicznych. W 2015 r. na terenie powiatu bartoszyckiego powstało łącznie 53 tys. m³ ścieków przemysłowych, z czego całość została odprowadzona do sieci kanalizacji sanitarnej w Bartoszczach i oczyszczone w komunalnej oczyszczalni ścieków. Ilość wytwarzanych ścieków przemysłowych jest stabilna.

Część podmiotów posiada urządzenia do podczyszczania ścieków opadowych przed ich odprowadzeniem do odbiorników. Stosowanie takich urządzeń jest wymagane w przypadku, gdy wody opadowe są ujęte w systemy kanalizacyjne (otwarte lub zamknięte) oraz w przypadku:

- szczelnych powierzchni terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, miast, budowli kolejowych, dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych klasy G, parkingów o powierzchni pow. 0,1 ha, gdy natężenie odpływu przekracza co najmniej 15 l/s/ha szczelnej powierzchni,
- z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej obiektów magazynowania i dystrybucji paliw.

Urządzenia do podczyszczania wód opadowych posiadają: Nova Mazur Design Sp. z o.o. z Bartoszyce, stacja benzynowa „Pami” z Połęża (gmina Bartoszyce).

Długość sieci kanalizacji deszczowej w Gminie Miejskiej Bartoszyce wynosi ogółem 40,5 km, przy czym sieć tę rozbudowano w latach 2007-2011. M.in wody opadowe z nawierzchni drogi krajowej nr 51 są odprowadzane siecią kanalizacji deszczowej. Wody opadowe przed odprowadzeniem są oczyszczane przez zainstalowane urządzenia podczyszczające – separatory lamelowe z bypasem i osadnikiem, w którym oddzielane są substancje ropopochodne, zatrzymywany jest piasek i zanieczyszczenia mineralne.

3.5.4. Aglomeracje z terenu powiatu bartoszyckiego umieszczone w AKPOŚK2015

Agglomeracja Bartoszyce

Aktualny akt prawny ustanawiający aglomerację to uchwała nr XXVII/541/13 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Bartoszyce oraz likwidacji dotychczasowej aglomeracji Bartoszyce. Aglomeracja Bartoszyce obejmuje swym zasięgiem wyłącznie miasto Bartoszyce. RLM aglomeracji ustalona w uchwale to 27 283, przy czym rzeczywista z AKPOŚK2015 wynosi 27 318 RLM.

Blisko 100% RLM korzysta z systemu kanalizacyjnego, jedynie 42 mieszkańców użytkuje zbiorniki bezodpływowe.

Aglomeracja Bartoszyce spełnia wymogi Dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych zarówno w zakresie jakości ścieków oczyszczonych, jak i co do wyposażenia aglomeracji w system kanalizacji zbiorczej

Aglomeracja Górowo Iławeckie

Rozporządzenie Nr 55 Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Górowo Iławeckie ustanawia na terenie województwa aglomerację Górowo Iławeckie o równoważnej liczbie mieszkańców 6 417 z oczyszczalnią ścieków w Górowie Iławeckim. W skład aglomeracji weszło miasto Górowo Iławeckie i tereny należące do gminy Górowo Iławeckie. Rzeczywista RLM z AKPOŚK2015 wynosi 4 464 RLM. Blisko 100% RLM korzysta z systemu kanalizacyjnego, jedynie 7 mieszkańców użytkuje przydomowe oczyszczalnie ścieków.

Aglomeracja Górowo Iławeckie spełnia wymogi Dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych zarówno w zakresie jakości ścieków oczyszczonych, jak i co do wyposażenia aglomeracji w system kanalizacji zbiorczej.

Aglomeracja Sępól

Aktualny akt prawny ustanawiający aglomerację to uchwała nr XXV/504/13 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Sępól oraz likwidacji dotychczasowej aglomeracji Sępól. Aglomeracja Sępól obejmuje swym zasięgiem część miasta Sępól. RLM aglomeracji ustalona w uchwale to 2 200, przy czym rzeczywista z AKPOŚK2015 jest taka sama. 63% mieszkańców korzysta z systemu kanalizacyjnego, 805 mieszkańców aglomeracji użytkuje zbiorniki bezodpływowe.

Aglomeracja Sępól spełnia wymogi Dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych w zakresie jakości ścieków oczyszczonych, natomiast nie spełnia w zakresie wyposażenia aglomeracji w system kanalizacji zbiorczej.

Aglomeracja Bisztynek

Rozporządzenie Nr 31 Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z dnia 19 września 2005 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Bisztynek ustanawia na terenie województwa aglomerację Bisztynek o równoważnej liczbie mieszkańców 2 571 z oczyszczalnią ścieków w miejscowości Bisztynek. W skład aglomeracji weszła miejscowość Bisztynek. Rzeczywista RLM z AKPOŚK2015 wynosi 2 488 RLM. 96% mieszkańców aglomeracji korzysta z systemu kanalizacyjnego, 100 mieszkańców użytkuje zbiorniki bezodpływowe, 4 – oczyszczalnie przydomowe.

Aglomeracja Bisztynek spełnia wymogi Dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych zarówno w zakresie jakości ścieków oczyszczonych, jak i co do wyposażenia aglomeracji w system kanalizacji zbiorczej.

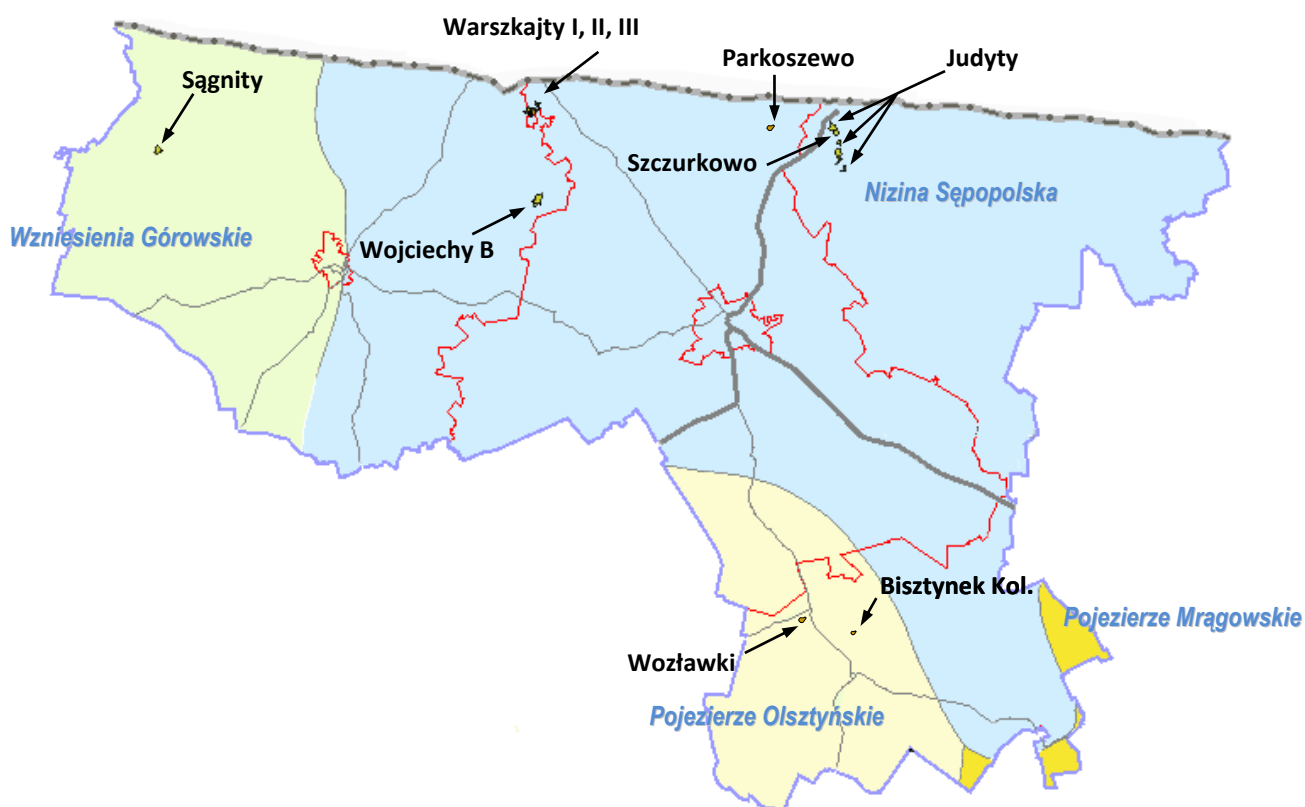
3.6. Zasoby geologiczne

Powiat bartoszycki nie jest zasobny w kopaliny. Udokumentowane złoża znajdują się w gminach Górowo Iławeckie, Bartoszyce i Sępól. Eksploatowane są tylko 3 złoża: Warszawki I i II oraz Sągny. Zestawienie udokumentowanych złóż kopalin przedstawia Tabela 14, a rozmieszczenie złóż – Mapa 8.

Tabela 14. Ważniejsze udokumentowane złoża kopalin w powiecie bartoszyckim

Gmina	Nazwa złoża	Rodzaj	Zasoby	Eksploatacja
Bartoszyce	Parkoszewo I	piaski i żwiry	1758 tys. ton	złoże eksploatowane
Górowo Iławeckie	Warszawki I	piaski i żwiry	275 tys. ton	wydobycie zaniechane
	Warszawki II	piaski i żwiry	1 871 tys. ton	AGROPOL sp. z o.o., Piersele
	Warszawki III	piaski i żwiry	464 tys. ton	złoże nie eksploatowane
	Sągny	surowce ilaste ceramiki budowlanej	291 tys. m ³	Cegielnia Sągny
	Sągny II	surowce ilaste ceramiki budowlanej	882 tys. m ³	złoże o zasobach rozpoznanych wstępnie, nie eksploatowane
	Rymławki E1	torf niski	7 000 tys. m ³	złoże nie eksploatowane
	Nowa Wieś Iławecka H	torf niski	6 800 tys. m ³	złoże nie eksploatowane
	Wojciechy B	torf balneologiczny (borowiny)	754 tys. ton	złoże o zasobach rozpoznanych wstępnie, nie eksploatowane
Biszynek	Biszynek	piaski i żwiry	120 tys. ton	zasoby rozpoznane szczegółowo, wydobycie zaniechane
	Biszynek Kolonia	piaski i żwiry	215 tys. ton	zasoby rozpoznane szczegółowo
	Wozławki	piaski i żwiry	928 tys. ton	Marek Romanowski Przedsiębiorstwo Wielobranżowe
Sępól	Szczurkowo	kreda jeziorna	210 tys. ton	wydobycie zaniechane
	Judyty	kreda jeziorna	974,1 tys. ton	złoże o zasobach rozpoznanych wstępnie, nie eksploatowane
	Lipica	torf niski i mieszany	2 778 tys. m ³	złoże nie eksploatowane
	Różyna	torf niski i mieszany	1 016 tys. m ³	złoże nie eksploatowane
	Sępól	kruszywo naturalne (piasek i żwir)	powierzchnia 3 ha	złoże nie eksploatowane
	Szczurkowo	kruszywo naturalne (piasek)	powierzchnia 1,5 ha	złoże nie eksploatowane
	Melejdzy	kruszywo naturalne (piasek drobnoziarnisty)	powierzchnia 1,2 ha	złoże nie eksploatowane
	Miedna	surowce ilaste ceramiki budowlanej (glina piaszczysta)	powierzchnia 3,2 ha	złoże nie eksploatowane
	Lipica	surowce ilaste ceramiki budowlanej (glina piaszczysta)	powierzchnia 2 ha	złoże nie eksploatowane

źródło: „Bilans Zasobów Kopalin i Wód Podziemnych w Polsce” wg stanu na dzień 31-12-2016, Państwowy Instytut Geologiczny, dane Starostwa Powiatowego, dane gmin, opracowanie: Biuro Doradczyste EkoINFRA

źródło: Centralna Baza Danych Geologicznych PIG, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 8. Rozmieszczenie złóż kopalin w rejestrze PIG na terenie powiatu bartoszyckiego na tle krain fizycznogeograficznych.

W gminie Górowo Iławeckie (w miejscowości Nowa Wieś) rozpoczęto proces tworzenia uzdrowiska (we wrześniu 2017 r. podpisano dwie umowy na wsparcie budowy infrastruktury uzdrowiskowej w Nowej Wsi Iławeckiej w ramach RPO W-M). Działalność uzdrowiska będzie związana z eksploatacją surowców geologicznych – borowiny (torfu balneologicznego) ze złoża Wojciechy. W przyszłości mogą być także eksploatowane wody lecznicze.

3.7. Gleby

Na terenie powiatu bartoszyckiego przeważają gleby brunatne właściwe i kwaśne morfologicznie przy nieznacznym udziale ziem czarnych (szczególnie we wschodniej części gminy Bisztynek). Kolejnym typem gleby występującym na większych połaciach (w dolinach rzek) są mady czarnoziemne i brunatne. Stosunkowo niewielką powierzchnię zajmują gleby hydrogeniczne (torfowe, murszowo-torfowe i murszowate) i bielcowe.

Pod względem urodzajności gleb powiat bartoszycki plasuje się na czwartym miejscu w województwie warmińsko-mazurskim. Wskaźnik bonitacji jakości i przydatności rolniczej gleb wynosi 58,2 pkt (średnia wojewódzka wynosi 50,1 pkt). Wskaźnik bonitacji dla

poszczególnych gmin różni się – najwyższy jest dla gminy Bisztynek (63,6). następne w kolejności są gminy: Bartoszyce (60,3), Sępól (57,4) i Górowo Iławeckie (51,9). Najwięcej gleb należy do klasy bonitacyjnej IIIb i IVa.

Badania prowadzone przez IUNG w Puławach w ramach monitoringu chemizmu gleb ornych w cyklach pięcioletnich od 1995 (jeden z komponentów Państwowego Monitoringu Środowiska) wykazały, że na terenie powiatu bartoszyckiego, w punkcie pomiarowym w Lipnikach (gmina Górowo Iławeckie) w 2015 r. gleby zawierały:

- 1,53% próchnicy,
- 0,89% węgla organicznego,
- 0,1% azotu,
- 0,12% wapnia,
- 0,04% fosforu,
- 0,17% magnezu,
- 0,15% potasu,
- odczyn w roztworze KCl 4,9 pH (gleby kwaśne).

Gleby w punkcie pomiarowym w Lipnikach wykazywały następującą zawartość metali:

- kadmu: 0,09 mg/kg gleby – klasyfikacja: gleba nie zanieczyszczona;
- miedzi: 6,3 mg/kg gleby – klasyfikacja: gleba nie zanieczyszczona;
- niklu: 8,8 mg/kg gleby – klasyfikacja: gleba nie zanieczyszczona;
- ołowiu: 9,1 mg/kg gleby – klasyfikacja: gleba nie zanieczyszczona;
- cynku: 34,6 mg/kg gleby – klasyfikacja: gleba nie zanieczyszczona.
- kobaltu: 4,21 mg/kg gleby – klasyfikacja: gleba nie zanieczyszczona;
- rtęci: 0,02 mg/kg gleby – klasyfikacja: gleba nie zanieczyszczona;
- arsenu: 4,28 mg/kg gleby – klasyfikacja: gleba nie zanieczyszczona

Ze względu na podobne uwarunkowania należy przypuszczać, że również pozostałych obszarach powiatu gleby nie są zanieczyszczone metalami ciężkimi.

W przypadku węglowodorów aromatycznych (suma 13 WWA) zawartość wynosiła 217,4 µg/kg gleby. Poszczególne rodzaje badanych WWA utrzymywały się poniżej wartości granicznych z rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz.U. z 2016 r. poz. 1395), co oznacza glebę niezanieczyszczoną.

Badano również pozostałości pestycydów chloroorganicznych i związków niechlorowych w glebach. W punkcie w Lipnikach wykryto jedynie pozostałości DDT/DDE/DDD w ilości 0,001 mg/kg gleby przy dopuszczalnej wartości <0,12 mg/kg. Pozostałe pestycydy chloroorganiczne oraz związki niechlorowe występowały w ilościach poniżej progu oznaczalności (<0,001 mg/kg gleby). Wartości te klasyfikują glebę jako wolną od pozostałości pestycydów.

Gleby kwaśne w powiecie bartoszyckim stanowiły w latach 2012-2015 łącznie 70% powierzchni użytków rolnych, z czego bardzo kwaśne (pH do 4,5) i kwaśne (pH 4,6-5,5) stanowią odpowiednio 6 i 25%. Gleby te wymagają wapnowania. Należy zaznaczyć, że w

stosunku do poprzedniego okresu badań udział gleb kwaśnych w powierzchni użytków rolnych spadł.

Gleby o bardzo niskiej i niskiej zasobności w:

- fosfor – stanowią 31% (odpowiednio 5% i 26%),
- potas – stanowią 12% (odpowiednio 2% i 10%),
- magnez – stanowią 10% (odpowiednio 2% i 8%).

Na przeważającej powierzchni powiatu bartoszyckiego zagrożenie erozją jest słabe. Średnie zagrożenie erozyjne występuje jedynie na obszarze Wzniesień Górowskich (teren węzła hydrograficznego). Obszar ten podlega przede wszystkim erozji wodnej wąwozowej.

Na terenie powiatu nie występują grunty zdewastowane i zdegradowane wymagające rekultywacji.

3.8. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów

3.8.1. Odpady komunalne

Na terenie powiatu bartoszyckiego odbiór odpadów komunalnych z gospodarstw domowych jest prowadzony w systemie pojemnikowym i workowym. Stosuje się następujące rodzaje pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych:

- pojemniki na odpady o pojemności 110/120 litrów,
- pojemniki na odpady o pojemności 240 litrów,
- pojemniki na odpady o pojemności 1100 litrów,
- pojemniki (KP7) o pojemności 7000 litrów,
- kosze uliczne o pojemności od 40 do 70 litrów,
- worki foliowe o pojemności od 60 do 120 litrów,
- pojemniki do selektywnej zbiórki odpadów o pojemności 1100 litrów w zabudowie wielorodzinnej.

Na terenach o zabudowie jednorodzinnej odpady gromadzone selektywnie są zbierane do worków dostarczonych przez przedsiębiorcę wyłonionego w drodze przetargu. Na terenach o zabudowie wielorodzinnej dla potrzeb selektywnej zbiórki odpadów stosuje się oznakowane pojemniki.

W 2015 r. zebrano na terenie powiatu bartoszyckiego 12 127,58 ton odpadów komunalnych, z czego 9 740,90 t pochodziło z gospodarstw domowych.

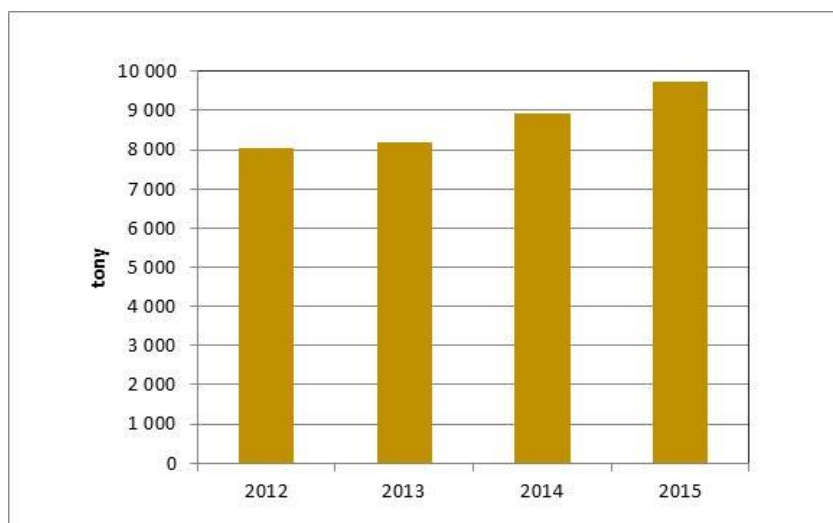
Tabela 15 przedstawia dane dotyczące odpadów komunalnych.

Tabela 15. Odpady komunalne w 2015 r.

JST	Zmieszane odpady komunalne zebrane w ciągu roku ogółem	Zmieszane odpady komunalne z gospodarstw domowych	Zmieszane odpady komunalne na 1 mieszkańca		Liczba przedsiębiorstw odbierających odpady
			ogółem	z gospodarstw domowych	
	[t]	[t]	[kg]		[szt]
Powiat bartoszycki	12 127,58	9 740,90	203,6	163,6	5
Bartoszyce miejska	6 819,36	4 965,62	280,6	204,3	3
Górowo Iławeckie miejska	989,50	862,88	237,4	207,0	3
Bartoszyce wiejska	1 517,46	1 374,04	137,8	124,8	2
Bisztynek	1 386,08	1 289,72	210,8	196,2	1
Górowo Iławeckie wiejska	623,26	557,66	89,2	79,8	2
Sępól	791,92	690,98	121,6	106,1	3

źródło: BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Rys. 3 przedstawia ilości odpadów komunalnych z gospodarstw domowych zebrane w latach 2012-2015. Ilość zbieranych wymieszanych odpadów komunalnych z gospodarstw domowych w całym okresie rosła.

źródło BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Rys. 3. Zmieszane odpady komunalne zebrane z gospodarstw domowych w latach 2012-2015

Tabela 16 przedstawia ilości odpadów zebranych selektywnie i wyselekcjonowanych z suchej frakcji odpadów w roku 2015. Ogółem zebrano selektywnie blisko 2 500 t odpadów. Największy udział miały odpady ulegające biodegradacji (bez papieru i tektury), następnie papier i tektura, tworzywa sztuczne oraz szkło.

Tabela 16. Odpady zebrane selektywnie w 2015 r. (w tonach)

JST	Ogółem	Papier i tektura	Szkoło	Tworzywa sztuczne	Baterie i akumulatory	Urządzenia zawierające freony	ZSEIE	Wielkogabarytowe	Ulegające biodegradacji	Odpady budowlane i rozbiórkowe
Powiat bartoszycki	2 477,58	454,35	469,10	476,70	0,10	3,29	13,49	91,50	660,00	309,05
Bartoszyce miejska	1 595,87	340,70	213,00	255,10			0,37	37,60	491,10	258,00
Górowo Iławeckie miejska	186,70	42,00	27,20	55,10			0,50	7,80	46,80	7,30
Bartoszyce wiejska	298,50	37,10	76,10	57,70	0,10	0,7	5,80	19,80	78,00	23,20
Bisztyniek	85,14	9,45	22,00	17,80			0,04		20,50	15,35
Górowo Iławeckie wiejska	170,10	9,90	72,10	54,20		0,7	3,20	20,80	4,00	5,20
Sępól	141,27	15,20	58,70	36,80		1,89	3,58	5,50	19,60	0,00

źródło: dane gmin, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Tabela 17 prezentuje osiągnięte w 2015 r.:

- poziomy masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w stosunku do masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.
- poziomy recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła
- poziomy recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami odpadów innych niż niebezpieczne: odpady budowlane i rozbiórkowe.

Tabela 17. Osiągnięte poziomy odzysku i recyklingu – stan na koniec 2015 r.

JST	Poziom masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w stosunku do masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.		Poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła		Poziom recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami odpadów innych niż niebezpieczne: odpady budowlane i rozbiórkowe	
	Osiągnięty	Wymagany w 2015 r.	Osiągnięty	Wymagany w 2015 r.	Osiągnięty	Wymagany w 2015 r.
Bartoszyce miejska	91,9%	50%	39,59%	16%	100%	40%
Górowo Iławeckie miejska	68,6%		31,1%		100%	
Bartoszyce wiejska	143,0%		14,0%		100%	
Bisztyniek	15,21%		40,41%		100%	
Górowo Iławeckie wiejska	56,14%		23,49%		100%	
Sępól	73,32%		20,2%		nie zebrano takich odpadów	

źródło: dane gmin, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Wśród JST powiatu bartoszyckiego tylko gmina Bisztyniek osiągnęła wszystkie poziomy wymagane w 2015 r. Największym problemem pozostaje osiągnięcie właściwego poziomu

masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w stosunku do masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.

Większość gmin z powiatu bartoszyckiego funkcjonuje w Regionie Centralnym gospodarki odpadami, jedynie Gmina i Miasto Bisztynek znajduje się w Regionie Północno-Wschodnim.

Gospodarka odpadami w Regionie Centralnym opiera się na następujących RIPOK:

- instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów w Olsztynie (ZGOK Sp. z o.o. Olsztyn),
- kompostowniach odpadów – m.in. na terenie Zakładu Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. w Wysiece (gmina Bartoszyce): kompostownia odpadów zielonych i innych bioodpadów,
- składowisku odpadów zlokalizowanym na terenie Zakładu Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. w Wysiece (gmina Bartoszyce), składowisko posiada wydzieloną kwaterę do składowania odpadów niebezpiecznych – azbestu.

Odpady komunalne zebrane i odebrane z terenu gmin powiatu bartoszyckiego, należących do Regionu Centralnego gospodarki odpadami najpierw trafiają do stacji przeładunkowej w Medynach (gm. Lidzbark Warmiński), a następnie do regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych ZGOK w Olsztynie. Balast pozostały po przetworzeniu trafia na składowisko w Wysiece. Część odpadów ulegających biodegradacji jest kierowana (bezpośrednio lub poprzez instalację MBP w Olsztynie) do kompostowni w Wysiece.

Zakład Gospodarki Odpadami w Wysiece (gm. Bartoszyce, współrzędne N: 54°17'30", E: 20°43'37") jest zlokalizowany ok. 6 km w linii prostej na północny-zachód od granicy miasta Bartoszyce, na terenie oddalonym od zwartej zabudowy mieszkaniowej. Odległość od najbliższego budynku mieszkalnego wynosi ok. 700 m w kierunku północnym. Sporadycznie, przy niekorzystnych warunkach atmosferycznych może być źródłem uciążliwości odorowych. Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny. Przewidziany czas zakończenia eksploatacji obecnie użytkowanej kwatery to 2028 rok.

Na terenie powiatu bartoszyckiego funkcjonuje również kompostownia odpadów zielonych i innych bioodpadów Polfer Sp. z o.o. w Bezledach (gm. Bartoszyce, współrzędne N: 54°19'51", E: 20°43'28"). Kompostownia posiada status RIPOK dla Regionu Centralnego. Lokalizacja kompostowni (ok. 250 m od zabudowy mieszkaniowej) i stosowana technologia powoduje jednak emisję odorów, co stanowi uciążliwość zgłaszaną przez mieszkańców Bezled.

Gospodarka odpadami w Regionie Północno-Wschodnim, do którego należy Gmina i Miasto Bisztynek, opiera się na następujących RIPOK:

- instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów w Spytkowie (ZUOK Spytkowo Sp. z o.o., gm. Giżycko),
- sortowni odpadów komunalnych na terenie Międzygminnego Zakładu Kompleksowego Przerobu Odpadów Komunalnych w Sękitach (gmina Bisztynek)
- kompostowniach odpadów – m.in. na terenie Międzygminnego Zakładu Kompleksowego Przerobu Odpadów Komunalnych w Sękitach (gmina Bisztynek): kompostownia odpadów zielonych i innych bioodpadów,
- składowisku odpadów w Spytkowie (ZUOK Spytkowo Sp. z o.o., gm. Giżycko).

Międzygminny Zakład Kompleksowego Przerobu Odpadów Komunalnych Sękity sp. z o.o. w Sękitach jest zlokalizowany ok. 2 km w linii prostej na zachód od granicy miasta Bisztynek na gruntach Kolonii Bisztynek (gm. Bisztynek, współrzędne N: 54°5'7", E: 20°52'9"), ok. 500 m od najbliższego budynku mieszkalnego. Sporadycznie, przy niekorzystnych warunkach atmosferycznych może być źródłem uciążliwości odorowych. W skład instalacji wchodzi linia do sortowania odpadów komunalnych i kompostownia odpadów. Na terenie Zakładu znajdowało się również składowisko odpadów komunalnych, które zostało poddane rekultywacji. Obiekt ma uregulowany stan formalno-prawny.

We wszystkich gminach znajdują się Punkty Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK), w których mieszkańcy mogą zostawiać nieodpłatnie selektywnie zgromadzone odpady komunalne. Pomimo tego zdarzają się ciągle przypadki porzucania odpadów (szczególnie wielkogabarytowych, ZSEiE, odpadów remontowych) w lasach, przy drogach itp., co wydaje się być spowodowane niską świadomością ekologiczną mieszkańców.

3.8.2. Odpady zawierające azbest

Na terenie Powiatu Bartoszyckiego znajdują się dwa rodzaje wyrobów zawierających azbest:

- płyty azbestowo-cementowe.
- w minimalnych ilościach – rury, kształtki i złącza azbestowo-cementowe.

W 2011 r. opracowano „Program usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest dla powiatu bartoszyckiego na lata 2011-2032” i przystąpiono do jego realizacji. Program realizowano w gminach:

- Gmina Bartoszyce,
- Gmina i Miasto Bisztynek,
- Gmina Miejska Górowo Iławeckie
- Gmina Górowo Iławeckie
- Miasto i Gmina Sępopol.

Łącznie w okresie 2012-2015 usunięto ponad 530 ton wyrobów zawierających azbest.

3.8.3. Pozostałe odpady

Odpady przemysłowe zgodnie z prawem są poddawane zagospodarowaniu przez wytwórców tych odpadów (bezpośrednio lub za pośrednictwem wyspecjalizowanych firm). W 2015 r. na terenie powiatu bartoszyckiego wytworzono 6,7 tys. ton odpadów przemysłowych, z czego całość przekazano innym odbiorcom.

Na terenie powiatu bartoszyckiego nie funkcjonuje żadne składowisko odpadów przemysłowych, ani żadna spalarnia odpadów medycznych i weterynaryjnych. Na terenie województwa warmińsko-mazurskiego zostały zlikwidowane wszystkie zinwentaryzowane mogilniki i magazyny zawierające przeterminowane środki ochrony roślin – również z terenu powiatu bartoszyckiego. Odpady te zostały unieszkodliwione poprzez spalanie w spalarni odpadów niebezpiecznych w Dąbrowie Górniczej.

Na terenie powiatu działa jedna stacja demontażu pojazdów (w Bartoszczach), prowadzona przez:

- Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Import-Export, Hurt-Detal, Edward Jasiak, ul. Mrongowiusza 40, Bartoszyce, adres stacji: ul. Bema 40b.

Osady ściekowe

Na terenie powiatu występują problemy z zagospodarowaniem osadów ściekowych z komunalnych oczyszczalni ścieków. Osady są zagospodarowywane poprzez wykorzystanie w rolnictwie.

We wszystkich oczyszczalniach z terenu powiatu w 2015 r. powstało 655 ton osadów, z czego blisko 87% zagospodarowano w rolnictwie, a 9% było czasowo składowanych na terenie oczyszczalni.

3.9. Zasoby przyrodnicze

Wg podziału geobotaniczno-regionalnego, powiat bartoszycki leży w Dziale Pomorskim, który charakteryzuje się znacznym udziałem zbiorowisk o subatlantyckim typie zasięgu. Dla tego regionu charakterystyczne jest występowanie grądów, lasów liściastych, acidofilnych lasów dębowych, kontynentalnych borów sosnowych oraz niżowych buczyn.

Ze względu na synantropizację (całość przemian zachodzących w szacie roślinnej pod wpływem działalności człowieka), powiat bartoszycki leży w regionie IV stopnia (skala od I do VII), gdzie przeważa roślinność antropogeniczna (wprowadzona przez człowieka), a roślinność naturalna zachowała się fragmentarycznie w siedliskach skrajnie ubogich lub niedostępnych do wykorzystania przez człowieka.

Znacznie większe zróżnicowanie gatunkowe roślin i zwierząt występuje zatem na tych terenach powiatu, które nie są silnie przekształcone przez działalność człowieka, w przypadku powiatu bartoszyckiego – głównie działalność rolniczą.

Zgodnie z tym, największe bogactwo roślin w powiecie bartoszyckim występuje na obszarach podmokłych, mało dostępnych i leśnych. Spotyka się tu wiele gatunków pospolitych, takich jak trzcina pospolita, pałka wąskolistna i szerokolistna, rdestnica, moczarka kanadyjska, grzybień biały, grązel żółty, ale także gatunki rzadkie i chronione jak: malina moroszka (*Rubus chamaemore*), wawrzynek wilczęłyko (*Daphne mezereum*), podrzeń żebrowiec (*Rotundifolia*), pełnik europejski (*Trollius europaeus*), lepnica litewska (*Silene lithuanica*). Ponadto, można też spotkać torfowiska niskie (eutroficzne) zasiedlone przez wiele gatunków (m.in. turzyce i kosańce).

Z owadów na terenie powiatu bartoszyckiego można spotkać dwa gatunki wymienione w Dyrektywie Siedliskowej UE 92/43/EWG jako gatunek priorytetowy: pachnica dębowa (*Osmoderma eremita*) oraz zalotka większa (*Leucorrhinia pectoralis*).

Z płazów i gadów w powiecie bartoszyckim występują: traszka grzebieniasta, traszka zwyczajna, kumak nizinny, grzebiuszka ziemna, ropucha szara, ropucha paskówka, ropucha zielona, rzekotka drzewna, żaba trawna, żaba moczarowa, żaba wodna, żaba jeziorkowa, żmija zygzakowata, padalec zwyczajny, zaskroniec zwyczajny, jaszczurka zwinka, jaszczurka żyworodna.

Ptaki są chyba najliczniejszą grupą gatunków zwierząt kręgowych występującą w powiecie bartoszyckim. Często występują miejsca gniazdowania bociana białego (umieszczonego w Załączniku I Dyrektywy 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków – jako gatunek objęty szczególną ochroną) – najliczniej na północy powiatu – „Bociania Wieś Żywkowo”. Spotyka się także inne gatunki ptaków gniazdujących, wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej jak: kania czarna, kania ruda, orlik krzykliwy, orzeł bielik, dzięcioł średni, puchacz, bąk, czapla siwa, błotniak zbożowy, bocian czarny i żuraw. Ponadto, licznie występują inne gatunki pospolitych ptaków.

Z mniejszych ssaków występuje: lis, jenot, borsuk, wydra (również umieszczona w Załączniku IV Dyrektywy Siedliskowej), norka amerykańska, tchórz, kuna leśna i domowa, łasica, zając, wiewiórka, jeż europejski, piżmak, nornica ruda i inne. Ponadto, często spotyka się siedliska bobra (umieszczony w Załączniku IV Dyrektywy Siedliskowej). Spośród ssaków występują także nietoperze (nocek duży, karlik malutki, borowiec wielki, gacek wielkouch, mopek).

W powiecie bartoszyckim można spotkać kilka gatunków dużych ssaków (na terenie zarówno Nadleśnictwa Górowo Iławeckie, jak i na terenie Nadleśnictwa Bartoszyce): łoś, jeleń, daniel, sarna, dzik. Występowanie wilków odnotowano na północnym krańcu Nadleśnictwa Górowo Iławeckie, w gminie Górowo Iławeckie (najprawdopodobniej 3 osobniki). Wilk (umieszczony w Załączniku IV Dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory z 1992 r. – jako gatunek wymagający ścisłej ochrony oraz w Czerwonej Księdze Zwierząt)

3.9.1. Lasy

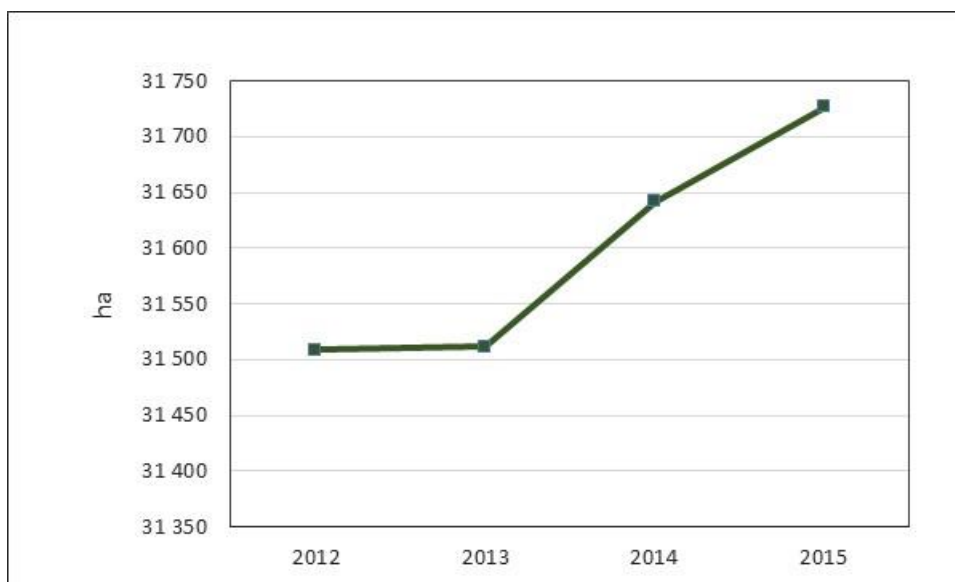
Duże kompleksy leśne w powiecie bartoszyckim są skupione głównie w północnej części gminy Górowo Iławeckie. Mniejsze kompleksy są porozrzucane po całym terenie powiatu. Tabela 18 przedstawia powierzchnie gruntów leśnych i lasów w poszczególnych gminach powiatu bartoszyckiego z podziałem na lasy stanowiące i niestanowiące własności skarbu państwa. We władaniu skarbu państwa znajduje się 87,6% gruntów leśnych. Zarządzającym lasami będącymi we władaniu skarbu państwa jest przedsiębiorstwo Lasy Państwowe, nadleśnictwa Bartoszyce, Górowo Iławeckie i – w niewielkiej części północno-wschodniego krańca gminy Sępólno – nadleśnictwo Srokowo.

Tabela 18. Lasy w powiecie bartoszyckim

JST	Grunty leśne ogółem	Lasy ogółem	Lasy publiczne	Lesistość	Lasy niestanowiące własności skarbu państwa				
					grunty leśne ogółem	lasy ogółem	grunty leśne prywatne ogółem	grunty leśne gminne ogółem	lasy gminne ogółem
	[ha]	[ha]	[ha]	[%]	[ha]	[ha]	[ha]	[ha]	[ha]
Powiat bartoszycki	31 727,09	30 981,05	27 145,94	23,7	3 945,31	3 942,55	3 836,71	108,60	107,44
Bartoszyce miejska	58,75	58,75	57,70	5,0	58,75	58,75	1,05	57,70	57,70
Górowo Iławeckie miejska	23,56	22,97	22,97	6,9	7,00	7,00	0,00	7,00	7,00
Bartoszyce wiejska	8 266,60	8 093,58	6 507,35	18,9	1 615,97	1 615,43	1 586,77	29,20	29,20
Bisztynek	2 260,59	2 220,86	1 911,54	10,9	310,77	310,32	309,77	1,00	1,00
Górowo Iławeckie wiejska	16 275,96	15 868,80	14 433,69	38,2	1 444,31	1 444,31	1 435,11	9,20	9,20
Sępól	4 841,63	4 716,09	4 212,69	19,1	508,51	506,74	504,01	4,50	3,34

źródło: dane BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Rys. 4 przedstawia wielkość powierzchni gruntów leśnych w latach 2012-2015. W powiecie bartoszyckim nastąpił przyrost gruntów leśnych o 218,18 ha.

źródło BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Rys. 4. Powierzchnia gruntów leśnych w latach 2012-2015

Biorąc pod uwagę regionalizację przyrodniczo-leśną, lasy należą do dwóch krain: Krainy Bałtyckiej (zachodnia część gminy Górowo Iławeckie) i Krainy Mazursko-Podlaskiej (pozostała część powiatu). Ze względu na bardzo wysoką żyzność charakteryzują się stosunkowo dużą różnorodnością siedliskową oraz gatunkową drzewostanów. Wśród typów siedliskowych przeważają:

- las świeży – charakterystyczne gatunki to: brzoza z domieszką świerku,
- las mieszany świeży – charakterystyczne gatunki to: brzoza z domieszką dębu, sosny i olchy,
- las wilgotny – charakterystyczne gatunki to: brzoza, dąb, buk,
- ols – charakterystyczne gatunki to: olsza, dąb oraz brzoza.
- las mieszany bagienny.

Dominujące gatunki drzew to: brzoza brodawkowata, dąb szypułkowy, świerk, sosna zwyczajna, olsza czarna, modrzew i buk. Drzewostany dębowe na terenie powiatu bartoszyckiego charakteryzują się dobrą jakością techniczną. Najbardziej wartościowe drzewostany występują na siedliskach lasu świeżego i lasu mieszanego świeżego, często tworząc strukturę dwupiętrową, wielogatunkową, z bogatym podszytem. Duży udział w powierzchni zalesionej ma brzoza, którą charakteryzuje się na terenach powiatu znaczną ekspansywnością i dobrą jakością. Również świerk charakteryzuje się dobrą jakością techniczną. Bonitacja i jakość techniczna modrzewia i jesionu odznaczają się wysokimi parametrami. Dobra jakość na tym obszarze cechuje również lipę drobnolistną. Wszystkie lasy w powiecie bartoszyckim wchodzi w skład mikroregionu matecznego dla lipy drobnolistnej (w takim regionie nie wolno wprowadzać lipy drobnolistnej innego pochodzenia niż z tego regionu).

Lasy w powiecie bartoszyckim są w dobrej kondycji. Oceny kondycji lasów dokonuje się w ramach monitoringu lasu, funkcjonującego w systemie Krajowego Monitoringu Środowiska. W ramach monitoringu bada się drzewostany skupione na tzw. stałych powierzchniach obserwacyjnych. W powiecie bartoszyckim zlokalizowane są 4 stałe powierzchnie obserwacyjne: 3 na terenie Nadleśnictwa Bartoszyce (wszystkie w gminie Sępólno, obręb Sępólno) oraz 1 na terenie Nadleśnictwa Górowo Iławeckie (gmina Bartoszyce, obręb Borki). Na podstawie prowadzonych obserwacji można stwierdzić, że lasy na terenie powiatu bartoszyckiego są w dobrej kondycji.

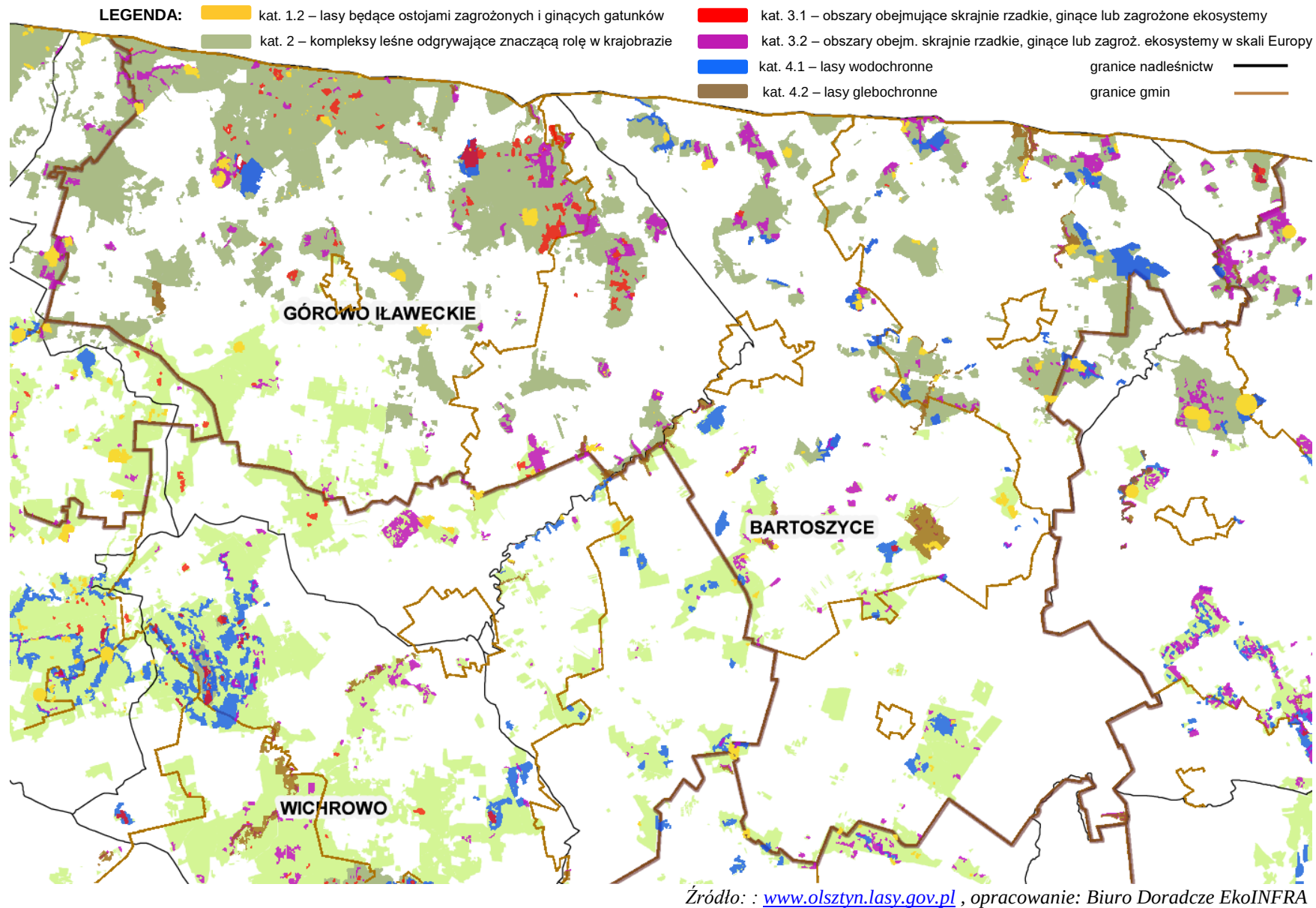
Ponadto, w powiecie bartoszyckim ustanowiono kompleksy lasów o szczególnych walorach przyrodniczych:

- kategoria 1.1.a – lasy w rezerwach (na terenie gminy Górowo Iławeckie – rezerwat „Jezioro Martwe”),
- kategoria 1.2 – lasy będące ostojami zagrożonych i ginących gatunków (na terenie gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, tereny wiejskie Miasta i Gminy Sępólno, tereny wiejskie Gminy i Miasta Bisztynek) – strefy ochrony ścisłej ptaków: orlika krzykliwego, bielika, kani czarnej, bociana czarnego, innych chronionych zwierząt, użytki ekologiczne: użytek ekologiczny „Malina Moroszka”, użytek ekologiczny „Moroszka na Toprznach”;
- kategoria 2 – kompleksy leśne odgrywające znaczącą rolę w krajobrazie (na terenie gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Miasto Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, tereny wiejskie Miasta i Gminy Sępólno, tereny wiejskie Gminy i Miasta Bisztynek);

- kategoria 3.1 – obszary obejmujące skrajnie rzadkie, ginące lub zagrożone ekosystemy (na terenie gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, tereny wiejskie Miasta i Gminy Sępól, tereny wiejskie Gminy i Miasta Bisztynek): bór bagienny sosnowy, brzezina bagienna, borealna świerczyna na torfie;
- kategoria 3.2 – obszary obejmujące skrajnie rzadkie, ginące lub zagrożone ekosystemy w skali Europy (na terenie gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, tereny wiejskie Miasta i Gminy Sępól, tereny wiejskie Gminy i Miasta Bisztynek): żyzna buczyna, grąd subatlantycki, grąd subkontynentalny, łągi.
- kategoria 4.1 – lasy wodochronne (na terenie gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, tereny wiejskie Miasta i Gminy Sępól, tereny wiejskie Gminy i Miasta Bisztynek), utworzone w celu ochrony siedlisk wilgotnych i zachowania ich zdolności retencyjnych;
- kategoria 4.2 – lasy glebochronne (na terenie gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, tereny wiejskie Miasta i Gminy Sępól, tereny wiejskie Gminy i Miasta Bisztynek), utworzone w celu zabezpieczenia przed erozją terenów leśnych położonych na skarpach;
- kategoria 6 – lasy kluczowe dla tożsamości kulturowej lokalnych społeczności (na terenie gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, tereny wiejskie Miasta i Gminy Sępól): grodziska wczesnośredniowieczne, kurhany, mogiły, cmentarze, miejsca pamięci śmierci.

Rozmieszczenie kompleksów lasów o szczególnych walorach przyrodniczych przedstawia Mapa 9.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Mapa 9. Rozmieszczenie kompleksów lasów o szczególnych walorach przyrodniczych.

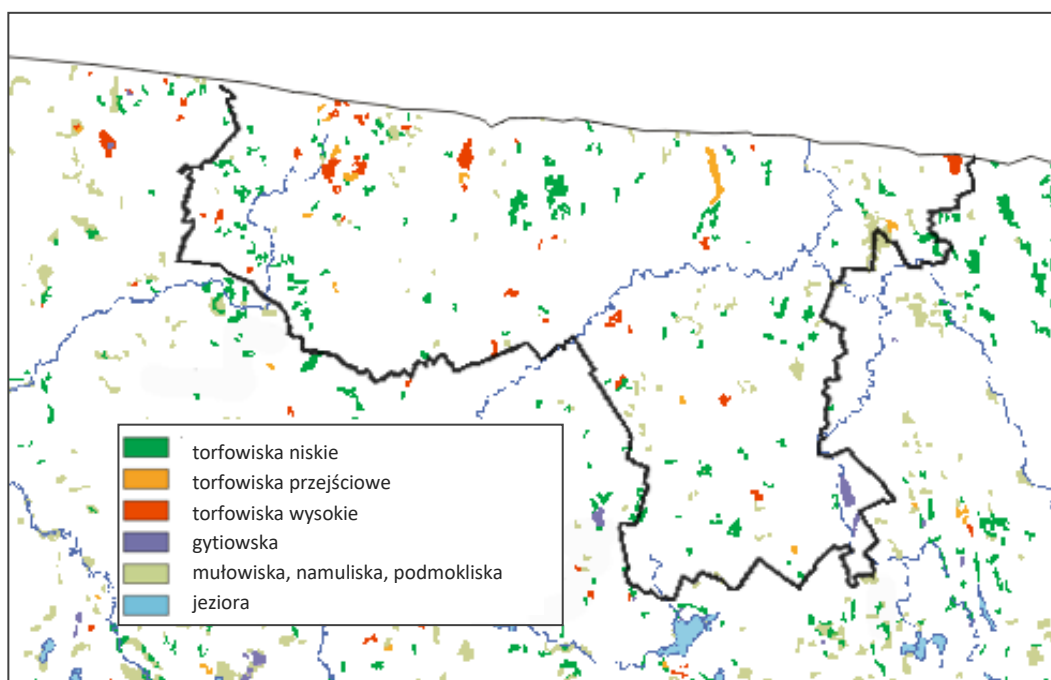
3.9.2. Lądowe ekosystemy nieleśne

Około 66% powierzchni powiatu pokrywają lądowe ekosystemy nieleśne, głównie agrocenozy (grunty orne, łąki, pastwiska) i torfowiska.

Za POŚ Województwa Warmińsko-Mazurskiego: „Torfowiska są bardzo cennym elementem przyrodniczych zasobów województwa, a głównymi czynnikami ich znaczenia są:

- funkcje biocenotyczne, jako siedliska specyficznej roślinności oraz wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt;
- retencjonowanie wód;
- ochrona wód podziemnych przed zanieczyszczeniem;
- wiązanie węgla (wyłącznie na terenach z utrzymanymi procesami torfotwórczymi;
- torfowiska zdegradowane w wyniku odwodnienia i następujących procesów murszenia torfu uwalniają do atmosfery duże ilości CO₂);
- znaczenie gospodarcze (wykorzystanie torfu i wyrobów torfowych, głównie w ogrodnictwie);
- znaczenie lecznicze (wykorzystanie borowiny);
- znaczenie naukowe, edukacyjne i turystyczne (turystyka przyrodnicza)”.

Torfowiska na terenie powiatu bartoszyckiego występują we wszystkich gminach wiejskich powiatu, najliczniej w północnej części powiatu (Mapa 10).

źródło: POŚ Województwa Warmińsko-Mazurskiego, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 10. Rozmieszczenie siedlisk mokradłowych na terenie powiatu bartoszyckiego.

Pokłady torfu na terenie powiatu nie są eksploatowane, chociaż w związku z utworzeniem uzdrowiska w gminie Górowo Iławeckie (Nowa Wieś Iławecka) planowana jest eksploatacja złóż torfu (ze złoża Wojciechy B) w miejscowości Zabłocie.

Na obszarze jednego z torfowisk ustanowiono Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Torfowiska źródliskowe koło Łabędnika” PLH280047, powierzchnia 27 ha. Bardziej szczegółowe dane w rozdziale 5.9.4.

Zagrożenia dla torfowisk obejmują m.in. następujące zjawiska:

- obniżanie lub utrzymywanie niskiego poziomu wód gruntowych w wyniku melioracji rolniczych w obrębie torfowisk lub ich pobliżu;
- eksploatację torfowisk, w tym także nielegalne wydobywanie torfu;
- zanieczyszczenie wód zasilających torfowiska;
- inwazje obcych gatunków, w szczególności na obszarach torfowisk niskich w dolinach rzek;
- długotrwałe susze, zagrażające głównie torfowiskom wysokim i przejściowym;
- naturalna sukcesja, która zagraża wielu gatunkom rzadkim i chronionym.

Agrocenozy

Największy obszar lądowych ekosystemów nieleśnych powiatu stanowią grunty orne (pola uprawne), łąki i pastwiska. Za POŚ Województwa Warmińsko-Mazurskiego: „Ostojami różnorodności biologicznej na terenach rolnych są fragmenty krajobrazu charakteryzujące się mozaikowym układem użytków, dużym udziałem łąk i pastwisk, obecnością zadrzewień i zakrzewień, miedz, oczek wodnych i obszarów podmokłych. Ważną rolę dla zachowania różnorodności biologicznej, w aspekcie zróżnicowania genetycznego, pełnią niektóre sady, z drzewami owocowymi dawnych odmian. Niedocenianym elementem przyrodniczym jest występowanie w agrocenozach roślin segetalnych – chwastów rosnących wśród roślin uprawnych. Większość roślin segetalnych to gatunki zawleczone w dawnych czasach, często przedhistorycznych, tzw. archeofity, najczęściej wraz z nasionami uprawianych roślin. Niektóre (tzw. kenofity) zawleczone zostały niedawno, głównie z Ameryki Północnej. Niektóre gatunki roślin segetalnych stają się coraz rzadsze i grozi im wyginięcie. Przyczyną tego jest doskonalenie metod zwalczania chwastów w rolnictwie i powszechne ich stosowanie.

Podstawowymi zagrożeniami dla zachowania różnorodności biologicznej agrocenoz są: intensyfikacja gospodarki rolnej (uprawy monokulturowe, chemizacja), zaniechanie użytkowania łąk i pastwisk, uproszczenia krajobrazu i likwidacja siedlisk marginalnych (w tym: ograniczanie zielonej infrastruktury: miedzy, żywopłotów, pasów zieleni i zarośli śródpolnych, zadrzewień, rowów, stert kamieni, oczek wodnych), zanik lokalnych ras zwierząt gospodarskich i odmian roślin uprawnych, inwazje obcych gatunków. Bardzo groźną staje się ekspansja drobnej zabudowy oraz towarzyszących jej dróg dojazdowych i ogrodzeń na dotychczas otwarte tereny rolnicze. Ma to miejsce szczególnie wokół większych miast, na terenach o atrakcyjnym krajobrazie”.

Tereny zieleni na obszarach zurbanizowanych

Ważną rolę w zachowaniu różnorodności biologicznej w miastach i na terenach zurbanizowanych pełnią tereny zielone. Parki, zieleńce, tereny zieleni osiedlowej i ulicznej zajmują na obszarze powiatu bartoszyckiego powierzchnię ponad 140 ha. Tabela 19 przedstawia szczegółowe dane (za 2015 r.)

Tabela 19. Tereny zielone w powiecie bartoszyckim

JST	Parki spacerowo-wypoczynkowe	Zieleńce	Zieleń uliczna	Zieleń osiedlowa	Żywopłoty	Nasadzenia w okresie 2012-2015		Ubytki w okresie 2012-2015	
						drzewa	krzewy	drzewa	krzewy
						[szt]	[szt]	[szt]	[szt]
Powiat bartoszycki	17,60	51,33	22,02	61,26	11 493	1 133	2178	313	189
Bartoszyce miejska	12,90	26,20	6,90	37,94	6 751	344	1973	63	189
Górowo Iławeckie miejska	4,70	17,50	12,00	11,63	2 515	346	0	214	0
Bartoszyce wiejska	0,00	2,00	0,00	8,45	1 200	0	0	0	0
Bisztynek	0,00	1,50	0,50	0,76	1 007	110	110	7	0
Górowo Iławeckie wiejska	0,00	0,00	0,00	2,28	0	18	0	0	0
Sępólno	0,00	4,13	2,62	0,20	20	315	95	29	189

źródło: dane BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

3.9.3. Ekosystemy wodne

Ekosystemy wodne obejmują zbiorniki wodne i rzeki. Na terenie powiatu znajduje się kilkanaście jezior, które są położone głównie w północnej i zachodniej części gminy Górowo Iławeckie i środkowej części gminy Bartoszyce. Są to jeziora niewielkie i płytkie, bez większego znaczenia dla rekreacji czy gospodarki rybackiej. Łączne zasoby wodne jezior są niewielkie. Jedynym z jezior zidentyfikowanym jako jednolita część wód powierzchniowych jest jezioro Kinkajmskie (gmina Bartoszyce).

Rzeki powiatu bartoszyckiego obejmują następujące typy wód płynących:

- rzeka nizinna żwirowa,
- potok nizinny piaszczysty,
- potok nizinny żwirowy.

Najważniejszym ekosystemem wodnym na terenie powiatu jest rezerwat przyrody „Polder Sątopy-Samulewo” w gminie Bisztynek, o powierzchni 333,3 ha (wokół granic rezerwatu ustanowiono otulinę o pow. 793,00 ha), ustanowiony w 2009 r. dla zachowanie rozlewiska stanowiącego lęgowno licznych gatunków ptaków wodno-błotnych oraz miejsce koncentracji ptaków w czasie jesiennych i wiosennych migracji, rezerwat faunistyczny.

3.9.4. Formy ochrony przyrody

Zadania ochrony przyrody i różnorodności biologicznej są realizowane przede wszystkim poprzez ustanawianie różnych prawnych form ochrony: rezerwatów, parków krajobrazowych, obszarów chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, pomników przyrody.

Tereny chronione na obszarze powiatu bartoszyckiego zajmują 25 745,45 ha (19,7%), w tym:

- rezerваты przyrody 351,0 ha,

- obszary chronionego krajobrazu 25 745,45 ha,
- użytki ekologiczne 119,15 ha.

Tabela 20 przedstawia szczegółowe dane.

Tabela 20. Ochrona przyrody w powiecie bartoszyckim					
JST	Obszary prawnie chronione ogółem	Rezerwaty przyrody	Obszary chronionego krajobrazu	Użytki ekologiczne	Pomniki przyrody ogółem
	[ha]	[ha]	[ha]	[ha]	[szt]
Powiat bartoszycki	25 745,45	351,00	25 737,10	119,15	162
Bartoszyce miejska	0,00	0,00	0,00	0,00	1
Górowo Iławeckie miejska	0,00	0,00	0,00	0,00	4
Bartoszyce wiejska	4 571,10	0,00	4 562,80	8,30	62
Biszynek	1 594,90	333,30	1 594,90	0,00	2
Górowo Iławeckie wiejska	16 810,15	17,70	16 810,10	110,85	71
Sępól	2 769,30	0,00	2 769,30	0,00	22

źródło: dane BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

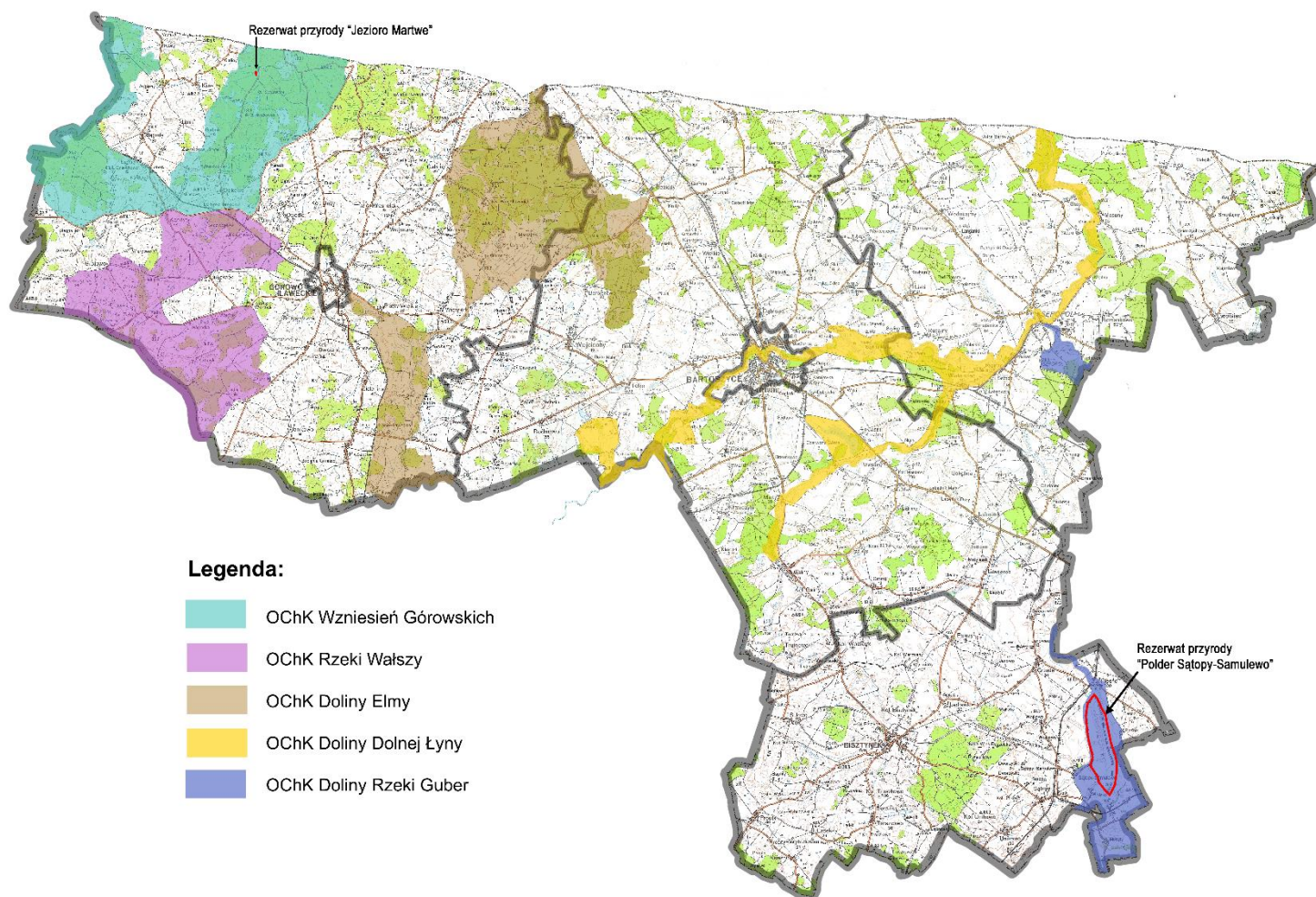
Na terenie powiatu bartoszyckiego występują 2 rezerwaty przyrody (lokalizację rezerwatów w odniesieniu do terenu powiatu bartoszyckiego przedstawia Mapa 11):

1. Rezerwat przyrody „Jezioro Martwe” w gminie Górowo Iławeckie, o powierzchni 17,30 ha, ustanowiony w 1970 r. dla ochrony stanowiska maliny moroszki (rzadkiego reliktu glacialnego) – rezerwat florystyczny.
2. Rezerwat przyrody „Polder Sątopy-Samulewo” w gminie Biszynek, o powierzchni 333,3 ha (wokół granic rezerwatu ustanowiono otulinę o pow. 793,00 ha), ustanowiony w 2009 r. dla zachowanie rozlewiska stanowiącego łągowisko licznych gatunków ptaków wodno-błotnych oraz miejsce koncentracji ptaków w czasie jesiennych i wiosennych migracji, rezerwat faunistyczny.

Obszary chronionego krajobrazu wyznaczono przede wszystkim w dolinach głównych cieków wodnych powiatu i na obszarze węzła hydrograficznego:

- Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Elmy (powierzchnia ogółem 8 923,2 ha), na terenie powiatu w gminach Górowo Iławeckie (wiejska) i Bartoszyce (wiejska),
- Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Wałszy (powierzchnia ogółem 9 834,8 ha), na terenie powiatu w gminie Górowo Iławeckie (wiejska),
- Obszar Chronionego Krajobrazu Wzniesień Górowskich (powierzchnia ogółem 11 067,4 ha), na terenie powiatu w gminie Górowo Iławeckie (wiejska),
- Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Łyny (powierzchnia ogółem 16 429,9 ha), na terenie powiatu w mieście Bartoszyce, gminach Bartoszyce i Sępól,
- Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Guber (powierzchnia ogółem 14 363,8 ha), na terenie powiatu niewielka część OChK w gminach Biszynek i Sępól.

Granice OChK przedstawia Mapa 11.

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 11. Rozmieszczenie obszarów chronionego krajobrazu i rezerwatów

Na terenie powiatu bartoszyckiego występuje 8 użytków ekologicznych. Tabela 21 przedstawia ich spis, a rozmieszczenie – Mapa 13.

Tabela 21. Użytki ekologiczne w powiecie bartoszyckim					
Nazwa	Gmina	Powierzchnia [ha]	Typ	Akt ustanawiający	
1. Rosiczka koło Węgoryt	Gmina Bartoszyce	0,38	torfowiskowy	Rozporządzenie Nr 86 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Rosiczka koło Węgoryt"	
2. Rosiczka koło Żydowa	Gmina Bartoszyce	0,95	torfowiskowy	Rozporządzenie Nr 84 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Rosiczka koło Żydowa"	

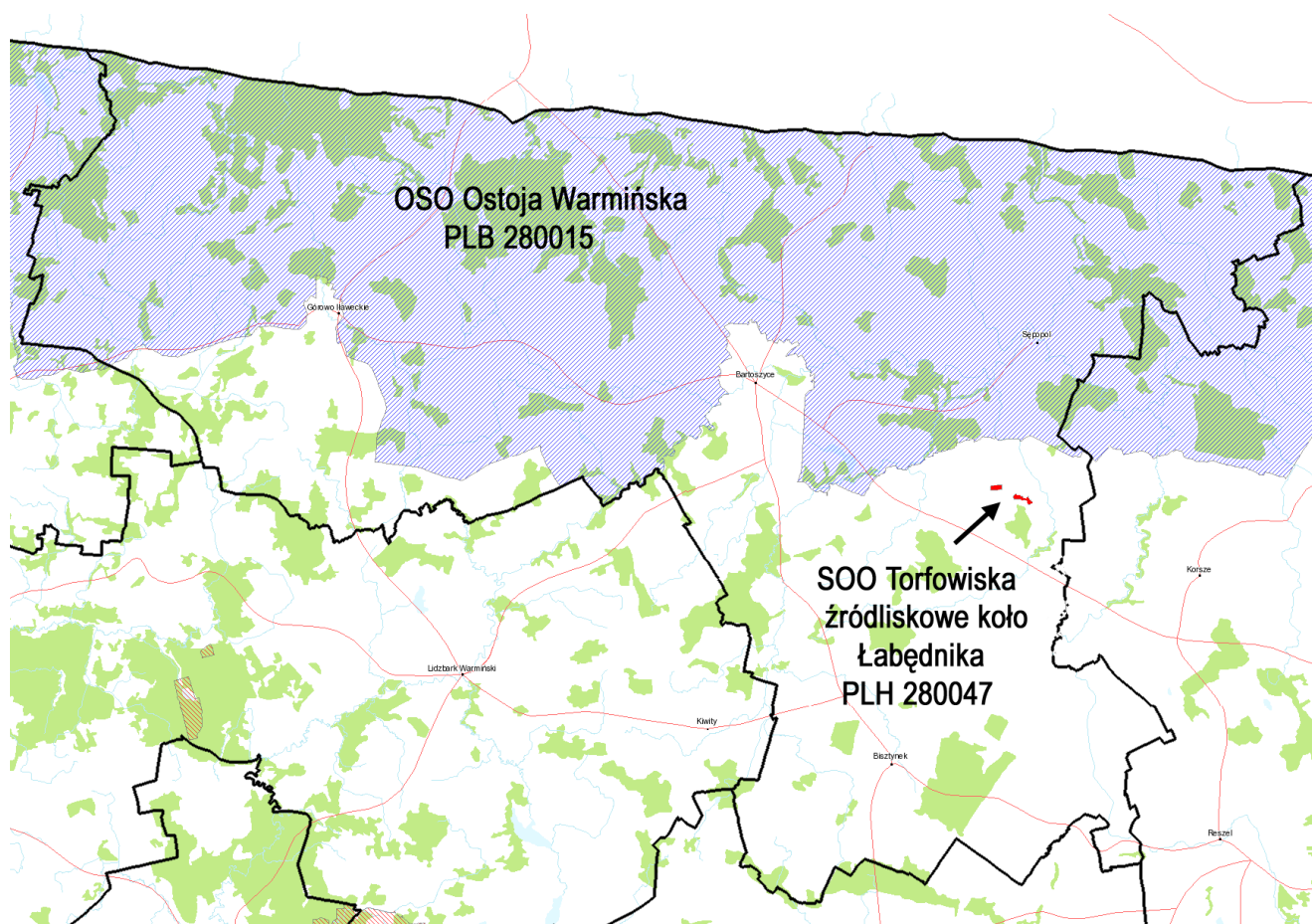
Nazwa	Gmina	Powierzchnia [ha]	Typ	Akt ustanawiający
3. Torfowisko źródłiskowe Sokolica	Gmina Bartoszyce	3,33	torfowiskowy	Rozporządzenie Nr 58 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Torfowisko źródłiskowe Sokolica"
4. Torfowisko źródłiskowe Spurgle	Gmina Bartoszyce	3,63	torfowiskowy	Rozporządzenie Nr 44 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Torfowisko źródłiskowe Spurgle"
5. Polder Sątopy-Samulewo	Gmina i Miasto Bisztynek (na terenie wiejskim)	408,0	ochrona ptactwa wodno-błotnego	Rozporządzenie Nr 43 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Polder Sątopy Samulewo"
6. Malina Moroszka (Warszkajty)	Gmina Górowo Iławeckie	11,83	florystyczny, ochrona stanowiska maliny moroszk	Rozporządzenie Nr 80 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Malina Moroszka"
7. Moroszka na Toprznach	Gmina Górowo Iławeckie	12,00	florystyczny, ochrona stanowiska maliny moroszk	Rozporządzenie Nr 79 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Moroszka na Toprznach"
8. Grądzik	Gmina Górowo Iławeckie	87,02	ochrona bazy pokarmowej bociana białego	Rozporządzenie Nr 49 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Grądzik"

źródło: dane RDOŚ, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Na obszarze powiatu bartoszyckiego znajdują się dwa obszary chronione w ramach sieci Natura 2000 (Mapa 12):

- Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Ostoja Warmińska” PLB280015, powierzchnia 142 016,2 ha. „Ostoja Warmińska” została ustanowiona jako obszar Natura 2000 przede wszystkim dla ochrony jednego gatunku – bociana białego, który osiąga tu największą liczebność i największe zagęszczenie w kraju. Jest to jednak również bardzo ważna ostoja dla wielu innych gatunków ptaków, występują tu bowiem aż 93 gatunki ptaków waloryzujące obszary Natura 2000 (w tym 81 gatunków lęgowych i prawdopodobnie lęgowych). Jest wśród nich 38 gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej i 15 gatunków z Polskiej czerwonej księgi zwierząt. Ostoja Warmińska rozciąga się na obszarze gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Miasto Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, Miasto i Gmina Sępólno (na terenach wiejskich i miejskich).
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Torfowiska źródłiskowe koło Łabędnika” PLH280047, powierzchnia 27 ha. Obszar jest położony na Równinie Sępoleńskiej. W skład obszaru wchodzi dwa osobne torfowiska źródłiskowe otoczone użytkami zielonymi. Jedno znajduje się ok. 1,5 km na wschód od wsi Sokolica i reprezentuje dobrze wykształcony kopułowy typ torfowiska źródłiskowego. Na obrzeżach kopuły

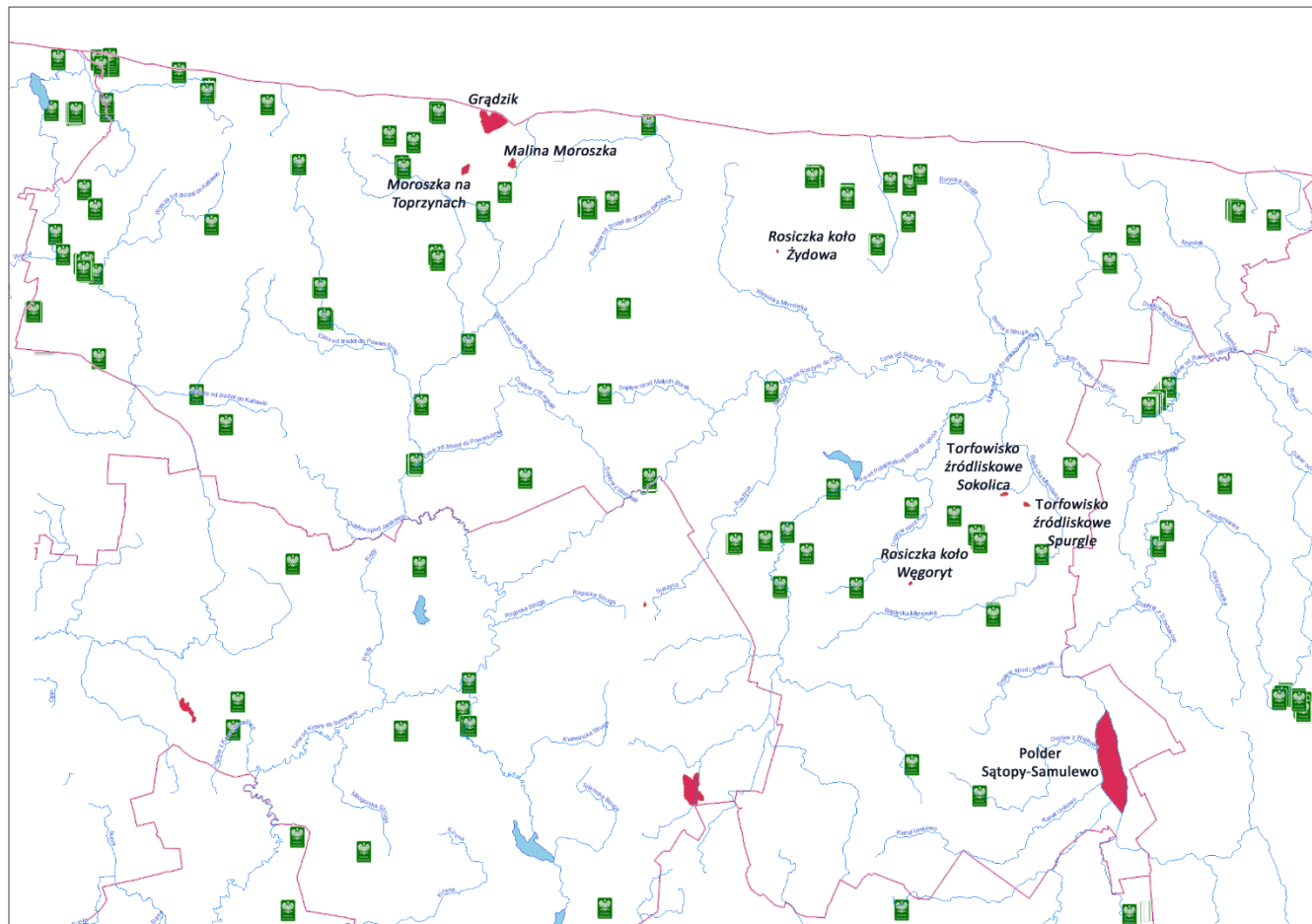
liczniej rosną drzewa i krzewy: olsza szara i czarna, jesion wyniosły, dziki bez czarny i wierzba szara. Na dzikim bzie czarnym występuje grzyb – ucho bżowe, po raz pierwszy znaleziony w północnej Polsce na tym właśnie obiekcie. Na kopule występuje źródłiskowy zbiornik wodny - miejsce wypływu wody gruntowej otoczony kępami turzycy prosowej przechodzącej dalej w szuwar turzycy błotnej i szuwar trzcinowy. W źródłiskowym zbiorniku wodnym występuje rzeżucha gorzka typowa oraz mech żebrowiec paprociowy – gatunki charakterystyczne dla źródłiskowych fitocenoz. Drugie torfowisko znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie osady Spurgle, na południowy wschód od zabudowań. Zajmuje ono pow. 15,39 ha, z czego większość to torfowisko źródłiskowe wiszące, a reszta to łąki zmiennowilgotne. Przylega ono do wzniesienia i reprezentuje głównie typ wiszący. Deniwelacja dochodzi do 15 m, a na grząskim zboczu występują liczne źródła. Na torfowisku tym występuje siedlisko: źródłiskowe lasy olszowe na niżu oraz punktowo petryfikujące źródła z utworami tufowymi. W źródłiskowym olesie licznie występują: porzeczka czarna, sitowie leśne i chmiel zwyczajny. Występują też płaty szuwaru trzcinowego, turzycowiska turzycy prosowej oraz źródłiskowe zbiorowisko. Z rzadszych gatunków roślin występują m.in.: kruszczyk błotny, listera jajowata, jaskier wielki, bniec czerwony, trędownik skrzydlaty, rzeżucha gorzka typowa oraz mech żebrowiec paprociowy. „Torfowiska źródłiskowe koło Łabędnika” rozciągają się na obszarze gmin: Gmina Bartoszyce, Miasto i Gmina Sępólno (na terenach wiejskich).

Źródło : www.natura2000.gdos.gov.pl/natura2000/pl , opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 12. Rozmieszczenie obszarów chronionych w ramach sieci Natura 2000

Z pozostałych form ochrony przyrody na terenie powiatu bartoszyckiego znajdują się 162 pomniki przyrody (ożywionej i nieożywionej)(Mapa 13). Ochroną objęto przede wszystkim wiekowe okazy dębów, buków, lip.

Źródło : <http://qeoserwis.qdos.gov.pl/mapy/> , opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Mapa 13. Rozmieszczenie użytków ekologicznych oraz pomników przyrody

3.10. Zagrożenia poważnymi awariami

Zagrożenia poważnymi awariami są szczególnie istotne z punktu widzenia skutków, jakie mogą wystąpić w związku z niekontrolowaną emisją niebezpiecznych substancji do środowiska. Niekontrolowane uwolnienie się substancji niebezpiecznych może stanowić znaczne zagrożenie pożarowe i wybuchowe oraz toksyczne i ekologiczne.

W Polsce istnieje system nadzoru nad instalacjami mogącymi stworzyć zagrożenie poważnych awarii dla środowiska, sprawowany przez służby Inspekcji Ochrony Środowiska, w przypadku powiatu bartoszyckiego: Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w

Olsztynie. Na terenie powiatu bartoszyckiego nie ma żadnych obiektów mogących zagrażać bezpieczeństwu biologicznemu lub chemicznemu. Nie ma też zakładów, które mogą być sprawcą nadzwyczajnego zagrożenia środowiska – zarówno zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii, jak i zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii. Potencjalne zagrożenie poważnymi awariami na terenie powiatu stwarzają natomiast:

- zakłady przemysłowe, w których stosuje się, przetwarza lub magazynuje substancje i preparaty niebezpieczne;
- transport substancji i preparatów niebezpiecznych, które są przewożone środkami komunikacji drogowej.

Najbardziej niebezpieczne związki stosowane w przemyśle i transporcie na terenie powiatu bartoszyckiego to produkty ropopochodne – w szczególności benzyny i oleje napędowe, gaz propan-butan, kwasy i zasady.

Cytując za POŚ Województwa Warmińsko Mazurskiego: „W strukturze przewozów towarów niebezpiecznych w transporcie drogowym dominują paliwa płynne (benzyny i oleje napędowe). W okresie ostatnich kilku lat obserwuje się stałą tendencję wzrostową liczby transportów materiałów niebezpiecznych, w tym szczególnie przewozów tranzytowych przez województwo, często trasami wyznaczonymi przez duże ośrodki miejskie i tereny o dużym znaczeniu turystycznym i przyrodniczym. Wzrost zagrożenia na drogach odnotowuje się zwłaszcza w okresie zimowym (oblodzone nawierzchnie dróg)”.

Do najważniejszych odcinków szlaków komunikacyjnych przebiegających przez teren powiatu należy droga krajowa nr 51. Wg informacji Komendy Powiatowej PSP w Bartoszczach w 2014 r. odnotowano wyciek substancji chemicznej, do którego doszło na terenie przejścia granicznego w Bezledach. Do wycieku doszło w naczepie pojazdu ciężarowego, który przewoził beczki zawierające środek dezynfekujący na bazie 15% kwasu nadoctowego. Zidentyfikowaną substancję zneutralizowano. W działaniach uczestniczyło łącznie 7 zastępów straży pożarnej, w tym specjalistyczna jednostka ratownictwa chemicznego z Olsztyna.

Służbami reagowania w przypadku zagrożeń poważnymi awariami są przede wszystkim jednostki PSP oraz – wspomagająco – jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej.

3.11. Zabytki i dobra materialne

Na terenie powiatu bartoszyckiego wg Rejestru Zabytków Nieruchomych dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego (źródło: https://www.nid.pl/pl/Informacje_ogolne/Zabytki_w_Polsce/rejestr-zabytkow/zestawienia-zabytkow-nieruchomych/stan%20na%2030%20czerwca%202014/WAR-rej.pdf) znajdują się 234 obiekty zabytkowe: kościoły, pałace wraz z założeniami parkowymi, zespoły folwarczne, założenia dworskie, domy mieszkalne, kapliczki, cmentarze.

Najważniejszymi zabytkami spośród 80 obiektów zabytkowych w mieście Bartoszyce są: układ urbanistyczny – Stare Miasto łącznie z murami obronnymi i obszarem 50 m. na zewnątrz od murów, budowle sakralne z XIV i XV wieku: kościół p.w. Św. Jana Chrzciciela

wraz z wyposażeniem wnętrza, kościół Św. Jana Ewangelisty wraz z wyposażeniem wnętrza, brama miejska „Lidzbarska”.

Na terenie gminy Bartoszyce znajdują się 43 obiekty zabytkowe. Najcenniejszym jest kościół w Sokolicy. Innymi interesującymi zabytkami są kościoły w: Łabędniku, Galinach, Rodnowie i Wojciechach, pochodzące z XIV i XV wieku oraz założenia pałacowo-parkowe.

W mieście Górowo Iławeckie znajduje się 12 obiektów zabytkowych, m.in. ratusz z XIV wieku, cerkiew grekokatolicka z XIV wieku, natomiast w gminie Górowo Iławeckie znajduje się 10 obiektów zabytkowych, m.in. kościoły: w Janikowie z XIV wieku, Kandytach z XVI, Pieszkowie z XV wieku oraz pałac neoklasycystyczny w Nerwikach.

Zachowane do dziś zabytki Bisztynka (40 obiektów) stanowią głównie budowle sakralne, takie jak: kościół gotycki z XIV wieku, kościół renesansowy wybudowany w XVIII wieku. Ponadto, cennym obiektem zabytkowym jest Brama Lidzbarska stanowiąca część murów obronnych z przełomu XV i XVI wieku. Zabytki na terenach wiejskich gminy to przede wszystkim obiekty sakralne.

Na terenie gminy Sępolec znajduje się 49 obiektów zabytkowych, najcenniejszym zabytkiem Sępolicy jest kościół parafialny pod wezwaniem świętego Michała Archanioła oraz pozostałości murów miejskich (XIV w.) z fragmentami baszty oraz pałace w Judytach i Masunach.

3.12. Stan sanitarno-higieniczny powiatu

Jakość środowiska w znacznym stopniu wpływa na stan zdrowia społeczeństwa. Dotyczy to zarówno długotrwałej jakości poszczególnych komponentów środowiska (powietrza, wód, gleb, środowiska akustycznego), jak i zdarzeń krótkotrwałych.

Na terenie powiatu bartoszyckiego jakość środowiska była wysoka w porównaniu z najbardziej zanieczyszczonymi regionami w kraju, co przedstawiono w poprzednich rozdziałach. Pieczę nad aspektami zdrowotnymi środowiska sprawowała przede wszystkim Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Bartoszczycach. PSSE sporządza coroczną „Ocenę stanu sanitarno-higienicznego powiatu bartoszyckiego”. Na podstawie tego dokumentu można stwierdzić, że ogólna ocena stanu sanitarno-higienicznego powiatu jest dobra.

Stopień zwodociągowania powiatu jest wysoki. Wg danych za 2015 r. (koniec poprzedniej perspektywy POŚ) sieć wodociągowa ma długość blisko 920 km, co daje gęstość sieci 70,4 km/100 km². Z wodociągów korzysta 56 716 mieszkańców powiatu, czyli 95,5% mieszkańców.

Stopień skanalizowania powiatu bartoszyckiego jest znacznie niższy niż stopień zwodociągowania. W kanalizację sanitarną są uzbrojone wszystkie miasta powiatu. Długość kolektorów ogółem wynosi 189,4 km. Z kanalizacji korzysta ok. 41 116 osób, a więc 69,2% mieszkańców powiatu. Jeżeli pod uwagę weźmie się jedynie tereny wiejskie – z kanalizacji korzysta 33,9% mieszkańców (9 024 osoby).

System grzewczy powiatu opiera się na 46 kotłowniach. Poniżej przedstawiono dane dotyczące liczby kotłowni i sieci ciepłej na terenie powiatu. Długość sieci ciepłej na przestrzeni lat 2012-2015 nieznacznie wzrosła.

Tabela 22. Kotłownie i sieć ciepła

Rodzaj	Jednostka	2012	2013	2014	2015
kotłownie ogółem, z tego:	ob.	35	20	55	46
w miastach	ob.	25	13	42	30
na terenach wiejskich	ob.	10	7	13	16
długość sieci ciepłej przesyłowej, z tego:	km	21,6	21,7	21,6	23,2
w miastach	km	16,0	16,1	16,6	16,2
na terenach wiejskich	km	3,1	3,1	2,3	2,3
długość sieci ciepłej przyłączy do budynków i innych obiektów, z tego:	km	8,8	9,0	9,0	11,3
w miastach	km	7,0	7,3	8,2	8,2
na terenach wiejskich	km	1,8	1,7	0,8	3,1

źródło: BDL, opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Dla mieszkańców, którzy nie korzystają z systemu ciepłowniczego, rozwiązaniem są indywidualne źródła ogrzewania (paleniska domowe, kotły gazowe, źródła OZE). Paleniska indywidualne mogą być lokalnie bardzo uciążliwe, szczególnie w niekorzystnych warunkach meteorologicznych oraz przy spalaniu niewłaściwego paliwa (np. najgorszej jakości węgla kamiennego, odpadów, szczególnie z tworzyw sztucznych, opon, polakierowanego drewna). Taka uciążliwość jest odnotowywana na terenie powiatu.

System energetyczny powiatu opiera się na liniach wysokiego napięcia 110 kV:

- Lidzbark Warmiński-Bartoszyce,
- Lidzbark Warmiński-Górowo Iławeckie,
- Bartoszyce-Korsze.

3.12.1. Inwestycje/obiekty mogące znacząco oddziaływać na środowisko

W chwili obecnej na terenie powiatu znajdują się 4 obiekty mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 71):

- Zakład Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. w Wysiece (gmina Bartoszyce).
- Międzygminny Zakład Kompleksowego Przerobu Odpadów Komunalnych Sękity sp. z o.o. w Sękitach (gmina Bisztynek).
- Stacja demontażu pojazdów w Bartoszycach, ul. Bema 40B.

Ponadto na terenie powiatu znajdują się również obiekty i instalacje mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 71), z których najważniejsze to:

- Oczyszczalnia ścieków w Bartoszycach (Gmina Miejska Bartoszyce),
- Oczyszczalnia ścieków w Górowie Iławeckim (Gmina Miejska Górowo Iławeckie),
- Oczyszczalnia ścieków w Sępólnie (Gmina Sępólno),
- Oczyszczalnia ścieków w Bisztyńku (Gmina Bisztynek),
- Kompostownia odpadów zielonych i innych bioodpadów, Polfer Sp. z o.o., Bezledy 35A (Gmina Bartoszyce).

Tabela 23 przedstawia charakterystykę tych obiektów wraz z oceną ich oddziaływania na środowisko obecnie i przewidywaną w przyszłości.

W zadaniach POŚ dla Powiatu Bartoszyckiego nie przewidziano do realizacji żadnych przedsięwzięć, które mogą zostać zaliczone do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Natomiast do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko będą należały głównie przedsięwzięcia wynikające z realizacji następujących zadań:

Do potencjalnych przedsięwzięć realizowanych w ramach w/w kierunków, mogących znacząco oddziaływać na środowisko, mogą należeć: budowa zbiorników wodnych, melioracje, budowa i modernizacja dróg o twardej nawierzchni o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km, budowa i modernizacja magistrali wodociągowych z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, budowa urządzeń do poboru wód podziemnych o zdolności poboru nie mniejszej niż 10 m³/godz., budowa i modernizacja ciepłowni lub innych instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej o mocy cieplnej nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego - nie mniejszej niż 10 MW, instalacje do przesyłu gazu oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków, budowa lub modernizacja instalacji do oczyszczania ścieków przewidzianych do obsługi nie mniej niż 400 równoważnych mieszkańców, instalacje do oczyszczania ścieków przemysłowych z wyłączeniem instalacji, które nie powodują wprowadzania do wód lub urządzeń ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska, budowa lub modernizacja sieci kanalizacyjnych o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową oraz przyłączy do budynków.

Na obecnym etapie nie można jednoznacznie zakwalifikować projektów zadań do przedsięwzięć mogących zawsze lub do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W trakcie procesów inwestycyjnych nastąpi właściwa kwalifikacja przedsięwzięć. Należy zauważyć, że proces inwestycyjny każdorazowo będzie prowadzony zgodnie z wymogami przepisów dotyczących środowiska (we wszystkich kwalifikujących się przypadkach zostanie przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko).

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Tabela 23. Charakterystyka obiektów mogących oddziaływać na środowisko

L.p.	Rodzaj obiektu / zarządzający	Lokalizacja	Skala i zasięg działalności	Oddziaływanie na środowisko		
				Komponent	Obecne	Przewidywane
1.	Składowisko odpadów z kwaterą odpadów niebezpiecznych (azbest) Kompostownia odpadów zielonych i innych bioodpadów Zakład Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. ul. Zbożowa 8 11-200 Bartoszyce	Wysieka (gmina Bartoszyce) N: 54°17'30" E: 20°43'37" Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w odległości ok. 700 m na północ od instalacji i należą do wsi Wysieka. W najbliższym sąsiedztwie instalacji nie występują budynki mieszkalne, obiekty użyteczności publicznej, obszary parków narodowych ani obszary ochrony uzdrowiskowej. Składowisko jest zlokalizowane na Obszarze Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Ostoja Warmińska” (kod PLB280015)	Na składowisku gromadzone są odpady: 19 05 09, 19 08 01, 19 08 02, 19 09 99, 19 12 12, 20 01 99, 20 03 06. Odpady pochodzą z Regionu Centralnego Gospodarki Odpadami Na kwaterze składowania odpadów niebezpiecznych gromadzone są odpady o kodzie: 17 06 05* Na składowisku znajdują się: • kwatera do składowania odpadów, • kwatera do składowania odpadów niebezpiecznych, • kompostownia odpadów zielonych i innych bioodpadów o zdolności przerobowej 20 040 Mg rocznie – proces odzysku R3, • sortownia o zdolności przerobowej 154 000 Mg rocznie. Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny. Jest zapisany w WPGO jako Regionalna Instalacja do Przetwarzania Odpadów Komunalnych dla Regionu Centralnego	wszystkie komponenty	Zmniejszenie presji antropogenicznej na środowisko w wyniku prawidłowej gospodarki odpadami; zmniejszenie zagrożenia związanego ze zbieraniem, transportem, odzyskiem i unieszkodliwianiem odpadów.	jak obecne
				powietrze, klimat	Możliwość powstawania odorów podczas transportu i przetwarzania odpadów, jak również podczas kompostowania. Emisja dwutlenku węgla z procesu kompostowania. Emisja spalin ze środków transportu i sprzętu używanego na składowisku.	jak obecne
				wody podziemne i powierzchniowe	W sąsiedztwie składowiska – brak wpływu, występuje izolacja syntetyczna PEHD, drenaż odcieków, wywóz odcieków do oczyszczalni ścieków, monitoring wód odciekowych, wód powierzchniowych i podziemnych. Poprawa jakości wód na obszarze powiatu w wyniku realizacji prawidłowej gospodarki odpadami.	jak obecne
				powierzchnia ziemi, gleby	Wyłączenie powierzchni ziemi i gleby z innego użytkowania. Konieczność rekultywacji po zakończeniu eksploatacji. Zmniejszenie presji na inne powierzchnie poprzez kontrolowane przetwarzanie i gromadzenie odpadów.	jak obecne
				zwierzęta, rośliny, różnorodność biologiczna, Natura 2000	Poprawa warunków siedliskowych; wzrost różnorodności biologicznej wskutek zmniejszenia zanieczyszczenia wód i gleb.	jak obecne
				ludzie	Poprawa kondycji zdrowotnej mieszkańców w wyniku ograniczenia zanieczyszczenia środowiska odpadami. Emisja spalin i hałasu podczas transportu odpadów.	jak obecne
				zabytki, dobra materialne	Brak wpływu.	jak obecne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

L.p.	Rodzaj obiektu / zarządzający	Lokalizacja	Skala i zasięg działalności	Oddziaływanie na środowisko		
				Komponent	Obecne	Przewidywane
2.	Sortownia odpadów komunalnych, kompostownia odpadów w Sękitach Międzygminny Zakład Kompleksowego Przerobu Odpadów Komunalnych Sękity Sp. z o.o. Biszynek-Kolonia 14 11-230 Biszynek	Biszynek Kolonia (gmina Biszynek) N: 54°5'7", E: 20°52'9" Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w odległości ok. 500 m w kierunku północno-wschodnim. W najbliższym sąsiedztwie obiektu nie występują budynki mieszkalne, obiekty użyteczności publicznej, obszary parków narodowych ani obszary ochrony uzdrowiskowej.	Odpady pochodzą z gmin Regionu Północno-Wschodniego Na składowisku znajdują się: • sortownia o zdolności przerobowej 25 000 Mg rocznie, • kompostownia odpadów o zdolności przerobowej 2 000 Mg rocznie. Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny. Jest zapisany w WPGO jako Regionalna Instalacja do Przetwarzania Odpadów Komunalnych dla Regionu Północno-Wschodniego.	wszystkie komponenty	Zmniejszenie presji antropogenicznej na środowisko w wyniku prawidłowej gospodarki odpadami; zmniejszenie zagrożenia związanego ze zbieraniem, transportem, odzyskiem i unieszkodliwianiem odpadów.	jak obecne
				powietrze, klimat	Możliwość powstawania odorów podczas transportu i przetwarzania odpadów, jak również podczas kompostowania. Emisja dwutlenku węgla z procesu kompostowania. Emisja spalin ze środków transportu i sprzętu używanego w zakładzie.	jak obecne
				wody podziemne i powierzchniowe	W sąsiedztwie obiektu – brak wpływu, na użytkowanym wcześniej składowisku występuje izolacja syntetyczna. Poprawa jakości wód na obszarze powiatu w wyniku realizacji prawidłowej gospodarki odpadami.	jak obecne
				powierzchnia ziemi, gleby	Wyłączenie powierzchni ziemi i gleby z innego użytkowania. Konieczność rekultywacji po zakończeniu eksploatacji. Zmniejszenie presji na inne powierzchnie poprzez kontrolowane przetwarzanie i gromadzenie odpadów.	jak obecne
				zwierzęta, rośliny, różnorodność biologiczna, Natura 2000	Poprawa warunków siedliskowych; wzrost różnorodności biologicznej wskutek zmniejszenia zanieczyszczenia wód i gleb.	jak obecne
				ludzie	Poprawa kondycji zdrowotnej mieszkańców w wyniku ograniczenia zanieczyszczenia środowiska odpadami. Emisja spalin i hałasu podczas transportu odpadów.	jak obecne
				zabytki, dobra materialne	Brak wpływu.	jak obecne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

L.p.	Rodzaj obiektu / zarządzający	Lokalizacja	Skala i zasięg działalności	Oddziaływanie na środowisko		
				Komponent	Obecne	Przewidywane
3.	Kompostownia odpadów zielonych i innych bioodpadów Polfer Sp. z o.o. w Bezledach, Bezledy 35A (gm. Bartoszyce,	Bezledy (gmina Bartoszyce) N: 54°19'51" E: 20°43'28" Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w odległości ok. 250 m. Obiekt jest zlokalizowany na Obszarze Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Ostoja Warmińska” (kod PLB280015) W najbliższym sąsiedztwie nie występują obiekty użyteczn. publicznej, obszary parków narodowych ani obszary ochrony uzdrowiskowej.	Odpady pochodzą z gmin Regionu Centralnego • kompostownia odpadów o zdolności przerobowej 17 000 Mg (w tym 2 000 Mg/rok dla odpadów zielonych i innych bioodpadów). Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny. Jest zapisany w WPGO jako Regionalna Instalacja do Przetwarzania Odpadów Komunalnych dla Regionu Centralnego.	wszystkie komponenty	Zmniejszenie presji antropogenicznej na środowisko w wyniku prawidłowej gospodarki odpadami;	jak obecne
				powietrze, klimat	Możliwość powstawania odorów podczas transportu odpadów, jak również podczas kompostowania. Emisja dwutlenku węgla z procesu kompostowania. Emisja spalin ze środków transportu i sprzętu używanego w zakładzie.	jak obecne
				wody podziemne i powierzchniowe	W sąsiedztwie obiektu – brak wpływu.	jak obecne
				powierzchnia ziemi, gleby	Wyłączenie powierzchni ziemi i gleby z innego użytkowania. Zmniejszenie presji na inne powierzchnie poprzez kontrolowane przetwarzanie i gromadzenie odpadów.	jak obecne
				zwierzęta, rośliny, różnorodność biologiczna, Natura 2000	Zmniejszenie presji na inne obszary poprzez kontrolowane przetwarzanie i gromadzenie odpadów.	jak obecne
				ludzie	Emisja odorów. Emisja spalin i hałasu podczas transportu odpadów.	jak obecne
				zabytki, dobra materialne	Brak wpływu.	jak obecne
4.	Stacja demontażu pojazdów w Bartoszykach, ul. Bema 40 B Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Import-Export, Hurt-Detal, Edward Jasiak, ul. Mrongowiusza 40, 11-200 Bartoszyce	Bartoszyce (gmina miejska Bartoszyce) 54°15'53,2"N 20°48'01,5"E Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w odległości ok. 100 m w kier. półn.-zach. W najbliższym sąsiedztwie stacji nie występują obiekty użyteczn. publicznej, obszary parków narodowych ani obszary ochrony uzdrowiskowej.	Stacja demontażu przyjmuje pojazdy głównie z terenu powiatu bartoszyckiego. Projektowana moc przerobowa wynosi 1 700 Mg/rok. Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny (decyzja Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego OŚ-PŚ.7243.53.2014 ważna do 10-02-2025 r.)	wszystkie komponenty	Zmniejszenie presji antropogenicznej na środowisko w wyniku prawidłowej gospodarki odpadami; zmniejszenie zagrożenia związanego z odzyskiem i unieszkodliwianiem odpadów.	jak obecne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

L.p.	Rodzaj obiektu / zarządzający	Lokalizacja	Skala i zasięg działalności	Oddziaływanie na środowisko		
				Komponent	Obecne	Przewidywane
5.	Oczyszczalnia ścieków w Bartoszykach ul. Drzewna 4 11-200 Bartoszyce „COWIK” Sp. z o.o. ul. Limanowskiego 1 11-200 Bartoszyce	Bartoszyce (gmina miejska Bartoszyce) 54°15'25"N 20°49'06"E Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w odległości ok. 180 m w kierunku północnym. W najbliższym sąsiedztwie oczyszczalni nie występują obiekty użyteczności publicznej, obszary parków narodowych ani obszary ochrony uzdrowiskowej.	Oczyszczalnia ścieków w Bartoszykach oczyszcza ścieki doptywające systemem kanalizacji sanitarnej od mieszkańców miasta Bartoszyce, oraz miejscowości Łojdy i Dąbrowa Kolonia (łącznie ok. 25 000 osób), z zastosowaniem nowoczesnej technologii oczyszczania z podwyższonym usuwaniem biogenów. Średnia przepustowość oczyszczalni wynosi 6 500 m³/d, natomiast maksymalna to 8 500 m³/d. Łącznie w 2015 r. oczyszczalnia oczyściła ok. 730 tys. m³ ścieków. Odbiornikiem ścieków oczyszczonych jest Łyna. Oczyszczalnia obsługuje aglomerację Bartoszyce, która została umieszczona w Załączniku 1 (Aglomeracje priorytetowe dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego) AKPOŚK2015 pod numerem PLWM013. Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny.	wszystkie komponenty	Zmniejszenie presji antropogenicznej na środowisko w wyniku prawidłowej gospodarki ściekowej; zmniejszenie zagrożenia związanego z odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do środowiska.	jak obecne
				powietrze, klimat	Emisja spalin ze środków transportu i sprzętu używanego w obiekcie. Możliwa emisja aerozoli i odorów, ograniczona jednak do terenu oczyszczalni i niewielkiego pasa wokół obiektu.	jak obecne
				wody podziemne i powierzchniowe	Zmniejszenie zagrożenia skażenia wód nieoczyszczonymi ściekami sanitarnymi. Zrzut ścieków oczyszczonych do rzeki Łyny – odprowadzane ładunki są zgodne z pozwoleniem wodnoprawnym.	jak obecne
				powierzchnia ziemi, gleby	Możliwy negatywny wpływ na powierzchnię ziemi osadów powstających w oczyszczalni (są zagospodarowywane rolniczo). Zagrożenie jest eliminowane poprzez badanie osadów.	
				zwierzęta, rośliny, różnorodność biologiczna, Natura 2000	Poprawa warunków siedliskowych; wzrost różnorodności biologicznej wskutek zmniejszenia zanieczyszczenia wód. Możliwy negatywny wpływ na różnorodność biologiczną po niewłaściwym zastosowaniu osadów ściekowych w rolnictwie.	jak obecne
				ludzie	Poprawa kondycji zdrowotnej w wyniku ograniczenia zanieczyszczenia środowiska ściekami. Eliminacja zagrożenia sanitarnego spowodowanego odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do środowiska. Emisja hałasu i aerozoli na terenie oczyszczalni.	jak obecne
				zabytki, dobra materialne	Brak wpływu.	jak obecne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

L.p.	Rodzaj obiektu / zarządzający	Lokalizacja	Skala i zasięg działalności	Oddziaływanie na środowisko		
				Komponent	Obecne	Przewidywane
6.	Oczyszczalnia ścieków w Górowie Iławeckim ul. Olsztyńska 11-220 Górowo Iławeckie „EWIX” Sp. z o.o ul. Armii Czerwonej 7 11-220 Górowo Iławeckie	Górowo Iławeckie (gmina miejska Górowo Iławeckie) 54°16'39"N 20°30'9"E Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w odległości ok. 300 m w kierunku południowo-zachodnim. W najbliższym sąsiedztwie oczyszczalni nie występują obiekty użyteczności publicznej, obszary parków narodowych ani obszary ochrony uzdrowiskowej.	Oczyszczalnia ścieków w Górowie Iławeckim oczyszcza ścieki dopływające systemem kanalizacji sanitarnej od mieszkańców miasta Górowo Iławeckie (łącznie ok. 4 400 osób), z zastosowaniem nowoczesnej technologii oczyszczania z podwyższonym usuwaniem biogenów. Średnia przepustowość oczyszczalni (z projektu) wynosi 585 m ³ /d, maksymalna – 1000 m ³ /d. łącznie w 2015 r. oczyszczalnia oczyściła 160 tys. m ³ ścieków. Odbiornikiem ścieków oczyszczonych jest Górowska Młynówka. Oczyszczalnia obsługuje aglomerację Górowo Iławeckie, która została umieszczona w Załączniku 1 (Agglomeracje priorytetowe dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego) AKPOŚK2015 pod numerem PLWM046. Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny.	wszystkie komponenty	Zmniejszenie presji antropogenicznej na środowisko w wyniku prawidłowej gospodarki ściekowej; zmniejszenie zagrożenia związanego z odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do środowiska.	jak obecne
				powietrze, klimat	Emisja spalin ze środków transportu i sprzętu używanego w obiekcie. Możliwa emisja aerozoli i odorów, ograniczona jednak do terenu oczyszczalni i niewielkiego pasa wokół obiektu.	jak obecne
				wody podziemne i powierzchniowe	Zmniejszenie zagrożenia skażenia wód nieoczyszczonymi ściekami sanitarnymi. Zrzut ścieków oczyszczonych do rzeki Górowskiej Młynówki – odprowadzane ładunki są zgodne z pozwoleniem wodnoprawnym.	jak obecne
				powierzchnia ziemi, gleby	Możliwy negatywny wpływ na powierzchnię ziemi osadów powstających w oczyszczalni (są zagospodarowywane rolniczo). Zagrożenie jest eliminowane poprzez badanie osadów.	
				zwierzęta, rośliny, różnorodność biologiczna, Natura 2000	Poprawa warunków siedliskowych; wzrost różnorodności biologicznej wskutek zmniejszenia zanieczyszczenia wód. Możliwy negatywny wpływ na różnorodność biologiczną po niewłaściwym zastosowaniu osadów ściekowych w rolnictwie.	jak obecne
				ludzie	Poprawa kondycji zdrowotnej w wyniku ograniczenia zanieczyszczenia środowiska ściekami. Eliminacja zagrożenia sanitarnego spowodowanego odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do środowiska. Emisja hałasu i aerozoli na terenie oczyszczalni.	jak obecne
				zabytki, dobra materialne	Brak wpływu.	jak obecne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

L.p.	Rodzaj obiektu / zarządzający	Lokalizacja	Skala i zasięg działalności	Oddziaływanie na środowisko		
				Komponent	Obecne	Przewidywane
7.	Oczyszczalnia ścieków w Sępopolu ul. Lipowa 11-210 Sępopol Zakład Gospodarki Mieszkaniowej i Usług Komunalnych w Sępopolu ul. Leśna 5 11-210 Sępopol	Sępopol (gmina Sępopol) 54°16'10"N 21°1'35"E Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w odległości ok. 70 m w kierunku północno-zachodnim. W najbliższym sąsiedztwie oczyszczalni nie występują obiekty użyteczności publicznej, obszary parków narodowych ani obszary ochrony uzdrowiskowej. Oczyszczalnia jest zlokalizowana na Obszarze Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Ostoja Warmińska” (kod PLB280015)	Oczyszczalnia ścieków w Sępopolu oczyszcza ścieki dopływające systemem kanalizacji sanitarnej od mieszkańców miasta Sępola (łącznie ok. 2 300 osób), z zastosowaniem nowoczesnej technologii oczyszczania z podwyższonym usuwaniem biogenów. Średnia przepustowość oczyszczalni (z projektu) wynosi 173 m³/d. Odbiornikiem ścieków oczyszczonych jest rzeka Łyna. Oczyszczalnia obsługuje aglomerację Sępopol, która została umieszczona w Załączniku 1 (Aglomeracje priorytetowe dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego) AKPOŚK2015 pod numerem PLWM065. Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny.	wszystkie komponenty	Zmniejszenie presji antropogenicznej na środowisko w wyniku prawidłowej gospodarki ściekowej; zmniejszenie zagrożenia związanego z odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do środowiska.	jak obecne
				powietrze, klimat	Emisja spalin ze środków transportu i sprzętu używanego w obiekcie. Możliwa emisja aerozoli i odorów, ograniczona jednak do terenu oczyszczalni i niewielkiego pasa wokół obiektu.	jak obecne
				wody podziemne i powierzchniowe	Zmniejszenie zagrożenia skażenia wód nieoczyszczonymi ściekami sanitarnymi. Zrzut ścieków oczyszczonych do rzeki Łyny – odprowadzane ładunki są zgodne z pozwoleniem wodnoprawnym.	jak obecne
				powierzchnia ziemi, gleby	Możliwy negatywny wpływ na powierzchnię ziemi osadów powstających w oczyszczalni (są zagospodarowywane rolniczo). Zagrożenie jest eliminowane poprzez badanie osadów.	
				zwierzęta, rośliny, różnorodność biologiczna, Natura 2000	Poprawa warunków siedliskowych; wzrost różnorodności biologicznej wskutek zmniejszenia zanieczyszczenia wód. Możliwy negatywny wpływ na różnorodność biologiczną po niewłaściwym zastosowaniu osadów ściekowych w rolnictwie.	jak obecne
				ludzie	Poprawa kondycji zdrowotnej w wyniku ograniczenia zanieczyszczenia środowiska ściekami. Eliminacja zagrożenia sanitarnego spowodowanego odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do środowiska. Emisja hałasu i aerozoli na terenie oczyszczalni.	jak obecne
				zabytki, dobra materialne	Brak wpływu.	jak obecne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

L.p.	Rodzaj obiektu / zarządzający	Lokalizacja	Skala i zasięg działalności	Oddziaływanie na środowisko		
				Komponent	Obecne	Przewidywane
8.	Oczyszczalnia ścieków w Bisztyнку Bisztynek Kolonia 2 11-230 Bisztynek Zakład Budżetowy Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Bisztyńku ul. Słoneczna 3 11-230 Bisztynek	Bisztynek (gmina Bisztynek) 54°5'45"N 20°54'24"E Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w odległości ok. 250 m w kierunku zachodnim. W najbliższym sąsiedztwie oczyszczalni nie występują obiekty użyteczności publicznej, obszary parków narodowych ani obszary ochrony uzdrowiskowej.	Oczyszczalnia ścieków w Bisztyńku oczyszcza ścieki dopływające systemem kanalizacji sanitarnej od mieszkańców miasta Bisztynek (łącznie ok. 2 750 osób), z zastosowaniem nowoczesnej technologii oczyszczania z podwyższonym usuwaniem biogenów. Średnia przepustowość oczyszczalni (z projektu) wynosi 520 m³/d. łącznie w 2015 r. oczyszczalnia oczyściła 131 tys. m³ ścieków. Odbiornikiem ścieków oczyszczonych jest rów melioracyjny, a następnie rzeka Pisa Północna. Oczyszczalnia obsługuje aglomerację Sępólno, która została umieszczona w Załączniku 2 (Aglomeracje nie stanowiące priorytetu dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego) AKPOŚK2015 pod numerem PLWM061. Obiekt spełnia wymogi środowiskowe i ma uregulowany stan formalno-prawny.	wszystkie komponenty	Zmniejszenie presji antropogenicznej na środowisko w wyniku prawidłowej gospodarki ściekowej; zmniejszenie zagrożenia związanego z odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do środowiska.	jak obecne
				powietrze, klimat	Emisja spalin ze środków transportu i sprzętu używanego w obiekcie. Możliwa emisja aerozoli i odorów, ograniczona jednak do terenu oczyszczalni i niewielkiego pasa wokół obiektu.	jak obecne
				wody podziemne i powierzchniowe	Zmniejszenie zagrożenia skażenia wód nieoczyszczonymi ściekami sanitarnymi. Zrzut ścieków oczyszczonych do rowu melioracyjnego – odprowadzane ładunki są zgodne z pozwoleniem wodnoprawnym.	jak obecne
				powierzchnia ziemi, gleby	Możliwy negatywny wpływ na powierzchnię ziemi osadów powstających w oczyszczalni (są zagospodarowywane rolniczo). Zagrożenie jest eliminowane poprzez badanie osadów.	
				zwierzęta, rośliny, różnorodność biologiczna, Natura 2000	Poprawa warunków siedliskowych; wzrost różnorodności biologicznej wskutek zmniejszenia zanieczyszczenia wód. Możliwy negatywny wpływ na różnorodność biologiczną po niewłaściwym zastosowaniu osadów ściekowych w rolnictwie.	jak obecne
				ludzie	Poprawa kondycji zdrowotnej w wyniku ograniczenia zanieczyszczenia środowiska ściekami. Eliminacja zagrożenia sanitarnego spowodowanego odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do środowiska. Emisja hałasu i aerozoli na terenie oczyszczalni.	jak obecne
				zabytki, dobra materialne	Brak wpływu.	jak obecne

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

4. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA

4.1. Problemy ochrony środowiska

Na terenie powiatu bartoszyckiego główną przyczyną powstawania zagrożeń dla **jakości powietrza i ochrony klimatu** jest energetyczne spalanie paliw. Większość zanieczyszczeń powietrza jest emitowana przez kotłownie. Na znacznej części obszaru powiatu lokalny poziom stężeń zanieczyszczeń powietrza jest kształtowany przez tzw. emisję niską pochodzącą z niedużych obiektów mieszkalnych ogrzewanych indywidualnie oraz palenisk domowych. Zanieczyszczeniem szczególnie szkodliwym dla zdrowia ludzi jest pył zawieszony PM10 i PM2,5 emitowany bezpośrednio ze źródeł antropogenicznych i naturalnych jak również powstający w wyniku reakcji i przemian jego prekursorów (tlenków siarki i azotu, amoniaku, lotnych związków organicznych). Przy czym wytwarzanie ciepła jest oparte głównie na spalaniu węgla. Niska jest także świadomość społeczna zagrożeń wynikających ze spalania odpadów lub paliw najgorszej jakości.

W efekcie w miastach powiatu bartoszyckiego (2015 r.) wystąpiły przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu w pyłe PM10.

Kolejnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza jest emisja komunikacyjna. Pośrednio na zwiększenie emisji zanieczyszczeń ma wpływ stan nawierzchni dróg oraz niewielka długość dróg rowerowych na terenie powiatu (ścieżki rowerowe o łącznej długości 21,6 km – dane GUS za 2015 r.).

Na wymienione powyżej problemy nakładają się uwarunkowania zewnętrzne: nieefektywny system wdrażania programów ochrony powietrza, niska opłacalność produkcji energii elektrycznej ze źródeł OZE, brak środków finansowych.

Zagrożeniem dla środowiska może być także emisja **hałasu**. Decydujący wpływ na stan klimatu akustycznego w powiecie ma infrastruktura transportowa. Jest to problem narastający, związany ze stałym wzrostem natężenia ruchu, w szczególności najcięższych i najbardziej hałaśliwych samochodów ciężarowych. Wzrost natężenia hałasu powodują również: nieprawidłowo rozwiązane układy komunikacyjne (brak obwodnic miast, w przypadku powiatu: brak obwodnicy Bartoszyca), nieodpowiedni stan nawierzchni jezdni, niezadowolający stan techniczny pojazdów oraz prędkość jazdy. Na wymienione powyżej problemy nakładają się uwarunkowania zewnętrzne, tzn. przede wszystkim brak środków finansowych.

Problemy w ochronie środowiska mogą być związane z wysokim poziomem **pól elektromagnetycznych**. W świetle przedstawionych w rozdziale 3.3 danych, występujący w powiecie poziom pól elektromagnetycznych jest niski i nie stwarza zagrożenia dla ludzi i środowiska. Jedynym problemem może być niedostateczna edukacja i informacja o zagadnieniu pól elektromagnetycznych

Problemy w sferze **gospodarki wodnej** to przede wszystkim zły stan wielu części wód powierzchniowych. Wynika on przede wszystkim z wysokiego zagrożenia wód ze strony źródeł rozproszonych, rolnictwa i terenów zurbanizowanych.

Natomiast w odniesieniu do ilościowej gospodarki wodnej problemem jest niedostateczna retencja wód w zlewniach. Również możliwe wystąpienie katastrofalnych zjawisk pogodowych (długich okresów bezdeszczowych, gwałtownych roztopów, etc.) – może powodować wzrost zagrożenia suszą lub powodzią.

Na wyżej wymienione problemy nakładają się uwarunkowania zewnętrzne: regulacje prawne i niedobory środków finansowych.

Problem w sferze **gospodarki wodno-ściekowej** stanowią przede wszystkim – pomimo stosunkowo wysokiego stopnia skanalizowania powiatu – obszary o niewłaściwie rozwiązanej gospodarce ściekowej (np. zjawisko nielegalnego odprowadzania ścieków sanitarnych bez oczyszczenia z niebezpiecznych zbiorników bezodpływowych). Odprowadzenie do wód nieoczyszczonych ścieków może doprowadzić do degradacji wód. Zawarty w ściekach związek biogenne (azot i fosfor) zwiększają poziom eutrofizacji. Zanieczyszczenie wód wpływa na stan ekosystemów wodnych i zależnych od wody, powodując zmiany struktury gatunkowej zasiedlających je organizmów, a w szczególności zmniejszenie bioróżnorodności. W opisie dotyczącym wód uwzględniono poszczególne źródła zanieczyszczeń: punktowe zrzuty ścieków, spływy obszarowe, opady atmosferyczne, zrzuty ścieków z obszarów nieobjętych kanalizacją, itd.

Na terenie powiatu zdarzają się również problemy z właściwą jakością wody pitnej.

Na wyżej wymienione problemy nakładają się uwarunkowania zewnętrzne: przede wszystkim niedobory środków finansowych.

W związku z niewielkimi zasobami kopalin na terenie powiatu, problem w sferze **zasobów geologicznych** to przede wszystkim – negatywne oddziaływanie eksploatacji złóż surowców mineralnych na środowisko przyrodnicze, w tym: degradacja naturalnej rzeźby terenu i gleb, możliwe lokalne obniżenie poziomu wód gruntowych. Zdarzają się również przypadki nielegalnej eksploatacji kopalin (przede wszystkim żwiru i piasku).

Zagrożeniem dla **gleb** jest przede wszystkim antropopresja, w tym rolnictwo, wpływające na utratę funkcji gleb. Pomimo poprawy ciągle znaczny jest udział gleb bardzo kwaśnych i kwaśnych (31% użytków rolnych). Lokalnie, zagrożenie gleb może być związane z nielegalnym składowaniem odpadów („dzikie wysypiska”).

W zakresie **gospodarki odpadami i zapobieganiu powstawaniu odpadów** problemem jest niska świadomość społeczna w zakresie potrzeby zmniejszania ilości wytwarzanych odpadów oraz zaniechania praktyk porzucania odpadów w miejscach do tego nieprzeznaczonych. W niektórych przypadkach nierozwiązane pozostają problemy zagospodarowania osadów ściekowych i wytwarzanych kompostów.

Największym problemem pozostaje jednak osiągnięcie właściwego poziomu masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w stosunku do masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.

Na wyżej wymienione problemy nakładają się uwarunkowania zewnętrzne: przede wszystkim niedobory środków finansowych.

Problemy w zakresie **zasobów przyrodniczych** na terenie powiatu to przede wszystkim: degradacja siedlisk w wyniku zanieczyszczenia środowiska, zmian stosunków wodnych i innych form antropopresji, inwazje obcych gatunków roślin i zwierząt, przekształcenia siedlisk związane z niewłaściwym użytkowaniem obszarów cennych pod względem przyrodniczym oraz fragmentacja środowiska – występowanie barier dla migracji organizmów.

Do głównych zagrożeń dla zasobów przyrodniczych należą:

- zmiany sposobów użytkowania ziemi, w tym ograniczenie lub zaniechanie tradycyjnych metod produkcji rolnej i wywoływane przez nie zjawiska sukcesji, ujednolicania upraw i niszczenie mozaiki siedlisk;
- procesy eutrofizacji i zanieczyszczenia środowiska,
- zmiany stosunków wodnych, związane głównie z melioracjami odwadniającymi,
- postępująca urbanizacja i zagospodarowanie obszaru, prowadzące m.in. do likwidacji powierzchni naturalnej i półnaturalnej przyrody, zaburzenia funkcjonowania ekosystemów (w tym ich łączności) oraz dysharmonii krajobrazu;
- fragmentacja krajobrazu i powstawanie barier migracyjnych dla zwierząt,
- postępująca synantropizacja fauny i flory oraz przenikanie gatunków obcych (w tym także ich planowe lub przypadkowe introdukcje), co powoduje wypadanie gatunków rodzimych, słabszych konkurencyjnie;
- bezpośrednie formy dewastacji przyrody (np. niszczenie i wypalanie trzcinowisk, wydeptywanie, zrywanie kwitnących okazów roślin, płoszenie, nielegalna eksploatacja torfu, wzniecane pożary, wycinka zadrzewień, zaśmiecanie),
- kłusownictwo,
- niewłaściwa gospodarka leśna na cennych przyrodniczo obszarach (np. utrzymywanie obcych – gatunkowo lub siedliskowo – gatunków drzew, wyrąb starodrzewi i drzew dziuplastych, stosowanie zrębów zupełnych, pozostawianie zbyt małych ilości martwego drewna).

Na wyżej wymienione problemy nakładają się uwarunkowania zewnętrzne: przede wszystkim niedobory środków finansowych, ale również wystąpienie katastrofalnych zjawisk pogodowych (w szczególności suszy hydrologicznej), inwazje obcych gatunków i dalszy wzrost liczebności problematycznych gatunków rodzimych.

Problemem ochrony środowiska może być **zagrożenie poważnymi awariami** oraz, w przypadku wystąpienia, szybkie usuwanie ich skutków. Na terenie powiatu nie ma żadnych obiektów mogących zagrażać bezpieczeństwu biologicznemu lub chemicznemu. Nie ma też zakładów, które mogą być sprawcą nadzwyczajnego zagrożenia środowiska (zakładów o dużym ryzyku lub o zwiększonym ryzyku). Przez teren powiatu są natomiast przewożone substancje niebezpieczne. W transporcie mamy do czynienia z mniejszymi ilościami (od kilku do kilkudziesięciu ton) substancji niebezpiecznych. Natomiast nieprzewidywalność miejsca

wystąpienia awarii w transporcie substancji niebezpiecznych jest czynnikiem utrudniającym podejmowanie działań w przypadku jej wystąpienia. Kolejną barierą jest niska świadomość społeczna.

Eliminowanie w/w problemów ochrony środowiska wymaga prowadzenia działań zarówno o charakterze inwestycyjnym, jak i nieinwestycyjnym, w tym działań o charakterze edukacyjnym. Wśród nich szczególnego znaczenia nabiera podnoszenie świadomości ekologicznej mieszkańców oraz rozwój schematów zarządzania dla podejmowania właściwych decyzji planistycznych i realizacyjnych.

4.2. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektu POŚ, w szczególności dotyczące obszarów objętych ochroną

Tereny chronione na obszarze powiatu bartoszyckiego zajmują 25 745,45 ha (19,7%). w tym:

- rezerваты przyrody 351,0 ha (2 rezerваты),
- obszary chronionego krajobrazu 25 745,45 ha (5 obszarów),
- użytki ekologiczne 119,15 ha (8 użytków).

4.2.1. Obszary Chronionego Krajobrazu

Na terenie powiatu bartoszyckiego występują następujące obszary chronionego krajobrazu:

- **Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Elmy** (powierzchnia ogółem 8 923,2 ha), na terenie powiatu w gminach Górowo Iławeckie (wiejska) i Bartoszyce (wiejska). Obszar powołany rozporządzeniem Nr 142 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Elmy (Dz. Urz. Woj. W-M z 2008 r. Nr 178, poz. 2624).
- **Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Wąlszy** (powierzchnia ogółem 9 834,8 ha), na terenie powiatu w gminie Górowo Iławeckie (wiejska). Obszar powołany rozporządzeniem Nr 37 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Wąlszy (Dz. Urz. Woj. W-M z 2008 r. Nr 71, poz. 1363).
- **Obszar Chronionego Krajobrazu Wzniesień Górowskich** (powierzchnia ogółem 11 067,4 ha), na terenie powiatu w gminie Górowo Iławeckie (wiejska). Obszar powołany rozporządzeniem Nr 40 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzniesień Górowskich (Dz. Urz. Woj. W-M z 2008 r. Nr 71, poz. 1366).
- **Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Łyny** (powierzchnia ogółem 16 429,9 ha), na terenie powiatu w mieście Bartoszyce, gminach Bartoszyce i Sępól. Obszar powołany rozporządzeniem Nr 162 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Łyny (Dz. Urz. Woj. W-M z 2008 r. Nr 201, poz. 3154).
- **Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Guber** (powierzchnia ogółem 14 363,8 ha), na terenie powiatu niewielka część OChK w gminach Bisztynek i

Sępól. Obszar powołany rozporządzeniem Nr 198 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Guber (Dz. Urz. Woj. W-M z 2008 r. Nr 198, poz. 3108).

Lokalizację obszarów chronionego krajobrazu na tle gminy przedstawia Mapa 11.

W dokumentach powołujących Obszary znajdują się następujące ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszarów:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
- 8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
- 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
- 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
- 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
- 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
- 13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
- 14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.

W dokumentach powołujących Obszary znajdują się następujące ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszarów:

- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego – zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest

- ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
 - 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
 - 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
 - 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
 - 7) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
 - 8) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodnoblotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
 - 9) eliminowanie nielegalnego eksploatowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
 - 10) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
 - 11) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
 - 12) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

W dokumentach powołujących Obszary znajdują się następujące ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszarów:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
- 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;
- 8) zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
- 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 11) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 12) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 13) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzeczka i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach

retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;

- 14) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

Na terenie wszystkich Obszarów Chronionego Krajobrazu wprowadzono następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych; 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Głównym problemem na Obszarach Chronionego Krajobrazu jest zachowanie zasad zrównoważonego rozwoju na tych terenach. Jednak realizacja zadań POŚ w żaden sposób nie koliduje z zachowaniem ochrony istniejących OChK oraz zasad zrównoważonego rozwoju, a wręcz przeciwnie – zwiększa tę ochronę, szczególnie poprzez realizację działań zmniejszających wpływ zanieczyszczeń na poszczególne elementy środowiska. Z tego punktu widzenia ważna jest również realizacja zadań zgrupowanych w ramach szeroko pojętej edukacji i promowania zachowań proekologicznych.

4.2.2. Rezerwaty przyrody

Na terenie powiatu bartoszyckiego występują 2 rezerwaty przyrody (lokalizację rezerwatów w odniesieniu do terenu powiatu bartoszyckiego przedstawia Mapa 11):

1. Rezerwat przyrody „Jezioro Martwe” w gminie Górowo Iławeckie, o powierzchni 17,30 ha, ustanowiony w 1970 r. dla ochrony stanowiska maliny moroszki (*Rubus chamaemorus*, rzadkiego reliktu glacialnego) – rezerwat florystyczny. Aktualny akt prawny ustanawiający rezerwat to Zarządzenie Nr 44 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jezioro Martwe”. Rodzaj rezerwatu określono w nim jako florystyczny (Fl). Typ rezerwatu ze względu na dominujący przedmiot ochrony określa się jako florystyczny (PFl), podtyp – roślin zielnych i krzewinek (rzk). Typ rezerwatu ze względu na główny typ ekosystemu określa się jako różnych ekosystemów (EE), podtyp – lasów i torfowisk (lt).

2. Rezerwat przyrody „Polder Sątopy-Samulewo” w gminie Bisztynek, o powierzchni 333,3 ha (wokół granic rezerwatu ustanowiono otulinę o pow. 793,00 ha), ustanowiony w 2009 r. dla zachowania rozlewiska stanowiącego lęgownisko licznych gatunków ptaków wodno-błotnych oraz miejsce koncentracji ptaków w czasie jesiennych i wiosennych migracji, rezerwat faunistyczny. Aktualny akt prawny ustanawiający rezerwat to Zarządzenie Nr 19 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie uznania obszaru za rezerwat przyrody „Polder Sątopy-Samulewo”. Rodzaj rezerwatu określono w nim jako faunistyczny (Fn). Ze względu na dominujący przedmiot ochrony typ rezerwatu określa się jako faunistyczny (PFn), podtyp ptaków (pt). Ze względu na główny typ ekosystemu typ rezerwatu określa się jako różnych ekosystemów (EE), podtyp ekosystemów wodnych i nieleśnych (nw).

Dla rezerwatu przyrody „Polder Sątopy-Samulewo” Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie ustanowił Zarządzeniem Nr 68 z dnia 29 sierpnia 2016 r. zadania ochronne na okres 3 lat. Wśród zidentyfikowanych potencjalnych i istniejących zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych zidentyfikowano:

- Niekorzystne zmiany wody w sezonie lęgowym utrudniające lub uniemożliwiające zakładanie gniazd przez ptaki oraz żerowanie ptaków w okresie jesiennej migracji.
- Znaczna dominacja karasia srebrzystego *Carassius auratus gibelio* obniżająca różnorodność gatunkową ichtiofauny w rezerwacie.
- Zanik siedlisk gatunków ptaków związanych z ekosystemami otwartymi.
- Zarastanie istniejących wysp stanowiących miejsca lęgowe ptaków wodno-błotnych.

Wśród zadań ochronnych wymieniono:

1. Utrzymanie odpowiedniego poziomu wody w sezonie lęgowym oraz okresie jesiennej migracji ptaków.
2. Odłów karasia srebrzystego zgodnie z częstotliwością osuszania zbiornika (odłów badawczy będzie prowadzony przez Katedrę Biologii i Hodowli Ryb UWM). Określenie poziomu zarybień szczupaka. Zarybianie: szczupakiem, linem, karasiem pospolitym.
3. Usuwanie roślinności zielnej w terminie do 31 maja lub po 15 lipca (południowa część działki nr 339 w obrębie Sątopy, o pow. 25 ha).
4. Koszenie roślinności zielnej w terminie po 15 lipca pod warunkiem przeprowadzenia inwentaryzacji ornitofauny lęgowej na wyspach i pewności o zakończeniu lęgów (wyspy znajdujące się na działkach 339 i 341).

Dla rezerwatu przyrody „Jezioro Martwe” brak aktualnych zadań ochronnych.

Realizacja zadań POŚ w żaden sposób nie koliduje z zachowaniem ochrony istniejących rezerwatów, a wręcz przeciwnie – zwiększa tę ochronę, szczególnie poprzez realizację działań w obrębie kierunku interwencji „Poprawa stanu/potencjału ekologicznego wód powierzchniowych”, „Zwiększanie retencji wód w zlewniach”, „Doskonalenie planowania i realizacji zadań ochronnych”. Z tego punktu widzenia ważna jest również realizacja zadań zgrupowanych w ramach szeroko pojętej edukacji i promowania zachowań proekologicznych.

4.2.3. Użytki ekologiczne

Na terenie powiatu bartoszyckiego występuje 8 użytków ekologicznych. Tabela 21 przedstawia ich spis, a rozmieszczenie – Mapa 13.

Zasady ochrony użytków ekologicznych regulują Rozporządzenia Nr 43, 44, 49, 58, 79, 80, 84, 86 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 105 z 2009 r.).

Obowiązują formy ochrony zawarte w Rozporządzeniach, na obszarach wszystkich użytków ekologicznych zabrania się:

- niszczenia, uszkodzania lub przekształcania obszaru;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- uszkodzania i zanieczyszczania gleby;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- zmiany sposobu użytkowania ziemi;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- umieszczania tablic reklamowych.

Dla użytków ekologicznych: „Moroszka na Toprznach”, „Malina Moroszka”, „Rosiczka koło Żydowa”, „Rosiczka koło Węgoryt” dodatkowo ustanowiono zakaz zbioru, niszczenia, uszkodzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych.

Realizacja zadań POŚ w żaden sposób nie koliduje z zachowaniem ochrony istniejących rezerwatów, a wręcz przeciwnie – zwiększa tę ochronę, szczególnie poprzez realizację działań w obrębie kierunku interwencji „Poprawa stanu/potencjału ekologicznego wód powierzchniowych”, „Zwiększanie retencji wód w zlewniach”, „Doskonalenie planowania i realizacji zadań ochronnych”. Z tego punktu widzenia ważna jest również realizacja zadań zgrupowanych w ramach szeroko pojętej edukacji i promowania zachowań proekologicznych.

4.2.4. Pozostałe formy ochrony przyrody

Z pozostałych form ochrony przyrody na terenie powiatu bartoszyckiego znajdują się 162 pomniki przyrody (ożywionej i nieożywionej) (Mapa 13). Ochroną objęto przede wszystkim wiekowe okazy dębów, buków, lip.

Realizacja zadań POŚ w żaden sposób nie koliduje z zachowaniem ochrony istniejących pomników przyrody zwoju, a wręcz przeciwnie – zwiększa tę ochronę, szczególnie poprzez realizację działań zmniejszających wpływ zanieczyszczeń na poszczególne elementy środowiska. Z tego punktu widzenia ważna jest również realizacja zadań zgrupowanych w ramach szeroko pojętej edukacji i promowania zachowań proekologicznych.

4.2.5. Ochrona gatunkowa

Zagadnienia ochrony gatunkowej reguluje ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.) oraz następujące rozporządzenia wykonawcze:

- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408);

Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej. W celu ochrony ostoi i stanowisk roślin lub grzybów objętych ochroną gatunkową lub ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt objętych ochroną gatunkową mogą być ustalane strefy ochrony.

Na terenie powiatu bartoszyckiego występuje bogate spektrum gatunków roślin chronionych, z czego większość to rośliny zielne. Duży udział chronionych gatunków roślin związany jest z torfowiskami i obszarami podmokłymi, dlatego szczególnie ważna jest potrzeba zachowania tych siedlisk. Cenne są też zbiorowiska roślinności wodnej i szuwarowej, a także leśnej.

Stwierdzono występowanie następujących gatunków z Załącznika IV Dyrektywy Siedliskowej:

- owadów: pachnica dębowa (*Osmoderma eremita*) oraz zalotka większa (*Leucorrhinia pectoralis*),
- płazów: traszka grzebieniasta (*Triturus cristatus*) i kumak nizinny (*Bombina bombina*),
- ssaków: mopek (*Barbastella Barbastellus*), wydra (*Lutra lutra*), bóbr (*Castor fiber*).

Wśród awifauny występuje wiele gatunków umieszczonych w Załączniku I Dyrektywy 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków – jako gatunki objęte szczególną ochroną, w tym stanowiska lęgowe bielika (*Haliaeetus albicilla*), orlika krzykliwego (*Aquila pomarina*) i bociana czarnego (*Ciconia nigra*).

Jednym z problemów jest wzrastająca liczebność norki amerykańskiej (obcy gatunek inwazyjny w faunie rodzimej), wyrządzającej szkody wśród ptactwa wodno-błotnego oraz w rybostanie.

Największe zagrożenia dla ochrony gatunkowej to:

- zmiany sposobów użytkowania ziemi, w tym ograniczenie lub zaniechanie tradycyjnych metod produkcji rolnej;
- procesy eutrofizacji i zanieczyszczenia środowiska,
- zmiany stosunków wodnych, związane głównie z melioracjami odwadniającymi,
- bezpośrednie formy dewastacji przyrody,
- kłusownictwo.

Realizacja zadań POŚ w żaden sposób nie koliduje z zachowaniem ochrony istniejących pomników przyrody zwoju, a wręcz przeciwnie – zwiększa tę ochronę, szczególnie poprzez realizację działań zmniejszających wpływ zanieczyszczeń na poszczególne elementy środowiska. Z tego punktu widzenia ważna jest również realizacja zadań zgrupowanych w ramach szeroko pojętej edukacji i promowania zachowań proekologicznych.

5. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM WRAZ ZE SPOSOBEM ICH UWZGLĘDNIENIA W POŚ

Projekt POŚ dla Powiatu Bartoszyckiego w pełni respektuje zasady polityki ekologicznej szczebla międzynarodowego, wspólnotowego i krajowego, w szczególności cele „6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego”, takie jak:

- **zasada zrównoważonego rozwoju** opisana w odnowionej strategii Unii Europejskiej dotyczącej trwałego rozwoju;
- **zasada przezorności**;
- **zasada równego dostępu do środowiska przyrodniczego**;
- **zasada uspołecznienia** realizowana poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska;
- **zasada „zanieczyszczający płaci”** odnosząca się do odpowiedzialności za skutki zanieczyszczenia i stwarzania innych zagrożeń, w POŚ zakłada się, że odpowiedzialność tę powinny ponosić wszystkie jednostki korzystające ze środowiska – również konsumenci, zwłaszcza, gdy mają możliwość wyboru mniej zagrażających środowisku dóbr konsumpcyjnych;
- **zasada prewencji** stanowiąca, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć. Zasada ta realizowana jest poprzez:

- zapobieganie powstawaniu zanieczyszczeń poprzez stosowanie najlepszych dostępnych technik (BAT),
 - recykling, czyli zamykanie obiegu materiałów i surowców, odzysk energii, wody i surowców ze ścieków i odpadów oraz gospodarcze wykorzystanie odpadów zamiast ich składowania,
 - zintegrowane podejście do ograniczania i likwidacji zanieczyszczeń i zagrożeń zgodnie z zaleceniami Dyrektywy Rady 96/61/WE w sprawie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i kontroli (tzw. dyrektywa IPPC),
 - wprowadzanie prośrodowiskowych systemów zarządzania procesami produkcji i usługami, zgodnie z ogólnymi i europejskimi wymogami w tym zakresie, wyrażonymi m.in. w standardach ISO 14000 i EMAS, programach czystszej produkcji, Responsible Care.
- **zasada skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej** odnosząca się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska, a następnie do oceny osiągniętych wyników, oznaczająca potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu.

Zgodnie z ustawą *Prawo ochrony środowiska*, POŚ powinien uwzględniać cele zawarte w strategiach, programach i dokumentach programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 roku o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, z późn. zm.).

Do głównych dokumentów strategicznych, w oparciu o które prowadzona jest polityka rozwoju, należą:

- Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia Fala Nowoczesności - przyjęta przez Radę Ministrów dnia 5 lutego 2013 roku;
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) została przyjęta Uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r. (aktualizacja dokumentu: Strategia Rozwoju Kraju 2020. Aktywne społeczeństwo, konkurencyjne gospodarka, sprawne państwo - przyjętego przez Radę Ministrów dnia 25 września 2012 roku).

Realizacji celów rozwojowych ma 9 strategii zintegrowanych:

- Strategia „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko” - perspektywa do 2020 roku;
- Strategia Innowacyjności i Efektywności Gospodarki „Dynamiczna Polska 2020”;
- Strategia rozwoju transportu do 2020 roku (z perspektywą do 2030 roku);
- Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012-2020;
- Strategia „Sprawne Państwo 2020”;
- Strategia rozwoju systemu bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej 2022;
- Krajowa strategia rozwoju regionalnego 2010-2020: regiony, miasta, obszary wiejskie;
- Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020;
- Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego 2020.

Kluczowym dokumentem w zakresie ochrony środowiska jest Strategia Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko - perspektywa do 2020 roku. Celem głównym Strategii jest zapewnienie wysokiej jakości życia obecnych i przyszłych pokoleń z uwzględnieniem ochrony środowiska oraz stworzenie warunków do zrównoważonego rozwoju nowoczesnego

sektora energetycznego, zdolnego zapewnić Polsce bezpieczeństwo energetyczne oraz konkurencyjną i efektywną gospodarkę.

Strategia Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko nie jest dokumentem obejmującym wszystkie zagadnienia środowiskowe. Kwestie ochrony gleb czy problem hałasu zostały szczegółowo ujęte również w Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012-2020 (SZRWRI) oraz Strategii rozwoju transportu do 2020 roku (SRT).

W tabeli poniżej przedstawiono wzajemne relacje pomiędzy celami POŚ dla powiatu bartoszyckiego do 2020 roku a ustaleniami tych trzech ww. strategii oraz pozostałych – najbardziej istotnych z punktu widzenia POŚ. Stwierdza się, że cele POŚ dla powiatu bartoszyckiego do 2020 roku są zgodne z celami i kierunkami interwencji w/w dokumentów.

Ponadto cele POŚ dla powiatu bartoszyckiego do 2020 roku są zgodne z celami określonymi w pozostałych dokumentach strategicznych poziomu europejskiego, krajowego i wojewódzkiego opisanymi wcześniej w rozdziale 2.3.

Tabela 24. Zgodność POŚ z kierunkami interwencji i działaniami celów środowiskowych wybranych dokumentów strategicznych

Dokument strategiczny	Cel środowiskowy	Kierunek interwencji, działanie	Ocena zgodności
Strategia „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko”	Cel 1. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska	Racjonalne i efektywne gospodarowanie zasobami kopalin	zgodne
		Gospodarowanie wodami dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody	zgodne
		Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej, w tym wielofunkcyjna gospodarka leśna	zgodne
		Uporządkowanie zarządzania przestrzenią	zgodne
	Cel 2. Zapewnienie gospodarce krajowej bezpiecznego i konkurencyjnego zaopatrzenia w energię	Lepsze wykorzystanie krajowych zasobów energii	zgodne
		Poprawa efektywności energetycznej	zgodne
		Wzrost znaczenia rozproszonych, odnawialnych źródeł energii	zgodne
		Rozwój energetyczny obszarów podmiejskich i wiejskich	zgodne
		Rozwój systemu zaopatrywania nowej generacji pojazdów wykorzystujących paliwa alternatywne	niesprzeczne
	Cel 3. Poprawa stanu środowiska	Zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki	zgodne
		Racjonalne gospodarowanie odpadami, w tym wykorzystanie ich na cele energetyczne	zgodne
		Ochrona powietrza, w tym ograniczenie oddziaływania energetyki	zgodne
		Wspieranie nowych i promocja polskich technologii energetycznych i środowiskowych	niesprzeczne
		Promowanie zachowań ekologicznych oraz tworzenie warunków do powstawania zielonych miejsc pracy	zgodne
Strategia rozwoju transportu do 2020 roku (z perspektywą do 2030 roku)	Cel strategiczny 1. Stworzenie Zintegrowanego systemu transportowego	Ograniczanie negatywnego wpływu transportu na środowisko	zgodne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Dokument strategiczny	Cel środowiskowy	Kierunek interwencji, działanie	Ocena zgodności
Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012–2020	Cel szczegółowy 2. Poprawa warunków życia na obszarach wiejskich oraz poprawa ich dostępności przestrzennej	Rozbudowa i modernizacja ujęć wody i sieci wodociągowej	zgodne
		Rozbudowa i modernizacja sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków	zgodne
		Rozwój systemów zbiórki, odzysku i unieszkodliwiania odpadów	zgodne
		Rozbudowa sieci przesyłowej i dystrybucyjnej gazu ziemnego	zgodne
		Rozbudowa i modernizacja lokalnej infrastruktury drogowej i kolejowej	zgodne
		Tworzenie powiązań lokalnej sieci drogowej z siecią dróg regionalnych, krajowych, ekspresowych i autostrad	zgodne
		Rozwój infrastruktury wodno-melioracyjnej i innej łagodzącej zagrożenia naturalne	zgodne
	Cel szczegółowy 3. Bezpieczeństwo żywnościowe	Wsparcie wytwarzania wysokiej jakości produktów rolno-spożywczych, w tym produktów wytwarzanych metodami integrowanymi, ekologicznymi oraz tradycyjnymi metodami produkcji z lokalnych surowców i zasobów oraz produktów rybnych	spójne
	Cel szczegółowy 5. Ochrona środowiska i adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich	Ochrona różnorodności biologicznej, w tym unikalnych ekosystemów oraz flory i fauny związanych z gospodarką rolną i rybacką	zgodne
		Ochrona jakości wód, w tym racjonalna gospodarka nawozami i środkami ochrony roślin	zgodne
		Racjonalne wykorzystanie zasobów wodnych na potrzeby rolnictwa i rybactwa oraz zwiększanie retencji wodnej	zgodne
		Ochrona gleb przed erozją, zakwaszeniem, spadkiem zawartości materii organicznej i zanieczyszczeniem metalami ciężkimi	zgodne
		Rozwój wiedzy w zakresie ochrony środowiska rolniczego i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich i jej upowszechnianie	spójne
		Zachowanie unikalnych form krajobrazu rolniczego	zgodne
		Właściwe planowanie przestrzenne	zgodne
		Racjonalna gospodarka gruntami	spójne
		Adaptacja produkcji rolnej i rybackiej do zmian klimatu	zgodne
		Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w rolnictwie i całym łańcuchu rolnożywnościowym	spójne
		Zwiększenie sekwestracji węgla w glebie i biomasy wytwarzanej w rolnictwie	niesprzeczne
		Badania w zakresie wzajemnego oddziaływania rozwoju obszarów wiejskich, rolnictwa i rybactwa na zmiany klimatu	niesprzeczne
		Upowszechnianie wiedzy w zakresie praktyk przyjaznych klimatowi wśród konsumentów i producentów rolno-spożywczych	zgodne
		Racjonalne zwiększenie zasobów leśnych	zgodne
		Odbudowa drzewostanów po zniszczeniach spowodowanych katastrofami naturalnymi	spójne
		Zrównoważona gospodarka łowiecka służąca ochronie środowiska oraz rozwojowi rolnictwa i rybactwa	zgodne

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Dokument strategiczny	Cel środowiskowy	Kierunek interwencji, działanie	Ocena zgodności
		Wzmacnianie publicznych funkcji lasów	spójne
		Racjonalne wykorzystanie rolniczej i rybackiej przestrzeni produkcyjnej do produkcji energii ze źródeł odnawialnych	spójne
		Zwiększenie dostępności cenowej i upowszechnienie rozwiązań w zakresie odnawialnych źródeł energii wśród mieszkańców obszarów wiejskich	spójne
Polityka energetyczna Polski do 2030 roku	1. Kierunek – poprawa efektywności energetycznej	Dążenie do utrzymania zeroenergetycznego wzrostu gospodarczego, tj. rozwoju gospodarki następującego bez wzrostu zapotrzebowania na energię pierwotną	spójne
		Konsekwentne zmniejszanie energochłonności polskiej gospodarki do poziomu UE-15	spójne
	3. Kierunek – wytwarzanie i przesyłanie energii elektrycznej oraz ciepła	Zapewnienie ciągłego pokrycia zapotrzebowania na energię przy uwzględnieniu maksymalnego możliwego wykorzystania krajowych zasobów oraz przyjaznych środowisku technologii	zgodne
	5. Kierunek – rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w tym biopaliw	Wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w finalnym zużyciu energii co najmniej do poziomu 15% w 2020 roku oraz dalszy wzrost tego wskaźnika w latach następnych	zgodne
		Osiągnięcie w 2020 roku 10% udziału biopaliw w rynku paliw transportowych oraz zwiększenie wykorzystania biopaliw II generacji	niespreczne
		Ochrona lasów przed nadmiernym eksploatowaniem, w celu pozyskiwania biomasy oraz zrównoważone wykorzystanie obszarów rolniczych na cele OZE, w tym biopaliw, tak aby nie doprowadzić do konkurencji pomiędzy energetyką odnawialną i rolnictwem oraz zachować różnorodność biologiczną	zgodne
		Zwiększenie stopnia dywersyfikacji źródeł dostaw oraz stworzenie optymalnych warunków do rozwoju energetyki rozproszonej opartej na lokalnie dostępnych surowcach	spójne
	7. Kierunek – ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko	Ograniczenie emisji CO ₂ do 2020 roku przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa energetycznego	zgodne
		Ograniczenie emisji SO ₂ i NO _x oraz pyłów (w tym PM ₁₀ i PM _{2,5}) do poziomów wynikających z obecnych i projektowanych regulacji unijnych	zgodne
		Minimalizacja składowania odpadów poprzez jak najszersze wykorzystanie ich w gospodarce	zgodne
		Zmiana struktury wytwarzania energii w kierunku technologii niskoemisyjnych	zgodne
Krajowy program ochrony powietrza do roku 2020 z perspektywą do roku 2030	Cel szczegółowy: osiągnięcie w możliwie krótkim czasie poziomów dopuszczalnych i docelowych niektórych substancji, określonych w dyrektywie 2008/50/WE i 2004/107/WE, oraz utrzymanie ich na tych obszarach, na których są dotrzymywane, a w przypadku pyłu drobnego PM _{2,5} także pułapu stężenia ekspozycji oraz Krajowego Celu Redukcji Narażenia		zgodne
	Cel szczegółowy: osiągnięcie w perspektywie do roku 2030 stężeń niektórych substancji w powietrzu na poziomach wskazanych przez WHO oraz nowych wymagań wynikających z regulacji prawnych projektowanych przepisami prawa unijnego		zgodne

Dokument strategiczny	Cel środowiskowy	Kierunek interwencji, działanie	Ocena zgodności
Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030	Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska	Dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu	zgodne
		Dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu	spójne
		Ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu	zgodne
		Adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie	spójne
		Zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu	niesprzeczne
	Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich	Stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami	spójne
		Organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu	spójne
	Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu	Monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)	spójne
		Miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu	niesprzeczne
	Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu	Promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu	spójne
	Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu	Zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu	zgodne

5.1. Przewidywane znaczące oddziaływania programu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000

Na obszarze powiatu bartoszyckiego znajdują się dwa obszary chronione w ramach sieci Natura 2000 (Mapa 12).

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Ostoja Warmińska” PLB280015, powierzchnia 142 016,2 ha. „Ostoja Warmińska” została ustanowiona jako obszar Natura 2000 przede wszystkim dla ochrony jednego gatunku – bociana białego, który osiąga tu największą liczebność i największe zagęszczenie w kraju. Jest to jednak również bardzo ważna ostoja dla wielu innych gatunków ptaków, występują tu bowiem aż 93 gatunki ptaków waloryzujące obszary Natura 2000 (w tym 81 gatunków lęgowych i prawdopodobnie lęgowych). Jest wśród nich 38 gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej i 15 gatunków z Polskiej czerwonej księgi zwierząt. Ostoja Warmińska rozciąga się na obszarze gmin: Gmina Górowo Iławeckie, Miasto Górowo Iławeckie, Gmina Bartoszyce, Miasto i Gmina Sępólno (na terenach wiejskich i miejskich).

Plan zadań ochronnych dla obszaru ustanawia Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 30 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Warmińska PLB280015.

W załączniku 3 do zarządzenia przedstawiono identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Warmińska PLB280015. Zestawienie zagrożeń prezentuje Tabela 25.

Tabela 25. Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń dla obszaru Natura 2000 „Ostoya Warmińska”

L.p.	Przedmiot ochrony	Zagrożenia		Opis zagrożenia
		Istniejące	Potencjalne	
1	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	J02 spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych	C03.03 produkcja energii wiatrowej G05.04 wandalizm C03 wykorzystywanie odnawialnej energii abiotycznej	Rozbiórka tam bobrowych w celu likwidacji rozlewisk. Degradacja żerowisk w wyniku zmiany stosunków wodnych, zubożenie żerowisk bocian czarnego spowodowane budową małych elektrowni wodnych na rzekach Ostoi Warmińskiej
2	A031 Bocian biały <i>Ciconia ciconia</i>	A02 zmiana sposobu upraw A10 restrukturyzacja gospodarstw rolnych B01 zalesienia terenów otwartych J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie	C03.03 produkcja energii wiatrowej F05.04 kłusownictwo G05.11 śmierć lub uraz w wyniku kolizji	Stopień zagrożenia w wyniku trucia i kłusownictwa jest bardzo trudny do oceny, gdyż większość przypadków pozostaje prawdopodobnie nieujawniona. Z ostatnich lat znany jest przypadek śmiertelnego zatrucia bielików przebywających w pobliżu stawów w Worynach.
3	A089 Orlik krzykliwy <i>Aquila pomarina</i>	A02 zmiana sposobu upraw A10 restrukturyzacja gospodarstw rolnych B01 zalesienia terenów otwartych J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie	C03.03 produkcja energii wiatrowej G05.11 śmierć lub uraz w wyniku kolizji B07 inne rodzaje praktyk leśnych	Zagrożenia związane są głównie z przemianami na polskiej wsi, związanymi przede wszystkim z systemem finansowania rolnictwa ze środków Unii Europejskiej (scalanie gruntów, jednolite uprawy, likwidacja niejednorodności, a także zalesienia mniej produktywnych gruntów, będących wcześniej atrakcyjnymi żerowiskami orlików). Wprowadzanie jednorocznych i wieloletnich upraw roślin energetycznych (np. wierzby, brzozy, topoli). W przypadku części ptaków brak wyznaczenia stref ochronnych (bądź też brak regularnej ich weryfikacji) może doprowadzić do strat w lęgach w wyniku prowadzenia prac leśnych w sezonie lęgowym.
4	Derkacz <i>Crex crex</i>	A02 zmiana sposobu upraw A03 koszenie/ścińanie trawy A10 restrukturyzacja gospodarstw rolnych J02 spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie	B01 zalesianie terenów otwartych	Ubytek powierzchni TUZ i otwartych nieużytków na rzecz zalesień i gruntów ornych, melioracje osuszające, zaniechanie użytkowania kośnego łąk (sukcesja), niedostosowanie terminu pokosu do biologii lęgowej, zła technika koszenia (od zewnątrz do środka). Wprowadzanie jednorocznych i wieloletnich upraw roślin energetycznych (np. wierzby, brzozy, topoli)
5	A239 Dzięcioł białogrzbisty <i>Dendrocopos leucotos</i>	B07 prowadzenie prac leśnych w sezonie lęgowym B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew B02.02 wycinka lasu	G05.04 wandalizm J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie	Rozbiórka tam bobrowych w celu likwidacji rozlewisk. Ilość pozostawianych zasobów drzew martwych i zamierających w ramach normalnej gospodarki leśnej w chwili obecnej jest niewystarczająca w stosunku do potrzeb tego gatunku. Głównym czynnikiem decydującym o

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

L.p.	Przedmiot ochrony	Zagrożenia		Opis zagrożenia
		Istniejące	Potencjalne	
				przetrwaniu populacji są obecnie bobry, które powodują szybki zwiększenie ilości martwego drewna. Jednak „produktywność” drzew zamierających w obrębie zalewisk jest stosunkowo krótka (tzw. posusz jałowy jest nieatrakcyjny dla owadów, a tym samym dla dzięciołów). Szczególnie ważnym zagrożeniem jest więc wycinka starodrzewi objętych gospodarką leśną w obrębie występowania dzięciołów białogrzbietych.
6	A038 Łabędź krzykliwy <i>Cygnus cygnus</i>		H01.09 zanieczyszczenia wód powierzchniowych z innych źródeł rozproszonych J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie	
7	A072 Trzmielojad <i>Pernis apivorus</i>		B01 zalesienia terenów otwartych F05.04 kłusownictwo	
8	A081 Błotniak stawowy <i>Circus aeruginosus</i>		B01 zalesienia terenów otwartych J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie F05.04 kłusownictwo	
9	A084 Błotniak łąkowy <i>Circus pygargus</i>		B01 zalesienia terenów otwartych F05.04 kłusownictwo K03.04 drapieżnictwo J02 spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych	
10	A127 Żuraw <i>Grus grus</i>		B01 zalesienia terenów otwartych, J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie F05.04 kłusownictwo	
11	A140 Siewka złota <i>Pluvialis apricaria</i>		J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie	
12	A142 Czajka <i>Vanellus vanellus</i>		B01 zalesienia terenów otwartych J02.01 zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie	
13	A229 Zimorodek <i>Alcedo atthis</i>		J02.06.06 pobór wód powierzchniowych przez hydroenergię K01.01 erozja K03.04 drapieżnictwo M01.01 zmiana temperatury M01.03 powódzie i zwiększenie opadów	
14	A234 Dzięcioł zielonosiwy <i>Picus canus</i>		A02.01 intensyfikacja rolnictwa B02.02 wycinka lasu B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew	
15	A320 Muchotłówka mała <i>Ficedula parva</i>		B02.02 wycinka lasu B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew	

Źródło: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 30 września 2014 r.
Opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

W ustanowionym planie zadań ochronnych przedstawiono również cele działań ochronnych. (Tabela 26).

Tabela 26. Cele działań ochronnych dla obszaru Natura 2000 „Ostoja Warmińska”

L.p.	Przedmiot ochrony	Cel działań ochronnych
1	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	Utrzymanie korzystnego stanu populacji poprzez ochronę miejsc gniazdowania i żerowania oraz ograniczanie zagrożeń
2	A031 Bocian biały <i>Ciconia ciconia</i>	Utrzymanie korzystnego stanu populacji poprzez ochronę siedlisk gatunku, odtwarzanie żerowisk, ograniczanie zagrożeń
3	A075 Bielik <i>Haliaeetus albicilla</i>	Utrzymanie korzystnego stanu populacji poprzez ochronę miejsc gniazdowania i żerowania oraz ograniczanie zagrożeń
4	A089 Orlik krzykliwy <i>Aquila pomarina</i>	Utrzymanie korzystnego stanu populacji poprzez ochronę miejsc gniazdowania i żerowania oraz ograniczanie zagrożeń
5	Derkacz <i>Crex crex</i>	Utrzymanie korzystnego stanu populacji poprzez ochronę miejsc gniazdowania oraz ograniczanie zagrożeń
6	A239 Dzięcioł białogrzbisty <i>Dendrocopos leucotos</i>	Stopniowa poprawa stanu populacji poprzez zabezpieczenie odpowiedniej powierzchni siedliska (zwiększenie ilości martwego drewna w kompleksach leśnych zasiedlonych przez dzięcioły)
7	A038 Łabędź krzykliwy <i>Cygnus cygnus</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
8	A072 Trzmielojad <i>Pernis apivorus</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
9	A081 Błotniak stawowy <i>Circus aeruginosus</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
10	A084 Błotniak łąkowy <i>Circus pygargus</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
11	A127 żuraw <i>Grus grus</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
12	A140 Siewka złota <i>Pluvialis apricaria</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
13	A142 Czajka <i>Vanellus vanellus</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
14	A229 Zimorodek <i>Alcedo atthis</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
15	A234 Dzięcioł zielonosiwy <i>Picus canus</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji
16	A320 Muchotówka mała <i>Ficedula parva</i>	Rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji

Źródło: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 30 września 2014 r.

Opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

POŚ dla powiatu bartoszyckiego przewiduje realizację kilku zadań, w ramach wymienionych poniżej kierunków interwencji, które potencjalnie mogłyby wpłynąć na powstanie w/w zagrożeń:

- I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery, zadanie:
 - budowa, przebudowa i modernizacja dróg;
- II. Wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym, zadanie:
 - wspieranie rozwoju energetyki odnawialnej z uwzględnieniem wymogów ochrony przyrody, w tym krajobrazu
- XXXIV. Utrzymanie, powiększanie i ochrona zasobów leśnych oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych, zadanie:
 - utrzymanie i powiększanie powierzchni gruntów zadrzewionych i zakrzewionych;

Należy jednak mieć na uwadze, że zrealizowanie planowanych inwestycji infrastrukturalnych wymaga przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko, która określi czy dana inwestycja wpływa na obszary Natura 2000 i w jakim stopniu, jak również wskaże optymalny z punktu widzenia wpływu na obszar Natura 2000 sposób realizacji.

Z drugiej strony, realizacja wielu zadań POŚ dla powiatu bartoszyckiego nie koliduje z zachowaniem celów działań ochronnych dla istniejących obszarów Natura 2000, a wręcz przeciwnie – zwiększa tę ochronę. Podjęcie działań edukacyjnych wpłynie również na zmniejszenia zagrożenia G.05.04 – „Wandalizm”.

Na obecnym etapie oceny nie przewiduje się znaczącego oddziaływania realizacji zadań POŚ dla powiatu bartoszyckiego na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Torfowiska źródliskowe koło Łabędnika” PLH280047, powierzchnia 27 ha. Obszar jest położony na Równinie Sępolskiej. W skład obszaru wchodzi dwa osobne torfowiska źródliskowe otoczone użytkami zielonymi. Jedno znajduje się ok. 1,5 km na wschód od wsi Sokolica i reprezentuje dobrze wykształcony kopułowy typ torfowiska źródliskowego. Na obrzeżach kopuły licznie rosną drzewa i krzewy: olsza szara i czarna, jesion wyniosły, dziki bez czarny i wierzba szara. Na dzikim bzie czarnym występuje grzyb – ucho bżowe, po raz pierwszy znaleziony w północnej Polsce na tym właśnie obiekcie. Na kopule występuje źródliskowy zbiornik wodny - miejsce wypływu wody gruntowej otoczony kępami turzycy prosowej przechodzącej dalej w szuwar turzycy błotnej i szuwar trzcinowy. W źródliskowym zbiorniku wodnym występuje rzeżucha gorzka typowa oraz mech żebrowiec paprociowy – gatunki charakterystyczne dla źródliskowych fitocenoz. Drugie torfowisko znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie osady Spurgle, na południowy wschód od zabudowań. Zajmuje ono pow. 15,39 ha, z czego większość to torfowisko źródliskowe wiszące, a reszta to łąki zmiennowilgotne. Przylega ono do wzniesienia i reprezentuje głównie typ wiszący. Deniwelacja dochodzi do 15 m, a na grząskim zboczu występują liczne źródła. Na torfowisku tym występuje siedlisko: źródliskowe lasy olszowe na niżu oraz punktowo petryfikujące źródła z utworami tufowymi. W źródliskowym olesie licznie występują: porzeczek czarny, sitowie leśne i chmiel zwyczajny. Występują też płaty szuwaru trzcinowego, turzycowiska turzycy prosowej oraz źródliskowe zbiorowisko. Z rzadszych gatunków roślin występują m.in.: kruszczyk błotny, listera jajowata, jaskier wielki, bniec czerwony, trędownik skrzydlaty, rzeżucha gorzka typowa oraz mech żebrowiec paprociowy. „Torfowiska źródliskowe koło Łabędnika” rozciągają się na obszarze gmin: Gmina Bartoszyce, Miasto i Gmina Sępólno (na terenach wiejskich).

Plan zadań ochronnych dla obszaru ustanawia Zarządzenie nr 8 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Torfowiska Źródliskowe koło Łabędnika PLH280047.

W załączniku 3 do zarządzenia przedstawiono identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych będących

przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Torfowiska Źródłiskowe koło Łabędnika PLH280047. Zestawienie zagrożeń prezentuje Tabela 27.

Tabela 27. Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń dla obszaru Natura 2000 „Torfowiska Źródłiskowe koło Łabędnika”

Przedmiot ochrony	Opis zagrożenia
*91E0: Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albae</i>, <i>Populetum albae</i>, <i>Alnenion glutinosincanae</i>, olsy źródłiskowe) Podtyp: *91E0-4 – Źródłiskowe lasy olszowe na niżu <i>Cardamino-Alnetum glutinosae</i>	<u>Zagrożenia istniejące:</u> 1) J02: spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych - zmiany stosunków wodnych, np.: na skutek udrażniania istniejących rowów opaskowych przy północnej granicy kopuły lub budowy nowych urządzeń odwadniających teren; 2) B02.02: wycinka lasu - znaczna powierzchnia lasów na torfowisku w Spurglach należy do indywidualnych właścicieli, stąd niebezpieczeństwo wycinki; dotyczy to także drzew, które otaczają kopułę torfowiska w Sokolicy. <u>Zagrożenia potencjalne:</u> 1) J02.07: Pobór wód z wód podziemnych - zwiększenie poboru wód artezyjskich w pobliżu siedliska; 2) J02.15: Inne spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych – katastrofalny samowypływ wód gruntowych jako wynik przerwania izolujących warstw powierzchniowych (głębokie roboty ziemne, kopanie studni itp.); 3) H02: Zanieczyszczenie wód podziemnych (źródła punktowe i rozproszone) - zanieczyszczenie wód podziemnych poprzez następujące ogniska zanieczyszczeń: – H02.06: Rozproszone zanieczyszczenie wód podziemnych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem - użytki rolne – stosowane w niewłaściwych terminach lub w nadmiernych dawkach nawozy mineralne, gnojowica i środki ochrony roślin mogą być wymywane z gleby przez wody opadowe, a następnie przenoszone w kierunku torfowisk (na linii spływu) do wód powierzchniowych lub podziemnych. Ten rodzaj zanieczyszczeń może mieć wpływ na jakość wód podziemnych, gdzie występuje słabiej izolowany górny czwartorzędowy poziom wodonośny; – H02.07: Rozproszone zanieczyszczenie wód podziemnych z powodu terenów nieskanalizowanych – obszary zabudowane – do kanalizacji sanitarnej podłączona jest część zabudowań w miejscowości Łabędnik, w pozostałych miejscowościach ścieki odprowadzane są bezpośrednio do gruntu lub gromadzone w szambach, z których najczęściej wywożone są na pola, łąki lub do rowów. Na terenach wiejskich dodatkowym źródłem zanieczyszczeń są obory i ферmy hodowlane, najczęściej niezabezpieczone przed wsiąkaniem gnojowicy; – D01.02: Drogi, autostrady oraz D01.03: Parkingi samochodowe i miejsca postojowe - ulice są ogniskami zanieczyszczeń substancjami ropopochodnymi, produktami spalania paliw, substancjami chemicznymi rozsypanymi na drogach w okresie zimowym. Drogi stwarzają zagrożenie ze względu na możliwość: ulatniania, rozlania lub rozsypania substancji toksycznych (na południe od torfowiska przebiega ruchliwa droga między Bartoszczycami a Kętrzyńem); – H02: Zanieczyszczenia wód podziemnych (źródła punktowe i rozproszone) - oczyszczalnie ścieków (w Łabędniku); – H02.06: Rozproszone zanieczyszczenie wód podziemnych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem - magazyny paliw płynnych przy większych gospodarstwach rolnych; – H02.06: Rozproszone zanieczyszczenie wód podziemnych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem - ферmy hodowlane; 4) F04.01: Plądrowanie stanowisk roślin - z uwagi na specyfikę i dużą wrażliwość torfowisk (grząski grunt), wszelka penetracja powinna być ograniczona do minimum. Jedyne uzasadnienie to monitoring przyrody; 5) J01.01: Wypalanie - wypalanie traw w pobliżu torfowisk; 6) C01.03: Wydobywanie torfu - zarówno z torfowisk źródłiskowych jak i przyległych od strony północnej łąk na glebie torfowej; 7) J02.01: Zасыpywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie - oczyszczanie i konserwowanie rowów melioracyjnych odwadniających torfowiska; 8) B01: Zalesianie terenów otwartych - zalesienia gruntów rolnych

Źródło: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 20 lutego 2014 r.

Opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Celem działań ochronnych jest: zachowanie powierzchni siedliska (15,39 ha) i utrzymanie go w nie pogorszonym stanie.

POŚ dla powiatu bartoszyckiego przewiduje realizację kilku zadań, w ramach wymienionych poniżej kierunków interwencji, które potencjalnie mogłyby wpłynąć na powstanie w/w zagrożeń:

I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery, zadanie:

- budowa, przebudowa i modernizacja dróg;

XXXIV. Utrzymanie, powiększanie i ochrona zasobów leśnych oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych, zadanie:

- utrzymanie i powiększanie powierzchni gruntów zadrzewionych i zakrzewionych;

Należy jednak mieć na uwadze, że zrealizowanie planowanych inwestycji infrastrukturalnych wymaga przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko, która określi czy dana inwestycja wpływa na obszary Natura 2000 i w jakim stopniu, jak również wskaże optymalny z punktu widzenia wpływu na obszar Natura 2000 sposób realizacji.

Z drugiej strony, realizacja wielu zadań POŚ dla powiatu bartoszyckiego nie koliduje z zachowaniem celów działań ochronnych dla istniejących obszarów Natura 2000, a wręcz przeciwnie – zwiększa tę ochronę. Są to zadania z kierunków interwencji:

- XV. Zaopatrzenie ludności w wodę.
- XVIII. Budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych.
- XX. Monitoring postępowania z nieczystościami płynnymi na terenach nieskanalizowanych.
- XXIX. Zapobieganie zanieczyszczaniu powierzchni ziemi.
- XXXIX. Minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia poważnej awarii.

Podjęcie działań edukacyjnych wpłynie również na zmniejszenia zagrożeń: F04.01 – Pładowanie stanowisk roślin, J01.01 – Wypalanie, C01.03 – Wydobywanie torfu.

Na obecnym etapie oceny nie przewiduje się znaczącego oddziaływania realizacji zadań POŚ dla powiatu bartoszyckiego na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000.

5.2. Zmniejszenie oddziaływania na klimat

Niezmiernie ważnym zagadnieniem jest obecnie przeciwdziałanie zmianom klimatycznym. Celem strategicznym „Polityki klimatycznej Polski” jest: *włączenie się Polski do wysiłków społeczności międzynarodowej na rzecz ochrony klimatu globalnego poprzez wdrażanie zasad zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w zakresie poprawy wykorzystania energii, zwiększania zasobów leśnych i glebowych kraju, racjonalizacji wykorzystania surowców i produktów przemysłu oraz racjonalizacji zagospodarowania odpadów, w sposób zapewniający osiągnięcie maksymalnych, długoterminowych korzyści gospodarczych, społecznych i politycznych.*

Do krótkookresowych celów polityki należą między innymi:

- redukcja gazów cieplarnianych poprzez działania w zakresie energetyki,
- realizacja postanowień Konwencji Klimatycznej i Protokołu z Kioto,
- integracja polityki klimatycznej z innymi politykami państwa,
- opracowanie krajowego programu redukcji emisji gazów cieplarnianych,
- poprawa systemu informacji i edukacji społeczeństwa w zakresie ochrony klimatu.

Celem ilościowym polityki jest zapewnienie 40% redukcji emisji gazów cieplarnianych do roku 2020 w porównaniu z rokiem bazowym konwencji klimatycznej (tj. 1988 r.)

W zakresie ochrony klimatu oraz poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego należy również wspomnieć o dokumencie „Plan działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP)”. Po przyjęciu przez Unię Europejską w 2008 roku pakietu klimatyczno-energetycznego, Komisja Europejska – aby wspierać działania podejmowane przez władze lokalne zmierzające ku wdrożeniu polityk na rzecz zrównoważonej energii – zainicjowała tzw. *Porozumienie między burmistrzami (Covenant of Mayors)*. Sygnatariusze reprezentują jednostki różnej wielkości, począwszy od małych wiosek po wielkie metropolie, takie jak Londyn czy Paryż. Po upływie roku od przystąpienia sygnatariusze Porozumienia zobowiązują się do wdrożenia planu działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP) nastawionego na ograniczenie emisji CO₂ o co najmniej 20% do 2020 roku. Obecnie w inicjatywie uczestniczy ponad 6,6 tys. miast i gmin europejskich – w tym 53 z Polski.

Aby dołączyć do tego silnie rozwijającego się ruchu, lokalne władze muszą podjąć następujące kroki:

1. Przedstawić inicjatywę Porozumienia między burmistrzami radzie gminy;
2. Zapewnić podjęcie przez radę oficjalnej decyzji o sygnowaniu Porozumienia na drodze uchwały;
3. Udzielić upoważnienia do podpisania formularza o przystąpieniu burmistrzowi lub równorzędnemu przedstawicielowi Rady Miasta;
4. Powiadomić Biuro Porozumienia między burmistrzami drogą elektroniczną o decyzji o dołączeniu do inicjatywy;
5. Zapoznać się z treścią przesłanego drogą elektroniczną radzie gminy potwierdzenia, w którym opisano, jakie w następnej kolejności należy podjąć kroki.

Sygnatariusz Porozumienia między burmistrzami zobowiązuje się do przedłożenia – w ciągu roku od przystąpienia – Planu Działania Na Rzecz Zrównoważonej Energii (SEAP), obejmującego cele Porozumienia oraz środki pozwalające na ich realizację. Plan musi zostać zatwierdzony przez radę gminy.

Plan SEAP powinien obejmować cały obszar geograficzny zarządzany przez władze lokalne oraz zawierać działania obejmujące co najmniej sektor budynków publicznych i mieszkaniowych, infrastrukturę publiczną, w tym oświetlenie uliczne oraz transport publiczny. Władze lokalne mają obowiązek zapewnić zasoby kadrowe i finansowe niezbędne do realizacji działań przewidzianych w Planie. W prace nad Planem powinna w jak najszerszym stopniu zostać zaangażowana społeczność lokalna.

W SEAP muszą znaleźć się zaplanowane środki i wskaźniki, które umożliwią monitorowanie wyników w zakresie wdrożonych działań, jak i redukcji emisji CO₂. Co najmniej raz na dwa

lata władze lokalne powinny sporządzać sprawozdania z realizacji Planu i przysyłać je do Biura Porozumienia Burmistrzów.

Więcej informacji można znaleźć na stronie:

http://www.porozumienieburmistrzow.eu/index_pl.html

Działania związane ze zmniejszeniem oddziaływania na klimat zostały uwzględnione w projekcie POŚ w obszarze interwencji: **ochrona klimatu i jakości powietrza**, w następujących kierunkach interwencji:

- I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery
- II. Wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym
- III. Doskonalenie systemu planowania, monitoringu i edukacji
- IV. Zmniejszanie zapotrzebowania na energię
- V. Zrównoważony rozwój energetyczny powiatu
- VI. Ograniczanie zagrożeń i adaptacja do zmian klimatu

Wszystkie te działania – pośrednio lub bezpośrednio – wpłyną na zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, a tym samym na zmniejszenie oddziaływania na klimat.

5.3. Przystosowanie do zmian klimatu i łagodzenie zmiany klimatu, a także odporność na klęski żywiołowe

W poniższej analizie uwzględniono kryteria dotyczące:

- odporności na zmiany klimatu,
- odporności na zagrożenia związane z klęskami żywiołowymi,
- minimalizowanie emisji gazów cieplarnianych.

Uwzględniono analizę ryzyka klimatycznego rozumianego w dwóch wymiarach:

- jako ryzyko braku (lub niedostatecznego poziomu) odporności projektu na zmiany klimatu (analiza odporności przedsięwzięcia na zmiany klimatu),
- jako ryzyko (znaczącego) wpływu na klimat (analiza wpływu przedsięwzięcia na klimat i jego zmiany).

Wszystkie kierunki interwencji POŚ oceniono pod względem środowiskowym (uwzględniając wpływ oraz odporność na zmianę klimatu i zagrożenia związane z klęskami żywiołowymi). Wybrano do dalszej analizy wyłącznie kierunki i zdania, w wyniku których powstaje infrastruktura techniczna.

Szczegółową analizę odporności na zmiany klimatyczne przedstawiono poniżej.

5.3.1. Identyfikacja czynników klimatycznych

Poniżej przedstawiono czynniki klimatyczne, zidentyfikowane jako istotne dla analizowanego projektu POŚ:

- Powodzie.
- Wzrost temperatury.

- Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.
- Intensywne lub długotrwałe opady.
- Burze.
- Silne wiatry.

5.3.2. Klasyfikacja ryzyka dla zadań POŚ

Poniższa matryca przedstawia klasyfikację ryzyka związanego z wystąpieniem zidentyfikowanych czynników klimatycznych.

Kierunek interwencji / Zadanie	Czynnik	PRAWDOPODOBIENSTWO (A-E) / SKUTEK (1-5)				
		1	2	3	4	5
I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery (zadania: 9. Budowa, przebudowa i modernizacja dróg, 10. Budowa tras rowerowych)	Powódzie.				A	
	Wzrost temperatury.	C				
	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.	C				
	Intensywne lub długotrwałe opady.			D		
	Burze.	C				
	Silne wiatry.	D				
II. Wzrost wykorzystania OZE w bilansie (wszystkie zadania)	Powódzie.			A		
	Wzrost temperatury.		C			
	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.		C			
	Intensywne lub długotrwałe opady.			D		
	Burze.			C		
	Silne wiatry.			D		
IV. Zmniejszanie zapotrzebowania na energię (zadania: 22. Rozwój wysokosprawnej kogeneracji i ciepłownictwa, instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych, budowa nowoczesnych sieci ciepłowniczych; 23. Rozbudowa energooszczędnych systemów oświetlenia dróg publicznych;	Powódzie.		A			
	Wzrost temperatury.	C				
	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.	C				
	Intensywne lub długotrwałe opady.		D			
	Burze.		C			
	Silne wiatry.			D		
XV. Zaopatrzenie ludności w wodę Zadanie 54. Rozbudowa i modernizacja sieci wodociągowej oraz stacji uzdatniania wody.	Powódzie.				A	
	Wzrost temperatury.	C				
	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.		C			
	Intensywne lub długotrwałe opady.			D		
	Burze.		C			
	Silne wiatry.	D				
XVIII. Budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych Zadanie 61. Rozbudowa sieci w aglomeracjach oraz budowa systemów kanalizacji sanitarnej na terenach wiejskich, z uwzględnieniem miejscowości zwodociągowanych; Zadanie 62 Budowa i modernizacja kanalizacji deszczowej z urządzeniami podczyszczającymi.	Powódzie.		A			
	Wzrost temperatury.	C				
	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.	C				
	Intensywne lub długotrwałe opady.		D			
	Burze.		C			
	Silne wiatry.	D				

Kierunek interwencji / Zadanie	Czynnik	PRAWDOPODOBIENSTWO (A-E) / SKUTEK (1-5)				
		1	2	3	4	5
XIX. Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków Zadanie 63 Realizacja zadań zapisanych w AKPOŚK (2015) oraz innych zadań dotyczących budowy, rozbudowy i modernizacji oczyszczalni ścieków; Zadanie 65. Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków.	Powódzie.			A		
	Wzrost temperatury.		C			
	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.		C			
	Intensywne lub długotrwałe opady.			D		
	Burze.	C				
	Silne wiatry.		D			
XXXIX. Minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia poważnej awarii Zadanie 107 Doposażenie wyspecjalizowanych jednostek w sprzęt do wykrywania i lokalizacji awarii, likwidacji oraz analizy skutków tych awarii (dotyczy wyłącznie pojazdów)	Powódzie.	A				
	Wzrost temperatury.	C				
	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.		C			
	Intensywne lub długotrwałe opady.	D				
	Burze.		C			
	Silne wiatry.	D				

LEGENDA:

PRAWDOPODOBIENSTWO

- A. Bardzo mało prawdopodobne (0-10%)
- B. Mało prawdopodobne (10-33 %)
- C. Umiarkowanie prawdopodobne (33-66 %)
- D. Prawdopodobne (66-90 % prawdopodobieństwa)
- E. Bardzo prawdopodobne (90-100 %)

SKUTEK

- 1. Brak skutków ,
- 2. Nieznaczne straty
- 3. Umiarkowane straty
- 4. Krytyczne straty
- 5. Katastrofalne straty

Oceniono, że najbardziej prawdopodobne jest wystąpienie intensywnych lub długotrwałych opadów oraz silnych wiatrów. Jednak skutki, które te zjawiska mogłyby wywołać oszacowano jako co najwyżej umiarkowane straty.

Powódzie mogłyby wywołać krytyczne straty, jednak prawdopodobieństwo ich wystąpienia jest bliskie zeru, co potwierdzają mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego, opracowane przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej. Analizowane zadania nie będą realizowane na terenie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego (WORP).

Czynniki takie jak: wzrost temperatury, długotrwałe okresy panowania niskich temperatur, burze mogą wystąpić z umiarkowanym prawdopodobieństwem i spowodować co najwyżej umiarkowane straty.

5.3.3. Zidentyfikowanie obszarów/elementów POŚ wrażliwych na klimat

Poniżej przedstawiono analizę wrażliwości projektu na zidentyfikowane zmienne klimatyczne.

Kierunek interwencji / Zadanie	Obszar analizy wrażliwości	Powódzie.	Wzrost temperatury.	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.	Intensywne lub długotrwałe opady.	Burze.	Silne wiatry.
Wszystkie zidentyfikowane w macierzy klasyfikacji ryzyka	Aktywa i proces na miejscu						
	Środki produkcji (woda, energia, inne)						
	Rezultaty (produkty i rynki)						
	Połączenie transportowe						

LEGENDA

Wrażliwość na zmiany klimatu

BRAK

ŚREDNIA

WYSOKA

5.3.4. Ocena narażenia/ekspozycji na zagrożenia związane z klimatem – obecnie i w przyszłości

Poniżej przedstawiono ocenę narażenia na zagrożenia związane z klimatem dla zadań POŚ. Można przyjąć, że poszczególne zadania POŚ – w kontekście zagrożeń związanych z klimatem – są realizowane w tej samej lokalizacji geograficznej.

Czynnik	Ocena ekspozycji	
	Obecnie	Prognozowana (czas prognozy: 30 lat)
Powódzie.	Analizowane zadania POŚ <u>nie są zlokalizowane</u> na terenie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego (WORP), w związku z czym nie opracowano map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego	Bez zmian w stosunku do stanu obecnego.
Wzrost temperatury.	Analizowane zadania POŚ są zlokalizowane na obszarze, na którym średnie roczne temperatury nie są wysokie.	Zgodnie z danymi z portalu KLIMANDA analizowane zadania POŚ są zlokalizowane na obszarze o największym narażeniu na wzrost temperatury w Polsce w okresie zimowym, natomiast w okresie letnim wzrost temperatur będzie dochodził do 2,5°
Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.	Analizowane zadania POŚ są zlokalizowane na obszarze, na którym mogą występować długotrwałe okresy panowania niskich temperatur .	Zgodnie z danymi z portalu KLIMANDA analizowane zadania POŚ są zlokalizowane na obszarze o największym narażeniu na wzrost temperatury w Polsce w okresie zimowym.
Intensywne lub długotrwałe opady.	Analizowane zadania POŚ są zlokalizowane na obszarze, na którym mogą występować intensywne lub długotrwałe opady.	Zgodnie z danymi z portalu KLIMANDA – bez istotnych zmian w stosunku do stanu obecnego.

Czynnik	Ocena ekspozycji	
	Obecnie	Prognozowana (czas prognozy: 30 lat)
Burze.	Analizowane zadania POŚ są zlokalizowane na obszarze, na którym mogą występować burze.	Zgodnie z danymi z portalu KLIMANDA – w skali całego kraju obserwuje się systematyczny wzrost częstości występowania gwałtownych burz.
Silne wiatry.	Analizowane zadania POŚ są zlokalizowane w strefie III ryzyka wystąpienia wiatru (o maksymalnych prędkościach 20-25 m/s) na obszarze mało narażonym na wiatry huraganowe.	Zgodnie z danymi z portalu KLIMANDA – w skali całego kraju obserwuje się systematyczny wzrost częstości występowania zjawiska wiatrów huraganowych.

5.3.5. Ocena podatności na zmiany klimatyczne – obecnie i w przyszłości dla zadań POŚ

Poniżej przedstawiono matrycę klasyfikacji podatności dla każdej zmiennej klimatycznej, która może mieć wpływ na zadania POŚ – zgodnie z wyżej przedstawioną identyfikacją kierunków interwencji/zadań POŚ wrażliwych na klimat.

OBECNIE

Kierunek interwencji / Zadania	Zadania	Powodzie.	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.	Intensywne lub długotrwałe opady.	Burze.	Silne wiatry.
I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery (zadania: 9. Budowa, przebudowa i modernizacja dróg, 10. Budowa tras rowerowych)	Obydwa zadania					
II. Wzrost wykorzystania OZE w bilansie (wszystkie zadania)	Wszystkie zadania					
IV. Zmniejszanie zapotrzebowania na energię (zadania: 22. Rozwój wysokosprawnej kogeneracji i ciepłownictwa, instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych, budowa nowoczesnych sieci ciepłowniczych; 23. Rozbudowa energooszczędnych systemów oświetlenia dróg publicznych;	Zadanie 22					
	Zadanie 23					
XV. Zaopatrzenie ludności w wodę Zadanie 54. Rozbudowa i modernizacja sieci wodociągowej oraz stacji uzdatniania wody.	-					
XVIII. Budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych Zadanie 61. Rozbudowa sieci w aglomeracjach oraz budowa systemów kanalizacji sanitarnej na terenach wiejskich, z uwzględnieniem miejscowości zwodociągowanych; Zadanie 62 Budowa i modernizacja kanalizacji deszczowej z urządzeniami podczyszczającymi.	Obydwa zadania					
XIX. Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków Zadanie 63 Realizacja zadań zapisanych w AKPOŚK (2015) oraz innych zadań dotyczących budowy, rozbudowy i modernizacji oczyszczalni ścieków; Zadanie 65. Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków.	Zadanie 63					
	Zadanie 65					

Kierunek interwencji / Zadania	Zadania	Powodzie.	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.	Intensywne lub długotrwałe opady.	Burze.	Silne wiatry.
XXXIX. Minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia poważnej awarii Zadanie 107 Dopuszczenie wyspecjalizowanych jednostek w sprzęt do wykrywania i lokalizacji awarii, likwidacji oraz analizy skutków tych awarii (dotyczy wyłącznie pojazdów)	-					

W PRZYSZŁOŚCI

Kierunek interwencji / Zadania	Zadania	Powodzie.	Długotrwałe okresy panowania niskich temperatur.	Intensywne lub długotrwałe opady.	Burze.	Silne wiatry.
I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery (zadania: 9. Budowa, przebudowa i modernizacja dróg, 10. Budowa tras rowerowych)	Obydwa zadania					
II. Wzrost wykorzystania OZE w bilansie (wszystkie zadania)	Wszystkie zadania					
IV. Zmniejszanie zapotrzebowania na energię (zadania: 22. Rozwój wysokosprawnej kogeneracji i ciepłownictwa, instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych, budowa nowoczesnych sieci ciepłowniczych; 23. Rozbudowa energooszczędnych systemów oświetlenia dróg publicznych;	Zadanie 22					
	Zadanie 23					
XV. Zaopatrzenie ludności w wodę Zadanie 54. Rozbudowa i modernizacja sieci wodociągowej oraz stacji uzdatniania wody.	-					
XVIII. Budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych Zadanie 61. Rozbudowa sieci w aglomeracjach oraz budowa systemów kanalizacji sanitarnej na terenach wiejskich, z uwzględnieniem miejscowości zwodociągowanych; Zadanie 62 Budowa i modernizacja kanalizacji deszczowej z urządzeniami podczyszczającymi.	Obydwa zadania					
XIX. Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków Zadanie 63 Realizacja zadań zapisanych w AKPOŚK (2015) oraz innych zadań dotyczących budowy, rozbudowy i modernizacji oczyszczalni ścieków; Zadanie 65. Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków.	Zadanie 63					
	Zadanie 65					
XXXIX. Minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia poważnej awarii Zadanie 107 Dopuszczenie wyspecjalizowanych jednostek w sprzęt do wykrywania i lokalizacji awarii, likwidacji oraz analizy skutków tych awarii (dotyczy wyłącznie pojazdów)	-					

LEGENDA

Poziom podatności

BRAK ŚREDNI WYSOKI

5.3.6. Ocena ryzyka – obecnie i w przyszłości dla zadań POŚ

Dla projektu zidentyfikowano następujące ryzyka związane ze zmiennością klimatu:

1. Zniszczenia infrastruktury drogowej w wyniku powodzi.
2. Zniszczenia infrastruktury drogowej w wyniku intensywnych lub długotrwałych opadów.
3. Zniszczenie infrastruktury wod-kan w wyniku powodzi.
4. Zniszczenia infrastruktury wod-kan w wyniku intensywnych lub długotrwałych opadów.
5. Narażenie systemu kanalizacji sanitarnej na zniszczenie (rozszczelnienie) w wyniku długotrwałych okresów panowania niskich temperatur.
6. Zniszczenie infrastruktury OZE w wyniku silnych wiatrów.
7. Zniszczenie infrastruktury OZE w wyniku burzy.

Poniżej przedstawiono macierz ryzyka dla warunków obecnych i przyszłych:

OBECNIE

				Wielkość konsekwencji				
				Nieistotne 1	Niewielkie 2	Umiarkowane 3	Duże 4	Katastrofalne 5
PRAWDOPODOBIEŃSTWO	5	niemal pewne	95%					
	4	prawdopodobne	80%					
	3	umiarkowane	50%		6, 7			
	2	mało prawdopodobne	20%			2, 5	4	
	1	bardzo mało prawdopodobne	5%			1	3	

LEGENDA

Poziom ryzyka

NISKIE

UMIARKOWANE

WYSOKIE

SKRAJNE

W PRZYSZŁOŚCI

				Wielkość konsekwencji				
				Nieistotne 1	Niewielkie 2	Umiarkowane 3	Duże 4	Katastrofalne 5
PRAWDOPODOBIEŃSTWO	5	niemal pewne	95%					
	4	prawdopodobne	80%		6, 7			
	3	umiarkowane	50%			2, 5	4	
	2	mało prawdopodobne	20%			1	3	
	1	bardzo mało prawdopodobne	5%					

LEGENDA

Poziom ryzyka

NISKIE

UMIARKOWANE

WYSOKIE

SKRAJNE

5.3.7. Wnioski – zidentyfikowanie opcji adaptacyjnych

W wyniku przeprowadzonej analizy ryzyka klimatycznego stwierdzono, że:

1. Dla zdań POŚ nie zidentyfikowano ryzyk skrajnych.
2. Ryzyka wysokie zidentyfikowano dla następujących czynników (dla obecnych warunków):
 - Zniszczenia infrastruktury drogowej w wyniku intensywnych lub długotrwałych opadów.
 - Zniszczenia infrastruktury wod-kan w wyniku intensywnych lub długotrwałych opadów.
3. Na etapie planowania należy poddać analizie warianty realizacji projektu, które redukują liczbę wystąpienia wysokich ryzyk.

6. ANALIZA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO SKUTKÓW REALIZACJI CELÓW I KIERUNKÓW INTERWENCJI POŚ

6.1. Przewidywane oddziaływanie realizacji POŚ (w tym znaczące) na poszczególne komponenty środowiska

Wszystkie opisane w POŚ kierunki interwencji zostały przeanalizowane pod kątem zgodności z zakresem określonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego.

W podanej poniżej macierzy środowiskowych oddziaływań realizacji celów i kierunków działań (Tabela 28) określono, przeanalizowano i oceniono przewidywane znaczące oddziaływania (w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne) na poszczególne komponenty środowiska.

Ponadto przeanalizowano i oceniono przewidywane znaczące oddziaływania zadań przewidzianych do realizacji przez powiat bartoszycki (Tabela 29).

Tabela 28. Matryca środowiskowych oddziaływań realizacji celów i kierunków działań zaplanowanych w „Programie...”

	Potencjalnie może wystąpić istotne negatywne oddziaływanie na środowisko na etapie realizacji (R) i/lub eksploatacji (E), 0 – brak oddziaływania	Charakter potencjalnych oddziaływań: bezpośrednie (B), pośrednie (P), wtórne (W), skumulowane (S), krótkoterminowe (K), długoterminowe (D), stałe (ST), chwilowe (C)	Komponenty środowiska poddane oddziaływaniu (oddziaływanie negatywne: -2, -1, brak oddziaływania: 0, oddziaływanie pozytywne +1, +2)						
			Obszary chronione	Rośliny, zwierzęta, bioróżnorodność	Krajobraz, powierzchnia ziemi i gleby	Wody	Powietrze i klimat	Środowisko kulturowe, zabytki	Zdrowie ludzi
I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+2	0/+1	0/+1
II. Wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym	R/E	B, P, S, K, D, ST, C	0/+1	-1	-1	0	0/+1	0	0/+1
III. Doskonalenie systemu planowania, monitoringu i edukacji	0	P, S, D, ST	+2	+2	+1	+1	+1	+1	+1
IV. Zmniejszanie zapotrzebowania na energię	R/E	B, P, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/+1	0/0	-1/+1	0/0	0/+1
V. Zrównoważony rozwój energetyczny powiatu	0	-	-	-	-	-	-	-	-
VI. Ograniczanie zagrożeń i adaptacja do zmian klimatu	0	P, S, D, ST	+2	+2	+1	+1	+1	+1	+1
VII. Ograniczanie hałasu	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/+2	-1/+2	-1/+2	0/+1	0/+1
VIII. Ograniczenie oddziaływania pól elektromagnetycznych	0	-	-	-	-	-	-	-	-
IX. Poprawa stanu/potencjału ekologicznego wód powierzchniowych	E	B, P, W, S, K, D, ST, C	+2	+1	0	+2	0	0	+1
X. Utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych	E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0	0	0	+2	0	0	+2
XI. Stosowanie instrumentów ekonomicznych w racjonalnym użytkowaniu zasobów wodnych	0	P, S, D, ST	+1	+1	0	+1	+1	0	+1
XII. Zwiększanie retencji wód w zlewniach	E	B, P, W, S, K, D, ST, C	+1	+1	+1	+2	0	0	+1
XIII. Zapewnienie odpowiedniej ilości wody dla potrzeb gospodarki	E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0	-1	0	-1	0	0	+1
XIV. Doskonalenie planowania przestrzennego	0	-	-	-	-	-	-	-	-
XV. Zaopatrzenie ludności w wodę	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/+2	-1/+2	-1/+2	0/+1	0/+1
XVI. Poprawa jakości wody przeznaczonej do spożycia	E	B, D, ST	0	0	0	0	0	0	+2
XVII. Oszczędne gospodarowanie wodą	E	B, D, ST	0	0	0	+1	0	0	+2
XVIII. Budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/+2	-1/+2	-1/+2	0/+1	0/+1
XIX. Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/+2	-1/+2	-1/+2	0/+1	0/+1
XX. Monitoring postępowania z nieczystościami płynnymi na terenach nieskanalizowanych	E	P, D, ST	+1	+1	+1	+1	0	0	+1
XXI. Ochrona złóż surowców mineralnych	E	P, W	+1	+1	+1	0	0	0	0
XXII. Efektywne gospodarowanie zasobami kopalin ze złóż	E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0	0	0	0	0	0	+1
XXIII. Zmniejszenie uciążliwości wynikających z wydobywania kopalin	0	P, S, D, ST	+1	+1	+2	+1	+1	+1	+1

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

	Potencjalnie może wystąpić istotne negatywne oddziaływanie na środowisko na etapie realizacji (R) i/lub eksploatacji (E), 0 – brak oddziaływania	Charakter potencjalnych oddziaływań: bezpośrednie (B), pośrednie (P), wtórne (W), skumulowane (S), krótkoterminowe (K), długoterminowe (D), stałe (ST), chwilowe (C)	Komponenty środowiska poddane oddziaływaniu (oddziaływanie negatywne: -2, -1, brak oddziaływania: 0, oddziaływanie pozytywne +1, +2)						
			Obszary chronione	Rośliny, zwierzęta, bioróżnorodność	Krajobraz, powierzchnia ziemi i gleby	Wody	Powietrze i klimat	Środowisko kulturowe, zabytki	Zdrowie ludzi
XXIV. Zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi	0	P, S, D, ST	+1	+1	+2	+1	+1	+1	+1
XXV. Remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych	R	B, ST	+1	+1	+2	+1	0	0	+1
XXVI. Minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów	0	P, S, D, ST	+1	+1	+2	+1	+1	+1	+1
XXVII. Odzysk surowców i recykling	0	P, S, D, ST	+1	+1	+2	+1	+1	+1	+1
XXVIII. Unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	0/+1	-1/+2	0/+2	-1/+2	0/+1	0/+1
XXIX. Zapobieganie zanieczyszczaniu powierzchni ziemi	R	B, ST	+1	+1	+2	+1	0	0	+1
XXX. Rozwój i weryfikacja obszarowych form ochrony przyrody i krajobrazu	0	P, S, D, ST	+2	+2	+1	+1	+1	+1	+1
XXXI. Zachowanie obiektów o szczególnych walorach przyrodniczych	0	P, S, D, ST	+2	+2	+1	+1	+1	+1	+1
XXXII. Doskonalenie planowania i realizacji zadań ochronnych	E	B, P, D	+2	+2	+1	+1	0	0	+1
XXXIII. Zachowanie ciągłości terytorialnej i spójności ekologicznej przestrzeni przyrodniczej i zapobieganie jej fragmentacji	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	-1/+1	-1/+1	0/+1	0/+2	-1/+2	0	0/+1
XXXIV. Utrzymanie, powiększanie i ochrona zasobów leśnych oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych	E	B, P, D	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1
XXXV. Ograniczanie inwazji obcych gatunków	E	B, P, D	+1	+1	+1	0	0	0	+1
XXXVI. Zrównoważone użytkowanie gruntów rolnych i rozwój zielonej infrastruktury na terenach zurbanizowanych	E	B, P, D	0	+1	+1	0	0	0	+1
XXXVII. Podniesienie poziomu wiedzy oraz wzrost aktywności społeczeństwa w zakresie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej	0	P, S, D, ST	+2	+2	+1	+1	+1	+1	+1
XXXVIII. Ograniczanie zagrożeń poważnymi awariami	0	P, S, D, ST	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
XXXIX. Minimalizacja skutków w przypadku wystąpienia poważnej awarii	0	B, D, C	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Tabela 29. Matryca środowiskowych oddziaływań zadań przewidzianych do realizacji przez powiat bartoszycki

Nazwa zadania	Potencjalnie może wystąpić istotne negatywne oddziaływanie na środowisko na etapie realizacji (R) i/lub eksploatacji (E), 0 – brak oddziaływania	Charakter potencjalnych oddziaływań: bezpośrednie (B), pośrednie (P), wtórne (W), skumulowane (S), krótkoterminowe (K), długoterminowe (D), stałe (ST), chwilowe (C)	Komponenty środowiska poddane oddziaływaniu (oddziaływanie negatywne: -2, -1, brak oddziaływania: 0, oddziaływanie pozytywne +1, +2) dla układu R/E (faza realizacji/faza eksploatacji)						
			Obszary chronione	Rośliny, zwierzęta, bioróżnorodność	Krajobraz, powierzchnia ziemi i gleby	Wody	Powietrze i klimat	Środowisko kulturowe, zabytki	Zdrowie ludzi
I. Zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery									
Przebudowa palenisk w kotłach CO, kotłownia przy ul. Limanowskiego w Bartoszycach	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	0/0	0/0	-1/+2	0/+1	0/+1
Zakup pieca konwekcyjnego (Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bartoszycach)	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	0/0	0/0	-1/+2	0/+1	0/+1
Przebudowa drogi powiatowej nr 1400N na odc. Galiny -Kosy na dł. 4 km wraz z budową zatok autobusowych w miejscowościach Galiny i Kosy	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+1	0/0	-1/+1
Przebudowa drogi powiatowej nr 1382N na odcinku Woryny - Wiewiórki o długości 3,5 km	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+1	0/0	-1/+1
Przebudowa drogi powiatowej nr 1559N do miejscowości Krawczyki i nr 1396N na odcinku Sępopol-Romankowo	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+1	0/0	-1/+1
Wykonanie połączenia odcinka drogi gminnej z nawierzchnią drogi powiatowej nr 1386N w Bezledach	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+1	0/0	-1/+1
Wykonanie połączenia odcinka drogi gminnej nr 119027N z nawierzchnią drogi powiatowej nr 1354N	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+1	0/0	-1/+1
Przebudowa skrzyżowania drogi powiatowej nr 1394N z drogą gminną nr 121018N	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+1	0/0	-1/+1
Przebudowa drogi powiatowej nr 2591 N ul. Armii Czerwonej w Górowie Iławeckim	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+1	0/0	-1/+1
Przebudowa drogi powiatowej nr 2617N ul. Zwycięstwa w Górowie Iławeckim	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/0	0/0	-1/+1	0/0	-1/+1
III. Doskonalenie systemu planowania, monitoringu i edukacji	0	P, S, D, ST	+2	+2	+1	+1	+1	+1	+1

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
dla projektu „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do roku 2020”

Nazwa zadania	Potencjalnie może wystąpić istotne negatywne oddziaływanie na środowisko na etapie realizacji (R) i/lub eksploatacji (E), 0 – brak oddziaływania	Charakter potencjalnych oddziaływań: bezpośrednie (B), pośrednie (P), wtórne (W), skumulowane (S), krótkoterminowe (K), długoterminowe (D), stałe (ST), chwilowe (C)	Komponenty środowiska poddane oddziaływaniu (oddziaływanie negatywne: -2, -1, brak oddziaływania: 0, oddziaływanie pozytywne +1, +2) dla układu R/E (faza realizacji/faza eksploatacji)						
			Obszary chronione	Rośliny, zwierzęta, bioróżnorodność	Krajobraz, powierzchnia ziemi i gleby	Wody	Powietrze i klimat	Środowisko kulturowe, zabytki	Zdrowie ludzi
IV. Zmniejszanie zapotrzebowania na energię									
Termomodernizacja budynku Zespołu Szkół w Górowie Iławeckim	R/E	B, P, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/+1	0/0	-1/+1	0/0	0/+1
VII. Ograniczanie hałasu	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/+2	-1/+2	-1/+2	0/+1	0/+1
VIII. Ograniczenie oddziaływania pól elektromagnetycznych	0	-	-	-	-	-	-	-	-
XVII. Oszczędne gospodarowanie wodą	E	B, D, ST	0	0	0	+1	0	0	+2
XIX. Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków									
Budowa oczyszczalni ścieków przy DPS Szczurkowo	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	-1/+1	-1/+2	-1/+2	-1/+2	0/+1	0/+1
XXVI. Minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów	0	P, S, D, ST	+1	+1	+2	+1	+1	+1	+1
XXVII. Odzysk surowców i recykling	0	P, S, D, ST	+1	+1	+2	+1	+1	+1	+1
XXVIII. Unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych	R/E	B, P, W, S, K, D, ST, C	0/+1	0/+1	-1/+2	0/+2	-1/+2	0/+1	0/+1
XXIX. Zapobieganie zanieczyszczaniu powierzchni ziemi	R	B, ST	+1	+1	+2	+1	0	0	+1
XXXVII. Podniesienie poziomu wiedzy oraz wzrost aktywności społeczeństwa w zakresie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej	0	P, S, D, ST	+2	+2	+1	+1	+1	+1	+1
XXXVIII. Ograniczanie zagrożeń poważnymi awariami	0	P, S, D, ST	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

6.2. Oddziaływanie na zabytki

Przedstawiona w poprzednim rozdziale analiza środowiskowych oddziaływań wykazała, że realizacja kierunków interwencji i zadań będzie miała generalnie pozytywny wpływ na zabytki. W szczególności wpływ ten związany jest z oddziaływaniami pośrednimi (wpływ na poprawę jakości powietrza). Będzie on dotyczyć głównie zabytków architektonicznych.

Ponieważ na obecnym etapie nie są znane szczegółowe zamierzenia, nie można również wykluczyć wystąpienia oddziaływań zarówno o charakterze pozytywnym jak i negatywnym. Dotyczy to w szczególności zadań, które będą realizowane w ramach działań infrastrukturalnych. Biorąc jednak pod uwagę obowiązujące przepisy, w szczególności ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. nr 162. poz. 1568, z późn. zm.), jak również ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która również uwzględnia konieczność ochrony zabytków i dóbr kultury, rozważania w zakresie oddziaływań negatywnych mają w dużej mierze charakter teoretyczny. Biorąc również pod uwagę zakres ewentualnych oddziaływań pozytywnych należy ocenić, że generalnie oddziaływanie realizacji celów POŚ na zabytki będzie miało ogólnie charakter pozytywny.

6.3. Oddziaływanie na dobra materialne

Realizacja zadań POŚ w odniesieniu do oddziaływań na dobra materialne może być rozpatrywana z kilku punktów widzenia. Z jednej strony, konieczne będzie poniesienie znacznych kosztów na realizację, co powodować będzie znaczne obciążenie budżetów administracji samorządowej, państwowej, podmiotów gospodarczych. Z drugiej strony podstawowym celem realizacji POŚ jest poprawa jakości środowiska, co w efekcie może przynieść oszczędności z tytułu poprawy stanu zdrowia mieszkańców lub też zwiększenia wartości nieruchomości.

Z punktu widzenia mieszkańca oddziaływanie może mieć analogiczny charakter (konieczne będzie poczynienie pewnych inwestycji, które w efekcie przynieść mogą w układzie długookresowym korzyści) – przykładem jest termomodernizacja budynków.

Niektóre kierunki działań uwzględnione w POŚ mogą wywierać wymierny wpływ na dobra materialne (np. działania termomodernizacyjne). Działania podejmowane na mocy opracowanych dokumentów jak również w ramach poszczególnych działań, realnie będą przekładały się na sposoby gospodarowania na danych terenach, a w efekcie na dobra materialne.

6.4. Wpływ realizacji POŚ na stan sanitarno- higieniczny powiatu i zdrowie ludzi

Realizacja zadań POŚ przyczyni się przede wszystkim do poprawy kondycji zdrowotnej mieszkańców gminy poprzez:

- realizację zadań związanych z budową infrastruktury służącej ochronie powietrza i klimatu,
- realizację zadań związanych z budową infrastruktury wodno-kanalizacyjnej,
- zmniejszenie wpływu związanego z działalnością człowieka na środowisko.

W związku z realizacją zadań POŚ należy się spodziewać:

- Ograniczenia emisji zanieczyszczeń z dużych źródeł oraz emisji niskiej. Do poprawy jakości powietrza mogą się także przyczynić wdrożenia nowoczesnych technologii i proekologicznych sposobów produkcji w przemysłach tradycyjnych. Zmniejszeniu emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych sprzyja modernizacja i przebudowa dróg oraz budowa dróg (ścieżek) rowerowych. Ograniczeniu emisji służyć będzie także wspieranie produkcji energii opartej na źródłach odnawialnych oraz termomodernizacja budynków. Pośrednio na zachowanie warunków oczyszczania powietrza wpłyną działania nastawione na ochronę przyrody.
- Zmniejszenia uciążliwości hałasu komunikacyjnego poprzez: modernizację i przebudowę dróg, zapewnienie płynności ruchu. Budowa dróg (ścieżek) rowerowych przyczyni się również do poprawy klimatu akustycznego. Właściwe kształtowanie przestrzeni urbanistycznej zapobiegnie przed zabudową mieszkaniową terenów w sąsiedztwie tras komunikacyjnych oraz pogarszaniu się warunków zamieszkiwania.
Lokalne i krótkotrwałe *pogorszenie jakości powietrza oraz zwiększona emisja hałasu* może wystąpić podczas prowadzonych prac budowlanych.
- Zmniejszenia zagrożeń sanitarnych wynikających z prowadzenia niewłaściwej gospodarki ściekowej – głównie w wyniku realizacji zadania dotyczącego uporządkowania gospodarki ściekowej na nieskanalizowanych terenach powiatu.

Powyższe przykłady pokazują, że projektowane POŚ kierunki interwencji w sposób bezpośredni lub pośredni wpłyną na poprawę kondycji zdrowotnej mieszkańców gminy.

6.5. Skutki dla środowiska w przypadku zaniechania realizacji POŚ

Niezrealizowanie kierunków interwencji przewidzianych w POŚ mogłoby doprowadzić do stopniowego pogarszania ogólnego stanu środowiska. Reakcja poszczególnych komponentów środowiska na trwanie stanu obecnego byłaby uzależniona od charakteru i siły zagrożeń, opisanych w treści niniejszej prognozy, a także od stopnia szczegółowości przepisów ustawowych.

Biorąc pod uwagę ogólnie dobry stan środowiska w powiecie bartoszyckim, a także brak obszarów zdegradowanych, nieznaczne pogorszenie niektórych walorów środowiskowych mieściłoby się w granicach dopuszczonych przez aktualnie obowiązujące prawo. Jednak zachowanie i poprawa stanu środowiska będzie uzależniona m.in. od podejmowania działań.

W głównej mierze dotyczy to decyzji związanych z planowaniem przestrzennym oraz merytorycznej poprawności ocen oddziaływania poszczególnych przedsięwzięć na środowisko, uwzględniających w pełnym zakresie zagadnienia ochrony przyrody, krajobrazu i warunków życia mieszkańców.

Niektóre potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji POŚ przedstawiono poniżej:

- wzrost zanieczyszczenia powietrza i natężenia hałasu, w szczególności na obszarach ze skoncentrowaną zabudową, z indywidualnymi źródłami ciepła oraz znacznym natężeniem ruchu samochodowego,
- degradacja krajobrazu i gleb, m.in. w wyniku niedostatecznej kontroli nad zagospodarowaniem przestrzennym,
- utrata różnorodności biologicznej, poprzez niepodejmowanie wielu działań ograniczających zagrożenia dla przyrody lub przywracających ją do właściwego stanu,
- pogarszanie się jakości wód i ich stanu sanitarnego, wynikające m.in. z dopływu niedostatecznie oczyszczanych ścieków (szczególnie z terenów nieskanalizowanych, na których ścieki nieoczyszczone są odprowadzane do środowiska – np. z nieszczelnych szamb),
- wzrost zagrożeń ze strony substancji chemicznych i odpadów.

Jeżeli kierunki interwencji planowane do realizacji w ramach POŚ nie zostaną wdrożone, mogą pojawić się negatywne trendy środowiskowe, a stan środowiska może się pogarszać.

7. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ POTENCJALNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Realizacja zadań „Programu...” będzie się wiązać nie tylko z osiągnięciem zamierzonych celów, ale także ze skutkami w środowisku. W niniejszej prognozie wyodrębniono projekty przedsięwzięć inwestycyjnych zawartych w „Programie...”, które mogą powodować znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 (także na jego integralność), a także na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy. Rodzaj i zakres tych oddziaływań zostały opisane w „Matrycy środowiskowych oddziaływań realizacji działań zaplanowanych w Programie...” (Tabela 29).

Skala oddziaływań na środowisko będzie zmienna w zależności od rodzaju, wielkości, etapu i lokalizacji przedsięwzięcia. Niekorzystne oddziaływania związane z realizacją przedsięwzięć o znaczących oddziaływaniach na środowisko z poszczególnych kierunków interwencji będą miały w większości charakter krótkoterminowy i będą występować w czasie budowy lub modernizacji obiektów i urządzeń (działań inwestycyjnych). Charakter długoterminowych oddziaływań będą miały nowobudowane przedsięwzięcia, z których podczas eksploatacji

będą emitowane zanieczyszczenia do środowiska np.: ścieki, zanieczyszczenia powietrza, hałas. Jednakże w wyniku realizacji tych przedsięwzięć zostanie rozwiązanych wiele zidentyfikowanych problemów ekologicznych oraz zostaną uzyskane efekty ekologiczne.

Podstawowe sposoby zapobiegania, ograniczania i kompensacji negatywnych oddziaływań związanych z realizacją Programu przedstawiono poniżej:

- uwzględnianie zasad ochrony wartości przyrodniczych przy planowaniu i realizacji inwestycji,
- uwzględnianie zasad ochrony krajobrazu,
- ograniczenie do minimum strefy bezpośredniej ingerencji,
- racjonalna gospodarka materiałami (minimalizacja powstających odpadów),
- wprowadzenie nasadzeń zieleni,
- odtwarzanie siedlisk w miejscach zastępczych,
- dbałość o zapewnienie ciągłości korytarzy ekologicznych, w tym poprzez projektowanie przepławek dla ryb przy planowaniu inwestycji hydrotechnicznych,
- prowadzenie prac budowlanych poza okresem lęgowym ptaków, rozrodu zwierząt,
- sprawne przeprowadzenie prac,
- zastosowanie nowoczesnego sprzętu o ograniczonej emisji hałasu i spalin.

8. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Niektóre zadania planowane w POŚ mają bezpośredni lub pośredni pozytywny wpływ na środowisko. W chwili obecnej planowane działania nie są wystarczająco szczegółowe, aby można było proponować rozwiązania alternatywne.

Natomiast przy realizacji poszczególnych zadań należy rozważać warianty alternatywne tak, aby wybrać ten, który w najmniejszym stopniu będzie negatywnie oddziaływać na środowisko. Jako warianty alternatywne przedsięwzięcia można rozważać np.: warianty lokalizacji, warianty konstrukcyjne i technologiczne, warianty organizacyjne.

W przypadku wszystkich przedsięwzięć rozwiązania alternatywne, winny być przeanalizowane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

9. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Powiat bartoszycki graniczy od północy z Federacją Rosyjską (Obwodem Kaliningradzkim, Rejonem Prawdinskim i Bagrationowskim). Nawiązanie współpracy przygranicznej w zakresie projektów ochrony środowiska może mieć miejsce w oparciu o następujące podstawy:

- Stowarzyszenie Samorządów Przygranicznych „Łyna-Ława”,

- umowa o partnerstwie pomiędzy miastem Bartoszyce a miastem Bagrationowsk,
- umowa o partnerstwie pomiędzy miastem Bartoszyce a rejonem Pionierskij.
- porozumienie o współpracy pomiędzy Miastem Prawdińsk Obwodu Kalingradzkiego Federacji Rosyjskiej a Miastem i Gminą Sępólno Województwa Warmińsko-Mazurskiego Rzeczypospolitej Polskiej, zawarte w 2001 r.

Umowy o współpracy obejmują w zasadzie wszelkie formy współpracy, również w zakresie przedsięwzięć ochrony środowiska.

Przedsięwzięcia związane z ochroną środowiska mogą być także realizowane w ramach euroregionów. Euroregiony to obszary transgraniczne, w ramach których prowadzona jest współpraca między jednostkami reprezentującymi regiony dwóch lub więcej państw (jednostki samorządu terytorialnego). Każdy z nich jest powoływany na podstawie prawa wewnętrznego danego państwa. Celem euroregionów jest rozwój współpracy gospodarczej, rozbudowa infrastruktury, ochrona środowiska, turystyka i działalność kulturalno-edukacyjna. Cały obszar powiatu bartoszyckiego wchodzi w skład Euroregionu „Bałtyk” (ERB). Działa on na obszarze: Danii, Szwecji, Łotwy, Litwy, Rosji i Polski. Wszystkie gminy z terenu powiatu bartoszyckiego są członkami Stowarzyszenia Gmin RP Euroregionu „Bałtyk”.

W ramach Euroregionu „Bałtyk” od 1998 r. są realizowane projekty, w których wspólnie uczestniczą członkowie z poszczególnych krajów należących do euroregionu.

ERB bierze udział w realizacji strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego. Strategia UE dla Regionu Morza Bałtyckiego (SUE RMB), która została przyjęta przez Radę Europejską na posiedzeniu w Brukseli 28-29 października 2009 roku, ma na celu koordynację działań państw członkowskich, regionów, UE, organizacji pan-bałtyckich, instytucji finansowych i organizacji pozarządowych w celu promowania bardziej zrównoważonego rozwoju regionu. Głównym celem SUE RMB jest zacieśnienie współpracy w regionie i wykorzystanie potencjału, jaki pojawił się wraz z rozszerzeniem UE. Strategia stwarza możliwość nawiązania szerokich kontaktów z partnerami makroregionu, inicjowania nowych projektów oraz promowania na forum międzynarodowym projektów już istniejących.

Implementację Strategii oparto na Planie Działania, zawierającym Obszary Tematyczne i Działania Horyzontalne. Plan Działania SUE RMB opiera się na 3 głównych celach (ocalenie morza, rozwój połączeń w regionie, zwiększenie dobrobytu). Towarzyszą im cele szczegółowe i wskaźniki.

Realizacja działań zapisanych w „Programie...” nie będzie powodować znaczących oddziaływań transgranicznych. Żadne z planowanych działań nie stanowi zagrożenia dla stanu środowiska i bezpieczeństwa mieszkańców innych państw, w szczególności Obwodu Kaliningradzkiego Federacji Rosyjskiej.

Przewiduje się, że realizacja zadań POŚ przyniesie pozytywne skutki w kontekście międzynarodowym. Należą do nich m.in.:

- poprawa jakości wód granicznych (w szczególności rzeki Łyny),
- zmniejszenie ładunku biogenów docierającego do Bałtyku,
- redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego,
- właściwe zagospodarowanie korytarzy ekologicznych, łączących centra o znaczeniu międzynarodowym.

10. INFORMACJE O PRZEWIDYWANYCH METODACH ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU POŚ ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

10.1. Zarządzanie i monitoring Programu

Program ochrony środowiska jest dokumentem, którego realizacja jest zależna nie tylko od odpowiedzialnego za jego przygotowanie organu wykonawczego powiatu, ale również od działań podejmowanych przez liczne podmioty i instytucje funkcjonujące na terenie zarówno powiatu bartoszyckiego, jak i województwa warmińsko-mazurskiego, które są zaangażowane w proces realizacji POŚ w obszarze swoich kompetencji. Realizacja POŚ zależy również od mieszkańców powiatu. W ramach określonych kierunków interwencji w poszczególnych obszarach podmioty będą realizować różne zadania: o charakterze inwestycyjnym, organizacyjnym (monitoring, nadzór) czy też edukacyjnym (załącznik nr 1).

Zarząd Powiatu będzie wykonywać zadania pozostające w gestii Samorządu Powiatowego. Należą do nich przede wszystkim zadania o charakterze organizacyjnoprawnym.

W ramach realizacji niniejszego programu, Samorząd Powiatowy za pośrednictwem Starostwa Powiatowego będzie pełnił rolę ciała doradczego i/lub koordynatora przy realizacji zaplanowanych działań. Większość z tych działań będzie realizowana przez samorządy gmin (miast), najczęściej za pośrednictwem Urzędów Miast i Gmin. W celu umożliwienia Samorządowi Powiatowemu pełnienia funkcji doradczej/koordynacyjnej, niezbędne jest stworzenie odpowiedniej struktury organizacyjnej na potrzeby realizacji programu ochrony środowiska.

Struktura organizacyjna realizacji programu została stworzona w oparciu o istniejący Wydział Rolnictwa i Ochrony Środowiska Starostwa Powiatowego w Bartoszycach. Spośród pracowników Wydziału została wyznaczona osoba, która pełni funkcję koordynatora d/s realizacji programu ochrony środowiska (w ramach dotychczasowych obowiązków). Analogiczni koordynatorzy zostali wyznaczeni w Urzędach Miast i Gmin. Koordynator powiatowy i gminni tworzą zespół d/s realizacji programów ochrony środowiska.

Zespół odbywa regularne spotkania (nie rzadziej, niż raz na rok), na których omawia realizację poszczególnych zadań programu oraz sygnalizuje ewentualne problemy. Spotkania takie służą wymianie doświadczeń. W zależności od potrzeb, w zebraniach zespołu uczestniczą przedstawiciele instytucji odpowiedzialnych za realizację pozostałych zadań programu (Lasów Państwowych, ODR-ów, szkół, przedsiębiorców, rolników, organizacji pozarządowych, itd.).

Koordynator powiatowy czuwa nad prawidłową realizacją zadań realizowanych przez powiat lub jego jednostki organizacyjne oraz monitoruje postęp prac. Koordynator powiatowy jest odpowiedzialny za:

- zwoływanie i prowadzenie spotkań zespołu d/s realizacji programów,
- informowanie koordynatorów gminnych o wszelkich inicjatywach związanych z realizacją programu,

- kontakty z osobami trzecimi, których współpraca będzie niezbędna przy realizacji programu (np. nauczyciele, firmy zewnętrzne realizujące prace zlecone przez powiat w ramach realizacji programu, itp.),
- kontakty z instytucjami szczebla regionalnego i krajowego podczas realizacji zadań koordynowanych przez te instytucje.

10.2. Okresowa sprawozdawczość i ewaluacja programu

Procedury kontroli

Zgodnie z wymogiem ustawy *Prawo ochrony środowiska*, Zarząd Powiatu będzie co 2 lata dokonywać oceny realizacji programu i przygotowywać raporty z wykonania programu. Raporty te będą przedstawione Radzie Powiatu zgodnie z harmonogramem (Tabela 30).

Tabela 30. Harmonogram realizacji monitoringu POŚ	
Zadanie	Termin
Opracowanie raportu okresowego wraz z ewaluacją z realizacji Programu w latach 2017–2018	do 31 marca 2020 roku
Przedstawienie raportu za okres 2017–2018 Radzie Powiatu i przedłożenie do wiadomości Marszałka Województwa (jako przewodniczącemu Zarządu Województwa)	do 30 kwietnia 2020 roku
Opracowanie raportu okresowego wraz z ewaluacją z realizacji Programu w latach 2019–2020	do 31 marca 2022 roku
Przedstawienie raportu za okres 2019–2020 Radzie Powiatu i przedłożenie do wiadomości Marszałka Województwa (jako przewodniczącemu Zarządu Województwa)	do 30 kwietnia 2022 roku

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Ocena realizacji programu będzie zawierać:

- kontrolę zgodności wykonania zadań wyszczególnionych w POŚ z harmonogramem realizacji programu (załącznik 2 do POŚ);
- ocenę realizacji celów i działań określonych w programie opartą na wskaźnikach realizacji programu.

10.3. Wskaźniki realizacji POŚ

Tabela 31 przedstawia syntetycznie wskaźniki realizacji celów programu.

Tabela 31. Wskaźniki realizacji programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego

Obszar interwencji	Nazwa wskaźnika	Źródło danych	Wartość wskaźnika	
			Bazowa (2015)	Docelowa (2020)
Ochrona klimatu i jakości powietrza	Emisja zanieczyszczeń gazowych ogółem z zakładów szczególnie uciążliwych w przeliczeniu na 1 GJ sprzedanej energii (kg/GJ)	GUS, obliczenia własne	116,2	<116,2
	Emisja zanieczyszczeń pyłowych z zakładów szczególnie uciążliwych w przeliczeniu na 1 GJ sprzedanej energii (kg/GJ)	GUS, obliczenia własne	0,030	<0,030
	Liczba zrealizowanych projektów z zakresu OZE w okresie 2017-2020 (szt.)	dane gmin i dane własne powiatu	-	6
Zagrożenia hałasem	Liczba zrealizowanych projektów dotyczących modernizacji, przebudowy dróg w okresie 2017-2020 (szt.)	dane gmin i dane własne powiatu	-	20
	Długość ścieżek rowerowych (km)	GUS	21,6	35
Pola elektromagnetyczne	Procent ogólnej liczby punktów pomiarowych w których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych (%)	WIOŚ, PMŚ	0	0
Gospodarowanie wodami	Liczba badanych JCWP rzecznych, których stan oceniono jako dobry	WIOŚ	0	>0
Gospodarka wodno-ściekowa	Zużycie wody na potrzeby gospodarki narodowej i ludności ogółem (hm ³)	GUS	5 985,7	≤5 985,7
	Odsetek ludności korzystającej z oczyszczalni ścieków (%)	GUS	68,5	≥68,5
	Wielkość oczyszczalni komunalnych w RLM (osoba)	GUS	65 653	≥65 653
	Długość sieci kanalizacyjnej (km)	GUS	189,4	≥189,4
	Długość sieci wodociągowej (km)	GUS	919,9	≥919,9
Zasoby geologiczne	Przypadki nielegalnej eksploatacji kopalin	dane własne gmin i powiatu	0	0
Gleby	Udział gleb kwaśnych i bardzo kwaśnych (% powierzchni użytków rolnych)	WIOŚ	31	<31
Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów	Odpady zebrane selektywnie i wyselekcjonowane z suchej frakcji odpadów (tony)	Sprawozdania gmin	2 477	>2 477
	Poziom masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w stosunku do masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r. (%)	Sprawozdania gmin	Nie osiągnięty	≤35
Ochrona zasobów przyrodniczych	Poziom lesistości (%)	GUS	23,7	≥23,7
	Powierzchnia lasów (ha)	GUS	30 981,05	≥30 981,05
	Powierzchnia parków, zieleńców i terenów zieleni ulicznej i osiedlowej ogółem (ha)	GUS	152,21	≥152,21
	Powierzchnia obiektów i obszarów o szczególnych walorach przyrodniczych prawnie chronionych ogółem (ha)	GUS	25 745,45	≥25 745,45
	Liczba pomników przyrody ogółem (szt.)	GUS	162	≥162
Zagrożenia poważnymi awariami	Liczba przypadków wystąpienia poważnych awarii (odpowiadających definicji zawartej w art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska)	PMŚ, WIOŚ	0	0

opracowanie: Biuro Doradcze EkoINFRA

Aby w pełni zabezpieczyć zgodną z planem realizację zadań, powiatowy koordynator d/s realizacji programu będzie dokonywał okresowej kontroli realizacji. W trakcie spotkań z gminnymi koordynatorami (nie rzadziej niż raz do roku) będzie zbierał informacje dotyczące stanu realizacji poszczególnych zadań. Informacje zbierane od gminnych koordynatorów będą w szczególności dotyczyły wydatkowanych środków i/lub efektów zrealizowanych działań. Ponadto, koordynator powiatowy będzie gromadził informacje od pozostałych instytucji, odpowiedzialnych za wdrażanie zadań programu. Uzyskane informacje będą przez powiatowego koordynatora zapisywane w formie krótkich raportów, które będą także zawierać dane na temat stanu realizacji zadań własnych powiatu. Koordynator będzie porównywał zebrane informacje z założeniami niniejszego programu oraz ze wskaźnikami realizacji programu.

W razie znaczących opóźnień w realizacji programu, powiatowy koordynator będzie informował o tym fakcie oraz o przyczynach opóźnień Zarząd Powiatu, a ten – w miarę możliwości – podejmie stosowne działania.

Ocena realizacji programu zostanie sporządzona na podstawie informacji zgromadzonych przez koordynatora powiatowego.

11. REKOMENDACJE I WNIOSKI, KTÓRE POWINNY ZOSTAĆ WZIĘTE POD UWAGĘ PRZY FORMUŁOWANIU KOŃCOWEJ WERSJI POŚ

Projektowany POŚ zawiera prawidłowe nawiązania do kluczowych celów związanych z ochroną środowiska zdefiniowanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i regionalnym.

W planowanych celach, kierunkach interwencji i zadaniach znajdują się odwołania zarówno do ochrony środowiska, jak i poprawy jego stanu. Planuje się działania związane z: poprawą efektywności energetycznej, wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii, zmniejszeniem oddziaływania na klimat.

Zatem, przy formułowaniu końcowej wersji POŚ nie ma konieczności wprowadzania jakichkolwiek zmian związanych z planowanymi celami, kierunkami interwencji oraz zadaniami do realizacji.

Należy skorygować:

W analizie SWOT dotyczącej gospodarki odpadami na str. 86 dodać w kolumnie „Słabe strony” informację o nieosiągnięciu właściwego poziomu masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania w stosunku do masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.

Należy uaktualnić nazwy instytucji odpowiedzialnych za zarządzanie gospodarką wodną, zgodnie ze stanem prawnym na 2018 r. (utworzenie RZGW w Białymstoku w ramach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie).

12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

„Prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu *Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do 2020 r.* została opracowana w odniesieniu do wymagań ustawy *Prawo ochrony środowiska* oraz zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.). Ponadto „Prognoza...” uwzględnia wymagania prawne ochrony środowiska Unii Europejskiej zapisane w odpowiednich dokumentach Wspólnoty Europejskiej.

Przedmiotem prognozy, określanej również jako **strategiczna ocena oddziaływania na środowisko**, jest projekt „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do 2020 r.”. Dokument został sporządzony w celu realizacji polityki ochrony środowiska zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku *Prawo ochrony środowiska* (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 519).

Na podstawie diagnozy stanu środowiska powiatu oraz analizy SWOT zostały sformułowane główne problemy i zagrożenia środowiska w powiecie. Identyfikacja zagrożeń stanowiła jeden z punktów wyjścia do sformułowania celów POŚ dla powiatu bartoszyckiego do 2020 roku. Przy określaniu celów POŚ dla powiatu bartoszyckiego zostały uwzględnione cele zawarte w strategiach, programach i dokumentach programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 roku o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, z późn. zm.). Ponadto, została zapewniona zasada adekwatności i komplementarności celów POŚ dla powiatu bartoszyckiego z innymi dokumentami strategicznymi i programowymi szczebla krajowego i wojewódzkiego.

Cele i kierunki interwencji POŚ dla powiatu bartoszyckiego oraz działania zmierzające do poprawy stanu środowiska zostały wskazane w ramach poszczególnych obszarów interwencji:

1. ochrona klimatu i jakości powietrza;
2. zagrożenie hałasem;
3. pola elektromagnetyczne;
4. gospodarowanie wodami;
5. gospodarka wodno-ściekowa;
6. zasoby geologiczne;
7. gleby;
8. gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów;
9. zasoby przyrodnicze;
10. zagrożenie poważnymi awariami.

Poza głównymi obszarami interwencji w strategii ochrony środowiska uwzględniono również zagadnienia horyzontalne takie, jak działania edukacyjne.

POŚ dla powiatu bartoszyckiego zawiera harmonogram rzeczowo-finansowy działań planowanych do realizacji w latach 2017-2020: zadań własnych samorządu powiatowego oraz zadań monitorowanych realizowanych przez samorządy gminne oraz instytucje odpowiedzialne za realizację polityki w zakresie ochrony środowiska oraz zasobów

przyrodniczych z terenu powiatu. W POŚ dla powiatu bartoszyckiego zostały wskazane główne źródła finansowania planowanych zadań.

W dokumencie został opisany system realizacji Programu. Program będzie wdrażany przy udziale wielu partnerów, wśród których należy wymienić: Starostwo Powiatowe w Bartoszycach, gminy wchodzące w skład powiatu, instytucje z zakresu ochrony środowiska i zasobów przyrody, instytucje kontrolujące, zarządy dróg, zakłady przemysłowe i podmioty gospodarcze, mieszkańców, organizacje pozarządowe, jednostki oświatowe i inne.

Ocena stopnia wdrażania POŚ dla powiatu bartoszyckiego będzie dokonywana z częstotliwością co dwa lata. Podstawą monitoringu realizacji POŚ dla powiatu bartoszyckiego będzie sprawozdawczość oparta na wskaźnikach odzwierciedlających stan środowiska naturalnego i presję na środowisko oraz stan infrastruktury technicznej. Organ wykonawczy powiatu będzie sporządzać co 2 lata raporty z wykonania Programu, które zostaną przedstawione Radzie Powiatu.

Zakres merytoryczny prognozy wynika z przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, natomiast metoda opracowania prognozy oraz stopień jej szczegółowości wynikają z charakteru i zapisów dokumentu poddawanego ocenie (projekt „Programu...”).

W wyniku analizy przeprowadzonej i przedstawionej w „Prognozie...” można stwierdzić, że:

1. Stan ogólny środowiska w powiecie bartoszyckim jest w chwili obecnej dobry, chociaż w niektórych komponentach środowiska i na niektórych obszarach występują problemy.
2. Realizacja zadań „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do 2020 r.” doprowadzi do poprawy stanu środowiska.
3. Realizacja zadań „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do 2020 r.” wpłynie na zwiększenie świadomości ekologicznej mieszkańców w zakresie zagadnień związanych ze środowiskiem i jego ochroną.
4. Realizacja zadań „Programu ochrony środowiska dla powiatu bartoszyckiego do 2020 r.” doprowadzi do:
 - Poprawy jakości powietrza atmosferycznego.
 - Zmniejszenia poziomu hałasu.
 - Utrzymania bezpiecznego poziomu promieniowania elektromagnetycznego.
 - Poprawy jakości wód.
 - Poprawy gospodarki odpadami.
 - Skuteczniejszej ochrony przyrody.
 - Skuteczniejszej ochrony przed nadzwyczajnymi zagrożeniami.

Realizacja zadań przyniesie pozytywny efekt zarówno w przypadku zdrowia ludzi, jak i cennych obszarów przyrodniczych, m.in. obszarów Natura 2000.

5. Możliwe negatywne oddziaływanie realizacji zadań „Programu...” na środowisko może się wiązać z przedsięwzięciami infrastrukturalnymi. Niekorzystne oddziaływania będą miały w większości charakter krótkoterminowy i będą występować w czasie budowy lub modernizacji infrastruktury, obiektów i urządzeń. Charakter długoterminowych oddziaływań będą miały nowobudowane przedsięwzięcia, z których podczas eksploatacji będą emitowane zanieczyszczenia do środowiska np.: ścieki, zanieczyszczenia powietrza, hałas.

6. Podstawowe sposoby, które zostaną zastosowane w celu zapobiegania, ograniczania i kompensacji negatywnych oddziaływań związanych z realizacją zadań „Programu...”, to:
- uwzględnianie zasad ochrony środowiska już podczas planowania oraz w trakcie realizacji inwestycji,
 - uwzględnianie zasad ochrony krajobrazu,
 - ograniczenie do minimum strefy bezpośredniej ingerencji,
 - racjonalna gospodarka materiałami (minimalizacja powstających odpadów),
 - w przypadku konieczności wycięcia drzew lub krzewów na terenie prowadzonej inwestycji, odpowiednia liczba drzew i krzewów zostanie posadzona w innym miejscu,
 - odtwarzanie siedlisk roślin i zwierząt w miejscach zastępczych,
 - dbałość o zapewnienie ciągłości korytarzy ekologicznych, w tym poprzez projektowanie przejść dla zwierząt w przypadku inwestycji drogowych lub przepławek dla ryb przy planowaniu inwestycji hydrotechnicznych,
 - prowadzenie prac budowlanych poza okresem lęgowym ptaków, rozrodu zwierząt,
 - sprawne przeprowadzenie prac,
 - zastosowanie nowoczesnego sprzętu budowlanego – cichszego i ze sprawnym systemem oczyszczania spalin.
7. Realizacja zadań „programu...”, w tym postęp prac oraz uzyskane efekty, będzie odpowiednio kontrolowana przez Komitet Monitorujący. Nadzorowanie pozwoli na szybkie reagowanie w przypadku wystąpienia ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko w trakcie realizacji działań.

13. SPIS TABEL

Tabela 1.	Syntetyczne zestawienie celów i kierunków interwencji POŚ dla powiatu bartoszyckiego	8
Tabela 2.	Klasyfikacja strefy warmińsko-mazurskiej w latach 2014-2015.	46
Tabela 3.	Emisja zanieczyszczeń powietrza z zakładów szczególnie uciążliwych.....	47
Tabela 4.	Wyniki badań poziomu hałasu w Bartoszycach w 2015 r.....	48
Tabela 5.	Podstawowe dane większych rzek.....	52
Tabela 6.	Charakterystyka podstawowych JCWP rzecznych.....	54
Tabela 7.	Charakterystyka większych jezior na terenie powiatu bartoszyckiego	57
Tabela 8.	Stan JCPW rzecznych w powiecie bartoszyckim.....	57
Tabela 9.	Zużycie wody w powiecie bartoszyckim w 2015 r.	64
Tabela 10.	Zestawienie danych dotyczących wodociągów.....	66
Tabela 11.	Zestawienie danych dotyczących kanalizacji.....	67
Tabela 12.	Charakterystyka oczyszczalni ścieków w powiecie bartoszyckim	68
Tabela 13.	Oczyszczalnie ścieków w powiecie bartoszyckim – uciążliwość dla otoczenia.....	70
Tabela 14.	Ważniejsze udokumentowane złoża kopalin w powiecie bartoszyckim.....	73
Tabela 15.	Odpady komunalne w 2015 r.	77
Tabela 16.	Odpady zebrane selektywnie w 2015 r. (w tonach)	78
Tabela 17.	Osiągnięcie poziomy odzysku i recyklingu – stan na koniec 2015 r.	78

Tabela 18.	Lasy w powiecie bartoszyckim	83
Tabela 19.	Tereny zielone w powiecie bartoszyckim	89
Tabela 20.	Ochrona przyrody w powiecie bartoszyckim	90
Tabela 21.	Użytki ekologiczne w powiecie bartoszyckim	91
Tabela 22.	Kotłownie i sieć ciepłna	97
Tabela 23.	Charakterystyka obiektów mogących oddziaływać na środowisko	99
Tabela 24.	Zgodność POŚ z kierunkami interwencji i działaniami celów	118
	środowiskowych wybranych dokumentów strategicznych	
Tabela 25.	Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń dla obszaru	
	Natura 2000 „Ostoja Warmińska”	122
Tabela 26.	Cele działań ochronnych dla obszaru Natura 2000 „Ostoja Warmińska”	124
Tabela 28.	Matryca środowiskowych oddziaływań realizacji celów i kierunków	
	działań zaplanowanych w „Programie...”	137
Tabela 29.	Matryca środowiskowych oddziaływań zadań przewidzianych do	
	realizacji przez powiat bartoszycki	139
Tabela 30.	Harmonogram realizacji monitoringu POŚ	147
Tabela 31.	Wskaźniki realizacji programu ochrony środowiska dla	
	powiatu bartoszyckiego	148

14. SPIS MAP

Mapa 1.	Dorzecza i regiony wodne na tle sieci hydrograficznej powiatu bartoszyckiego.	51
Mapa 2.	Obszary zagrożenia powodziowego na terenie powiatu	
	bartoszyckiego (zaznaczono na czerwono).	60
Mapa 3.	Obszary o wysokim ryzyku podtopień (zaznaczono na czerwono).	61
Mapa 4.	Obszary zagrożone suszą rolniczą na terenie powiatu bartoszyckiego	
	(na tle regionów wodnych).	62
Mapa 5.	Obszary jednolitych części wód podziemnych.	63
Mapa 6.	Obszar GZWP nr 205 na terenie powiatu (kolor fioletowy).	63
Mapa 7.	Lokalizacja oczyszczalni ścieków	68
Mapa 8.	Rozmieszczenie złóż kopalin w rejestrze PIG na terenie powiatu	
	bartoszyckiego na tle krain fizycznogeograficznych.	74
Mapa 9.	Rozmieszczenie kompleksów lasów o szczególnych walorach przyrodniczych.	86
Mapa 10.	Rozmieszczenie siedlisk mokradłowych na terenie powiatu bartoszyckiego.	87
Mapa 11.	Rozmieszczenie obszarów chronionego krajobrazu i rezerwatów	91
Mapa 12.	Rozmieszczenie obszarów chronionych w ramach sieci Natura 2000	93
Mapa 13.	Rozmieszczenie użytków ekologicznych oraz pomników przyrody	94

15. SPIS RYSUNKÓW

Rys. 1.	Wyniki Generalnego Pomiaru Ruchu 2015 na terenie powiatu bartoszyckiego.	49
Rys. 2.	Zużycie wody w powiecie bartoszyckim w 2015 r. z podziałem na	
	poszczególne cele	65
Rys. 3.	Zmieszane odpady komunalne zebrane z gospodarstw domowych	
	w latach 2012-2015	77
Rys. 4.	Powierzchnia gruntów leśnych w latach 2012-2015	83

Załącznik 1. Oświadczenie autora / kierownika zespołu

Olsztyn, 17 stycznia 2018

Robert Bogucki
Biuro Doradcze EkoINFRA
ul. Kościuszki 115A/5
10-554 Olsztyn

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

 BIURO DORADCZE
mgr inż. Robert Bogucki
10-554 Olsztyn, ul. Kościuszki 115A/5
NIP 739-100-61-33 REGON 510274458

.....
(kierownik zespołu)